

סדר

תיקון ליל

שבועות

כמנהג אשכנז

ביתר עילית תשע"ד

תיקון ליל שבועות

מנהג אשכנז

כתקנת האריז"ל על פי הזוה"ק, על פי הסדר שתיקן השל"ה הקדוש,
וכמבואר בפוסקים.

בני החבורה יושבים סביב שולחן ובראשם הרב. כל אחד מהנוכחים, לסירוגין לפי סדר הישיבה, קורא בקול רם קטע מהתיקון, ושאר בני החבורה אומרים עמו בלחש. כשגמר הראשון את הקטע שלו, מתחיל היושב לימינו בקריאת הקטע הבא. וכן הלאה עד הסוף. הואיל והקטעים מרובים הם, חוזר כל אחד לקרוא בהגיע תורו כמה פעמים.

תורה

חלק התורה נקרא בטעמי המקרא.

בראשית

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ: וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֵהוֹ
וְבָהוּ וְחָשֶׁךְ עַל-פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל-פְּנֵי הַמַּיִם:
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהי אֹר וַיְהי-אֹר: וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת-הָאֹר כִּי-טוֹב
וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים | לְאֹר יוֹם
וּלְחֹשֶׁךְ לַיְלָה וַיְהי-עֶרֶב וַיְהי-בֹקֶר יוֹם אֶחָד: (א)

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לַמַּיִם: וַיַּעַשׂ
אֱלֹהִים אֶת-הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר
מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהי-כֵן: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמַיִם וַיְהי-עֶרֶב וַיְהי-בֹקֶר יוֹם
שֵׁנִי: (ב)

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל-מָקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה תִּבְרָאָה
וַיְהי-כֵן: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים | לַיִבְשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְנֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיֵּרָא
אֱלֹהִים כִּי-טוֹב: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשּׁא הָאָרֶץ דָּשָׁא עֵשֶׂב מִזֵּרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי

עֲשֵׂה פְּרִי לְמִינֹו אֲשֶׁר זָרְעוּ-בּוֹ עַל-הָאָרֶץ וַיְהִי-כֵן: וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דָּשָׁא עֵשֶׂב
מִזֶּרֶע זָרַע לְמִינֵהוּ וַעֲנַן עֲשֵׂה-פְּרִי אֲשֶׁר זָרְעוּ-בּוֹ לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים
כִּי-טוֹב: וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי: (פ)

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֶת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלַּיְלָה
וְהָיוּ לְאֹתוֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וּשְׁנָיִם: וְהָיוּ לְמְאֹרֶת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר
עַל-הָאָרֶץ וַיְהִי-כֵן: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת-שְׁנֵי הַמְּאֹרֶת הַגְּדֹלִים אֶת-הַמָּאֹר
הַגָּדֹל לְמַמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת-הַמָּאֹר הַקָּטָן לְמַמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֵת הַכּוֹכָבִים:
וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל-הָאָרֶץ: וְלַמַּשָּׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה
וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב: וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר
יוֹם רְבִיעִי: (פ)

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָצוּ הַמַּיִם שָׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יַעֲוֹף עַל-הָאָרֶץ עַל-פְּנֵי
רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם: וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל-נֶפֶשׁ הַחַיָּה |
הָרֹמֶשֶׂת אֲשֶׁר שָׂרָצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל-עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים
כִּי-טוֹב: וַיִּבְרָךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת-הַמַּיִם בַּיָּמִים
וְהָעוֹף יִרָב בָּאָרֶץ: וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם חֲמִישִׁי: (פ)

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וְרֶמֶשׂ וְחַי-תּוֹ-אָרֶץ
לְמִינָהּ וַיְהִי-כֵן: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת-חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת-הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ
וְאֵת כָּל-רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה
אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדֹמוֹתֵנוּ וְיִרְדּוּ בִדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה
וּבְכָל-הָאָרֶץ וּבְכָל-חַיֵּי הָרֶמֶשׂ עַל-הָאָרֶץ: וַיִּבְרָא אֱלֹהִים | אֶת-הָאָדָם
בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם: וַיִּבְרָךְ אֹתָם אֱלֹהִים
וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת-הָאָרֶץ וּכְבִּשְׁתָּהּ וּרְדּוּ בְּדִגַּת הַיָּם

וּבַעֲוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל-חַיָּה הַרְמֵשֶׁת עַל-הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי
לָכֶם אֶת-כָּל-עֵשֶׂב | זֶרַע זֶרַע אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ וְאֶת-כָּל-הָעֵץ
אֲשֶׁר-בּוֹ פְּרִי-עֵץ זֶרַע זֶרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאֹכְלָהּ: וְלִכְל-חַיַּת הָאָרֶץ וְלִכְל-עוֹף
הַשָּׁמַיִם וְלִכְל | רוֹמֵשׁ עַל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת-כָּל-יֶרֶק עֵשֶׂב
לְאֹכְלָהּ וַיְהִי-כֵן: וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת-כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה-טוֹב מְאֹד וַיְהִי-עֶרֶב
וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי: (פ)

וַיִּכְלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל-צִבְאָם: וַיִּכַּל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ
אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל-מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים
אֶת-יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מְכַל-מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר-בָּרָא אֱלֹהִים
לַעֲשׂוֹת: (פ)

וַיֵּרָא יְהוָה כִּי רַבָּה רָעַת הָאָדָם בָּאָרֶץ וְכָל-יִצְרַל מִחֻשְׁבֹּת לִבּוֹ רָק
רָע כָּל-הַיּוֹם: וַיִּנָּחֶם יְהוָה כִּי-עָשָׂה אֶת-הָאָדָם בָּאָרֶץ וַיִּתְּעַצֵּב
אֶל-לִבּוֹ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲמַחֶה אֶת-הָאָדָם אֲשֶׁר-בָּרָאתִי מֵעַל פְּנֵי
הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד-בְּהֵמָה עַד-רֶמֶשׁ וְעַד-עוֹף הַשָּׁמַיִם כִּי נַחֲמַתִּי כִּי
עָשִׂיתָם: וְנָח מִצָּא חַן בְּעֵינַי יְהוָה:

צו

אֵלֶּה תוֹלְדֹת נֹחַ אִישׁ צִדִּיק תָּמִים הָיָה בְּדֹרֹתָיו אֶת-הָאֱלֹהִים
הִתְהַלָּךְ-נֹחַ: וַיּוֹלֶד נֹחַ שְׁלֹשָׁה בָנִים אֶת-שֵׁם אֶת-חָם וְאֶת-יָפֶת:
וַתִּשְׁחַת הָאָרֶץ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ חָמָס: וַיֵּרָא אֱלֹהִים

אֶת־הָאָרֶץ וְהִנֵּה נִשְׁחָתָה כִּי־הִשְׁחִית כָּל־בָּשָׂר אֶת־דְּרָכָו
עַל־הָאָרֶץ: (ס)

וַיִּקַּח אֲבָרָם וַנְּחֹר לָהֶם נָשִׁים שָׁם אִשְׁת־אֲבָרָם שָׂרִי וְשָׁם
אִשְׁת־נְּחֹר מִלְכָּה בַת־הָרָן אֲבִי־מִלְכָּה וְאָבִי יִסְכָּה: וַתְּהִי שָׂרִי
עֶקְרָה אֵין לָהּ וָלֶד: וַיִּקַּח תָּרַח אֶת־אֲבָרָם בָּנוּ וְאֶת־לֹוט בֶּן־הָרָן
בֶּן־בָּנוּ וְאֶת שָׂרִי כָלְתוּ אִשְׁת אֲבָרָם בָּנוּ וַיֵּצְאוּ אֹתָם מֵאוּר כַּשְׂדִּים
לָלֶכֶת אֶרֶצָה כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ עַד־חָרָן וַיֵּשְׁבוּ שָׁם: וַיְהִי יָמֵי־תָרַח חֲמֹשׁ
שָׁנִים וּמֵאתַיִם שָׁנָה וַיָּמָת תָּרַח בְּחָרָן:

כך כך

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אֲבָרָם לֵךְ־לָךְ מֵאֶרֶצְךָ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּמִבֵּית אָבִיךָ
אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֵרָאָךְ: וְאָעֲשֶׂה לְנָוִי גָדוֹל וְאֲבָרְכְּךָ וְאֶגְדָּלָה שְׁמִי
וְהָיָה בָרְכָה: וְאֲבָרְכָה מְבָרְכֶיךָ וּמְקַלְלֶיךָ אָאֹר וְנִבְרָכוּ בְּךָ כָּל
מִשְׁפַּחַת הָאָדָמָה:

וְאֲבָרָהֶם בֶּן־תִּשְׁעִים וְתֵשַׁע שָׁנָה בְּהַמְלֹךְ בָּשָׂר עָרְלָתוֹ: וַיִּשְׁמַעְאֵל בָּנוּ
בֶּן־שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּהַמְלֹךְ אֶת בָּשָׂר עָרְלָתוֹ: בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה
נִמּוֹל אֲבָרָהֶם וַיִּשְׁמַעְאֵל בָּנוּ: וְכָל־אֲנָשֵׁי בֵיתוֹ יָלִיד בָּיִת וּמִקְנֵת־כֶּסֶף
מֵאֵת בֶּן־יֶכֶד נִמְלְאוּ אֹתוֹ:

וירא

וַיֵּרָא אֱלֹהֵי יְהוָה בְּאֵלֶיךָ מִמְּרָא וְהוּא יֹשֵׁב בִּפְתַּח-הָאֵהָל כְּחֹם הַיּוֹם:
וַיֵּשָׂא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים נֹצְבִים עָלָיו וַיֵּרָא וַיֵּרָץ
לְקִרְאתָם מִפֶּתַח הָאֵהָל וַיִּשְׁתָּחוּ אֶרְצָה: וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי אִם-נָא מִצָּאתִי
חֵן בְּעֵינֶיךָ אֶל-נָא תַעֲבֹר מֵעַל עֲבֹדְךָ: יִקַּח-נָא מַעֲטָמִים וְרַחֲצוּ
רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁעֵנוּ תַּחַת הָעֵץ: וְאִקְחָה פַת-לֶחֶם וְסַעֲדוּ לְבָבְכֶם אַחֲרֵי
תַעֲבֹרוּ כִּי-עַל-כֵּן עֲבַדְתֶּם עַל-עֲבָדְכֶם וַיֹּאמְרוּ כֵּן תַעֲשֶׂה כַּאֲשֶׁר
דִּבַּרְתָּ:

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֵּגֶד לְאַבְרָהָם לֵאמֹר הִנֵּה יִלְדָּה
מִלְכָּה גַם-הִוא בָּנִים לְנַחֲשׁוֹר אַחִיךָ: אֶת-עוֹץ בְּכָרוֹ וְאֶת-בְּיוֹז אַחִיו
וְאֶת-קְמוּאֵל אָבִי אָרָם: וְאֶת-כְּשָׁד וְאֶת-חִזּוֹ וְאֶת-פִּלְגֶּשׁ וְאֶת-יִדְלָף
וְאֶת בְּתוּאֵל: וּבְתוּאֵל יִלְדָּה אֶת-רַבְקָה שְׁמִנָּה אֵלֶּה יִלְדָּה מִלְכָּה
לְנַחֲשׁוֹר אַחִי אַבְרָהָם: וּפִילְגֶּשׁוֹ וּשְׁמִנָּה רְאוּמָה וַתֵּלֶד גַּם-הִוא
אֶת-טֶבַח וְאֶת-גִּזָּח וְאֶת-תַּחֲשׁ וְאֶת-מַעֲכָה:

וזיי שרה

וַיְהִי חֹדֶשׁ שָׁרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשִׁבְעֵי שָׁנִים שְׁנֵי חֳדָי שָׁרָה:
וַתָּמָת שָׁרָה בְּקָרִית אַרְבַּע הוּא חֶבְרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹא אַבְרָהָם
לְסֹפֵד לְשָׂרָה וּלְבִכְתָּהּ: וַיָּקָם אַבְרָהָם מֵעַל פָּנָי מִתּוֹ וַיְדַבֵּר
אֶל-בְּנֵי-חֵת לֵאמֹר:

אֵלֶּה הֵם בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל וְאֵלֶּה שְׁמֹתָם בְּחֻצְרֵיהֶם וּבְטִירָתָם
שְׁנִים-עָשָׂר נְשִׂאִים לְאֻמָּתָם: וְאֵלֶּה שְׁנֵי חֲנִי יִשְׁמָעֵאל מֵאֵת שָׁנָה
וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְשִׁבְעַת שָׁנִים וַיִּגְנֹעַ וַיָּמָת וַיֵּאֱסֹף אֶל-עַמּוּיוֹ: וַיִּשְׁכְּנוּ
מִחוּלָּה עַד-שׁוּר אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי מִצְרַיִם בְּאֶמְקָה אֲשׁוּרָה עַל-פְּנֵי
כָּל-אֶחָיו נָפַל:

תולדות

וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת יִצְחָק בֶּן-אַבְרָהָם אַבְרָהָם הוֹלִיד אֶת-יִצְחָק: וַיְהִי
יִצְחָק בֶּן-אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּקַחְתּוֹ אֶת-רַבְּקָה בַּת-בְּתוּאֵל הָאֲרָמִי
מִפְּדֵן אָרָם אַחֻת לָבֶן הָאֲרָמִי לוֹ לְאִשָּׁה: וַיַּעֲתֵר יִצְחָק לַיהוָה
לְנֶכַח אִשְׁתּוֹ כִּי עָקְרָה הִוא וַיַּעֲתֵר לוֹ יְהוָה וַתֵּהֶר רַבְּקָה אִשְׁתּוֹ:
וַיִּשְׁמַע יַעֲקֹב אֶל-אָבִיו וְאֶל-אִמּוֹ וַיֵּלֶךְ פַּדְגָּה אָרָם: וַיֵּרָא עֲשׂוֹ כִּי
רָעוֹת בָּנוֹת כְּנָעַן בְּעֵינָי יִצְחָק אָבִיו: וַיֵּלֶךְ עֲשׂוֹ אֶל-יִשְׁמָעֵאל וַיִּקָּח
אֶת-מִחְלָת | בַּת-יִשְׁמָעֵאל בֶּן-אַבְרָהָם אַחֻת נְבִיּוֹת עַל-נָשָׁיו לוֹ
לְאִשָּׁה:

ויצא

וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שָׁבַע וַיֵּלֶךְ חֶרְנָה: וַיִּפְלַע בַּמָּקוֹם וַיֵּלֶן שָׁם כִּי-בָא
הַשֹּׁמֵשׁ וַיִּקָּח מֵאֲבִנֵי הַמָּקוֹם וַיָּשֶׂם מִקְרָאֲשֵׁתּוֹ וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא:

וַיַּחֲלֵם וַתֵּנֶה סֶלֶם מִצֵּב אֶרֶצָה וְרֹאשׁוֹ מִנִּיעַ הַשָּׁמַיְמָה וַתֵּנֶה מִלְאכֵי
אֱלֹהִים עֲלֵים וְיִרְדִּים בּוֹ:

וַיֵּשְׁבּוּ לָבֶן בְּבֶקֶר וַיִּנָּשֶׁק לְבָנָיו וּלְבָנוֹתָיו וַיְבָרֶךְ אֶתְהֶם וַיִּלְךָ וַיֵּשֶׁב
לָבֶן לְמִקְמוֹ: וַיַּעֲקֹב הָלַךְ לְדֶרֶכוֹ וַיִּפְגְּעוּ-בּוֹ מִלְאכֵי אֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹב כִּאֲשֶׁר רָאִם מִתְּנֶה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם-הַמָּקוֹם הַהוּא
מִתְּנִים:

וישלוח

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מְלָאכִים לְפָנָיו אֶל-עֶשָׂו אָחִיו אֶרֶצָה שְׂעִיר שָׂדֶה
אֲדוֹם: וַיֵּצֵאוּ אֹתָם לֵאמֹר כֹּה תֹאמְרוּן לְאֲדֹנִי לְעֶשָׂו כֹּה אָמַר עֲבָדְךָ
יַעֲקֹב עִם-לָבֶן גִּרְתִּי וְאַחֲרַי עַד-עַתָּה: וַיְהִי-לִי שׂוֹר וַחֲמוֹר צֹאן
וַעֲבָד וְשִׁפְחָה וְאֶשְׁלַחָה לְהַגִּיד לְאֲדֹנִי לְמִצְאָתָן בְּעֵינָיו:

וְאֵלֶּה שְׁמוֹת אֱלוֹפֵי עֶשָׂו לְמִשְׁפַּחְתָּם לְמִקְמֹתָם בְּשִׁמְתָם אֱלוֹף תַּמְנָע
אֱלוֹף עֲלֹנָה אֱלוֹף יִתָּה: אֱלוֹף אֶהְלִיבְמָה אֱלוֹף אֵלֶּה אֱלוֹף פִּינֹן:
אֱלוֹף קִנְזֵי אֱלוֹף תִּימָן אֱלוֹף מִבְּצָר: אֱלוֹף מַגְדִּיאֵל אֱלוֹף עֵירָם אֵלֶּה
| אֱלוֹפֵי אֲדוֹם לְמִשְׁבַּחָם בְּאֶרֶץ אַחֲזָתָם הוּא עֶשָׂו אָבִי אֲדוֹם:

וישב

וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מְגוּרֵי אָבִיו בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: אֵלֶּה | תִּלְדוֹת יַעֲקֹב
יוֹסֵף בֶּן-שִׁבְעֵ-עָשָׂרָה שָׁנָה הָיָה רֹעֶה אֶת-אֶחָיו בְּצֹאן וְהוּא נָעַר

אֶת־בְּנֵי בִלְהָה וְאֶת־בְּנֵי זִלְפָּה נָשֵׁי אָבִיו וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־דִּבְתָּם רָעָה
 אֶל־אֲבִיהֶם: וַיִּשְׂרָאֵל אָהֵב אֶת־יוֹסֵף מִכָּל־בָּנָיו כִּי־בֶן־זִקְנִים הוּא לוֹ
 וַעֲשֶׂה לוֹ כְּתוּנַת פָּסִים:

וַיְהִי | בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יוֹם הַלֵּלֶת אֶת־פְּרִעָה וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּה
 לְכָל־עַבְדָּיו וַיִּשָּׂא אֶת־רֹאשׁ | שֵׁר הַמִּשְׁקִים וְאֶת־רֹאשׁ שֵׁר הָאֲפִים
 בְּתוֹךְ עַבְדָּיו: וַיָּשָׁב אֶת־שֵׁר הַמִּשְׁקִים עַל־מִשְׁקָהוּ וַיִּתֵּן הַכּוֹס
 עַל־כַּף פְּרִעָה: וְאֵת שֵׁר הָאֲפִים תָּלָה כְּאֲשֶׁר פָּתַר לָהֶם יוֹסֵף:
 וְלֹא־זָכַר שֵׁר־הַמִּשְׁקִים אֶת־יוֹסֵף וַיִּשְׁכַּחְהוּ:

מִקֵּץ

וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנָתַיִם יָמִים וּפְרִעָה חָלָם וְהִנֵּה עֹמֵד עַל־הַיָּאָר: וְהִנֵּה
 מִן־הַיָּאָר עֹלֹת שְׁבַע פָּרוֹת יְפוֹת מֵרָאִה וּבְרִיאַת בָּשָׂר וַתִּרְעִינָה
 בָּאָחוּ: וְהִנֵּה שְׁבַע פָּרוֹת אַחֲרוֹת עֹלֹת אַחֲרֵיהֶן מִן־הַיָּאָר רָעוֹת
 מֵרָאִה וְדָקוֹת בָּשָׂר וַתַּעֲמֻדְנָה אֹצֵל הַפָּרוֹת עַל־שִׁפְתַּת הַיָּאָר:
 וַתֹּאכְלֶנָה הַפָּרוֹת רָעוֹת הַמֵּרָאִה וְדָקֹת הַבָּשָׂר אֵת שְׁבַע הַפָּרוֹת
 יְפוֹת הַמֵּרָאִה וְהַבְּרִיאַת וַיִּיקֶץ פְּרִעָה:

וַיֹּאמֶר לָהֶם יוֹסֵף מִה־הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם הֲלוֹא יָדַעְתֶּם
 כִּי־נִחַשׁ יִנְחָשׁ אִישׁ אֲשֶׁר כָּמֹנִי: וַיֹּאמֶר יְהוּדָה מִה־נֹּאמַר לְאֲדֹנָי
 מִה־נִּדְבָּר וּמִה־נִּצְטָדֵק הָאֱלֹהִים מִצָּא אֶת־עֵנִן עַבְדֶּיךָ הַנֶּנּוּ עַבְדִּים
 לְאֲדֹנָי גַּם־אֲנִחנוּ גַּם אֲשֶׁר־נִמְצָא הַנִּבִּיעַ בְּיָדוֹ: וַיֹּאמֶר חֲלִילָה לִּי

מַעֲשֹׂת זֹאת הָאִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא הִגִּבֵּיעַ בְּיָדוֹ הוּא יִהְיֶה-לִּי עֹבֵד
וְאַתֶּם עָלוּ לְשָׁלוֹם אֶל-אֲבִיכֶם:

ויגש

וַיֵּגֶשׂ אֵלָיו יְהוֹנָדָה וַיֹּאמֶר כִּי אֲדֹנִי יְדַבֵּר-נָא עִבְדְּךָ דָּבָר בְּאָזְנֵי אֲדֹנִי
וְאֶל-יֵחִיר אֶפְדֶּה בְּעִבְדְּךָ כִּי כָמוֹךָ כְּפָרְעָה: אֲדֹנִי שְׁאַל אֶת-עִבְדִּי
לֵאמֹר הִישָׁלְכֶם אָב אוֹ-אָח: וַנֹּאמֶר אֶל-אֲדֹנִי יֵשׁ-לָנוּ אָב זָקֵן וַיֵּלֶד
זָקֵנִים קָטָן וְאָחִיו מֵת וַיִּנָּתֵר הוּא לְבָדּוֹ לְאִמּוֹ וְאָבִיו אָהֵבוּ:

וַיֹּאמְרוּ הַחֲתָנָיו נִמְצָא-חַן בְּעֵינֵי אֲדֹנִי וְהִינֵנו עֹבְדִים לְפָרְעָה: וַיֵּשֶׁם
אֶתְהָ יוֹסֵף לְחֹק עַד-הַיּוֹם הַזֶּה עַל-אֲדֹמָת מִצְרַיִם לְפָרְעָה לְחֹמֶשׁ
רֶק אֲדֹמָת הַכְּתָנִים לְבָדָם לֹא הָיְתָה לְפָרְעָה: וַיָּשָׁב יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן וַיֵּאחָזֶנִּי בָּהּ וַיִּפְרוּ וַיִּרְבּוּ מְאֹד:

וידזיל

וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שִׁבְעַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיְהִי יָמֵי-יַעֲקֹב שְׁנֵי חֲזִיו
שִׁבְעַת שָׁנִים וָאַרְבָּעִים וּמֵאֵת שָׁנָה: וַיִּקְרְבוּ יָמֵי-יִשְׂרָאֵל לָמוֹת וַיִּקְרָא
| לְבָנָיו לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ אִם-נָא מִצָּאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ שִׁים-נָא יָדְךָ
תַּחַת יְרֵכִי וְעָשִׂיתָ עִמָּדִי תַּסֵּד וְאַמֵּת אֶל-נָא תִקְבְּרֵנִי בְּמִצְרַיִם:
וְשִׁכַּבְתִּי עִם-אֲבֹתִי וְנִשְׁאַתְנִי מִמִּצְרַיִם וְקִבְרֵתְנִי בְּקִבְרֵתָם וַיֹּאמֶר

אֲנֹכִי אֶעֱשֶׂה כְּדִבְרֶךָ: וַיֹּאמֶר הַשִּׁבְעָה לִּי וַיִּשְׁבַּע לוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ יִשְׂרָאֵל
עַל־רֹאשׁ הַמָּטָה:

וַיֵּרָא יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם בְּנֵי שְׁלֹשִׁים גַּם בְּנֵי מְכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה יָלְדוּ
עַל־בְּרֵכֵי יוֹסֵף: וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו אֲנֹכִי מֵת וְאֱלֹהִים פָּקַד וּפָקַד
אֶתְכֶם וַהֲעֵלָה אֶתְכֶם מִן־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
לְאֲבֹתְהֶם לֵי צִחָק וְלִיעֶקֶב: וַיִּשְׁבַּע יוֹסֵף אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פָּקַד
יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם וַהֲעֵלְתֶם אֶת־עַצְמֹתַי מִזֶּה: וַיָּמָת יוֹסֵף בֶּן־מֵאָה
וָעֶשֶׂר שָׁנִים וַיַּחְנֹטוּ אֹתוֹ וַיִּישָׂם בְּאֲרוֹן בְּמִצְרַיִם: (חזק)

שְׁמוֹת

וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרַיִמָּה אֶת יַעֲקֹב אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ:
רְאוּבֵן שְׁמֵעוֹן לֵוִי וַיהוּדָה: יִשָּׁשְׁכָר זְבוּלֹן וּבִנְיָמִן: דָּן וְנַפְתָּלִי גָד
וְאָשֶׁר: וַיְהִי כָל־נַפֶּשׁ יִצְאֵי יֶרֶךְ־יַעֲקֹב שְׁבַע־עִים נַפְשׁ וַיּוֹסֶף הָיָה
בְּמִצְרַיִם: וַיָּמָת יוֹסֵף וְכָל־אֶחָיו וְכָל הַדּוֹר הַהוּא: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ
וַיִּשְׂרְצוּ וַיִּרְבּוּ וַיַּעֲצֻמוּ בְּמָאֵד מְאֹד וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ אֹתָם: (פ)
וַיָּשָׁב מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי לָמָּה תִּרְעָתָה לָעָם לָמָּה זֶה
שְׁלַחְתָּנִי: וּמָאֵז בָּאתִי אֶל־פָּרְעֹה לְדַבֵּר בְּשִׁמְךָ הִרַע לָעָם הַזֶּה
וַהֲצִל לֹא־הֲצִלְתָּ אֶת־עַמְּךָ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עֲתָה תִּרְאֶה

אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לְפָרְעָה כִּי בִיד תִּזְקָה יִשְׁלַחַם וּבִיד תִּזְקָה יִגְרָשָׁם
מֵאֶרֶץ:

וארא

וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל-מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה: וְאַל אֶל-אַבְרָהָם
אֶל-יִצְחָק וְאֶל-יַעֲקֹב בְּאֵל שַׁדַּי וּשְׁמִי יְהוָה לֹא נִודַעְתִּי לָהֶם: וְגַם
הִקְמַתִּי אֶת-בְּרִיתִי אִתָּם לָתֵת לָהֶם אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן אֵת אֶרֶץ
מִגְרֵיהֶם אֲשֶׁר-גָּרוּ בָּהּ: וְגַם | אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת-נִאֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר מִצְרַיִם מַעֲבִידִם אִתָּם וְאֶזְכָּר אֶת-בְּרִיתִי:

וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם פְּרָעָה אֶת-הָעִיר וַיַּפְרֹשׁ כַּפָּיו אֶל-יְהוָה וַיַּחֲדִלּוּ
תְּקִלֹת וְהַבָּרָד וּמָטָר לֹא-נָתַד אֶרֶצָהּ: וַיֵּרָא פְּרָעָה כִּי-תָדִל הַמָּטָר
וְהַבָּרָד וְתִקְלֹת וַיִּסָּף לַחֲטֹא וַיִּכְבֹּד לְבֹו הוּא וַעֲבָדָיו: וַיִּחֲזַק לֵב
פְּרָעָה וְלֹא שָׁלַח אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד-מֹשֶׁה:

בא

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בֹּא אֶל-פְּרָעָה כִּי-אֲנִי הִכְבַּדְתִּי אֶת-לְבֹו
וְאֶת-לֵב עַבְדָּיו לְמַעַן שְׁתִּי אֶתְתִּי אֵלָה בְּקִרְבּוֹ: וְלִמְעַן תִּסְפֹּר בְּאָזְנִי
בִּנְיָ וּבֶן-בִּנְיָ אֵת אֲשֶׁר הִתְעַלְלֹתִי בְּמִצְרַיִם וְאֶת-אֶתְתִּי אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי
בָּם וַיַּדְעֻם כִּי-אֲנִי יְהוָה: וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל-פְּרָעָה וַיֹּאמְרוּ

אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים עַד־מָתִי מֵאַנְתָּ לַעֲנֹת מִפְּנֵי
שְׁלַח עָמִי וַיַּעֲבֹדֵנִי:

וְהָיָה כִּי־יִבְאֶה יְהוָה אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָךְ וּלְאַבְרָהָם
וְנִתְּנָה לָךְ: וְהַעֲבַרְתָּ כָּל־פֶּטֶר־רֶחֶם לַיהוָה וְכָל־פֶּטֶר | שֹׁגֵר בְּהֵמָה
אֲשֶׁר יִהְיֶה לָךְ הַזִּכָּרִים לַיהוָה: וְכָל־פֶּטֶר חֲמֹר תַּפְּסֶה בְּשֵׁה
וְאִם־לֹא תַפְּסֶה וַעֲרַפְתּוּ וְכָל בְּכוֹר אָדָם בְּבִנְיָה תַפְּסֶה: וְהָיָה
כִּי־יִשְׁאַלְךָ בְּנֶךָ מָחָר לֵאמֹר מַה־זֹּאת וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּחִזֹּק יָד
הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עִבְדִּים: וַיְהִי כִּי־הִקְשָׁה פַרְעֹה
לְשַׁלְּחָנוּ וַיִּתְּלֵג יְהוָה כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכֹר אָדָם
וְעַד־בְּכוֹר בְּהֵמָה עַל־כֵּן אֲנִי זֹבֵחַ לַיהוָה כָּל־פֶּטֶר רֶחֶם הַזִּכָּרִים
וְכָל־בְּכוֹר בְּנֵי אִפְסָה: וְהָיָה לְאוֹת עַל־יְדְּכָה וּלְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ
כִּי בְחִזֹּק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם:

בשלוש

וַיְהִי בְשַׁלַּח פַּרְעֹה אֶת־הָעָם וְלֹא־נָתַם אֱלֹהִים דֶּרֶךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים
כִּי קָרוֹב הוּא כִּי | אָמַר אֱלֹהִים פֶּן־יִנָּתֶם הָעָם בְּרֹאשָׁתָם מִלְחָמָה
וְשָׁבוּ מִצְרַיִמָּה: וַיִּסֹּב אֱלֹהִים | אֶת־הָעָם דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר יַם־סוּף
וַחֲמֹשִׁים עָלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־עֲצָמוֹת
יוֹסֵף עִמּוֹ כִּי הִשְׁבִּיעַ הַשֶּׁבִיעַ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פֶּקֶד יִפְקֹד
אֱלֹהִים אֶתְכֶם וְהַעֲלִיתֶם אֶת־עֲצָמֹתַי מִזֶּה אִתְּכֶם: וַיִּסְעוּ מִסִּפְתַּי וַיַּחֲנוּ

באתם בקצה המדבר: ויהיה הלך לפניכם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה: לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם: (פ)

וידבר יהוה אל־משה לאמר: דבר אל־בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירות בין מגדל ובין תים לפני בעל צפן נכתו תחנו על־הים: ואמר פרעה לבני ישראל נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר: וחזקתי את־לב־פרעה ודרך אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל־חילו וידעו מצרים כי־אני יהוה ויעשו־כן: ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך ללב פרעה ועבדיו אל־העם ויאמרו מה־זאת עשינו כי־שלחנו את־ישראל מעבדנו: ויאסר את־רכבו ואת־עמו לקח עמו: ויקח שש־מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשם על־כלו: ויחזק יהוה את־לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה: וירדפו מצרים אחריהם וישיגו אותם חגים על־הים כל־סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על־פי החירות לפני בעל צפן: ופרעה הקריב וישאו בני־ישראל את־עיניהם והנה מצרים | נסע אחריהם ויראו מאד ויצעקו בני־ישראל אל־יהוה: ויאמר אל־משה המבלי אין־קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה־זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים: הלא־זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר תחל ממנו ונעבדה את־מצרים כי טוב לנו עבד את־מצרים ממחנו במדבר: ויאמר משה אל־העם אל־תיראו התיצבו וראו את־ישועת יהוה אשר־יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את־מצרים היום לא תסיפו לראתם עוד עד־עולם: יהוה ילחם לכם ואתם תחרישון: (פ)

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה מִה-תִּצְעַק אֵלַי דְּבַר אֶל-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וִיִּסְעוּ: וְאָתָּה
 תִּהְיֶה אֶת-מִטְּוֶה וְנִטָּה אֶת-יָדְךָ עַל-הֵימָּה וּבִקְעָתוֹ וַיָּבֹאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם
 בִּיבֻשָּׁה: וְאֲנִי הִנְנִי מִחֲזֹק אֶת-לֵב מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם וְאֶכְבְּדָה בְּפָרְעָה
 וּבְכָל-חִילּוֹ בָּרַכְבּוֹ וּבְפָרְשָׁיו: וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי-אֲנִי יְהוָה בְּהַכְבֵּדִי בְּפָרְעָה
 בָּרַכְבּוֹ וּבְפָרְשָׁיו: וַיִּסַּע מִלֶּאֲדָה הָאֱלֹהִים תְּהַלֵּךְ לִפְנֵי מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיַּלְךְ
 מֵאַחֲרֵיהֶם וַיִּסַּע עַמּוּד הָעָנָן מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמֹד מֵאַחֲרֵיהֶם: וַיָּבֹא בֵּין |
 מַחֲנֵה מִצְרַיִם וּבֵין מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הָעָנָן וַתִּחַשֵּׁף וַיֵּאָר אֶת-תְּלִילָהּ
 וְלֹא-קָרַב זֶה אֶל-זֶה כָּל-תְּלִילָהּ: וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת-יָדוֹ עַל-הֵימָּה וַיַּלְךְ
 יְהוָה | אֶת-הַיָּם בְּרוּחַ קָדִים עֶזְרָה כָּל-תְּלִילָהּ וַיִּשָּׁם אֶת-הַיָּם לַחֲרֻבָּהּ
 וַיִּבְקְעוּ הַמַּיִם: וַיָּבֹאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בִּיבֻשָּׁה וְהַמַּיִם לָהֶם חֹמָה
 מִיָּמִינָם וּמִשְׁמָאלָם: וַיִּרְדּוּ מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם כָּל סוֹס פָּרְעָה רֶכֶב
 וּפָרָשָׁיו אֶל-תּוֹךְ הַיָּם: וַיְהִי בְּאַשְׁמֶרֶת הַבֹּקֶר וַיִּשְׁקֹף יְהוָה אֶל-מַחֲנֵה מִצְרַיִם
 בַּעֲמֹד אֵשׁ וְעָגָן וַיִּהְיֶה אֵת מַחֲנֵה מִצְרַיִם: וַיָּסֹר אֵת אַפֵּן מִרַכְבֹּתָיו וַיִּנְהַגְהוּ
 בַּכְּבֵּדָת וַיֹּאמֶר מִצְרַיִם אֲנוֹסָה מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי יְהוָה נִלְחָם לָהֶם בַּמִּצְרַיִם:
 (פ)

אֲזַיִר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-תְּשִׁירָה תִּזְאֵת לִיהוָה וַיֹּאמְרוּ	
לֹאמָר	אֲשִׁירָה לִיהוָה כִּי-נָצַח גָּאָה
סוֹס	
וּרְכָבוֹ רָמָה בָּיָם:	עָזִי וְזִמְרָת זֶה וַיְהִי-לִי
לִישׁוּעָה	זֶה אֵלֵי וְאֲנוּחָה
אָבִי	וְאֵל מִמֶּנִּהוּ :
שָׁמוֹ:	מִרַכְבַּת פָּרְעָה וַחִילּוֹ יָרַח בָּיָם
	וּמִבְּחָר

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נָטָה אֶת־יָדְךָ עַל־הַיָּם וַיָּשָׁבוּ הַמַּיִם עַל־מִצְרַיִם
עַל־רֶכְבּוֹ וְעַל־פָּרָשָׁיו: וַיֹּטֵ מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַיָּם וַיָּשָׁב הַיָּם לַפְּנוֹת בִּקְרִי
לְאִיתָנוֹ וּמִצְרַיִם נָסִים לִקְרָאתוֹ וַיִּנְעַר יְהוָה אֶת־מִצְרַיִם בְּתוֹךְ הַיָּם: וַיָּשָׁבוּ
הַמַּיִם וַיִּכְסּוּ אֶת־הָרֶכֶב וְאֶת־הַפָּרָשִׁים לְכָל תַּיִל פָּרָעָה הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם בָּיָם
לֹא־נִשְׁאָר בָּהֶם עַד־אַחֵד: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּיבֹשֶׁת בְּתוֹךְ הַיָּם וְהַמַּיִם לָהֶם
חֲמָה מִיָּמִינָם וּמִשְׁמָאלָם: וַיּוֹשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם
וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שֹׁפֶת הַיָּם: וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־תַּיִד הַגְּדֹלָה
אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּירָאוּ הָעָם אֶת־יְהוָה וַיֹּאמְרֵם בְּיַהֲוָה וּבְמֹשֶׁה
עַבְדּוֹ: (פ)

שְׁלֹשִׁי טַבְעוּ בַּיָּם-סוּף:	תְּהַמֵּת יִכְסִּימוּ יִרְדּוּ בַּמְצוּלָת כְּמוֹ-
אָבִן:	יְמִינֶךָ יִהְיֶה נֶאֱדָרִי בְּכַח יְמִינֶךָ
יְהוָה תִּרְעַץ אוֹיֵב:	וּבָרַב גְּאוּנֶךָ תִּתְרַס קַמִּיד
תְּשַׁלַּח תִּרְנֶנָּה יֹאכְלֶמוּ כֶּקֶשׁ:	וּבְרוּחַ
אֶפִּיד נַעֲרֶמוּ מִים	נִצְבּוּ כְּמוֹ-גֵד
נִזְלִים	קָפְאוּ תְהַמֵּת בְּלִבֵּי-יָם: אָמַר
אוֹיֵב אֶרְדָּף אֲשִׁיג	אֶחָדֶךָ שָׁלַל תִּמְלֹאמוּ
נִפְשִׁי	אֶרִיק חֲרָבִי תוֹרִישְׁמוּ יָדִי: נִשְׁפָּת
בְּרוּחֶךָ כִּסְּמוּ יָם	צָלְלוּ כַּעֲזוּפָרֶת בְּמִים
אֲדִירִים:	מִי-כִמְכָּה בְּאֵלֶם יְהוָה מִי
כִּמְכָּה נֶאֱדָר בִּקְדָשׁ	נִזְרָא תִתְלֹת עֲשֵׂה
פָּלֵא:	נְטִיתָ יְמִינֶךָ תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ: נְחִיתָ
בַּחֲסִידֶךָ עִם-זֵי נֶאֱלָתָ	נִתְלֹתָ בְּעִזָּה אֶל-גִּנָּה
קִדְשֶׁךָ:	שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגְּזוּן תִּיל
אֲחִיז יִשְׁבִּי פִלֶשֶׁת:	אֲזִי נִבְהָלוּ אֱלֹפֵי
אֲדוֹם	אֵילִי מוֹאָב יֹאחֲזֶמוּ רָעַד נִמְגּוּ
כָּל יִשְׁבִּי כְנָעַן:	תִּפְלֵ עֲלֵיהֶם אִימָתָה
נִפְתָּר	בְּגִדְלִי זְרוּעֶךָ יִדְּמוּ כְּאֶבֶן עֵד-
יַעֲבֹר עִמָּךָ יְהוָה	עַד-יַעֲבֹר עִם-זֵי
קָנִיתָ:	תִּבְאָמוּ וְתִטְעֶמוּ בְּתֵר נִתְלֹתֶךָ מִכּוֹן
לְשִׁבְתֶּךָ פַּעֲלֹתָ יְהוָה	מִקְדָּשׁ אֲדָנִי כוֹנֵנוּ
יָדֶיךָ:	יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: כִּי
בָּא סוֹס פִּרְעֹה בָּרַכְבוֹ וּבִפְרָשָׁיו בָּיָם	וַיֵּשֶׁב יְהוָה עֲלֵיהֶם

אֶת־מִי הַיָּמִים

וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בִּיבֻשָּׁה בְּתוֹךְ הַיָּם:

וַתִּקַּח מִרְיָם הַנְּבִיאָה אֶחָדָה אֶת־הַתָּרֶן אֶת־הַתָּרֶן בִּידָהּ וַתַּצְאֵן כָּל־הַנָּשִׁים אַחֲרֶיהָ
בְּתַפְסִים וּבִמְחֻלָּת: וַתַּעַן לָהֶם מִרְיָם שִׁירָו לַיהוָה כִּי־נָצְחָה גָּאָה סוּס וָרֶכֶב
רָמָה בָּיָם: (ס)

אֶל־מִדְבַּר־שׁוּר וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת־יָמִים בַּמִּדְבָּר וְלֹא־מָצְאוּ מַיִם: וַיָּבֹאוּ מִרְיָה
וְלֹא יָכְלוּ לִשְׁתֹּת מַיִם מִמֶּדֶה כִּי מָרִים הָיָה עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמָהּ מֶדֶה: וַיֵּלְנוּ
הָעָם עַל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר מַה־נִּשְׁתָּה: וַיַּצַּעַק אֶל־יְהוָה וַיֹּזְכְּרוּ יְהוָה לְעַץ וַיִּשְׁלַח
אֶל־הַמַּיִם וַיִּמָּתְקוּ הַמַּיִם שָׁם שָׁם לֹא חָק וּמִשְׁפָּט וְשָׁם נִסָּהוּ: וַיֹּאמֶר אִם־שָׁמוּעַ
תִּשְׁמָע לְקוֹל | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וַתִּשָּׁאֵר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהִאֲזִנָּה לְמִצְוֹתָיו וְשִׁמְרָתָ
כָּל־חֻקָּיו כָּל־הַמְּחֻלָּה אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי בַּמִּצְרִים לֹא־אֲשִׁים עָלֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה
רַבָּאֲדָה:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כָּתֹב זֶאת זְכָרוֹן בַּסֶּפֶר וְשִׁים בְּאָזְנֵי יְהוֹשֻׁעַ
כִּי־מָחָה אֶמְחֶה אֶת־זִכְרְךָ עַמְלֶךְ מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם: וַיִּבֶן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ
וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יְהוָה | נָסִי: וַיֹּאמֶר כִּי־יֵד' עַל־כֵּס יְהוָה מִלְחָמָה לַיהוָה
בְּעַמְלֶךְ מִדֶּרֶךְ דֶּר:

יתרו

וַיִּשְׁמָע יִתְרוֹ כֹּהֵן מִדִּין חֹתֵן מֹשֶׁה אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה
וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ כִּי־הוֹצִיא יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם: וַיִּקַּח יִתְרוֹ

חָתַן מֹשֶׁה אֶת־צִפְרָה אִשְׁתּוֹ מֹשֶׁה אַחֵר שְׁלוּחִיהָ: וְאֵת שְׁנֵי בָנֶיהָ אֲשֶׁר
שָׁם הָאָחִיר גִּרְשָׁם כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נִכְרִיהָ:

באמירת עשרת הדברות נוהגים לעמוד, ויש המקדימים לעמוד כמה פסוקים לפני כן, שלא להבדיל בין דברי תורה.

בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְצֵאת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם בַּיּוֹם הַזֶּה בָּאוּ מִדְבַּר סִינַי:
וַיִּסְעוּ מִרְפִּידִים וַיָּבֹאוּ מִדְבַּר סִינַי וַיַּחֲנוּ בַּמִּדְבָּר וַיַּחֲנוּ־שָׁם יִשְׂרָאֵל בְּגֵד הָהָר:
וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל־הָאֱלֹהִים וַיִּקְרָא אֵלָיו יְהוָה מִן־הַהָר לֵאמֹר כֹּה תֹאמַר לְבֵית
יִעֲקֹב וְתֹנִיד לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל: אַתֶּם רְאִיתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרָיִם וְאֲשָׂא אֶתְכֶם
עַל־כַּנְפֵי נְשָׁרִים וְאָבֹא אֶתְכֶם אֵלָי: וְעַתָּה אִם־שָׁמָּעַ תִּשְׁמָעוּ בְּקוֹלִי וּשְׁמַרְתֶּם
אֶת־בְּרִיתִי וְהָיִיתֶם לִי סֵגֻלָּה מִכָּל־הָעַמִּים כִּי־לִי כָל־הָאָרֶץ: וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי
מִמְּלַכְת כְּהֻנִּים וְגוֹי קָדוֹשׁ אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תִּדְבֹּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיָּבֹא
מֹשֶׁה וַיִּקְרָא לְזֻקְנֵי הָעָם וַיִּשָּׂם לִפְנֵיהֶם אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּהוּ
יְהוָה: וַיַּעֲנוּ כָל־הָעָם יַחְדָּו וַיֹּאמְרוּ כָּל אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה וְנִשְׁבַּח מֹשֶׁה
אֶת־דְּבָרֵי הָעָם אֶל־יְהוָה: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִנֵּה אֲנֹכִי בָּא אֵלֶיךָ בְּעָב
הָעֲנָן בַּעֲבוּר יִשְׁמַע הָעָם בְּדִבְרֵי עֲמֹד וְגַם־בֶּהָ יֶאֱמִינוּ לְעוֹלָם וַיַּגִּד מֹשֶׁה
אֶת־דְּבָרֵי הָעָם אֶל־יְהוָה: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵךְ אֶל־הָעָם וְקִדַּשְׁתָּם הַיּוֹם
וּמָחָר וּכְבָּסוּ שְׂמֹלֹתָם: וְהָיוּ נִכְנָיִם לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי | בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יִרְד
יְהוָה לְעֵינֵי כָל־הָעָם עַל־הָר סִינַי: וְהִגְבַּלְתָּ אֶת־הָעָם סָבִיב לֵאמֹר הִשְׁמְרוּ
לָכֶם עֲלֹת בְּהָר וְנִנְע בְּקִצָּהוּ כָּל־הַנֶּגַע בְּהָר מוֹת יוֹמָת: לֹא־תֵנַע בּוֹ יָד
כִּי־סָקוֹל יִסָּקֵל אוֹ־יָרֵחַ יִיָּרֵחַ אִם־בְּהִמָּה אִם־אִישׁ לֹא יִתְּנָה בְּמִשְׁחָה תִּיָּבֵל
הַמָּוֶה יַעֲלוּ בְּהָר: וַיִּרְד מֹשֶׁה מִן־הָהָר אֶל־הָעָם וַיִּקְדַּשׁ אֶת־הָעָם וַיְכַבְּסוּ
שְׂמֹלֹתָם: וַיֹּאמֶר אֶל־הָעָם הָיוּ נִכְנָיִם לְשִׁלֹּשֶׁת יָמִים אֶל־תִּנְשׂוּ אֶל־אִשָּׁה: וַיְהִי
בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בַּהֲנִית הַבֶּקָר וַיְהִי קָלִית וּבְרָקִים וַעֲגֹן כָּבֵד עַל־הָהָר וְקוֹל שֹׁפָר

חֲזַק מְאֹד וַיִּיחָרֵד כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה: וַיּוֹצֵא מֹשֶׁה אֶת־הָעָם לִקְרַאת
הָאֱלֹהִים מִן־הַמַּחֲנֶה וַיַּתִּיצְבוּ בְּתַחֲתֵית הָהָר: וְהָרַסִּינִי עֵשָׂן כָּלֹּם מִפְּנֵי אֲשֶׁר
יָרַד עָלָיו יְהוָה בָּאֵשׁ וַיַּעַל עֲשָׂנוּ כַּעֲשָׂן הַכֹּבֶשֶׂן וַיִּיחָרֵד כָּל־הָהָר מְאֹד: וַיְהִי
קוֹל הַשּׁוֹפָר הוֹלֵךְ וְחֲזַק מְאֹד מֹשֶׁה יִדְבֹּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹל: וַיֵּרַד יְהוָה
עַל־הָרַסִּינִי אֶל־רֹאשׁ הָהָר וַיִּקְרָא יְהוָה לְמֹשֶׁה אֶל־רֹאשׁ הָהָר וַיַּעַל מֹשֶׁה:
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִדָּה הָעֵד בָּעָם פֶּן־יִהְיֶה־רָסוּ אֶל־יְהוָה לְרָאוֹת וְנִפְּל מִמֶּנּוּ
רַב: וְגַם הַכֹּהֲנִים הַנִּזְנָשִׁים אֶל־יְהוָה יִתְקַדְּשׁוּ פֶן־יִפְרֹץ בָּהֶם יְהוָה: וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֹא־יִוָּכַל הָעָם לַעֲלֹת אֶל־הָרַסִּינִי כִּי־אַתָּה הַעֲלִיתָ בָּנוּ
לֵאמֹר הִנֵּבֵל אֶת־הָהָר וְקִדְּשָׁתוּ: וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה לֶךְ־יֵרַד וְעֲלִיתָ אִתָּה
וְאַהֲרֹן עִמָּךְ וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם אֶל־יְהִי־רָסוּ לַעֲלֹת אֶל־יְהוָה פֶּן־יִפְרֹץ־בָּם: וַיֵּרַד
מֹשֶׁה אֶל־הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם: (ס)

כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר: (ס)
אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים: לֹא יִהְיֶה־לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים
עַל־פָּנָי: לֹא תַעֲשֶׂה־לְךָ פֶסֶל | וְכָל־תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם | מַמְעַל וְאֲשֶׁר
בָּאֶרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בַּיָּם | מִתַּחַת לָאָרֶץ: לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם
כִּי אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא פֹקֵד עֹון אָבֹת עַל־בָּנִים עַל־שְׂלֹשִׁים
וְעַל־רִבְעִים לְשָׁנָאִי: וַעֲשֵׂה חֶסֶד לְאֶלְפִים לְאַהֲבִי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתַי:
(ס) לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹא כִּי לֹא יִנָּקֵה יְהוָה אֶת

אֲשֶׁר־יִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹ לְשׁוֹא: (ס)
זְכוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ: שֵׁשֶׁת
יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל־מְלָאכָתְךָ: וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת | לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
לֹא־תַעֲשֶׂה כָּל־מְלָאכָה אַתָּה | וּבִנְךָ־וּבִתְךָ עֲבָדְךָ וְאִמָּתְךָ וּבְהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ
אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ: כִּי שֵׁשֶׁת־יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־תֵּימֵם

וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם וַיִּנָּח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל־כֵּן בִּרְךְ יְהוָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת
וַיִּקְדְּשֶׁהוּ: (ס)

וְאֶרְכוּן יְמֵיךָ עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר־יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ: (ס) לֹא

תִּרְצָח: (ס) לֹא תִנָּאֵף: (ס) לֹא תִגְנוֹב: (ס) לֹא

תַּעֲנֶה בִרְעֶךָ עַד שֹׁקֶר: (ס) לֹא תַחְמֹד בֵּית

רֵעֶךָ (ס) לֹא תַחְמֹד אִשְׁתִּי רֵעֶךָ וְעַבְדּוֹ וְאִמָּתוֹ וְשׁוֹרְוֹ וְחִמְרוֹ

וְכָל־אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ: (ס) וְכָל־הָעָם רֵאִים אֶת־הַקּוֹלֹת

וְאֶת־הַלְפִידִם וְאֵת קוֹל הַשֹּׁפָר וְאֶת־הַהָר עָשָׂן וַיֵּרָא הָעָם וַיִּנָּעוּ וַיַּעֲמֻדוּ

מִרְחָק: וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר־אַתָּה עִמָּנוּ וְנִשְׁמָעָה וְאַל־יְדַבֵּר עִמָּנוּ אֱלֹהִים

פֶּן־נָמוּת: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אֶל־תִּירְאוּ כִּי לִבְעֹבֹר נִסּוֹת אֶתְכֶם בָּא

הָאֱלֹהִים וּבְעֹבֹר תִּהְיֶה יִרְאַתּוֹ עַל־פְּנִיכֶם לְבַלְתִּי תַחֲטְאוּ: וַיַּעֲמֹד הָעָם

מִרְחָק וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ אֶל־הָעֶרְפֶּל אֲשֶׁר־שָׁם הָאֱלֹהִים: (ס)

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַתֶּם רְאִיתֶם כִּי

מִן־הַשָּׁמַיִם דִּבַּרְתִּי עִמָּכֶם: לֹא תַעֲשׂוּן אֵתִי אֱלֹהִי כִסֶּף וְאֵתִי זָהָב

לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם: מִזִּבְחַת אֲדָמָה תַעֲשֶׂה־לִּי וְזִבְחֶתָ עָלָיו אֶת־עֹלֹתֶיךָ

וְאֶת־שְׁלֹמִיךָ אֶת־צֹאנֶךָ וְאֶת־בִּקְרֶךָ בְּכָל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֲזַכִּיר

אֶת־שְׁמִי אָבוֹא אֵלֶיךָ וּבִרְכִיתִּיךָ: וְאִם־מִזִּבְחַת אֲבָנִים תַעֲשֶׂה־לִּי

לֹא־תִבְנֶה אֹתָהּ גִּזִּית כִּי חֲרִבָּה תִנָּפֶת עָלֶיהָ וְתִחַלְלָהּ: וְלֹא־תַעֲלֶה

בַּמַּעֲלֹת עַל־מִזְבְּחִי אֲשֶׁר לֹא־תִנָּלֶה עֲרוֹתֶךָ עָלָיו:

משפטים

וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשִּׁים לַפְּנִיָּהֶם: כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עֲבָדִי שֶׁשָּׁנִים יַעֲבֹד וּבְשִׁבְעַת יָצָא לְחֻפְשִׁי חֲנֹם: אִם-בְּנִפּוֹ יָבֹא בְּנִפּוֹ יֵצֵא אִם-בְּעַל אִשָּׁה הוּא וַיִּצָּאָה אִשְׁתּוֹ עִמּוֹ: אִם-אֲדֹנָיו יִתֵּן-לוֹ אִשָּׁה וַיִּלְדָּה-לוֹ בָּנִים אֹו בָנוֹת הָאִשָּׁה וַיִּלְדֶּיהָ תִּהְיֶה לְאֲדֹנֶיהָ וְהוּא יֵצֵא בְּנִפּוֹ: וְאִם-אָמַר יֹאמֶר הָעֶבֶד אֶהְבֹּתִי אֶת-אֲדֹנִי אֶת-אִשְׁתִּי וְאֶת-בָּנִי לֹא יֵצֵא חֻפְשִׁי: וְהִנִּישׁוּ אֲדֹנָיו אֶל-הַתְּאֵלִים וְהִנִּישׁוּ אֶל-הַדֹּלֶת אֹו אֶל-הַמְּזוּזָה וְרָצַע אֲדֹנָיו אֶת-אָזְנוֹ בַּמַּרְצֵעַ וַעֲבָדוֹ לְעֹלָם: (ס)

וְאֶל-מֹשֶׁה אָמַר עֲלֶה אֶל-יְהוָה אֶתְּהָ וְאֶהְרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא וְשִׁבְעִים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם מִרְחֹק: וְנָגַשׁ מֹשֶׁה לְבַדּוֹ אֶל-יְהוָה וְהֵם לֹא יִגָּשׁוּ וְהָעָם לֹא יַעֲלוּ עִמּוֹ: וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיְסַפֵּר לָעָם אֵת כָּל-דִּבְרֵי יְהוָה וְאֵת כָּל-הַמִּשְׁפָּטִים וַיַּעַן כָּל-הָעָם קוֹל אֶחָד וַיֹּאמְרוּ כָּל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה: וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֵת כָּל-דִּבְרֵי יְהוָה וַיִּשְׁכֶּם בַּבֹּקֶר וַיָּבִין מִזִּבְחַ תַּחַת הָהָר וּשְׁתֵּים עָשָׂר מִצִּבְחָה לְשָׁנִים עָשָׂר שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּשְׁלַח אֶת-נָעֲרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ עֹלֹת וַיִּזְבְּחוּ זִבְחִים שְׁלָמִים לַיהוָה פָּרִים: וַיִּקַּח מֹשֶׁה חֲצִי הַדָּם וַיָּשֶׂם בְּאֹנָגַת וַחֲצִי הַדָּם זָרַק עַל-הַמִּזְבֵּחַ: וַיִּקַּח סֵפֶר הַבְּרִית וַיִּקְרָא בְּאָזְנוֹ הָעָם וַיֹּאמְרוּ כָּל אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת-הַדָּם וַיִּזְרֹק עַל-הָעָם וַיֹּאמֶר הִנֵּה דָם-הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִמָּכֶם עַל כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: וַיַּעַל מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא וְשִׁבְעִים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּרְאוּ אֵת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַתַּחַת רַגְלָיו כִּמְעַשָּׁה לְבָנַת הַסַּפִּיר וּכְעֶצֶם הַשָּׁמַיִם לְטָהָר: וְאֶל-אַצִּילֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁלַח יָדוֹ וַיִּיחָזוּ אֶת-הַתְּאֵלִים וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ: (ס)

וַיְהִי־שָׁם וְאַתָּה לֹא אֶת־לֶחֶת הָאֶבֶן וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה אֲשֶׁר כָּתַבְתִּי
לְהוֹרָתָם: וַיָּגֶם מֹשֶׁה וַיַּהוֹשֶׁעַ מִשְׁרָתוֹ וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל־הָרַ הָאֱלֹהִים:
וְאֶל־הַזְקֵנִים אָמַר שְׁבוּ־לָנוּ בָּזֶה עַד אֲשֶׁר־נָשׁוּב אֲלֵיכֶם וְהִנֵּה אֶהְרֶן וְחוּר
עִמָּכֶם מִי־בָעַל דְּבָרִים יָגֹשׁ אֲלֵהֶם: וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל־הָהָר וַיִּכַּס הָעָנָן
אֶת־הָהָר: וַיִּשְׁכֵּן כְּבוֹד־יְהוָה עַל־הָרַ סִינִי וַיִּכַּסְהוּ הָעָנָן שֵׁשֶׁת יָמִים
וַיִּקְרָא אֶל־מֹשֶׁה בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי מִתּוֹךְ הָעָנָן: וַיִּמְרָאֵל כְּבוֹד יְהוָה
כָּאֵשׁ אֲכָלֶת בְּרֹאשׁ הָהָר לְעֵינֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיָּבֹא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ הָעָנָן
וַיַּעַל אֶל־הָהָר וַיְהִי מֹשֶׁה בְּהָר אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה:

תרומה

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דִּבֶּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ־לִי
תְרוּמָה מֵאֵת כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לִבּוֹ תִקְחוּ אֶת־תְּרוּמָתִי: וְזֹאת
תְּתִרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֲתָם זָהָב וְכֶסֶף וְנַחֲשֶׁת:
כָּל־עֲמוּלֵי הַחֹצֵר סָבִיב מְחַשְׁקִים כֶּסֶף וְנִיָּהִם כֶּסֶף וְאֲדָנִיָּהִם נַחֲשֶׁת:
אֶרֶךְ הַחֹצֵר מֵאָה בָּאַמָּה וְרָחֵב | חֲמִשִּׁים בַּחֲמִשִּׁים וְקָמָה חֲמִשׁ
אַמּוֹת שֵׁשׁ מִשְׁזָר וְאֲדָנִיָּהִם נַחֲשֶׁת: לְכֹל כָּלִי הַמִּשְׁכָּן בְּכֹל עֲבֹדָתוֹ
וְכָל־יִתְדֹתָיו וְכָל־יִתְרֹת הַחֹצֵר נַחֲשֶׁת:

תצווה

וְאַתָּה תִּצְוֶנָה | אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ שֶׁמֶן זַיִת זָךְ כִּתִּית
לְמִאֲוָר לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד: בְּאַהֲל מוֹעֵד מְחוּץ לַפֶּרֶכֶת אֲשֶׁר

עַל-הַעֲלֹת יַעֲרֹף אֱתֹנוּ אֶהְרֹן וּבָנָיו מֵעֶרֶב עַד-בֹּקֶר לִפְנֵי יְהוָה חֲקֹת
עוֹלָם לְדֹרֹתָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְאַתָּה הַקָּרֵב אֵלֶיךָ אֶת-אֶהְרֹן
אֶחֱיֶיךָ וְאֶת-בָּנָיו אֲתָנוּ מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכַהֲנוֹ-לִי אֶהְרֹן נָדָב
וְאַבִּיהוּא אֶלְעָזָר וְאַיִתָּמָר בְּנֵי אֶהְרֹן:

וּבַהֲעֹלֹת אֶהְרֹן אֶת-הַנֹּחֹת בֵּין הָעֶרְבִים וְקִטְרֹנָה קִטְרֹת תָּמִיד
לִפְנֵי יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם: לֹא-תַעֲלוּ עָלָיו קִטְרֹת זָרָה וְעֹלָה וּמִנְחָה
וְנֹסֶךְ לֹא תִסְכּוּ עָלָיו: וְכִפֹּר אֶהְרֹן עַל-קִרְנֹתָיו אֶחָת בַּשָּׁנָה מִדָּם
חַטָּאת הַכֹּפָרִים אֶחָת בַּשָּׁנָה יִכַּפֵּר עָלָיו לְדֹרֹתֵיכֶם קֹדֶשׁ-קֳדָשִׁים
הוּא לַיהוָה:

כִּי תֵשָׂא

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר: כִּי תֵשָׂא אֶת-רֹאשׁ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
לְפָקְדֵיהֶם וְנָתַנוּ אִישׁ כָּפָר נַפְשׁוֹ לַיהוָה בַּבֹּקֶר אַתֶּם וְלֹא-יִהְיֶה בָהֶם
גִּגִּף בַּבֹּקֶר אַתֶּם: זֶה | יִתְּנוּ כָל-הָעֵבֶר עַל-הַפָּקָדִים מִחֲצִית הַשֶּׁקֶל
בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֹשְׂרִים גֵּרָה הַשֶּׁקֶל מִחֲצִית הַשֶּׁקֶל תְּרוּמָה לַיהוָה:
כָּל הָעֵבֶר עַל-הַפָּקָדִים מִבֶּן עֹשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה יִתֵּן תְּרוּמַת יְהוָה:
הָעֹשִׂיר לֹא-יִרְבֶּה וְהַדֹּל לֹא יִמְעֹט מִמִּחֲצִית הַשֶּׁקֶל לָתֵת
אֶת-תְּרוּמַת יְהוָה לְכַפֹּר עַל-נַפְשֹׁתֵיכֶם: וְלָקַחְתָּ אֶת-כֶּסֶף הַכֹּפָרִים
מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַתָּ אֹתוֹ עַל-עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְהָיָה לְבָנֵי
יִשְׂרָאֵל לְזָכְרוֹן לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֹּר עַל-נַפְשֹׁתֵיכֶם:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כְּתֹב־לְךָ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּי עַל־פִּי | הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה כָּרַתִּי אִתְּךָ בְּרִית וְאֶת־יִשְׂרָאֵל: וַיְהִי־שָׁם עִם־יְהוָה אַרְבָּעִים יוֹם
וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַל וּמַיִם לֹא שָׁתָה וַיִּכְתֹּב עַל־הַלְחָת אֶת דְּבָרֵי
הַבְּרִית עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים: וַיְהִי בַּרְדָּת מֹשֶׁה מִתֵּר סִינִי וּשְׁנֵי לַחַת הָעֵדֻת
בִּיד־מֹשֶׁה בְּרִדְתּוֹ מִן־הַתֵּר וּמֹשֶׁה לֹא־יָדָע כִּי קָרַן עוֹר פָּנָיו בְּדַבְּרוֹ אִתּוֹ:
וַיֵּרָא אֶתְרוֹ וְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־מֹשֶׁה וְהִנֵּה קָרַן עוֹר פָּנָיו וַיִּירָאוּ מִגִּשְׁת
אֱלֹהֵיו: וַיִּקְרָא אֲלֵהֶם מֹשֶׁה וַיֵּשְׁבוּ אֵלָיו אֶתְרוֹ וְכָל־הַנְּשָׂאִים בְּעֵדָה וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה
אֲלֵהֶם: וְאַחֲרֵי־כֵן נָגְשׁוּ כָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְוֶם אֹתָם כָּל־אִשָּׁר דִּבֶּר יְהוָה אִתּוֹ
בְּתֵר סִינִי: וַיַּכֵּל מֹשֶׁה מִדְּבַר אֲתָם וַיִּתֵּן עַל־פָּנָיו מִסֻּה: וּבָבֹא מֹשֶׁה
לִפְנֵי יְהוָה לְדַבֵּר אִתּוֹ יָסִיר אֶת־הַמִּסֻּה עַד־צֵאתוֹ וַיֵּצֵא וְדַבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת אֲשֶׁר יִצְוָה: וַרְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־פָּנֵי מֹשֶׁה כִּי
קָרַן עוֹר פָּנָי מֹשֶׁה וְהִשִּׁיב מֹשֶׁה אֶת־הַמִּסֻּה עַל־פָּנָיו עַד־בֹּאוֹ
לְדַבֵּר אִתּוֹ:

ויקהל

וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת־כָּל־עֵדֻת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֵלֶּה הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֲתָם: שִׁשְׁתַּיִם יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָּכֶם קָדֵשׁ שַׁבַּת שַׁבְתּוֹן לַיהוָה כָּל־הָעֲשִׂיָּה בּוֹ
מְלָאכָה יוּמָת: לֹא־תַבְעֲרוּ אִשׁ בְּכָל מַשְׁבְּתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת: (פ)
וּמִסֹּךְ שַׁעַר הַחֹצֵר מַעֲשֶׂה רָקִים תַּכְלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ
מְשֻׁזָּר וְעֹשָׂרִים אֲמָה אָרְךָ וְקוֹמָה בְּרֹחַב חֲמִשׁ אַמּוֹת לְעֹמֶת קִלְעִי

הַחֲצֹר: וְעַמְדֵיהֶם אַרְבָּעָה וְאַדְנֵיהֶם אַרְבָּעָה נְחֹשֶׁת וְנִיֵּהֶם כָּסֶף
וְצִפּוּי רָאשֵׁיהֶם וַחֲשָׁקֵיהֶם כָּסֶף: וְכָל-הַיְתָדוֹת לַמִּשְׁכָּן וְלַחֲצֹר סָבִיב
נְחֹשֶׁת:

פְּקוּדֵי

אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן הַמִּשְׁכָּן הָעֹלֹת אֲשֶׁר פָּקַד עַל-פִּי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ
הַלְוִיִּם בִּיד אִיתָמָר בֶּן-אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן: וּבְצִלְאֵל בֶּן-אֹהֲרֵי בֶן-חֹר
לְמִטָּה יְהוּדָה עָשָׂה אֵת כָּל-אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה: וְאֵתוֹ
אֶהֱלִיאָב בֶּן-אֲחִיסָמֶךְ לְמִטָּה-דָּן חָרָשׁ וְחֹשֶׁב וְרָקִם בַּתְּכֵלֶת
וּבְאַרְגָּמָן וּבְתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבְשֵׁשׁ: (ס)

וַיָּכֶס הָעֲנָן אֶת-אֹהֶל מוֹעֵד וּכְבוֹד יְהוָה מָלָא אֶת-הַמִּשְׁכָּן: וְלֹא-יָכֹל
מֹשֶׁה לָּבוֹא אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד כִּי-שָׁכַן עָלָיו הָעֲנָן וּכְבוֹד יְהוָה מָלָא
אֶת-הַמִּשְׁכָּן: וּבַהֲעֹלֹת הָעֲנָן מִעַל הַמִּשְׁכָּן יִסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל
מִסְעֵיהֶם: וְאִם-לֹא יֵעָלֶה הָעֲנָן וְלֹא יִסְעוּ עַד-יוֹם הָעֹלָתוֹ: כִּי עֲנָן
יְהוָה עַל-הַמִּשְׁכָּן יוֹמָם וְלַיְלָה תִּתְּנָה לִילָה בּוֹ לְעֵינַי כָּל-בֵּית-יִשְׂרָאֵל
בְּכָל-מִסְעֵיהֶם: (חזק)

וִיקָרָא

וַיִּקְרָא אֶל־מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלָיו מֵאֵהָל מוֹעֵד לֵאמֹר: דִּבֶּר
 אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֲדָם כִּי־יִקְרִיב מִכֶּם קָרְבָּן לַיהוָה
 מִן־הַבְּהֵמָה מִן־הַבֶּקָר וּמִן־הַצֹּאן תִּקְרִיבוּ אֶת־קָרְבַּנְכֶם: אִם־עֹלָה
 קָרְבָּנוֹ מִן־הַבֶּקָר זָכָר תָּמִים יִקְרִיבֶנּוּ אֶל־פֶּתַח אֵהָל מוֹעֵד יִקְרִיב
 אֹתוֹ לְרֹצְנוֹ לִפְנֵי יְהוָה:

אֹ מִכָּל אֲשֶׁר־יִשְׁבַּע עָלָיו לַשֶּׁקֶר וְשָׁלַם אֹתוֹ בְּרֹאשׁוֹ וַחֲמִשָּׁתָיו יִסָּף
 עָלָיו לְאֲשֶׁר הָיָה לוֹ יִתְּנֶנּוּ בְּיוֹם אֲשַׁמְתּוֹ: וְאֶת־אֲשָׁמוֹ יָבִיא לַיהוָה
 אֵיל תָּמִים מִן־הַצֹּאן בְּעֶרְכָּהּ לְאִשָּׁם אֶל־הַכֹּהֵן: וְכִפֹּר עָלָיו הַכֹּהֵן
 לִפְנֵי יְהוָה וְנִסְלַח לוֹ עַל־אֲחַת מִכָּל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה לְאִשְׁמָה בָּהּ:

צו

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: צוֹ אֶת־אַתְרֹן וְאֶת־בְּנָיו לֵאמֹר זֹאת
 תֹּרַת הָעֹלָה הַזֶּה הָעֹלָה עַל מוֹקְדָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ כָּל־הַלֵּילָה
 עַד־הַבֶּקָר וְאִשׁ הַמִּזְבֵּחַ תִּוקַד בּוֹ: וְלִבֶּשׁ הַכֹּהֵן מִדּוֹ בֹדֶם וּמִכְנָסֵי־בָד
 יִלְבָּשׁ עַל־בָּשָׂרוֹ וְהָרִים אֶת־הַדֶּשֶׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאִשׁ אֶת־הָעֹלָה
 עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוֹ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ: וּפָשַׁט אֶת־בְּגָדָיו וְלִבֶּשׁ בְּגָדִים
 אַחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת־הַדֶּשֶׁן אֶל־מִחוּץ לַמִּחֲנֶה אֶל־מָקוֹם טָהוֹר:
 וְהָאִשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ תִּוקַד־בּוֹ לֹא תִכָּפֶה וּבֵעַר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן עֵצִים
 בַּבֶּקָר בַּבֶּקָר וְעֹרָה עָלֶיהָ הָעֹלָה וְהַקָּטִיר עָלֶיהָ חֻלְבֵי הַשְּׁלָמִים:
 אִשׁ תָּמִיד תִּוקַד עַל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכָּפֶה: (ס)

כַּאֲשֶׁר עָשָׂה בַּיּוֹם הַזֶּה צִוְּהָ יְהוָה לַעֲשׂוֹת לְכַפֵּר עָלֵיכֶם: וּפָתַח אֱהֵל מוֹעֵד תִּשְׁבּוּ יוֹמָם וְלַיְלָה שִׁבְעַת יָמִים וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהוָה וְלֹא תָמוּתוּ כִּי־כֵן צִוִּיתִי: וַיַּעַשׂ אֱהֲרֹן וּבָנָיו אֶת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־צִוְּהָ יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה:

עֲבוּדֵי

וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי קָרָא מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וּלְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר אֶל־אַהֲרֹן קַח־לָךְ עֵגֹל בֶּן־בָּקָר לְחֹטָאת וְאַיִל לְעֹלָה תְּמִימִם וְהִקְרֵב לִפְנֵי יְהוָה: וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר קָחוּ שְׁעִיר־עִזִּים לְחֹטָאת וְעֵגֹל וְכֶבֶשׂ בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם לְעֹלָה:

כִּי | אֲנִי יְהוָה הַמַּעֲלֶה אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיטֵל לָכֶם לְאֱלֹהִים וְהִיטַתֶּם קִדְשִׁים כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי: זֹאת תוֹרַת הַבְּהֵמָה וְהָעוֹף וְכָל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרֹמֶשֶׂת בַּמָּיִם וְלִכְל־נֶפֶשׁ הַשֶּׂרֶפֶת עַל־הָאָרֶץ: לַהֲבִדִּיל בֵּין הַטָּמֵא וּבֵין הַטָּהוֹר וּבֵין הַחַיָּה הַנֹּאכְלֹת וּבֵין הַחַיָּה אֲשֶׁר לֹא תֹאכַל:

תֹּרֵיעַ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִשָּׁה כִּי תֹרֵיעַ וַיִּלְדָּה זָכָר וְטָמְאָה שִׁבְעַת יָמִים כִּי־מִי נִתְּתָה דֹּתָהּ תִּטְמָא: וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִמּוֹל בָּשָׂר עָרְלָתוֹ:

וְאִם-תִּרְאֶה עוֹד בְּבִגְדֹתַי אִו־בְּשֻׁתִי אִו־בְּעֶרְבִי אִו בְּכָל-כְּלִי-עוֹר
פָּרַחַת הוּא בָּאֵשׁ תִּשְׂרָפֵנוּ אֶת אֲשֶׁר-בּוֹ תִּנָּנֶע: וְהַבִּגְדֹת אִו־הַשֻּׁתִי
אִו־הָעֶרֶב אִו־כָּל-כְּלִי הָעוֹר אֲשֶׁר תִּכְבֹּס וְסָר מֵהֶם תִּנָּנֶע וְכַבֵּס
שְׁנִית וְטָהַר: זֹאת תוֹרַת נִגְעֵ-צִרְעַת בִּגְדֹת הַצֹּמֵר | אִו הַפְּשֻׁתִים אִו
הַשֻּׁתִי אִו הָעֶרֶב אִו כָּל-כְּלִי-עוֹר לְטַהֲרוֹ אִו לְטַמְּאוֹ:

מצורע

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר: זֹאת תִּהְיֶה תוֹרַת הַמִּצְוָה בְּיוֹם
טָהַרְתּוֹ וְהִיבֵא אֶל-הַכֹּהֵן: וַיֵּצֵא הַכֹּהֵן אֶל-מַחֲוִיץ לַמַּחֲנֶה וְרָאָה
הַכֹּהֵן וְהִנֵּה נִרְפָּא נִגְעֵ-הַצִּרְעַת מִן-הַצָּרוּעַ:
וְהִזְרִיתָם אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִטְּמֵאֲתָם וְלֹא יָמָתוּ בְּטְמֵאֲתָם בְּטְמֵאִים
אֶת-מִשְׁכְּנֵי אֲשֶׁר בְּתוֹכָם: זֹאת תוֹרַת הַזֵּב וְאֲשֶׁר תֵּצֵא מִמֶּנּוּ
שֹׁכֵב־זָרַע לְטְמֵאֵה-בָּהּ: וְהִדְוָה בְּגִדָּתָהּ וְהַזֵּב אֶת-זוּבּוֹ לְזָכָר
וְלַנְּקֵבָה וְלֹאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב עִם-טְמֵאָה:

אזורי מות

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בְנֵי אֱהֲרֹן בְּקִרְבָּתָם
לִפְנֵי-יְהוָה וַיָּמָתוּ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן אַחִיךָ
וְאֵל-יִבְיָא בְּכָל-עֵת אֶל-הַקָּדָשׁ מִבֵּית לְפָרֹכֶת אֶל-פְּנֵי הַכַּפָּרֶת אֲשֶׁר

עַל-הָאָרֶץ וְלֹא יָמוּת כִּי בָעֵינָן אֲרָאָה עַל-הַכִּפּוּרִת: בְּנֹאת יָבֵא אֶהְרֹן
אֶל-הַקֹּדֶשׁ בְּכָר בֶּן-בֶּקֶר לְחִטָּאת וְאֵיל לְעֹלָה:

וְלֹא-תִקְיֵא הָאָרֶץ אֶתְכֶם בְּטַמְאָכֶם אֹתָהּ כַּאֲשֶׁר קָאָה אֶת-הַנּוֹי אֲשֶׁר
לִפְנֵיכֶם: כִּי כָל-אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִכָּל הַתּוֹעֵבוֹת הָאֵלֶּה וְנִכְרְתוּ הַנַּפְשׁוֹת
הָעֹשֹׂת מִקֶּרֶב עַמָּם: וּשְׁמַרְתֶּם אֶת-מִשְׁמְרֹתַי לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת מַחֲקוֹת
הַתּוֹעֵבוֹת אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ לִפְנֵיכֶם וְלֹא תִטְמְאוּ בָהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

קְדוּשִׁים

וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל-כָּל-עַדְת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם קְדוּשִׁים תִּהְיוּ כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: אִישׁ אָמוֹ
וְאָבִיו תִּירָאוּ וְאֶת-שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמְרוּ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

וְהִבְדַּלְתֶּם בֵּין-הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה לַטְּמֵאָה וּבֵין-הָעוֹף הַטָּמֵא לַטְּהוֹר
וְלֹא-תִשְׁקְצוּ אֶת-נַפְשֹׁתֵיכֶם בַּבְּהֵמָה וּבָעוֹף וּבְכָל אֲשֶׁר תִּרְמַשׁ
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-הִבְדַּלְתִּי לָכֶם לְטָמֵא: וְהִיִּיתֶם לִי קְדוּשִׁים כִּי קְדוֹשׁ
אֲנִי יְהוָה וְאִבְדַּלְתֶּם אֶתְכֶם מִן-הָעַמִּים לְהִנּוֹת לִי: וְאִישׁ אִזּוֹ-אִשָּׁה
כִּי-יִהְיֶה בָהֶם אֹב אוֹ יִדְעֹנִי מוֹת יוֹמָתוֹ בְּאַבָּן יִרְגְּמוּ אֹתָם דְּמִיָּהֶם
בָּם:

אִמּוֹר

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה אָמַר אֶל-הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אֶהֱרֹן וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
לִנְפֹשׁ לֹא-יִטְמָא בְּעַמּוּיוֹ: כִּי אִם-לְשֹׂאֲרוֹ תִקְרַב אֵלָיו לְאַמּוֹ וּלְאָבִיו
וּלְבָנוֹ וּלְבִתּוֹ וּלְאֶחָיו: וְלֹאֲחָתָנוּ תִבְתּוּלָהּ הַקְרוֹבָה אֵלָיו אֲשֶׁר
לֹא-הָיְתָה לְאִישׁ לָהּ יִטְמָא:

(ס) וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הֵבִיאָכֶם אֶת-עֹמֶר הַתְּנוּפָה שִׁבְעַת
שַׁבָּתוֹת תְּמִימֹת תַּהְיֶינָה: עַד מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׂבִיעִית תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם
וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה: מִמוֹשְׁבֵיכֶם תָּבִיאוּ | לֶחֶם תְּנוּפָה שְׁתֵּים
שָׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֵלֶת תַּהְיֶינָה חֶמֶץ תֹּאפִינָה בִּכּוּרִים לַיהוָה: וְהִקְרַבְתֶּם
עַל-הַלֶּחֶם שִׁבְעַת כִּבְשִׁים תְּמִימִם בְּנֵי שָׁנָה וּפָר בֶּן-בָּקָר אֶחָד וְאֵילִם שְׁנָיִם
יִהְיוּ עֹלָה לַיהוָה וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם אִשָּׁה רֵיחַ-נִיחֹחַ לַיהוָה: וַעֲשִׂיתֶם
שְׁעִיר-עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת וּשְׁנֵי כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה לְזִבַח שְׁלָמִים: וְהִנִּירָה הַכֹּהֵן
| אֹתָם עַל לֶחֶם הַבִּכּוּרִים תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה עַל-שְׁנֵי כִבְשִׁים קָדָשׁ יִהְיוּ
לַיהוָה לִכְהֵן: וּקְרֹאתֶם בְּעֶצֶם | הַיּוֹם הַזֶּה מִקְרָא-קָדָשׁ יִהְיֶה לָכֶם
כָּל-מִלְאכַת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם בְּכָל-מוֹשְׁבֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם:
וּבִקְצֶרְכֶם אֶת-קִצִּיר אֲרֻצְכֶם לֹא-תִכְלֶה פֶּאֶת שְׂדֶךְ בִּקְצָרְךָ וְלִקְטַת קִצִּירְךָ
לֹא תִלְקַט לְעֹנִי וְלִגֵּר תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: (פ)

וּמִכָּה בַּהֲמָה יִשְׁלַמְנָה וּמִכָּה אָדָם יוּמָת: מִשְׁפָּט אֶחָד יִהְיֶה לָכֶם
כִּגֹּר כְּאֶזְרַח יִהְיֶה כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיּוֹצִיאוּ אֶת-הַמִּקְלָל אֶל-מַחוּיץ לַמַּחֲנֶה וַיִּרְגְּמוּ אוֹתוֹ אֲבָן
וּבְנֵי-יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כְּאֲשֶׁר צֻוְּהָ יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה:

בהר

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנִי נֹתֵן לָכֶם וּשְׁבַתָּהּ
הָאָרֶץ שִׁבְתָּ לִיהוָה: שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע שְׁדֵךְ וּשְׁשׁ שָׁנִים תִּזְמַר כַּרְמְךָ
וְאָסַפְתָּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ:

כִּי־לִי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים עַבְדֵי הֵם אֲשֶׁר־הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם אָנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: לֹא־תַעֲשֶׂוּ לָכֶם אֱלִילִים וּפֶסֶל וּמִצְבֵּה
לֹא־תִקְיִמוּ לָכֶם וְאָבֵן מִשְׁכִּית לֹא תִתְּנוּ בְּאֶרֶצְכֶם לְהִשְׁתַּחֲוֹת עָלֶיהָ
כִּי אָנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: אֶת־שְׁבַתְתִּי תִשְׁמְרוּ וּמִקֹּדְשִׁי תִירָאוּ אָנִי
יְהוָה:

בזזקתי

אִם־בִּחְקֹתַי תֵּלְכוּ וְאֶת־מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם: וְנָתַתִּי גִשְׁמֵיכֶם
בְּעֵתָם וְנִתְּנָה הָאָרֶץ יְבוּלָה וְעֵץ הַשָּׁדֶה יִתֵּן פִּרְיוֹ: וְהִשִּׁיג לָכֶם דִּישׁ
אֶת־בָּצִיר וּבָצִיר יִשָּׁיג אֶת־זֶרַע וְאָכַלְתֶּם לַחֲמֻכֶּם לְשִׁבְעָה וַיִּשְׁבְּתֶם
לְבֶטֶח בְּאֶרֶצְכֶם

וְכָל־מַעֲשֶׂךָ בָקָר וְצֹאן כָּל אֲשֶׁר־יַעֲבֹר תַּחַת הַשָּׁבֶט הָעֹשִׂי־י
יְהִי־קָדֵשׁ לַיהוָה: לֹא יִבָּקֵר בֵּין־טוֹב לָרַע וְלֹא יִמְרְנוּ וְאִם־הִמְרָה
יִמְרְנוּ וְהָיָה־הוּא וְתִמְנוֹתָיו יְהִי־קָדֵשׁ לֹא יִגָּאֵל: אֵלֶּה הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינַי: (חזק)

במדבר

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר סִינַי בְּאַהֲל מוֹעֵד בְּאַחֲד לַחֹדֶשׁ
הַשְּׁנִי בַשָּׁנָה הַשְּׁנִית לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר: שְׂאוּ אֶת-רֹאשׁ
כָּל-עֵדֶת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת
כָּל-זָכָר לְגִלְגָּלָתָם: מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְיָמָעְלָה כָּל-יִצָּא צָבָא
בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ אֹתָם לְצַבְאָתָם אִתָּה וְאַהֲרֹן:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר: אֵל-תִּכְלִיתוּ אֶת-שִׁבְט
מִשְׁפַּחַת הַקֹּהֲתִי מִתּוֹךְ הַלְוִיִּם: וְנָתַת | עָשׂוּ לָהֶם וְחִיּוּ וְלֹא יָמָתוּ
בְּגִשְׁתָּם אֶת-קֹדֶשׁ הַקֹּדָשִׁים אֲהֲרֹן וּבָנָיו יָבֹאוּ וְשָׂמוּ אוֹתָם אִישׁ אִישׁ
עַל-עִבְדָּתוֹ וְאֶל-מִשְׁאֹ: וְלֹא-יָבֹאוּ לְרֹאוֹת כְּבֹלַע אֶת-הַקֹּדֶשׁ וּמָתוּ:

נשא

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: נָשָׂא אֶת-רֹאשׁ בְּנֵי גֵרְשׁוֹן גַּם-הֵם
לְבֵית אֲבֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם: מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְיָמָעְלָה עַד בֶּן-חֲמִשִּׁים
שָׁנָה תִּפְקְדוּ אוֹתָם כָּל-הַבָּא לְצָבָא צָבָא לְעֹבֵד עֹבֵד בְּאַהֲל מוֹעֵד:

(פ) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה
תִּבְרְכוּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמֹר לָהֶם: (ס) יִבְרַכְךָ יְהוָה

וַיִּשְׁמְרְךָ: (ס) יָאֵר יְהוָה | פָּגְיוֹ אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֹךְ: (ס) יִשָּׂא

יְהוָה | פָּגְיוֹ אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לָךְ שָׁלוֹם: (ס) וְשָׂמוּ אֶת-שְׁמִי עַל-בְּנֵי

יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם: (ס)

(פ) זאת | חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם הַמָּשָׁח אֹתוֹ מֵאֵת נְשֵׂי־יִשְׂרָאֵל
 קָעִלְתָּ כֶּסֶף שְׁתֵּים עָשָׂר מִזֶּרֶק־כֶּסֶף שְׁנַיִם עָשָׂר כִּפּוֹת זָהָב שְׁתֵּים
 עָשָׂרָה: שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה הַקְּעָרָה הָאֶחָת כֶּסֶף וְשִׁבְעִים הַמִּזְרָק הָאֶחָד
 כָּל כֶּסֶף הַכֵּלִים אֲלֵפִים וְאַרְבַּע־מֵאוֹת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: כִּפּוֹת זָהָב
 שְׁתֵּים־עָשָׂרָה מְלֵאֹת קִטְרֹת עֲשָׂרָה עֲשָׂרָה הַכֹּף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
 כָּל־זָהָב הַכִּפּוֹת עֲשָׂרִים וּמֵאָה: כָּל־הַבָּקָר לָעֹלָה שְׁנַיִם עֲשָׂר
 פָּרִים אֵילִם שְׁנַיִם־עֲשָׂר כִּבְשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁנַיִם עֲשָׂר וּמִנְחָתָם
 וּשְׂעִירֵי עִזִּים שְׁנַיִם עֲשָׂר לְחֻטָּאת: וְכֹל בָּקָר | יִזְבַּח הַשְּׁלָמִים
 עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה פָּרִים אֵילִם שְׁנַיִם עֶתְדִים שְׁנַיִם כִּבְשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה
 שְׁנַיִם זֶאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ אַחֲרֵי הַמָּשָׁח אֹתוֹ: וּבָא מֹשֶׁה אֶל־אַהֲלֵ
 מוֹעֵד לְדַבֵּר אִתּוֹ וַיִּשְׁמַע אֶת־הַקּוֹל מִדְּבַר אֱלֹהֵי מַעַל הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר
 עַל־אֲרֹן הָעֵדֻת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִּים וַיְדַבֵּר אֵלָיו:

בהעלתך

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֵלָיו
 בְּהַעֲלֹתְךָ אֶת־הַנִּיר אֶל־מוֹל' פָּנֶי הַמִּנְחָה יֹאִירוּ שִׁבְעַת הַנִּירוֹת:
 וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן אֶל־מוֹל' פָּנֶי הַמִּנְחָה הָעֹלָה נִרְתְּיָה כַּאֲשֶׁר צֻוְּהָ
 יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמִּנְחָה מִקְשָׁה זָהָב עַד־יִרְכָּה
 עַד־פֶּרֶקָה מִקְשָׁה הוּא כַּמֶּרְאֶה אֲשֶׁר הִרְאָה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן
 עָשָׂה אֶת־הַמִּנְחָה: (פ)

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאַבְיָה יָרֵק יָרֵק בְּפָנֶיהָ הֲלֹא תִכְלֹם שְׂבַעַת
יָמִים תִּסָּגֵר שְׂבַעַת יָמִים מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְאַחֵר תֵּאָסֶף: וּתִסָּגֵר מִרְיָם
מִחוּץ לַמַּחֲנֶה שְׂבַעַת יָמִים וְהָעַם לֹא נָסַע עַד-הָאָסֶף מִרְיָם: וְאַחֵר
נָסְעוּ הָעָם מִחֲצֵרוֹת וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַּר פָּאָרָן:

שְׁלֹחַ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר: שְׁלַח-לָךְ אַנְשִׁים וַיֵּתְרוּ אֶת-אֶרֶץ
כְּנָעַן אֲשֶׁר-אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָד לְמִשְׁטָה אֲבֹתָיו
תִּשְׁלָחוּ כָּל נָשִׂיא בָהֶם: וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה מִמִּדְבַּר פָּאָרָן עַל-פִּי
יְהוָה כָּלָם אַנְשִׁים רָאשֵׁי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל הֵמָּה:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל-כַּנְּפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וּנְתַתְּנוּ עַל-צִיצִית הַכַּנָּף
פָּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וַיִּזְכְּרֶתֶם
אֶת-כָּל-מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא-תִתְּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶּם וְאַחֲרַי
עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר-אַתֶּם זִנִּים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם
אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵהָיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם:

קָרָא

וַיִּקַּח קָרַח בֶּן־יִצְחָר בֶּן־קָהָת בֶּן־לֵוִי וְדָתָן וַאֲבִירָם בְּנֵי אֶלִיָּאָב וְאוֹן
בֶּן־פִּלֵּת בְּנֵי רְאוּבֵן: וַיָּקֻמוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וְאֲנָשִׁים מִבְּנֵי־יִשְׂרָאֵל חֲמִשִּׁים
וּמֵאֲתָיִם נְשִׂאֵי עֲדָה קָרְאִי מוֹעֵד אֲנָשֵׁי־שֵׁם: וַיִּקְהָלוּ עַל־מֹשֶׁה
וְעַל־אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם רַב־לָכֶם כִּי כָל־הָעֵדָה כָּלָם קֹדְשִׁים
וּבְתוֹכָם יְהוָה וּמִדּוּעַ תִּתְנַשְּׂאוּ עַל־קְהָל יְהוָה:

וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם בַּהֲרִימְכֶם אֶת־חֲלָבֹם מִמֶּנּוּ וְנִחַשְׁבֹּל לְלוֹיִם כְּתִבּוּאָת
נֶרֶן וְכְתִבּוּאָת יָקָב: וְאָכַלְתֶּם אֹתוֹ בְּכָל־מָקוֹם אֲתֶם וּבֵיתְכֶם
כִּי־שָׂכָר הוּא לָכֶם חֶלֶף עֲבַדְתֶּם בְּאֹהֶל מוֹעֵד: וְלֹא־תִשְׂאוּ עָלֶיךָ
חֲטָא בַּהֲרִימְכֶם אֶת־חֲלָבֹם מִמֶּנּוּ וְאֶת־קֹדְשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא תַחֲלֹלוּ
וְלֹא תִמּוּתוּ:

זִכָּרֹת

וַיַּדְבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר: זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה
אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר דַּבֵּר | אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ פָּרָה
אֲדָמָה תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין־בָּהּ מוֹם אֲשֶׁר לֹא־עָלָה עָלֶיהָ עֹל: וּנְתַתֶּם
אֹתָהּ אֶל־אַלְעָזָר הַכֹּהֵן וְהוֹצִיא אֹתָהּ אֶל־מַחֲוֵץ לַמַּחֲנֶה וְשַׁחֲטָהּ
לִפְנָיו:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֶל־תִּירָא אֹתוֹ כִּי בִידְךָ נִתַּתִּי אֹתוֹ
וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ וְאֶת־אֶרְצוֹ וְעָשִׂיתָ לוֹ כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְסִיחֹן מֶלֶךְ

הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בַּחֲשֹׁבֹן: וַיָּכּוּ אֹתוֹ וְאֶת-בָּנָיו וְאֶת-כָּל-עַמּוֹ
עַד-בִּלְתִּי הַשְׁאִיר-לוֹ שְׂרִיד וַיִּירָשׁוּ אֶת-אֶרֶצוֹ: וַיִּסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיַּחֲנוּ בְּעֶרְבוֹת מוֹאָב מֵעֶבֶר לְיַרְדֵּן יְרֵחוֹ:

בלק

וַיֵּרָא בָלָק בֶּן-צְפּוֹר אֶת כָּל-אֲשֶׁר-עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לָאֱמֹרִי: וַיָּגֵר מוֹאָב
מִפְּנֵי הָעָם מְאֹד כִּי רַב-הָיָא וַיִּקְרָץ מוֹאָב מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר
מוֹאָב אֶל-זִקְנֵי מְדִיָּן עֹתָהּ יִלְחָכוּ הַקָּהָל אֶת-כָּל-סְבִיבֹתֵינוּ כְּלַחֲדָה
הַשּׂוֹר אֶת יָרֵק הַשָּׂדֶה וּבָלָק בֶּן-צְפּוֹר מֶלֶךְ לְמוֹאָב בָּעֵת הַהוּא:
וַיֵּרָא פִּינְחָס בֶּן-אֶלְעָזָר בֶּן-אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן וַיָּקָם מִתּוֹךְ הָעֵדָה וַיִּקָּח
רֶמֶח בְּיָדוֹ: וַיָּבֹא אַחֲרַי אִישׁ-יִשְׂרָאֵל אֶל-הַקָּהָל וַיִּדְקֹר אֶת-שְׁנֵיהֶם
אֶת אִישׁ יִשְׂרָאֵל וְאֶת-הָאִשָּׁה אֶל-קִבְתָּהּ וַתַּעֲצֹר הַמִּגְפָּה מֵעַל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל: וַיִּהְיוּ הַמֵּתִים בַּמִּגְפָּה אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים אָלֶף:

פינחוס

וַיַּדְבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: פִּינְחָס בֶּן-אֶלְעָזָר בֶּן-אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן
הַשֵּׁיב אֶת-חֲמַתִּי מֵעַל בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאוֹ אֶת-קִנְאָתִי בְּתוֹכָם
וְלֹא-כִלִּיתִי אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאָתִי: לָכֵן אֹמַר הַנָּנִי נָתַן לִּי
אֶת-בְּרִיתִי שָׁלוֹם:

(ס) ובָּיּוֹם הַבְּכוּרִים בְּהַקְלִיבְכֶם מִנְחָה תִּדְּשָׁה לַיהוָה בְּשִׁבְעַתִּיכֶם מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל-מִלְאכָת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לְרִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁנַיִם אֶיִל אֶחָד שְׁבַע כִּבְשִׂים בְּנֵי שָׁנָה: וּמִנְחָתָם סֵלֶת בָּלוּלָה בַשֶּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִינִים לִפְרָהּ אֶחָד שְׁנֵי עֶשְׂרִינִים לְאֵילִי אֶחָד: עֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן לִכְבֹּשׁ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׂים: שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם: מִלֶּבֶד עֲלֹת הַתִּמְדִּיד וּמִנְחָתוֹ תַעֲשׂוּ תְּמִימִם יְהִיוּ-לָכֶם וְנִסְפִיהֶם: (פ)

בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֶרֶת תִּהְיֶה לָכֶם כָּל-מִלְאכָת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה אֱלֹהֵי רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פָּרָה אֶחָד אֶיִל אֶחָד כִּבְשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה שְׁבַע תְּמִימִם: מִנְחָתָם וְנִסְפִיהֶם לִפְרָהּ לְאֵיל וְלִכְבָּשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט: וְשְׁעִיר חַטָּאת אֶחָד מִלֶּבֶד עֲלֹת הַתִּמְדִּיד וּמִנְחָתָה וְנִסְפָּהּ: אֵלֶּה תַעֲשׂוּ לַיהוָה בְּמוֹעֲדֵיכֶם לֶבֶד מִנְדְּרֵיכֶם וּנְדָבְתֵיכֶם לְעֹלְתֵיכֶם וּלְמִנְחֹתֵיכֶם וּלְנִסְפֵיכֶם וּלְשִׁלְמֵיכֶם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כֹּכֹל אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה:

מִטּוֹת

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל-רֵאשֵׁי הַמִּטּוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה: אִישׁ כִּי-יִדָּר נָדָר לַיהוָה אוֹ-הַשָּׁבַע שְׁבַע לְאִסֹּר אִסֹּר עַל-נַפְשׁוֹ לֹא יִחַל דְּבָרוֹ כֹּכֹל-הַיֵּצֵא מִפִּיו יַעֲשֶׂה: וְאֵשָׁה כִּי-תִדָּר נָדָר לַיהוָה וְאִסְרָהּ אִסֹּר בְּבֵית אָבִיהָ בְּנִעֲרִיהָ:

וַיֵּלְכוּ בְנֵי מִכַּיִר בֶּן-מִנְשֶׁה גִלְעָד וַיִּלְכְּדוּ וַיִּזְרְשׁ אֶת-הָאֲמֹרִי
אֲשֶׁר-בָּהּ: וַיִּתֵּן מִשָּׁה אֶת-הַגִּלְעָד לְמִכַּיִר בֶּן-מִנְשֶׁה וַיָּשָׁב בָּהּ: וַיֹּאמֶר
בֶּן-מִנְשֶׁה הֵלֶךְ וַיִּלְכְּדוּ אֶת-חֻתִּיָּהֶם וַיִּקְרָא אֶתְהֵן חֻת יֹאמֶר: וַנִּבַּח
הֵלֶךְ וַיִּלְכְּדוּ אֶת-קָנָת וְאֶת-בְּנֵיהָ וַיִּקְרָא לָהּ נָבַח בְּשֵׁמוֹ:

מסעי

אֵלֶּה מַסְעֵי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָצְאוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְצִבְיָתָם
בְּיַד-מִשָּׁה וְאֶתְהֵן: וַיִּכְתֹּב מִשָּׁה אֶת-מוֹצְאֵיהֶם לְמַסְעֵיהֶם עַל-פִּי
יְהוָה וְאֵלֶּה מַסְעֵיהֶם לְמוֹצְאֵיהֶם: וַיִּסְעוּ מֵרַעְמֶסֶס בַּחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן
בַּחֲמִישָׁה עָשָׂר יוֹם לַחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן מִמַּחֲרַת הַפֶּסַח יָצְאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל
בְּיַד רָמָה לְעֵינֵי כָל-מִצְרַיִם:

וַתִּהְיֶינָה מַחֲלָה תִרְצָה וְחִגְלָה וּמִלְכָּה וְנִעָה בָנוֹת צִלְפָּחָד לְבְנֵי
דֹדֵיהֶן לְנָשִׁים: מִמִּשְׁפַּחַת בְּנֵי-מִנְשֶׁה בֶן-יוֹסֵף הָיוּ לְנָשִׁים וַתְּהִי
נַחֲלָתָן עַל-מִטָּה מִשְׁפַּחַת אֲבִיהֶן: אֵלֶּה הַמִּצְוֹת וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה בְּיַד-מִשָּׁה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ:
(חזק)

דברים

אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מִשָּׁה אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל בְּעֶבֶר תִּירְהוֹן
בַּמִּדְבָּר בְּעֶרְבַת מוֹל סוּף בֵּין-פָּאֶרֶן וּבֵין-תַּפֵּל וְלָבֶן וַחֲצֹרֹת וְדִי
זָהָב: אַחֲרַיִם עָשָׂר יוֹם מִחֹלֶב דֶּרֶךְ הַר-שַׁעִיר עַד קָדֵשׁ בַּרְנֶע: וַיְהִי

בְּאַרְבָּעִים שָׁנָה בַּעֲשֵׂת־עָשָׂר חֹדֶשׁ בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ דִּבֶּר מֹשֶׁה
 אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כָּכָל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ אֱלֹהִים:
 עַד אֲשֶׁר־יָנִיחַ יְהוָה | לְאַחֲיֵיכֶם כָּכֶם וַיִּרְשׁוּ גַם־הֵם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָהֶם בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן וּשְׁבָתָם אִישׁ לִירֵשָׁתוֹ אֲשֶׁר
 נָתַתִּי לָכֶם: וְאֶת־יְהוֹשֻׁעַ צִוִּיתִי בָּעֵת הַהִוא לֵאמֹר עֵינֶיךָ הִרְאֵת אֶת־
 כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְשְׁנֵי הַמָּלְכִים הָאֵלֶּה כֵּן־יַעֲשֶׂה יְהוָה
 לְכָל־הַמַּמְלָכוֹת אֲשֶׁר אַתָּה עֹבֵר שָׁמָּה: לֹא תִירָאוּם כִּי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם הוּא הַנִּלְחָם לָכֶם:

וּמִתּוֹזֶזֶן

וְאַתְחִלְנָה אֶל־יְהוָה בָּעֵת הַהִוא לֵאמֹר: אֲדַנִּי יְהוָה אַתָּה הַחֲלוֹת
 לְהִרְאוֹת אֶת־עֲבֹדְךָ אֶת־נִדְלָךְ וְאֶת־יָדְךָ תַחֲזִיקָה אֲשֶׁר מִי־אֵל
 בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה כַּמַּעֲשִׂיךָ וְכַגְבוּרָתְךָ: אַעֲבֹרָה־נָא
 וְאֶרְאֶה אֶת־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן הַזֶּה הַטּוֹב הַזֶּה
 וְהַלְבִּנוּן:

באמירת עשרת הדברות נוהגים לעמוד, ויש המקדימים לעמוד כמה פסוקים לפני כן, שלא להבדיל בין דברי תורה.

ויקרא משה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אֶת־הַחֻקִּים
 וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אֲנִכִּי דִבֵּר בְּאָזְנֵיכֶם הַיּוֹם וּלְמַדְתֶּם אֹתָם וּשְׁמַרְתֶּם
 לַעֲשֹׂתָם: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כָּרַת עִמָּנוּ בְּרִית בְּחָרֵב: לֹא אֶת־אַבְרָהָם כָּרַת יְהוָה
 אֶת־הַבְּרִית הַזֹּאת כִּי אֲתָנוּ אֲנַחְנוּ אֵלֶּה הַיּוֹם כָּלָנוּ תִּיִּם: פָּנִים | בְּפָנִים

דָּבַר יְהוָה עִמָּכֶם בְּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ: אֲנֹכִי עֹלֵד בֵּין־יְהוָה וּבֵינֵיכֶם בְּעֵת הַהוּא
לְהַגִּיד לָכֶם אֶת־דְּבַר יְהוָה כִּי יִרְאֲתֶם מִפְּנֵי הָאֵשׁ וְלֹא - עֲלִיתֶם בְּהָר
לֵאמֹר: (ס) אֲנֹכִי

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים: לֹא יִהְיֶה־לְךָ
אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־פָּנַי: לֹא־תַעֲשֶׂה־לְךָ פֶסֶל | כָּל־תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם |
מִמַּעַל וְאֲשֶׁר בָּאֶרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם | מִתַּחַת לָאֶרֶץ: לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם
וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא פֶקֶד עֹון אָבוֹת עַל־בָּנִים
וְעַל־שְׁלֹשִׁים וְעַל־רַבְעִים לְשָׁנָאִי: וַעֲשֵׂה חֶסֶד לְאֵלִפַּיִם לְאַהֲבִי וּלְשֹׁמְרֵי
(מִצְוֹתוֹ) מִצְוֹתַי: (ס) לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוּא כִּי

לֹא יִנָּקֶה יְהוָה אֵת אֲשֶׁר־יִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹ לְשׁוּא: (ס) שְׁמֹר
אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקֹדֶשׁ כַּאֲשֶׁר צִוָּךְ | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ
כָּל־מְלָאכָתְךָ: וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת | לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָל־מְלָאכָה
אֹתָהּ וּבִנְיָ וּבִתְךָ וְעַבְדְּךָ וְנֹאמְתְךָ וְשׁוֹרְךָ וַחֲמֹרְךָ וְכָל־בְּהֶמְתְךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר
בִּשְׁעָרֶיךָ לְמַעַן יָנוּחַ עַבְדְּךָ וְנֹאמְתְךָ כַּמּוֹד: וְזָכַרְתָּ כִּי־עַבְדְּ הָיִיתָ | בָּאֶרֶץ
מִצְרַיִם וַיֵּצְאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם בְּיָד חֲזָקָה וּבְזֹרֹעַ נְטוּיָה עַל־כֵּן צִוָּךְ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לַעֲשׂוֹת אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת: (ס) כִּבְדּוֹ אֶת אָבִיךָ

וְאֵת אִמְךָ כַּאֲשֶׁר צִוָּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְמַעַן | יֵאָרִיכוּ יָמֶיךָ וּלְמַעַן יִיטַב לָךְ עַל
הַאֲדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ: (ס) לֹא

תִּרְצָח: (ס) וְלֹא תִנָּאֵף: (ס) וְלֹא תִגְנֹב:

(ס) וְלֹא תַעֲנֶה בְרַעְיָ עַד שׁוּא: (ס) וְלֹא

תִּחְמֹד אִשְׁתְּ רֵעֶךָ (ס) וְלֹא תִתְאָוֶה בֵּית רֵעֶךָ שְׂדֵהוּ וְעַבְדּוֹ וְנֹאמְתּוֹ

שׁוֹרּוֹ וַחֲמֹרּוֹ וְכָל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ: (ס) אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דְּבַר

יְהוָה אֵל-כָּל-קְהִלְכֶם בָּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ הָעֲנַן וְהָעֲרָפֶל קוֹל גָּדוֹל וְלֹא יָסָף
 וַיִּכְתְּבֵם עַל-שְׁנֵי לְחֹת אֲבָנִים וַיִּתֵּנָם אֵלָי: וַיְהִי כְשִׁמְעֵכֶם אֶת-הַקּוֹל מִתּוֹךְ
 הַחֹשֶׁךְ וְהָהָר בָּעֵר בָּאֵשׁ וַתִּקְרְבוּן אֵלָי כָּל-רָאשֵׁי שְׁבָטֵיכֶם וְזִקְנֵיכֶם: וַתֹּאמְרוּ
 תֵּן הֲרָאָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת-כַּבְּדוֹ וְאֶת-גְּדֻלּוֹ וְאֶת-קִלּוֹ שָׁמַעְנוּ מִתּוֹךְ הָאֵשׁ
 הַיּוֹם הַזֶּה רָאִינוּ כִּי-יְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם וַחֲיִי: וְעַתָּה לָמָּה נָמוּת כִּי
 תֹאכְלֵנוּ הָאֵשׁ הַגְּדֹלָה הַזֹּאת אִם-יֹסִיפִים | אֲנַחְנוּ לִשְׁמַע אֶת-קוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 עוֹד וּמִתְּנוּ: כִּי מִי כָל-בָּשָׂר אֲשֶׁר שָׁמַע קוֹל אֱלֹהִים חַיִּים מְדַבֵּר מִתּוֹךְ-הָאֵשׁ
 כְּמֵנוּ וַיְחִי: קִרְבֵּה אִתָּהּ וּשְׁמַע אֶת כָּל-אֲשֶׁר יֹאמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה | תְּדַבֵּר
 אֵלֵינוּ אֶת כָּל-אֲשֶׁר יְדַבֵּר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵלֶיךָ וּשְׁמַעְנוּ וְעָשִׂינוּ: וַיִּשְׁמַע יְהוָה
 אֶת-קוֹל דְּבָרֵיכֶם בְּדַבְּרְכֶם אֵלָי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָי שָׁמַעְתִּי אֶת-קוֹל דְּבָרֵי
 הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְּרוּ אֵלַיךָ הֵיטִיבוּ כָל-אֲשֶׁר דִּבְּרוּ: מִי-יִתֵּן וְהָיָה לְבָבְכֶם זֶה
 לָהֶם לִירְאָה אֹתִי וּלְשׁוֹמֵר אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי כָּל-הַיָּמִים לְמַעַן יֵיטֵב לָהֶם
 וּלְבָנֵיהֶם לְעֹלָם: לֹךְ אָמַר לָהֶם שׁוּבוּ לָכֶם לְאַהֲלֵיכֶם: וְאַתָּה פַּה עֹמֵד עֹמְדִי
 וְאִדְּבָרָה אֵלַיךָ אֶת כָּל-הַמִּצְוָה וְהַחֲקִים וְהַמְּשַׁפְּטִים אֲשֶׁר תִּלְמָדֶם וְעָשׂוּ
 בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִכִּי נָתַן לָהֶם לְרִשְׁתָּהּ: וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם אֲתֶכֶם לֹא תִסְרוּ יָמִין וּשְׂמָאל: בְּכָל-תְּדָרֶךְ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם אֲתֶכֶם תֵּלְכוּ לְמַעַן תַּחֲיוּ וְטוֹב לָכֶם וְהֶאֱרַכְתֶּם יָמִים בָּאָרֶץ אֲשֶׁר
 תִּירְשׁוּ: וְזֹאת הַמִּצְוָה הַחֲקִים וְהַמְּשַׁפְּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְלַמֵּד
 אֲתֶכֶם לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: לְמַעַן תִּירָא אֶת-יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹמֵר אֶת-כָּל-חֻקֹּתָיו וּמִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אֲנִכִּי מְצִוָּה אִתָּהּ וּבֶן-בִּנְיָ
 כָּל יָמֵי תַיִיךָ וּלְמַעַן יֶאֱרַכְךָ יְמֶיךָ: וּשְׁמַעְתָּ יִשְׂרָאֵל וּשְׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת אֲשֶׁר יֵיטֵב

לְךָ וְאֲשֶׁר תִּרְבִּין מֵאֹד כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לְךָ אֶרֶץ זֶבֶת חֶלֶב
וּדְבַשׁ: (פ)

שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אַחֲרָי: וְאַהֲבָתְךָ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּכָל-לִבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל-מְאֹדְךָ: וְהָיוּ תְּהִלָּתְךָ הָאֵלֹהִים אֲשֶׁר אֲנִכִּי
מִצִּוְתְּךָ הַיּוֹם עַל-לִבְּךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָבְךָ וְדִבְרַתְךָ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ
בַּדֶּרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וְקִשְׁרַתָּם לְאוֹת עַל-יְדֶךָ וְהָיוּ לְטָטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ:
וּכְתַבְתָּם עַל-מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וַיִּדְרֹעַתְךָ כִּי-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא הָאֱלֹהִים הָאֵל הַנֶּאֱמָן שֹׁמֵר הַבְּרִית
וְהַחֲסֹד לְאַהֲבָיו וּלְשִׁמְרֵי (מִצְוֹתוֹ) מִצְוֹתָיו לְאֹלֶךָ דָּוָר: וּמִשְׁלָם
לְשִׁנְאוֹ אֶל-פָּנָיו לְהַאֲבִידוֹ לֹא יֵאָחֵז לְשִׁנְאוֹ אֶל-פָּנָיו יִשְׁלָם-לוֹ:
וְשֹׁמֵרְךָ אֶת-הַמִּצְוָה וְאֶת-הַחֲקִים וְאֶת-הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצִּוְתְּךָ
הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם:

עֲקֵב

וְהָיָה | עֲקֵב תִּשְׁמָעוֹן אֵת הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֹהִים וְשֹׁמֵרְתָם וַעֲשִׂיתָם אֲתָם
וְשֹׁמֵר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ אֶת-הַבְּרִית וְאֶת-הַחֲסֹד אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
לְאַבְרָהָם: וְאַהֲבָהּ וּבִרְכָהּ וְהִרְבָּהּ וּבִרְכָה פְּרִי-בִטְנָהּ וּפְרִי-אֲדָמָתָהּ
וְהָיָה וְתִירֶשֶׁת וְיִצְהָרְךָ שְׂגֵר-אֶלְפִיךָ וַעֲשִׂיתְךָ צִאֲנֶךָ עַל הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר-נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לָתֵת לָךְ: בָּרוּךְ תִּהְיֶה מְכָל-הָעַמִּים לֹא-יְהִיָּה
בְּךָ עֶקֶר וְעֶקְרָה וּבְבִהְמָתָהּ: וְהִסִּיר יְהוָה מִמֶּךָ כָּל-חֲלִי וְכָל-מַדּוּי
מִצָּרִים הָרָעִים אֲשֶׁר יִדְעָתָ לֹא יִשְׁיִמָם בְּךָ וּנְתָנָם בְּכָל-שְׁנֵאִיךָ:

וְאָכַלְתָּ אֶת-כָּל-הָעֵמִים אֲשֶׁר יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לֹא-תַחֵס עֵינֶיךָ
עֲלֵיהֶם וְלֹא תַעֲבֹד אֶת-אֱלֹהֵיהֶם כִּי-מוֹקֵשׁ הוּא לָךְ: (ס)

וַעֲתִיד יִשְׂרָאֵל מָה יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ שָׁאֵל מֵעַמָּךְ כִּי אִם-לִירָאָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לָלֶכֶת בְּכָל-דְּרָכָיו וּלְאַהֲבָה אֹתוֹ וּלְעַבְדוֹ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לְבָבְךָ
וּבְכָל-נַפְשְׁךָ: לְשֹׁמֵר אֶת-מִצְוֹת יְהוָה וְאֶת-חֻקָּתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם
לְטוֹב לָךְ: הֵן לִיתְהוֹנֶה אֱלֹהֶיךָ הַשָּׁמַיִם וּשְׁמַי הַשָּׁמַיִם הָאָרֶץ וְכָל-אֲשֶׁר-בָּהּ: רַק
בְּאַבְתִּיךָ חֲשֵׁק יְהוָה לְאַהֲבָה אוֹתָם וַיִּבְחָר בְּזֶרְעָם אַחֲרֵיהֶם בָּכֶם
מִכָּל-הָעַמִּים כַּיּוֹם הַזֶּה: וּמִלֵּתָם אֶת עֲרַלְת לְבַבְכֶם וְעֲרַפְכֶם לֹא תִקְשׁוּ עוֹד:
כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא-יִשָּׂא פָנִים וְלֹא יִקַּח שָׁחַד: עֲשֵׂה מִשְׁפָּט יְתוֹם וְאַלְמָנָה וְאַהֲב
גֵּר לְתֵת לוֹ לֶחֶם וְשִׁמְלָה: וְאַהֲבָתָם אֶת-הַגֵּר כִּי-גֵרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם:
אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִירָא אֹתוֹ תַעֲבֹד וְכֹו תִדְבֹּק וּבִשְׁמוֹ תִשָּׁבַע: הוּא תְהַלְתֶּךָ
וְהוּא אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר-עָשָׂה אִתְּךָ אֶת-הַגָּדֹל לָת וְאֶת-הַנּוֹרָאִת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר רָאוּ
עֵינֶיךָ: בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ יִרְדּוּ אַבְתִּיךָ מִצְרַיִמָּה וַעֲתִיד שְׁמֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב: וְאַהֲבָתָ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַרְתָּ מִשְׁמֶרֶתוֹ וְחֻקָּתָיו
וּמִשְׁפָּטָיו וּמִצְוֹתָיו כָּל-הַיָּמִים: וַיִּדְעָתָם הַיּוֹם כִּי | לֹא אֶת-בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר
לֹא-יָדְעוּ וְאֲשֶׁר לֹא-רָאוּ אֶת-מוֹסֵר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶת-נִדְּלוֹ אֶת-יְדוֹ הַחֲזָקָה
וְזִרְעוֹ הַנְּטוּיָה: וְאֶת-אֲתִתּוֹ וְאֶת-מַעֲשָׂיו אֲשֶׁר עָשָׂה בְּתוֹךְ מִצְרַיִם לְפָרְעָה
מִלֶּךְ-מִצְרַיִם וּלְכָל-אֲרָצוֹ: וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְחִיל מִצְרַיִם לְסוּסָיו וּלְרִכְבּוֹ אֲשֶׁר
הֲצִיף אֶת-מֵי יַם-סוּף עַל-פְּנֵיהֶם בְּרִדְפָם אַחֲרֵיהֶם וַיִּאֲבָדָם יְהוָה עַד הַיּוֹם
הַזֶּה: וְאֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם בַּמִּדְבָּר עַד-בְּאֲכֶם עַד-הַמָּקוֹם הַזֶּה: וְאֲשֶׁר עָשָׂה
לְדָתְךָ וּלְאַבִּירְךָ בְּנֵי אֱלִיָּאֵב בֶּן-רְאוּבֵן אֲשֶׁר פָּצְתָה הָאָרֶץ אֶת-פִּיהָ וַתִּבְלַעֵם

וְאֶת־בְּתִיָּהֶם וְאֶת־אֶהְלִיָּהֶם וְאֶת־כָּל־הַיְקוּם אֲשֶׁר בְּרִגְלֵיהֶם בְּקָרֵב כָּל־יִשְׂרָאֵל: כִּי עֵינֵיכֶם הָרֹאֶת אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂה יְהוָה הַגָּדֹל אֲשֶׁר עָשָׂה: וּשְׁמִרְתֶּם אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם לְמַעַן תִּחְזְקוּ וּבִאתֶם וִירְשֶׁתֶם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: וּלְמַעַן תִּאָּרִיכוּ יָמִים עַל־הַתְּאֻדָּה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לְתֵת לָהֶם וּלְיִזְרְעֵם אֶרֶץ זְבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ: (ס)

וְהָיָה אִם־שָׁמַע תִּשְׁמָעוּ אֶל־מִצְוֹתֵי אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה אֲתֶכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטֶּר־אֲרָצְכֶם בָּעֵתוֹ יוֹרֶה וּמִלְקוֹשׁ וְאֶסְפַּתְּ דִּגְגָּה וְתִירִשָׁה וִיצְהַרְרָה: וְנָתַתִּי עֹשֶׁב בְּשָׂדֶךָ לְבִהֵמָתְךָ וְאָכְלָתָּ וּשְׂבַעְתָּ: הַשְׁמִירוּ לָכֶם בְּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסִרְתֶּם וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצָר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהַתְּאֻדָּה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאֲבַדְתֶּם מִחֶרֶת מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וּשְׁמַתֶּם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהַי עַל־לִבְבְּכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמִדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ יָמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הַתְּאֻדָּה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לְתֵת לָהֶם כִּי אִם־שָׁמַר תִּשְׁמְרוּן אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה אֲתֶכֶם לַעֲשׂוֹתָהּ לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְלַכֵּת בְּכָל־דְּרָכָיו וּלְדַבְּקָה־בּוֹ: וְהוֹרִישׁ יְהוָה אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלְּפָנֵיכֶם וִירְשֶׁתֶם גּוֹיִם גְּדֹלִים וְעֹצָמִים מִכֶּם: כָּל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ כַּף־רַגְלְכֶם בּוֹ לָכֶם יִהְיֶה מִן־הַמְדֻבָּר

וְהִלְבֵּנוּן מִן־הַנֶּהָר נְהַר־פָּרָת וְעַד הַיָּם הָאֲחֵרוֹן יִהְיֶה גִבְלָכֶם:
לֹא־יִתְיַצֵּב אִישׁ בְּפָנֶיכֶם פֶּחָדְכֶם וּמִוְרָאֲכֶם יִתֵּן | יִהְיֶה אֱלֹהֵיכֶם
עַל־פָּנָי כָּל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּדְרֹכוּ־בָּהּ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם:

ראה

רֹאה אֲנֹכִי נָתַן לְפָנֶיכֶם הַיּוֹם בִּרְכָּה וּקְלָלָה: אֶת־הַבְּרָכָה אֲשֶׁר
תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם:
וְהִקְלָלָה אִם־לֹא תִשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְסִרְתֶּם
מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לָלֶכֶת אַחֲרֵי אֱלֹהִים
אַחֲרִים אֲשֶׁר לֹא־יִדְעֶתֶם: (ט)

שִׁבְעָה שָׁבָעַת תִּסְפֹּר־לָךְ מִהַתֵּל חֲרָמֶשׁ בַּקֶּמֶחַ תִּתֵּל לִסְפֹּר שִׁבְעָה שָׁבָעוֹת:
וְעֲשִׂיתָ חַג שָׁבָעוֹת לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ מִסֵּת נֹדֶבֶת יָדָךְ אֲשֶׁר תִּתֵּן כְּאֲשֶׁר יְבָרַכְךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: וְשִׁמַּחְתָּ לְפָנָי | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶתָּה וּבִנְךָ וּבִתְּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ
וְהַלּוֹי אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ וְהַגֵּר וְהִיתוֹם וְהָאֱלֻמָּנָה אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר
יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁכְן שְׁמוֹ שָׁם: וְזָכַרְתָּ כִּי־עָבַד הָיִיתָ בְּמִצְרַיִם וְשִׁמַּרְתָּ
וְעֲשִׂיתָ אֶת־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה: (פ)

חַג תִּסְכֹּת תַּעֲשֶׂה לָךְ שִׁבְעַת יָמִים בְּאַסְפֹּף מִגִּרְנֶךָ וּמִקִּבְּךָ:
וְשִׁמַּחְתָּ בַּחֲנֻף אֶתָּה וּבִנְךָ וּבִתְּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ וְהַלּוֹי וְהַגֵּר וְהִיתוֹם
וְהָאֱלֻמָּנָה אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ: שִׁבְעַת יָמִים תַּחֲג לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּמָקוֹם
אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה כִּי יְבָרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל תְּבוּאַתְךָ וּבְכָל־
מַעֲשֶׂה יָדְיךָ וְהָיִיתָ אֶךְ שִׂמְחָה: שְׁלוֹשׁ פַּעַמִּים | בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה

כָּל־זְכוּרָךְ אֶת־פָּנַי | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר בְּחַג הַמַּצּוֹת
וּבְחַג הַשִּׁבְעוֹת וּבְחַג הַסִּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת־פָּנַי יְהוָה רִיקָם: אִישׁ
כַּמִּתְנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ:

שׁוֹפְטִים

שֹׁפְטִים וְשֹׁטְרִים תִּתֵּן־לָךְ בְּכָל־שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ
לְשִׁבְטֶיךָ וְשֹׁפְטֵי אֶת־הָעָם מִשְׁפַּט־צֶדֶק: לֹא־תִטֶּה מִשְׁפָּט לֹא תִכִּיר
פָּנִים וְלֹא־תִקַּח שֹׁחַד כִּי הַשֹּׁחַד יַעֲוֶה עֵינֶי חֲכָמִים וַיִּסְלַף דְּבָרֵי
צְדִיקָם: צֶדֶק צֶדֶק תִּרְדֹּף לְמַעַן תִּחְיֶה וַיִּרְשֶׁת אֶת־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ: (ס)

וַעֲנֵנו וְאָמְרוּ יְדִינֵנו לֹא (שִׁפְכָה) שִׁפְכוּ אֶת־הַדָּם הַזֶּה וַעֲיִנֵּינוּ לֹא רָאוּ:
כִּפּוּר לְעַמּוּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־פָּדִיתָ יְהוָה וְאֶל־תִּתֵּן דָּם נָקִי בְּקֶרֶב עַמּוּךָ
יִשְׂרָאֵל וְנִכְפַּר לָהֶם הַדָּם: וְאַתָּה תִּבְעַר הַדָּם הַנָּקִי מִקֶּרְבְּךָ
כִּי־תַעֲשֶׂה הַיֵּשֶׁר בְּעֵינֵי יְהוָה:

כִּי תֵצֵא

כִּי־תֵצֵא לְמִלְחָמָה עַל־אִיְבֶיךָ וַנִּתְּנוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּיָדְךָ וְשָׁבִיתָ
שְׁבוּיָו: וְרֵאִיתָ בַּשָּׁבִיָּה אִשָּׁה יִפְתָּ־תָאָר וְחִשְׁקָתָ בָּהּ וְלָקַחְתָּ לָךְ
לְאִשָּׁה: וְהִבֵּאתָהּ אֶל־תְּנוּךְ בֵּיתְךָ וְגִלְתָּהּ אֶת־רֹאשָׁהּ וַעֲשִׂתָהּ
אֶת־צַפְרָנֶיהָ: וְהִסִּירָהּ אֶת־שִׁמְלֹת שָׁבִיָּהּ מֵעָלֶיהָ וַיַּשְׁכֶּה בְּבֵיתְךָ

וּבְכַתָּהּ אֶת-אָבִיהָ וְאֶת-אִמָּהּ יָרַח יָמִים וְאַחֵר כֵּן תָּבוֹא אֵלֶיהָ
וּבְעִלְתָּהּ וְהִיתָה לָּהּ לְאִשָּׁה: וְהָיָה אִם-לֹא תִפְצָתָה בָּהּ וְשִׁלַּחְתָּהּ
לְנִפְשָׁהּ וּמָכַר לֹא-תִמְכְּרֶנָּה בַּכֶּסֶף לֹא-תִתְעַמֵּר בָּהּ תַּחַת אִשָּׁר
עֲנִיתָה: (ס)

זָכוֹר אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה לָּךְ עַמְלֶק בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם: אֲשֶׁר
קָרָךְ בַּדֶּרֶךְ וַיַּזְנֹב בְּךָ כָּל-הַנְּחָשִׁים אַחֲרֶיךָ וְאַתָּה עָיַף וַיִּגַע וְלֹא
יָרָא אֱלֹהִים: וְהָיָה בְּהִנֵּיתָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ | לָּךְ מִכָּל-אֵיבֶיךָ מִסָּבִיב
בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה־אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָּךְ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחֹה אֶת-זִכְרֵ
עַמְלֶק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא תִשְׁכַּח:

כִּי תִבֹּא

וְהָיָה כִּי-תָבוֹא אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָּךְ נַחֲלָה
וַיִּרְשָׁתָהּ וַיִּשְׁבָּתָה בָּהּ: וְלִקְחָתָּ מֵרֵאשִׁית | כָּל-פְּרִי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
תָּבִיא מֵאֲרָצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָּךְ וְשִׂמְתָּ בַטֶּנָּא וְהִלַּכְתָּ
אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשָׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם: וּבָאתָ
אֶל-הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יְהוָה בְּיָמֵינוּ הָהֵם וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הִגַּדְתִּי הַיּוֹם
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי-בָאתִי אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבוֹתֵינוּ
לָתֵת לָנוּ:

וּתָבֹאוּ אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיֵּצֵא סִיתָן מִלֶּךְ-חֹשְׁבֹן וְעֹז מִלֶּךְ-הַבְּשָׁן
לְקַרְאֲתָנוּ לְמִלְחָמָה וַנִּכְסֶם: וַנִּקַּח אֶת-אֲרָצָם וַנִּתְּנָה לְנַחֲלָה לְרֵאשִׁי

וּלְגִדִּי וְלַחֲצִי שֶׁבֶט הַמְּנַשִּׁי: וְשִׁמְרָתָם אֶת־דְּבָרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם לְמַעַן תִּשְׁכְּלוּ אֶת כָּל־אֲשֶׁר תַּעֲשֹׂון:

זִיצָבִים

אַתֶּם נִצָּבִים הַיּוֹם כָּלְכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם רְאִשֵׁיכֶם שְׁבִטֵיכֶם
זִקְנֵיכֶם וְשֹׁטְרֵיכֶם כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל: טַפְכֶּם נְשִׁיכֶם וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּקֶרֶב
מַחֲנֶיךָ מִחֹטֵט עֲצִיךָ עַד שֹׂאב מִימֶיךָ: לְעִבְרְךָ בַּבְּרִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וּבְאֻלָּתוֹ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּרַת עִמָּךְ הַיּוֹם:

הִגַּדְתִּי לָכֶם הַיּוֹם כִּי אֶבֶד תֵּאבְדוּן לֹא־תֵאָרִיכֵן יָמִים עַל־תְּאֻדְמָה
אֲשֶׁר אֶתָּה עֹבֵר אֶת־הַיַּרְדֵּן לָבֹא שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: הַעִידְתִּי בָכֶם
הַיּוֹם אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ הַחַיִּים וְהַמָּוֶת נָתַתִּי לְפָנֶיךָ הַבְּרָכָה
וְהַקְלָלָה וּבַחֲרַתְּ בַּחַיִּים לְמַעַן תִּתֶּינָה אֶתָּה וְזִרְעֶךָ: לֹא־תִבָּחַ
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁמֵעַ בְּקֹלוֹ וּלְדַבְּקָה־בּוֹ כִּי הוּא תִּיָּיךָ וְאֶרֶךְ
יָמֶיךָ לְשִׁבְתָּ עַל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לֹא־בִתְיֹךְ לֹא־בָרְתֶּם
לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לָתֵת לָהֶם:

וּיְלֹךְ

וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם בֶּן־מֶאֱחָ וְעֹשְׁרִים שָׁנָה אָנֹכִי הַיּוֹם לֹא־אוּכַל עוֹד לָצֵאת
וּלְבֹא וַיַּחְזֹק אָמַר אֵלַי לֹא תַעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה: יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

הוא | עבר לפניך הוא-ישלמיד את-הגונים האלה מלפניך וירשתם
 יהושע הוא עבר לפניך כאשר דבר יהוה: ועשה יהוה להם
 כאשר עשה לסיחון ולעוג מלכי האמרי ולארצם אשר השמיד
 אתם: ונתנם יהוה לפניכם ועשיתם להם ככל-המצוה אשר צויתי
 אתכם: חזקו ואמצו אל-תיראו ואל-תערצו מפניהם כי | יהוה
 אלהיך הוא תהילך עמך לא ירפך ולא יעזבך: (ס)

הקהילו אלי את-כל-זקני שבטיכם ושטריכם ואדברה באזניהם
 את הדברים האלה ואעידה בם את-השמים ואת-הארץ: כי ידעתי
 אחרי מותי כי-השתת תשתתון וסרתם מן-הדרך אשר צויתי
 אתכם וקראת אתכם הרעה באחרית הימים כי-תעשו את-הרע
 בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיכם: וידבר משה באזני כל-קהל
 ישראל את-דברי השירה הזאת עד תמם:

האזינו

האזינו השמים ואדברה	ותשמע הארץ אמרי-פי:
יערף כמטר לקחי	תזל כטל אמרתי
כשעירם עלי-דשא	וכרביבים עלי-עשב:
כי שם יהוה אקרא	הבו גדל לאלהינו:

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּעָצָם הַיּוֹם תֵּנָה לֵאמֹר: עֲלֵה אֶל־הָרֹם הָעֵבְרִים הַזֶּה הָר־נָבוֹ אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מִזָּאָב אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי יְרֵחוֹ וְרָאֵה אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְאֶחָדָה: וְיָמַת בְּהָרֹם אֲשֶׁר אֲתָה עֹלֶה שָׁמָּה וְהֶאֱסַף אֶל־עַמִּיךָ בְּאֶשֶׁר־מָת אֶהְרֹן אֲחִיךָ בְּהָרֹם הַהוּא וַיֶּאֱסַף אֶל־עַמִּיו: עַל־אֲשֶׁר מָעַלְתֶּם בִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִי־מְרִיבַת קָדָשׁ מִדְּבַר־צֹן עַל־אֲשֶׁר לֹא־קִדַּשְׁתֶּם אוֹתִי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: כִּי מִנִּגַּד תִּרְאֶה אֶת־הָאָרֶץ וְשָׁמָּה לֹא תָבוֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אָנֹכִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל:

וְזֹאת הַבְּרָכָה

וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בִּרְךְ מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי מוֹתוֹ: וַיֹּאמֶר יְהוָה מִסִּינֵי בָּא וְזָרַח מִשְׁעִיר לָמוֹ הוֹפִיעַ מִתַּר פְּאֶרְזֵן וְאֵתָה מִרְבַּבַת קָדָשׁ מִימִינֹו (אשדת) אֲשֶׁר דָּת לָמוֹ: אָף חִבֵּב עַמִּים כָּל־קֹדְשָׁיו בִּיְיָדָהּ וְהֵם תָּבוּ לְרִגְלָהּ יִשָּׂא מִדְּבַר־תִּיָּהּ: תוֹרָה צִוָּה־לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרֶשֶׁה קְהֵלֶת יַעֲקֹב: וַיְהִי בִישְׁרוֹן מֶלֶךְ בְּהַתְּאֲסֹף רְאִשֵׁי עָם יַחַד שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל: יְחִי רָאוּבֵן וְאֶל־יָמַת וַיְהִי מִתִּיּוֹ מִסְפָּר: (ס)
וְלֹא־קָם נָבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה אֲשֶׁר יָדְעוּ יְהוָה פָּנִים אֶל־פָּנִים:
לְכָל־הָאֲתוֹת וְהַמוֹפְתִים אֲשֶׁר שָׁלַחוּ יְהוָה לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם
לְפָרְעָה וּלְכָל־עַבְדָּיו וּלְכָל־אֲרָצוֹ: וּלְכָל־הַיָּד הַחֲזָקָה וּלְכָל־
הַמוֹרָא הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה לְעֵינֵי כָל־יִשְׂרָאֵל: (חזק)

סיום התורה.

קדיש יתום.

יִתְנַדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהַּ רַבָּא
בְּעֻלְמָא דְּבִרְא כְרַעוּתִיהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתִיהּ
בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּעֻגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן.
יְהֵא שְׁמִיהַּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא
יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרַמֵּם וַיִּתְנַשֵּׂא
וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמִיהַּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְעָלַם מְכָל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא הַשְׁבָּחָתָא וְנַחֲמָתָא
דְּאֲמִירָן בְּעֻלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:
עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן:

נביאים

חלק הנביאים נקרא בנגינת ההפטרה.

וְדַבַּרְתִּי עַל-הַנְּבִיאִים וְאֶנְכִּי חֲזוֹן הִרְבֵּיתִי וּבִנְיַד הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה: כִּי לֹא יַעֲשֶׂה אֲדֹנָי יְהוֹה
דְּבָרָא בִּי אִם-נִלְתָה סוּדוֹ אֶל-עַבְדֵּיו הַנְּבִיאִים: אֲרִיזָה שָׁאֵג מִי לֹא יִירָא אֲדֹנָי יְהוֹה דְּבָרָא מִי
לֹא יִנְבֵּא: וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצֶל יָדֵי פְסִיתֶיךָ לְנִטְע שְׁמַיִם וְלִיסַד אֲרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן
עֲמִי-אַתָּה:

יהושע

וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון
מִשְׁרַת מֹשֶׁה לֵּאמֹר: מֹשֶׁה עֲבָדִי מָתָּה וְעַתָּה (פ)

קוּם עֲבֹר אֶת הַיַּרְדֵּן הַזֶּה אַתָּה וְכָל הָעָם הַזֶּה אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר
אֲנִי נָתַן לָהֶם לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל: כָּל־מְקוֹם אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ כַּף־רַגְלָם בּוֹ
לָכֶם נִתְּנוּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל־מֹשֶׁה:

וַיַּעֲבֹד יִשְׂרָאֵל אֶת־יְהוָה כָּל יְמֵי יְהוֹשֻׁעַ וְכָל | יְמֵי הַזְקֵנִים אֲשֶׁר
הָאָרִיכוּ יָמִים אַחֲרֵי יְהוֹשֻׁעַ וְאֲשֶׁר יָדְעוּ אֶת כָּל־מַעֲשֵׂה יְהוָה אֲשֶׁר
עָשָׂה לְיִשְׂרָאֵל: וְאֶת־עֲצָמוֹת יוֹסֵף אֲשֶׁר־הָעֵלּוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל |
מִמִּצְרַיִם קָבְרוּ בְּשָׂכֶם בְּחִלְקַת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר קָנָה יַעֲקֹב מֵאֵת
בְּנֵי־חֲמוֹר אֲבִי־שָׂכֶם בְּמִצְרָה קְשִׁיטָה וַיְהִי לְבְנֵי־יוֹסֵף לְנַחֲלָה:
וְאֶלְעָזָר בֶּן־אֶהֱרֹן מָתָה וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ בְּגִבְעַת פִּינְחָס בֶּנוֹ אֲשֶׁר נָתַן־לוֹ
בְּהָר אֲפֶרַיִם:

שׁוֹפְטִים

וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת יְהוֹשֻׁעַ וַיִּשְׁאָלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בֵּיתוֹהָ לֵּאמֹר מִי
יַעֲלֶה־לָּנוּ אֶל־הַכְּנַעֲנִי בַּתְּחִלָּה לְהִלָּחֶם בּוֹ: וַיֹּאמֶר יְהוָה יְהוּדָה
יַעֲלֶה הִנֵּה נִתַּתִּי אֶת־הָאָרֶץ בְּיָדוֹ: וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְשִׁמְעוֹן אָחִיו עֲלֶה
אִתִּי בְּגוֹרָלִי וְנִלְחַמְהָ בַּכְּנַעֲנִי וְהִלַּכְתִּי גַם־אֲנִי אִתָּךְ בְּגוֹרָלְךָ וַיִּגְלֹךְ
אִתּוֹ שִׁמְעוֹן:

וַיַּעֲשׂוּ-כֵן בְּנֵי בְנֵימִן וַיִּשְׁאוּ נָשִׁים לְמִסְפָּרָם מִן-הַמַּחֲלָלוֹת אֲשֶׁר נִזְלְלוּ
וַיִּלְכּוּ וַיָּשׁוּבוּ אֶל-נַחֲלָתָם וַיָּבִנוּ אֶת-הַעֲרִים וַיָּשְׁבוּ בָהֶם: וַיִּתְּהַלְכוּ
מִשָּׁם בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בָּעֵת הַהִיא אִישׁ לְשִׁבְטוֹ וּלְמִשְׁפַּחְתּוֹ וַיֵּצְאוּ מִשָּׁם
אִישׁ לְנַחֲלָתוֹ: בַּיָּמִים הָהֵם אֵין מֶלֶךְ בְּיִשְׂרָאֵל אִישׁ הַיָּשָׁר בְּעֵינָיו
יַעֲשֶׂה:

שמואל

וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִן-הַרְמְתִּים צוּפִים מֵתָר אֶפְרָיִם וּשְׁמוֹ אֶלְקָנָה
בֶּן-יִרְחָם בֶּן-אֶלְיָהוּא בֶּן-תָּחוּ בֶן-צוּף אֶפְרָתִי: וְלוֹ שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם
אֶחָת חַנָּה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית פְּנִינָה וַיְהִי לַפְּנִינָה יְלָדִים וּלְחַנָּה אֵין יְלָדִים:
וְעָלָה הָאִשׁ הַהִוא מְעִירוֹ מִיָּמִים | יְמִימָה לְהַשְׁתַּחֲוֹת וּלְזָבַח לַיהוָה
צְבָאוֹת בְּשִׁלָּה וְשָׁם שָׁנָי בְּנֵי-עָלִי חָפְנִי וּפְנִיחָס כַּהֲנִים לַיהוָה:
הַכֹּל נָתַן אֲרוּנָה הַמֶּלֶךְ לַמֶּלֶךְ (ס) וַיֹּאמֶר אֲרוּנָה אֵל הַמֶּלֶךְ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ יִרְצֶךָ: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-אֲרוּנָה לֹא כִי-קָנִי אֶקְנֶה מֵאוֹתֶךָ
בְּמַחִיר וְלֹא אֶעֱלֶה לַיהוָה אֱלֹהֵי עֲלֹת חֲנָם וַיִּקֶּן דָּגָד אֶת-הַנֶּזֶר
וְאֶת-הַבָּקָר בְּכֶסֶף שְׁקָלִים חֲמִשִּׁים: וַיָּבִן שָׁם דָּגָד מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיַּעַל
עֲלֹת וּשְׁלָמִים וַיַּעֲתֵר יְהוָה לְאַרְץ וַתַּעֲצֹר הַמַּגָּפָה מֵעַל יִשְׂרָאֵל:

מלכים

והַמֶּלֶךְ דָּוִד זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וַיִּכְסֶּהוּ בַּבְּגָדִים וְלֹא יָחַם לוֹ: וַיֹּאמְרוּ
לוֹ עֲבָדָיו וַיִּבְקְשׁוּ לֵאדֹגֵי הַמֶּלֶךְ נַעֲרָה בְּתוּלָה וְעַמָּדָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ
וְתִהְיֶה-לוֹ סִכָּנָה וְשִׁכְבָּה בְּחִיקָה וְחָם לֵאדֹגֵי הַמֶּלֶךְ: וַיִּבְקְשׁוּ נַעֲרָה
יָפָה בְּכָל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל וַיִּמָּצְאוּ אֶת-אֲבִישָׁג הַשְּׁוֹנִמִית וַיָּבֵאוּ אֹתָהּ
לַמֶּלֶךְ:

וַיִּדְבֹּר אֹתָהּ טָבוֹת וַיִּתֵּן אֶת-כֶּסֶּאוֹ מֵעַל כִּסֵּא הַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ
בְּבִבְלָ: וַשָּׂא אֶת בִּגְדֵי כְלָאוֹ וְאָכַל לֶחֶם תָּמִיד לִפְנָיו כָּל-יְמֵי חַיָּיו:
וְאַרְחָתוֹ אַרְחַת תָּמִיד נִתְּנָה-לוֹ מֵאֵת הַמֶּלֶךְ דָּבָר-יּוֹם בְּיוֹמוֹ כָּל יְמֵי
חַיָּו:

ישעיה

חֲזוֹן יִשְׁעִיָּהוּ בֶן-אֲמוּץ אֲשֶׁר חָזָה עַל-יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם בְּיָמֵי עֲזִיָּהוּ
יוֹתָם אָחִיו יְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶכִּי יְהוּדָה: שָׁמְעוּ שָׁמַיִם וְהֶאֱזִינִי אֶרֶץ כִּי יִהְיֶה
דְּבַר בָּנִים גִּבֹּלָתִי וְרוֹמְמָתִי וְהֵם פָּשְׁעוּ בִּי: יָדַע שׁוֹר קִנְיָהוּ וַחֲמֹר
אֲבוֹס בַּעֲלָיו יִשְׂרָאֵל לֹא יָדַע עַמִּי לֹא הִתְבּוֹנֵן:

כִּי כַּאֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם הִתְדַּשִּׁים וְהָאָרֶץ הִתְדַּשָּׁה אֲשֶׁר אָנִי עֹשֶׂה עִמָּדִים
לִפְנֵי נְאֻם-יְהוָה כֵּן יַעֲמֹד זֶרַעְכֶם וְשִׁמְכֶם: וְהָיָה מִדֵּי-חֶדֶשׁ בְּחֶדְשׁוֹ
וּמִדֵּי שָׁבַת בְּשַׁבְּתוֹ יָבוֹא כָל-בָּשָׂר לְהִשְׁתַּחֲוֹת לִפְנֵי אֲמֹר יְהוָה:
וַיִּצְאוּ וַרְאוּ בַּבִּגְדֵי הָאֲנָשִׁים הַפָּשְׁעִים בִּי כִּי תוֹלַעְתָּם לֹא תָמוֹת
וְאָשָׁם לֹא תִכָּבֶה וְהָיוּ דֹרָאוֹן לְכָל-בָּשָׂר:

וְהָיָה מִדִּי־חֹדֶשׁ בְּחֹדֶשׁוֹ וּמִיָּמֵי שַׁבָּת בְּשַׁבְּתוֹ יָבֹא כָל־בָּשָׂר לְהַשְׁתַּחֲוֹת לִפְנֵי אָמֵר יְהוָה:

ירמיה

דְּבָרֵי יִרְמְיָהוּ בֶן־חֶלְקִיָּהוּ מִן־הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר בַּעֲנָתוֹת בְּאֶרֶץ בְּנִימִן:
אֲשֶׁר הָיָה דָּבָר־יְהוָה אֵלָיו בִּימֵי יֹאשִׁיָּהוּ בֶן־אָמֹן מֶלֶךְ יְהוּדָה
בְּשָׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמָלְכוֹ: וַיְהִי בִימֵי יְהוֹיָקִים בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ
יְהוּדָה עַד־תֵּם עֲשִׂיתִי עֲשֻׁרָה שָׁנָה לְצַדִּיקָהוּ בֶן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ
יְהוּדָה עַד־נָלוֹת יְרוּשָׁלַם בְּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי:

וַיְדַבֵּר אֹתוֹ טָבוֹת וַיִּתֵּן אֶת־כֶּסֶּאוֹ מִמַּעַל לְכִסֵּא (מַלְכִּים) הַמְּלָכִים
אֲשֶׁר אֹתוֹ בְּבָבֶל: וְשָׁנָה אֵת בְּגָדֵי כִלְאוֹ וְאָכַל לֶחֶם לִפְנֵי תַמִּיד
כָּל־יְמֵי חַיָּו: וְאַרְחָתוֹ אַרְחַת תַּמִּיד נִתְּנָה־לּוֹ מֵאֵת מֶלֶךְ־בָּבֶל
דְּבָר־יוֹם בְּיוֹמוֹ עַד־יוֹם מוֹתוֹ כָּל יְמֵי חַיָּו:

יזחקאל

הפטרת שבועות:

וַיְהִי | בְּשָׁלְשִׁים שָׁנָה בְּרַב־יְעִי בְּחִמְשָׁה לְחֹדֶשׁ וְאָנִי בְּתוֹךְ־הַגּוֹלָה
עַל־נְהַר־כְּבָר נִפְתָּחוּ הַשָּׁמַיִם וְאֶרְאָה מֵרָאוֹת אֱלֹהִים: בְּחִמְשָׁה
לְחֹדֶשׁ הָיָה הַשָּׁנָה הַחֲמִישִׁית לְנָלוֹת הַמֶּלֶךְ יוֹיָכִין: הָיָה הָיָה
דְּבָר־יְהוָה אֵל־יִחְזַקְאֵל בֶּן־בוּזִי הַכֹּהֵן בְּאֶרֶץ כַּשְׁדִּים
עַל־נְהַר־כְּבָר וַתְּהִי עָלָיו נֶשֶׁם יְד־יְהוָה: וְאֶרְאָה וְהִנֵּה רוּחַ סְעָרָה בָּאָה
מִן־הַצָּפוֹן עָנָן גָּדוֹל וְאֵשׁ מִתְּלַקְחַת וְנִגְנָה לוֹ סָבִיב וּמִתּוֹכָהּ כְּעֵין הַחֲשָׁמַל

מתוך האש: ומתוך דמות ארבע חיות וזה מראיהן דמות אדם להנה: וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים לאחת להם: ורגליהם רגל ישרה וכף רגליהם ככף רגל עגל ונצצים כעין נחשת קלל: (וידו) וידי אדם מתחת כנפיהם על ארבעת רבועיהם ופניהם וכנפיהם לארבעתם: חברת אשה אל-אחותה כנפיהם לא-יסבו בלכתן איש אל-עבר פניו ילכו: ודמות פניהם פני אדם ופני אריה אל-תימין לארבעתם ופני-שור מהשמאול לארבעתן ופני-נשר לארבעתן: ופניהם וכנפיהם פרדות מלמעלה לאיש שנים חברות איש ושנים מכסות את גויתיהנה: ואיש אל-עבר פניו ילכו אל אשר יהיה-שמה הרוח ללכת ילכו לא יסבו בלכתן: ודמות החיות מראיהם כנח-לי-אש בערות כמראה הלפדים היא מתהלכת בין החיות ונהה לאש ומן-האש יוצא ברק: והחיות רצוא ושוב כמראה הבזק: וארא החיות והנה אופן אחד בארץ אצל החיות לארבעת פניו: מראה האופנים ומעשיהם כעין תרשיש ודמות אחד לארבעתן ומראיהם ומעשיהם כאשר יהיה האופן בתוך האופן: על-ארבעת רבועיהן בלכתם ילכו לא יסבו בלכתן: ונביהן ונבה להם ויראה להם ונבתם מלאת עינים סביב לארבעתן: ובלכת החיות ילכו האופנים אצלם ובהנשא החיות מעל הארץ ינשאו האופנים: על אשר יהיה-שם הרוח ללכת ילכו שמה הרוח ללכת והאופנים ינשאו לעמדם כי רוח החיה באופנים: בלכתם ילכו ובעמדם יעמדו ובהנשאם מעל הארץ ינשאו האופנים לעמדם כי רוח החיה באופנים: ודמות על-ראשי החיה רקיע כעין הקרח הנורא נטוי על-ראשיהם מלמעלה: ותחת הרקיע כנפיהם ישרות אשה אל-אחותה לאיש שנים מכסות להנה ולאיש שנים מכסות להנה את גויתיהם: ואשמע את-קול כנפיהם כקול מים רבים כקול-שדי

בְּלִכְתָּם קוֹל הַמֶּלֶךְ בְּקוֹל מִתְנַה בְּעַמָּדָם תִּרְפִּינָה כְּנִפְיָהּ: וַיְהִי־קוֹל מֵעַל
 לָרָקִיעַ אֲשֶׁר עַל־רֹאשָׁם בְּעַמָּדָם תִּרְפִּינָה כְּנִפְיָהּ: וּמִמַּעַל לָרָקִיעַ אֲשֶׁר
 עַל־רֹאשָׁם כְּמִרְאָה אֲבֹן־סַפִּיר דְּמוּת כֶּסֶף וְעַל דְּמוּת הַכֶּסֶף דְּמוּת כְּמִרְאָה
 אָדָם עָלָיו מִלְמַעְלָה: וְאַרְא | כַּעֲיִן חֲשָׁמַל כְּמִרְאָה־אֵשׁ בֵּית־לֵה סָבִיב
 מִמִּרְאָה מִתְנִי וּלְמַעְלָה וּמִמִּרְאָה מִתְנִי וּלְמַטָּה רְאִיתִי כְּמִרְאָה־אֵשׁ וְנִגְה לֹו
 סָבִיב: כְּמִרְאָה הַקָּשֶׁת אֲשֶׁר יְהִי בַּעֲנָן בַּיּוֹם הַנֶּשֶׁם כֵּן מִרְאָה הַנִּגְה סָבִיב
 הִוא מִרְאָה דְּמוּת כְּבוֹד־יְהוָה וְאַרְאָה וְאַפֵּל עַל־פָּנָי וְאַשְׁמַע קוֹל מִדְּבָר: (פ)
 וּתְשַׁאֲנִי רוּחַ וְאַשְׁמַע אֲחֵרִי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ:
 וּפֹאֶת־נִגְבָּה חֲמִשׁ מְאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים מִזֶּה וּשְׁעָרִים שְׁלֹשָׁה שְׁעַר
 שְׁמֹעוֹן אֶחָד שְׁעַר יִשְׁשָׁכָר אֶחָד שְׁעַר זְבוּלֹן אֶחָד: פֹּאֶת־זִמְהָ חֲמִשׁ
 מְאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים שְׁעָרֵיהֶם שְׁלֹשָׁה שְׁעַר גָּד אֶחָד שְׁעַר אֲשֶׁר
 אֶחָד שְׁעַר נַפְתָּלִי אֶחָד: סָבִיב שְׁמֹנֶה עָשָׂר אֲלָף וְשֵׁם־הָעִיר מִיּוֹם
 יְהוָה | שְׁמָה:

תרי עשר

דְּבַר־יְהוָה | אֲשֶׁר הָיָה אֶל־הוֹשִׁיעַ בֶּן־בְּאֵרִי בַיָּמִי עֲזָיָה יוֹתָם אֶחָד
 יְחִזְקִיָּה מֶלֶכִי יְהוּדָה וּבַיָּמִי יָרַבְעָם בֶּן־יֹואָשׁ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: תְּחִלָּת
 דְּבַר יְהוָה בְּהוֹשִׁיעַ (פ)
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל הוֹשִׁיעַ גִּלְדָּה קַח לָךְ אִשָּׁת זְנוּנִים וַיִּלְכְּדִי זְנוּנִים כִּי זֹנָה
 תִּזְנֶה הָאָרֶץ מֵאַחֲרֵי יְהוָה: וַיִּלְכְּדִי וַיִּקַּח אֶת־גִּמְרָה בַת־דְּבִלָּים וַתֵּהָר
 וַתֵּלֶד־לֹו בֵּן:

וַיְהִי־הָיָה בְּהִיבֹל קִדְשׁוֹ הַסּ מִפְּנֵי כָּל־הָאָרֶץ: (ו)

תְּפִלָּה

לְחַבְּקוֹק הַנְּבִיא עַל שְׁנֵינֹת: יְהוָה שְׁמַעְתִּי שְׁמַעְתָּ יִרְאֵתִי יְהוָה פָּעַלְתָּ בְּקֶרֶב שְׁנַיִם חֲיִיתוּ בְּקֶרֶב שְׁנַיִם תּוֹדִיעַ בְּרָגְזוֹ רַחֵם תִּזְכּוֹר: אֱלֹהֵי מִתִּימָן יָבוֹא וְקִדְּשׁ מִתֶּרֶץ־פָּאָרָן סֵלָה כִּסֵּה שָׁמַיִם הוֹדוּ וְתַהַלְתּוּ מִלְּאֵה הָאָרֶץ: וְנִגְהַל כָּאוֹר תַּהַלְתּוּ קִרְנִים מִיָּדוֹ לֹא וְשֵׁם חֲבִינֹן עֲזָה: לִפְנֵי יִלְדֵי דָבָר וַיֵּצֵא רֶשֶׁף לְרִגְלָיו: עָמַד | וַיִּמְדַּד אֶרֶץ רָאָה וַיִּתֵּר גּוֹיִם וַיִּתְּפֹצֵצוּ תְּרִי־עֹד שָׁחוּ גִבְעוֹת עוֹלָם הִלִּיכוֹת עוֹלָם לֹא: תַּחַת אֲנֹן רְאִיתִי אֶהְלִי כּוֹשֵׁן יִרְגָּזוֹן יִרְעוֹת אֶרֶץ מִדְּיָן: הַבְּנֵה־רִים חָרָה יְהוָה אִם בְּנֵה־רִים אִפְּדָה אִם־בָּנִים עֲבַרְתָּהּ כִּי תִרְכַּב עַל־סוּסֶיךָ מִרְכַּבְתִּיךָ יִשׁוּעָה: עֲרִיגָה תַעֲזוֹר קִשְׁתְּךָ שְׁבַעוֹת מַטּוֹת אָמַר סֵלָה נִהְרוֹת תִּבְקַע־אֶרֶץ: רְאוּךָ יַחֲלִילוּ תְּלִים זָרִם מִיָּם עָבַר נָתַן תְּהוֹם קוֹלֹ רֹם יִדְּהוּ נָשָׂא: שְׁמֹשׁ יָרַח עָמַד זָבָלָה לְאוֹר חֲצִיךָ יַחֲלִכוּ לִנְגָה בִּרְק חֲנִיתְךָ: בּוֹעֵם תִּצְעַד־אֶרֶץ בְּאֵף תִּקְדֹּשׁ גּוֹיִם: יִצְאָתָּ לַיִּשֵּׁעַ עִמָּךְ לַיִּשֵּׁעַ אֶת־מִשִּׁיחָךְ מִחֲצָתָה רֹאשׁ מִבֵּית רָשָׁע עֲרוֹת יִסּוֹד עַד־צִוָּאר סֵלָה: (פ)

נִקְבַּת בְּמַטְיֹל רֹאשׁ (פִּרְזוֹ) פִּרְזִיו יִסְעֲרוּ לְהַפִּיצָנִי עַל־יְצָתָם כְּמוֹ־לֶאֱכֹל עָנִי בַּמִּסְתָּר: דִּרְכָּתָּ בָּיִם סוּסֶיךָ חֲמֹר מִיָּם רַבִּים: שְׁמַעְתִּי | וְתִרְגָּז בְּטָנִי לְקוֹל צִלְלֹי שִׁפְתֵי יָבוֹא רֶקֶב בַּעֲצָמֵי וְתַחֲתֵי אֶרְגָּזוֹ אֲשֶׁר אָנוּחַ לַיּוֹם צָרָה לַעֲלֹת לָעַם יְגוֹדְנוּ: כִּי־תֵאֱנֶה לֹא־תִפְרָח וְאֵין יָבוֹל בְּנִפְנִים כִּחַשׁ מַעֲשֵׂה־זֵית וּשְׂדֵמוֹת לֹא־עָשָׂה אֲכָל גִּזֵּר מִמִּכְלָה צֹאן וְאֵין בְּקָר בִּרְפָתִים: וְאֲנִי בִיתְנָה אֶעֱלוֹזָה אֲנִילָה בְּאַלְהֵי יִשְׂרָאֵל: יְהוָה אֲדֹנִי חִילִי וַיִּשְׁשֵׁם רִגְלִי כְּאַיִלֹת וְעַל בְּמוֹתֵי יִדְרַכְנִי לְמִנְצָתָה בְּנִינֹתִי: (פפ)

זָכְרוּ תוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדִּי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אוֹתוֹ בְּחֶרֶב עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל
חֲקִים וּמִשְׁפָּטִים: הִנֵּה אֲנֹכִי שֹׁלַח לָכֶם אֶת אֱלֵנָה הַנְּבִיא לִפְנֵי בּוֹא
יוֹם יְהוָה הַגָּדוֹל וְהַנוֹרָא: וְהָשִׁיב לִב-אֲבוֹת עַל-בָּנִים וְלִב בָּנִים
עַל-אֲבוֹתָם פֶּן-אָבּוֹא וְהִכִּיתִי אֶת-הָאָרֶץ חֶרֶם:
הִנֵּה אֲנֹכִי שֹׁלַח לָכֶם אֶת אֱלֵנָה הַנְּבִיא לִפְנֵי בּוֹא יוֹם יְהוָה הַגָּדוֹל וְהַנוֹרָא:

סיום הנביאים.

קדיש יתום.

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא
בְּעֶלְמָא דְּבִרָא כְּרַעוּתִיהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתִיהּ
בְּחֵיכּוֹן וּבְיוֹמֵיכּוֹן וּבְחַיֵּי דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּעֶגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב, וְאָמְרוּ אֲמֵן.
יְהֵא שְׁמִיהַ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא
יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרַמֵּם וְיִתְנַשֵּׂא
וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלָּה וְיִתְהַלָּל שְׁמִיהַ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְעָלְמָא מְכָל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא וְשִׁבְחָתָא וְנַחֲמָתָא
דְּאֲמִירָן בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ אֲמֵן:
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אֲמֵן:
עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אֲמֵן:

כתובים

רות

יש הנוהגים בא"י לקרוא רק שלושה פסוקים ראשונים ואחרונים.

(כיון שקוראים את זה מיד בבוקר בבית הכנסת)

וַיְהִי בַיּוֹמִי שִׁפְטַת הַשְּׁפֹטִים וַיְהִי רָעַב בָּאָרֶץ וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לָחֶם
 יְהוּדָה לְגוֹר בְּשָׂדֵי מוֹאָב הוּא וְאִשְׁתּוֹ וּשְׁנֵי בָנָיו: וְשֵׁם הָאִישׁ אֱלִימֶלֶךְ
 וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ נָעֲמִי וְשֵׁם שְׁנֵי-בָנָיו | מַחֲלֹן וְכִלְיוֹן אֶפְרָתִים מִבֵּית
 לָחֶם יְהוּדָה וַיָּבֹאוּ שְׂדֵי-מוֹאָב וַיְהִיו-שָׁם: וַיָּמָת אֱלִימֶלֶךְ אִישׁ נָעֲמִי
 וַתִּשְׁאָר הִיא וּשְׁנֵי בָנֶיהָ: וַיֵּשְׁאוּ לָהֶם נָשִׁים מֵאֲבוֹת שֵׁם הָאֶחָת עֶרְפָּה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית
 רות וַיָּשְׁבוּ שָׁם כַּעֲשֶׂר שָׁנִים: וַיָּמָוּתוּ גַם-שְׁנֵיהֶם מַחֲלֹן וְכִלְיוֹן וַתִּשְׁאָר הָאִשָּׁה מִשְׁנֵי יְלָדֶיהָ
 וּמֵאִשָּׁה: וַתָּקָם הִיא וְכִלְתִּיהָ וַתָּשָׁב מִשְׂדֵּי מוֹאָב כִּי שָׁמְעָה בְּשָׂרָה מוֹאָב כִּי-פָקַד יְהוָה
 אֶת-עַמּוּ לָתֵת לָהֶם לָחֶם: וַתֵּצֵא מִן-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הָיְתָה-שָׁמָּה וּשְׁתֵּי כִלְתֵּיהָ עִמָּה וַתֵּלַכְנָה
 בְּדֶרֶךְ לָשׁוּב אֶל-אֶרֶץ יְהוּדָה: וַתֹּאמֶר נָעֲמִי לְשְׁתֵּי כִלְתֵּיהָ לָכְנָה שְׁכֵנָה אִשָּׁה לְבֵית אֹמִי
 (יעשה) יַעַשׂ יְהוָה עִמָּכֶם חֶסֶד כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתֶם עִם-הַמָּתִים וְעִמָּדִי: יִתֵּן יְהוָה לָכֶם וּמִצָּאן
 מְנוּחָה אִשָּׁה בֵּית אִשָּׁה וַתִּשָּׁק לָהֶן וַתִּשְׁאַנֶּה קוֹלָן וַתִּבְכִּינָה: וַתֹּאמְרֶנָּה לָּהּ כִּי-אַתָּה נָשׁוּב
 לְעַמֶּךָ: וַתֹּאמֶר נָעֲמִי שְׁכֵנָה בְּנָתִי לָמָּה תֵּלַכְנָה עִמִּי הָעוֹד-לִי בָנִים בְּמַעֲלִי וְהָיוּ לָכֶם
 לְאִנָּשִׁים: שְׁכֵנָה בְּנָתִי לָכֵן כִּי זָקַנְתִּי מִהַנּוֹת לְאִישׁ כִּי אָמַרְתִּי יִשְׁלִי תִקְוָה גַם הֵיטֵי
 הַלֵּילָה לְאִישׁ וְגַם יְלָדָתִי בָנִים: הֲלָתֵן | תִּשְׁפָּרְנָה עַד אֲשֶׁר יִגְדְּלוּ הֲלָתֵן תַּעֲגֹנָה לְבִלְתִּי
 הַנּוֹת לְאִישׁ אֶל בְּנָתִי כִּי-מָר-לִי מָאֵד מִכֶּם כִּי-יֵצְאָה בִּי יַד-יְהוָה: וַתִּשְׁנֶנָּה קוֹלָן וַתִּבְכִּינָה
 עוֹד וַתִּשָּׁק עֶרְפָּה לַחֲמוּתָהּ וְרוּת דְּבָקָה בָּהּ: וַתֹּאמֶר הִנֵּה שָׁכַח יְבָמְתְּךָ אֶל-עַמָּהּ
 וְאֶל-אֱלֹהֶיהָ שׁוּבִי אַחֲרַי וְבִמְתָּךְ: וַתֹּאמֶר רוּת אֶל-תַּפְנְעִי-כִּי לְעִזְבְּךָ לָשׁוּב מֵאַחֲרֶיךָ כִּי
 אֶל-אֲשֶׁר תֵּלְכִי אֵלַי וּבְאֲשֶׁר תֵּלְיִנִי אֵלָיון עִמָּךְ עִמִּי וְאֶל-הָיָה אֱלֹהֵי: בְּאֲשֶׁר תִּמְוָתִי אֲמוֹת
 וְשֵׁם אֶקְבֹּר כֹּה יַעֲשֶׂה יְהוָה לִי וְכֹה יִסְיָף כִּי תִמְוָת יִפְרִיד בֵּינִי וּבֵינֶךָ: וַתֵּרָא כִּי-מִתְאַמְצָת
 הִיא לָלֶכֶת אִתָּהּ וַתִּחְדָּל לְדַבֵּר אֵלֶיהָ: וַתֵּלַכְנָה שְׁתֵּיהֶם עַד-בֹּאֲנָה בֵּית לָחֶם וַיְהִי כְּבֹאֲנָה
 בֵּית לָחֶם וַתֵּהָם כָּל-הָעִיר עָלֶיהֶן וַתֹּאמְרֶנָּה הִנֵּה נָעֲמִי: וַתֹּאמֶר אֵלֶיהֶן אֶל-תִּקְרְאֶנָּה לִּי

נַעֲמִי קָרָאן לִי מָרָא כִּי־הֵמָּר שָׁבִי לִי מֵאֵד: אֲנִי מְלֹאָה הִלַּכְתִּי וְרִיקָם הִשִּׁיבֵנִי יְהוָה לָמָּה
תִּקְרָאנִי לִי נַעֲמִי וַיְהִינָה עֲנָה בִּי וְשָׁבִי תִרְעֵ לִי: וַתָּשָׁב נַעֲמִי וְרוּת הַמוֹאָבִיָּה כָלְתָהּ עִמָּה
הַשָּׁבָה מִשְׁנֵי מוֹאָב וְהָמָּה בָּאוּ בֵּית לָחֶם בַּתְּחִלָּת קִצִּיר שְׁעָרִים: וּלְנַעֲמִי (מידע) מוֹדַע
לְאִישָׁה אִישׁ גִּבּוֹר חָיִל מִמִּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ וְשָׁמוֹ בָּעֻז: וַתֹּאמֶר רֹוּת הַמוֹאָבִיָּה אֶל־נַעֲמִי
אֲלֹכֶה־נָּא הַשָּׂדֶה וְאֶלְקָטָה בַּשִּׁבָּלִים אַחֲרָ אֲשֶׁר אֲמָצֵא־חֵן בְּעֵינָיו וַתֹּאמֶר לָהּ לְכִי בָתִּי:
וַתֵּלֶךְ וַתִּבּוֹא וַתִּלְקָט בַּשָּׂדֶה אַחֲרֵי הַקִּצְרִים וַיָּקֶר מִקֶּרֶה חִלְקַת הַשָּׂדֶה לְבָעֻז אֲשֶׁר
מִמִּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ: וְהִנֵּה־בָּעֻז בָּא מִבֵּית לָחֶם וַיֹּאמֶר לְקוֹצְרִים יְהוָה עִמָּכֶם וַיֹּאמְרוּ לוֹ
יְבָרְכֶךָ יְהוָה: וַיֹּאמֶר בָּעֻז לְנַעֲרָו הַנֹּצֵב עַל־הַקּוֹצְרִים לָמִי הַנַּעֲרָה הַזֹּאת: וַיַּעַן הַנַּעֲרָה הַנֹּצֵב
עַל־הַקּוֹצְרִים וַיֹּאמֶר נַעֲרָה מוֹאָבִיָּה הִיא הַשָּׁבָה עִם־נַעֲמִי מִשְׁנֵה מוֹאָב: וַתֹּאמֶר
אֶלְקָטָה־נָּא וְאֶסְפְּתִי בַּעֲמֹלִים אַחֲרֵי הַקּוֹצְרִים וַתִּבּוֹא וַתַּעֲמֹד מֵאֵז הַבָּקָר וְעַד־עֹתָה זֶה
שָׁבְתָהּ הַבֵּית מְעֻט: וַיֹּאמֶר בָּעֻז אֶל־רוּת הָלֹוא שָׁמַעְתְּ בָתִּי אֶל־תִּלְכִּי לְלָקֵט בַּשָּׂדֶה אַחֲרָ
וְגַם לֹא תַעֲבֹרִי מִזֶּה וְכֹה תִדְבָּקִין עִם־נַעֲרָתִי: עֵינֶיךָ בַּשָּׂדֶה אֲשֶׁר־יִקְצְרוּן וְהִלַּכְתְּ אַחֲרֵיהֶן
הָלֹוא צִנִּיתִי אֶת־הַנַּעֲרִים לְבִלְתִּי נִגְעֹךָ וְצִמְתָּ וְהִלַּכְתְּ אֶל־הַכִּלִּים וְשָׁתִית מֵאֲשֶׁר יִשְׁאַבּוּן
הַנַּעֲרִים: וַתִּפֹּל עַל־פָּנֶיהָ וַתִּשְׁתַּחוּ אֶרְצָה וַתֹּאמֶר אֵלָיו מִדּוּעַ מְצֵאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ לְהַפִּירָנִי
וְאֲנִי נְכָרִיָּה: וַיַּעַן בָּעֻז וַיֹּאמֶר לָהּ הִנֵּה הִנֵּה לִי כָּל אֲשֶׁר־עָשִׂית אֶת־חַמּוּתְךָ אַחֲרַי מוֹת
אִישֶׁךָ וַתַּעֲזֹבִי אָבִיךָ וְאִמֶּךָ וְאַרְצְךָ מוֹלְדְּתְךָ וַתֵּלְכִי אֶל־עָם אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתָּ תְּמוּל שְׁלֹשׁוֹם:
יִשְׁלָם יְהוָה פְּעֻלָּךְ וְתִהְיֶי מִשְׁכַּרְתְּךָ שְׁלָמָה מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־בָּאת לַחֲסוֹת
תַּחַת־כְּנָפָיו: וַתֹּאמֶר אֲמָצֵא־חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי כִּי נִחְמָתָנִי וְכִי רַבֵּרְתָּ עַל־לֵב שִׁפְחָתְךָ וְאֲנֹכִי
לֹא אֶהְיֶה כְּאֶחָת שִׁפְחָתֶיךָ: וַיֹּאמֶר לָהּ בָּעֻז לָעֵת הָאֵכָל גָּשִׁי הָלֵם וְאֶכְלָת מִן־הַלֶּחֶם
וְטִבַּלְתָּ פִתְּךָ בַּחֲמֹץ וַתָּשָׁב מֵצֵד הַקּוֹצְרִים וַיִּצְבֹּט־לָהּ קָלִי וַתֹּאכַל וַתִּשָּׁבַע וַתִּתֵּר: וַתָּקֶם
לְלָקֵט וַיִּצֹּב בָּעֻז אֶת־נַעֲרָיו לֵאמֹר גַּם בֵּין הַעֲמָרִים תִּלְקָט וְלֹא תְכַלִּימוּהָ: וְגַם שֶׁל־תִּשְׁלֹו
לָהּ מִן־הַצִּבְּתִּים וְעִזְבֹתָם וְלִקְטָה וְלֹא תִנְעֲרוּ־בָהּ: וַתִּלְקָט בַּשָּׂדֶה עַד־הָעֶרֶב וַתִּחַבֵּט אֶת
אֲשֶׁר־לָקְטָה וַיְהִי כְּאִפְּהָ שְׁעָרִים: וַתִּשָּׂא וַתִּבּוֹא הָעִיר וַתִּרְא חַמּוּתָהּ אֶת אֲשֶׁר־לָקְטָה
וַתּוֹצֵא וַתִּתֵּן־לָהּ אֶת אֲשֶׁר־הוֹתִרָה מִשְׁבָּעָה: וַתֹּאמֶר לָהּ חַמּוּתָהּ אִיפֹה לְקִטְתָּ הַיּוֹם וְאַנֶּה
עָשִׂית יְהִי מִכִּירְךָ בָּרוּךְ וַתִּגַּד לַחַמּוּתָהּ אֶת אֲשֶׁר־עָשְׂתָה עִמּוֹ וַתֹּאמֶר שָׁם הָאִישׁ אֲשֶׁר
עָשִׂיתִי עִמּוֹ הַיּוֹם בָּעֻז: וַתֹּאמֶר נַעֲמִי לְכִלְתָּהּ בָּרוּךְ הוּא לַיהוָה אֲשֶׁר לֹא־עֲזָב חֲסִדּוֹ

את־החַיִּים וְאֶת־הַמֵּתִים וְתֹאמַר לָהּ נַעֲמִי קָרוֹב לָנוּ הָאִישׁ מִזֹּאֲלָנוּ הוּא: וְתֹאמַר רְוֵת
הַמִּזֹּאֲבִיָּה גַם | כִּי־אָמַר אֵלַי עַם־הַנְּעָרִים אֲשֶׁר־לִי תִדְבָּקִין עַד אִם־כָּלוּ אֶת כָּל־הַקָּצִיר
אֲשֶׁר־לִי: וְתֹאמַר נַעֲמִי אֶל־רְוֹת כִּלְתָּהּ טוֹב בְּתִי כִי תִצְאֵל עִם־נְעֻרוֹתָיו וְלֹא יִפְנְעוּ־בָךְ
בַּשָּׂדֶה אַחֵר: וְתִדְבֹּק בְּנִעְרוֹת בָּעֵז לְלָקֹט עַד־כָּלוֹת קָצִיר־הַשְּׂעָרִים וְקָצִיר הַחֲטִיִּם וְתִשָּׁב
אֶת־חֲמוּתָהּ: וְתֹאמַר לָהּ נַעֲמִי חֲמוּתָהּ בְּתִי הִלֵּא אֲבִקֶּשׁ־לָךְ מְנוּחַ אֲשֶׁר יִיטֵב־לָךְ: וְעַתָּה
הִלֵּא בָּעֵז מִדַּעְתָּנוּ אֲשֶׁר הָיִית אֶת־נְעֻרוֹתָיו הִנֵּה־הוּא זָרָה אֶת־גִּזְרֵן הַשְּׂעָרִים הַלְיִלָּה:
וְרַחֲצֵת | וְסִכֶּת וְשִׁמְתָּ (שְׂמִלְתָּךְ) שְׂמִלְתֶּיךָ עָלֶיךָ (וִירַדְתִּי) וְיִבְרַדְתָּ הַגִּזְרֵן אֶל־תַּוְךְ עֵי
לָאִישׁ עַד כִּלְתּוֹ לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת: וִיְהִי בְשִׁכְבוֹ וְיִדְעַתְּ אֶת־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכַּב־שָׁם וּבֹאֵת
וְנִלְיִת מִרְגְּלֹתָיו (וּשְׁכַבְתִּי) וְשִׁכַּבְתָּ וְהוּא יִגִּיד לָךְ אֶת אֲשֶׁר תַּעֲשִׂין: וְתֹאמַר אֵלֶיהָ כָּל
אֲשֶׁר־תֹּאמְרִי אֵלַי אַעֲשֶׂה: וְתִרְדַּד הַגִּזְרֵן וְתַעֲשֶׂשׂ כָּכָל אֲשֶׁר־צִוְּתָהּ חֲמוּתָהּ: וַיֹּאכֵל בָּעֵז וַיִּשְׁתַּלֵּ
וַיִּיטֵב לָבוֹ וַיָּבֵא לִשְׁכַּב בַּקֶּצֶה הָעֶרְמָה וּתְבֹא בִלְטָהּ וְתִגַּל מִרְגְּלֹתָיו וְתִשְׁכַּב: וַיְהִי בַחֲצִי
הַלַּיְלָה וַיִּחְרַד הָאִישׁ וַיִּקְלַפֹּת וַהֲנִיחָה אִשָּׁה שֹׁכֶבֶת מִרְגְּלֹתָיו: וַיֹּאמֶר מִי־אַתָּה וְתֹאמַר אֲנִכִּי רְוֹת
אֲמַתְךָ וּפֶרֶשֶׁתְּ כִנְפֶיךָ עַל־אַמְתְּךָ כִּי גָאֵל אֶתָּה: וַיֹּאמֶר בְּרוּכָה אַתָּה לִיהוָה בְּתִי הֵיטִבְתָּ
חֲסִידְךָ הָאֲחֵרֹן מִן־הָרֵאשׁוֹן לְבִלְתִּי־לָקֶת אַחֲרֵי הַבְּחוּרִים אִם־הָלַךְ וְאִם־עָשִׂיר: וְעַתָּה בְּתִי
אֶל־תִּירָאִי כָּל אֲשֶׁר־תֹּאמְרִי אַעֲשֶׂה־לָּךְ כִּי יוֹדֵעַ כָּל־שַׁעַר עָמִי כִי אִשָּׁת חֵיל אַתָּה: וְעַתָּה כִּי
אֲמַנָּם כִּי (אִם) גָּאֵל אֲנִכִּי וְגַם יֵשׁ גָּאֵל קָרוֹב מִמֶּנִּי: לִינִי | הַלַּיְלָה וְהָיָה בַּבֹּקֶר אִם־יִגְאָלְךָ
טוֹב יִגָּאֵל וְאִם־לֹא יִחַפֵּץ לִגְאָלְךָ וַיִּגְאָלְתֶּיךָ אֲנִכִּי חֵי־יְהוָה שִׁכְבִּי עַד־הַבֹּקֶר: וְתִשְׁכַּב
(מִרְגְּלָתוֹ) מִרְגְּלוֹתָיו עַד־הַבֹּקֶר וְתִקֶּם (בִּטְרוֹם) בְּטִרָם יִכִּיר אִישׁ אֶת־רַעְיוֹ וַיֹּאמֶר
אֶל־יְהוָה כִּי־בָאָה הָאִשָּׁה הַגִּזְרֵן: וַיֹּאמֶר הִבִּי הַמַּטְפַּחַת אֲשֶׁר־עָלֶיךָ וְאַחֲזִי־בָהּ וְתִאָּחַז בָּהּ
וַיִּמַּד שֵׁשׁ־שְׂעָרִים וַיִּנָּשֵׁת עָלֶיהָ וַיָּבֵא הָעִיר: וּתְבֹא אֶל־חֲמוּתָהּ וְתֹאמַר מִי־אַתָּה בְּתִי
וְתִגְדֵּל־לָהּ אֶת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה־לָּהּ הָאִישׁ: וְתֹאמַר שֵׁשׁ־הַשְּׂעָרִים הָאֵלֶּה גִּתָּן לִי כִי אָמַר אֵלַי
אֶל־תְּבֹאִי רִיקָם אֶל־חֲמוּתְךָ: וְתֹאמֶר שְׁבִי בְּתִי עַד אֲשֶׁר תִּדְּעִין אֵיךְ יִפֹּל דְּבָר כִּי לֹא
יִשְׁקֹט הָאִישׁ כִּי־אִם־כָּלָה הַדְּבָר הַיּוֹם: וּבָעֵז עָלָה הַשַּׁעַר וַיִּשָּׁב שָׁם וַהֲנִיחָה הַגָּאֵל עֲבֹר אֲשֶׁר
דָּבַר־בָּעֵז וַיֹּאמֶר סוּרָה שְׂכַח־פָּה פִלְגִי אֶלְמִנִי וַיִּסֵּר וַיִּשָּׁב: וַיִּקַּח עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים מִזִּקְנֵי
הָעִיר וַיֹּאמֶר שְׂבוּ־פָּה וַיִּשָּׁבוּ: וַיֹּאמֶר לְגָאֵל חֲלָקְתָּ הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר לְאַחֲיָנוּ לְאַלְיִמְלָךְ מִכְרָה
נַעֲמִי הַשָּׂדֶה מִשְׁדֶּה מוֹאֵב: וְאֲנִי אֲמַרְתִּי אֲנִלָּה אֲזַנְךָ לֹאֲמַר קָנָה נִגְדַּר הַיִּשְׁבִּים וְנִגְדַּר זִקְנֵי עָמִי

אם-תנאל' גאל ואם-לא יגאל הנדה לי (ואדע) ואדעה כי אין זולתך לגאול ואנכי
 אחריך ויאמר אנכי אנאל: ויאמר בעז ביום-קנותך השדה מנד נעמי ומאת רות המואביה
 אשת-המת (קניתי) קניתי להקים שם-המת על-נחלתו: ויאמר הנאל לא אוכל
 (לגאול)-לגאל-לי פן-אשחית את-נחלתי גאל-לך אתה את-גאלתי כי לא-אוכל לגאל:
 וזאת לפני בישראל על-הגאולה ועל-התמורה לקנים כל-דבר שלך איש נעלו ונתן
 לרעהו וזאת התעודה בישראל: ויאמר הנאל לבעז קנה-לך וישלך נעלו: ויאמר בעז
 לזקנים וכל-העם עדים אתם היום כי קניתי את-כל-אשר לאלימלך ואת כל-אשר
 לכליון ומחלון מנד נעמי: וגם את-רות המואביה אשת מחלון קניתי לי לאשה להקים
 שם-המת על-נחלתו ולא-יכרת שם-המת מעם אחיו ומשער מקומו עדים אתם היום:
 ויאמרו כל-העם אשר-בשער והזקנים עדים יתן יהוה את-האשה הבאה אל-ביתך
 כרחל | וכלאה אשר בנו שתיהם את-בית ישראל ועשה-תיל באפלתה וקרא-שם בבית
 לחם: ויהי ביתך כבית פרץ אשר-ילדה תמר ליהודה מן-הזרע אשר יתן יהוה לך
 מן-הנערה הזאת: ויקח בעז את-רות ונתה-לו לאשה ויבא אליה ויתן יהוה לה הריון
 ותלד בן: ותאמרנה הנשים אל-נעמי ברוך יהוה אשר לא השקית לך גאל היום ויקרא
 שמו בישראל: והיה לך למשיב נפש ולכלכל את-שיבתך כי כלתך אשר-אהבתך ילדתו
 אשר-היא טובה לך משבעה בנים: ותקח נעמי את-הילד ותשתהו בחיקה ונתה-לו
 לאמנת: ותקראנה לו השכנות שם לאמר ילד-בן לנעמי ותקראנה שמו עוזר הוא
 אבי-ישי אבי דוד: (פ)

ואלה תולדות פרץ הוליד את-תצרון: ותצרון הוליד
 את-רם ורם הוליד את-עמינדב: ועמינדב הוליד את-נחשון ונחשון
 הוליד את-שלמה: ושלמון הוליד את-בעז ובעז הוליד את-עוזר:
 ועוזר הוליד את-ישי וישי הוליד את-דוד:

תהלים

כבכל אמירת תהלים, גם כעת קורא החזן פסוק אחד והקהל פסוק שלאחריו, וחוזר חלילה.

אֲשֶׁרִי הָאִישׁ   אֲשֶׁר   אֵלֹהִים הֵלֵךְ בְּעֶצֶת רָשָׁעִים
וּבְדֶרֶךְ חַטָּאִים לֹא עָמַד   וּבְמוֹשֵׁב לִצְיִים לֹא יָשָׁב:
כִּי אִם בְּתוֹרַת יְהוָה חָפְצוֹ   וּבְתוֹרַתוֹ יְהוָה יוֹמָם וּלְיָלָה:
וְהָיָה כְּעֵץ שְׁתוּל עַל-פִּלְגֵי מַיִם   אֲשֶׁר פִּרְיוֹ יִתֵּן בְּעֵתוֹ
וְעָלְהוּ   לֹא-יָבוּל   וְכָל אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ:
לֹא-כֵן הָרָשָׁעִים   כִּי אִם-כַּמֶּץ   אֲשֶׁר-תִּדְפְּנוּ רוּחַ:
עַל-כֵּן   לֹא-יִקְמוּ רָשָׁעִים בַּמִּשְׁפָּט   וְחַטָּאִים בַּעֲדַת צַדִּיקִים:
כִּי-יִוָּדַע יְהוָה דֶּרֶךְ צַדִּיקִים   וּדֶרֶךְ רָשָׁעִים תִּאֲבָד:

מזמור בשבח התורה:

יט

לְמַנְצֵחַ מִזְמוֹר לְדָוִד:
הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד-אֱלֹהִים
יוֹם לַיּוֹם יִבְרַע אֱמֶר
אֵין-אֱמֶר וְאֵין דְּבָרִים
בְּכָל-הָאָרֶץ   וְיֵצֵא קוֹם
לְשֹׁמֵשׁ   שֵׁם-אֱהֵל בָּהֶם:
יָשִׁישׁ   כְּגִבּוֹר לָרוּץ אֶרֶח:
וּתְקוּפָתוֹ   עַל-קִצּוֹתָם
תִּזְכֹּר יְהוָה תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ
בְּקִוְיָי יְהוָה יִשְׁרִים מְשֻׁמְחֵי-לֵב
יִרְאֵת יְהוָה   וְטְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לְעַד
צִדְקוֹ   יִחְדּוּ:
וּמִתּוֹקִים   מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת צוּפִים:
בְּשֹׁמְרֵם   עֲקֹב רָב:

וּמַעֲשֶׂה יָדָיו מְגִיד   תִּרְקִיעַ:
וּלְיָלָה לְלַיְלָה   יְחִוּה-דָּדַעַת:
בְּלִי נִשְׁמָע קוֹלָם:
וּבְקִצָּה תָבֵל מַלְיָהֶם
וְהוּא כֹחֶתֶן יֵצֵא מִחֻפָּתוֹ
מִקִּצָּה הַשָּׁמַיִם   מוֹצֵאוֹ
וְאֵין נִסְתָּר   מִחֻפָּתוֹ:
עֲדוֹת יְהוָה נֶאֱמָנָה   מִחֻפִּימַת פֶּתִי:
מִצְנוֹת יְהוָה בָּרָה מְאִירָה   עֵינָיִם:
מְשַׁפְּטֵי-יְהוָה אֲמַת
תִּנְחַמְדִּים מְזֻהָב וּמִפְּזֵי רָב
גַּם-עֲבָדָךְ נִזְתֵּר בָּהֶם
שְׁנֵיאוֹת מִיִּבִּין

גַּם מִזְדִּים | חֲשֹׁךְ עֲבָרָךְ
וְנִקְיִתִי מִפֶּשַׁע רָב:
וְהִגִּינוּ לִבִּי לִפְנֶיךָ

מִנְסֻתָּרוֹת נִקְנִי:
אֶל־יִמְשְׁלוּ־בִי אֲזִי אֵיתָם
יִהְיוּ לְרָצוֹן | אֲמַר־פִּי
יְהִיָּה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

מזמור על מתן תורה:

סח

לִמְנַצֵּחַ לְדָוִד מִזְמוֹר שִׁיר:

וַיְנוֹסוּ מִשְׁנֵאָיו מִפְּנֵיו:

יָקוּם אֱלֹהִים יִפּוּצוּ אוֹיְבָיו

כַּהֲמָס דָּוִד מִפְּנֵי־אִשׁ

כַּהֲנִדָּךְ עֶשֶׂן תִּנְדָּךְ

וְצַדִּיקִים יִשְׁמְחוּ יַעֲלֻצוּ לִפְנֵי אֱלֹהִים

יֵאבְדוּ רָשָׁעִים מִפְּנֵי אֱלֹהִים:

שִׁירוֹ | לְאֱלֹהִים זִמְרוּ שְׁמוֹ

וַיִּשְׁיֹו בְשִׁמְחָה:

וְעֲלִזוּ לִפְנֵיו:

סָלוּ לָרֶכֶב בְּעֶרְבוֹת בֵּיתָה שְׁמוֹ

אֱלֹהִים בְּמַעֲוֹן קָדְשׁוֹ:

אָבִי יְתוּמִים וְדֹיֵן אֲלֻמָּנוֹת

מוֹצִיא אֲסִירִים בְּכוֹשֵׁרוֹת

אֱלֹהִים | מוֹשִׁיב יְחִידִים | בֵּיתָה

אֱלֹהִים בַּצֵּאתָךְ לִפְנֵי עַמֶּךָ

אָךְ סוֹרְרִים שָׁכְנוּ
צַחֲיִיחָה:

אֶרֶץ רַעֲשָׁה | אֶרֶץ־שָׁמַיִם נִטְפָּה

בַּצֵּעֲדָךְ בִּישִׁימוֹן סָלָה:

זֶה סִינֵי

מִפְּנֵי אֱלֹהִים

גִּשְׁם גְּדִבוֹת תִּנְיָף אֱלֹהִים

מִפְּנֵי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

חִתָּתָךְ יִשְׁבוּ־בָהּ

נַחֲלָתָךְ וְנִלְאָה אַתָּה כּוֹנֵנָתָה:

אֲדַנִּי יִתֵּן־אָמֶר

תִּכְיִן בְּטוֹבָתָךְ לַעֲנֵי אֱלֹהִים:

מִלְכִּי צַבָּאוֹת יִדְּוֹן יִדְּוֹן

הַמְבַשְּׂרוֹת צָבָא רָב:

אִם־תִּשְׁכַּחוּ בֵּין שְׁפָתַיִם

וְנֹת בֵּית תַּחֲלִק שָׁלָל:

כִּנְפֵי	יוֹנָה נִחְפָּה בַּכֶּסֶף	וְאַבְרוֹתֶיהָ בִּירְקָק חָרוּץ:
בַּפָּרֶשׁ שְׂרֵי מַלְכִּים בָּהּ		תִּשְׁלַג בְּצֶלְמוֹן:
הַר־אֱלֹהִים הַר־בָּשָׁן		הָרַב וְכַנְנִים הַר־בָּשָׁן:
לָמָּה תִּרְצְדוֹן הָרִים וְכַנְנִים		הָהָר חֲמַר אֱלֹהִים לְשִׁבְתּוֹ
אֶרֶץ־יִהוָה	יִשְׁכֵּן לְנֶצַח:	רָכַב אֱלֹהִים רַבְתִּים אֶלְפֵי שִׁנְאָן
אֲדָנִי	בָּם סִינִי בִקְדָשׁ:	עָלִיתָ לְמָרוֹם שְׁבִיתָ שְׂבִי
לְקַחְתָּ	מִתְנֹת בָּאָדָם	וְאֵף סוֹרְרִים
לְשָׁכָן	וְיָהּ אֱלֹהִים:	בְּרוּךְ אֲדָנִי יוֹם יוֹם
יַעֲמֹס־לָנוּ		הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ סֵלָה:
הָאֵל לָנוּ אֵל לְמוֹשְׁעוֹת		וְלִי־יִהוָה אֲדָנִי
לְמֹנֹת	תִּצְאֹת:	אֶדְ-אֱלֹהִים יִמְחֹץ רֹאשׁ אֲיָבָיו
קִדְקֹד	שֹׁעַר	מִתְחַלֵּף בְּאַשְׁמִי:
אָמַר אֲדָנִי מִבָּשָׁן אָשִׁיב		אָשִׁיב מִמִּצְלוֹת יָם:
לְמַעַן תִּמְחֹץ רִגְלֶךָ בָּרָם		לְשׁוֹן כָּל־בִּיד
מֵאִי־בִים	מִנְהוּ:	רָאוּ הַלִּיכּוֹתֶיךָ אֱלֹהִים
הַלִּיכּוֹת	אֵלֵי מַלְכִּי בִקְדָשׁ:	קִדְמוֹ שָׂרִים אַחֵר נִגְנִים
בְּתוֹךְ	עֲלָמוֹת תּוֹפְפוֹת:	בְּמִקְהֵלוֹת בָּרְכוּ אֱלֹהִים
אֲדָנִי	מִמֶּקוֹר יִשְׂרָאֵל:	שֵׁם בְּנִימָן צִעִיר רִדָּם
שָׂרֵי	יְהוּדָה רִגְמָתָם	שָׂרֵי זְבֻלוֹן שָׂרֵי נַפְתָּלִי:
צִוָּה אֱלֹהֶיךָ עֲיָנֶךָ		עוֹזֶה אֱלֹהִים
זוֹ	פָּעֵלְתָּ לָנוּ:	מִתְיַכְלֶךָ עַל־יְרוּשָׁלַם

לֹא יוֹבִילוּ מַלְכִּים שִׁי:	וְנָעַר חֲנִית קִנָּה
עָרַת אֲבִירִים בְּעִגְלֵי עַמִּים	מִתְרַפֵּס בְּרִצֵּי-כֶסֶף
בֶּזֶר עַמִּים קָרְבוֹת יִחַפְּצוּ:	יֵאָתִיו חֲשָׁמַיִם מִנִּי מִצָּרִים
כּוֹשׁ תִּרְיֵץ יָדָיו לֵאלֹהִים:	מִמְלָכוֹת הָאָרֶץ שִׁירוּ לֵאלֹהִים
זִמְרוּ אֲדָנִי סֵלָה:	לָרֶכֶב בְּשָׁמַי שְׁמִי-קָדָם
הֵן יִתֵּן בְּקוֹלוֹ קוֹל עֹז:	תִּנְנוּ עֹז לֵאלֹהִים
עַל-יִשְׂרָאֵל נִאֲוָתוֹ	וְעֹזוֹ בְּשִׁחָקִים:
נִוְרָא אֱלֹהִים מִמְקַדְשֵׁיךָ	אֵל יִשְׂרָאֵל
הוּא נָתַן עֹז וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם	בְּרוּךְ אֱלֹהִים:

מוזמור בקשה להצלחה בתורה :

אֲשֶׁרִי תִמְיָמִי-דָּרָךְ	הֵחֵלְכִים בְּתוֹרַת יְהוָה:
אֲשֶׁרִי נִצְרִי עֲדָתִי	בְּכָל-לֵב יִדְרֹשׁוּהוּ:
אֵף לֹא-פָעַלְוּ עוֹלָה	בְּדַרְכָּיו הִלְכוּ:
אֲתָה צִנִּיתָה פִקְדֵיךָ	לִשְׁמֹר מְאֹד:
אֲחֵלִי יִכְנֹו דַרְכִּי	לִשְׁמֹר תִּקְיָה:
אֲזִי לֹא-אֲבוֹשׁ	בְּהִבִּטִּי אֶל-כָּל-מִצְוֹתֶיךָ:
אוֹדֶךָ בַּיֶּשֶׁר לִבִּי	בְּלִמּוֹדִי מִשְׁפָּטִי צִדִּיקְךָ:
אֶת-תִּקְיָהךָ אֲשַׁמֵּר	אֶל-תַּעֲזִיבֵנִי עַד-מְאֹד:
בַּמָּה יִזְכֶּה-נָעַר אֶת-אָרְחוֹ	לִשְׁמֹר כְּדִבְרֶךָ:
בְּכָל-לִבִּי דִרְשִׁיתִיךָ	אֶל-תִּשְׁנֵנִי מִמִּצְוֹתֶיךָ:

בְּלִבִּי צָבִנְתִּי אִמְרַתְךָ	לִמְעַן לֹא אֶחְטֵא-לָךְ:
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה	לְמַדְנִי חֻקֶּיךָ:
בְּשִׁפְתֵי סִפְּרָתִי	כָּל מִשְׁפָּטֵי-כִּיֶּךָ:
בְּדַרְךְ עֲדוּתֶיךָ שִׁשְׁתִּי	כַּעַל כָּל-הוֹן:
בְּבִקּוּרֶיךָ אֲשִׁיחָה	וְאִבִּיטָה אֶרְחֻתֶיךָ:
בְּחֻקְתֶּיךָ אֲשַׁתְּעָשֶׂע	לֹא אֲשַׁכַּח דְּבָרְךָ:

וְנָמַל עַל-עֲבֹדְךָ אֶחְיֶה	וְאֲשַׁמְרָה דְּבָרְךָ:
גַּל-עֵינַי וְאִבִּיטָה	נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ:
גֵּר אֲנִכִּי בָאָרֶץ	אֶל-תִּסְתֵּר מִמֶּנִּי מִצּוֹתֶיךָ:
גִּרְסָה נִפְשִׁי לְתַאֲבָה	אֶל-מִשְׁפָּטֶיךָ בְּכָל-עֵת:
גְּעֻרַת זָרִים אֲרוּרִים	הַשָּׁנִים מִמִּצּוֹתֶיךָ:
גַּל מַעְלֵי חֶרֶפָה וּבֹז	כִּי עֲדוּתֶיךָ נִצָּרְתִּי:
גַּם יָשָׁבוּ שָׂרִים בִּי נִדְּבָרוּ	עֲבֹדְךָ יִשְׁיַח בְּחֻקֶּיךָ:
גַּם-עֲדוּתֶיךָ שֶׁעָשִׂיתִי	אֲנִשִּׁי עֲצָתִי:

דְּבִקָּה לְעַפְר נִפְשִׁי	חֲזִנִּי כְּדִבְרְךָ:
דָּרְכֵי סִפְּרָתִי וְתַעֲנִנִי	לְמַדְנִי חֻקֶּיךָ:
דָּרְךָ-בִּקּוּרֶיךָ תְּבִינִנִי	וְאֲשִׁיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ:
דְּלִפָּה נִפְשִׁי מִתּוֹנָה	קִימְנִי כְּדִבְרְךָ:
דָּרְךָ-שֶׁקֶר הָסֵר מִמֶּנִּי	וְתוֹרָתְךָ תִּגְנִנִי:

דָּרָךְ-אֲמוּנָה בַּחֲרָתִי   מִשְׁפָּטֶיךָ שְׁוִיתִי:
 דָּבַקְתִּי בְעִדּוֹתֶיךָ   יְהוָה אֵל-תִּבְיָשָׁנִי:
 דָּרָךְ-מִצּוֹתֶיךָ אָרוּץ   כִּי תִרְחֵיב לִבִּי:

הוֹרַנִי יְהוָה דָּרָךְ חֲקִיךָ   וְאַצְרֵנָה עֵקֵב:
 תִּבְיַנִנִי וְאַצְרֵה תוֹרָתְךָ   וְאַשְׁמְרֵנָה בְּכָל-לֵב:
 תִּדְרִיכֵנִי בְּנִתִיב מִצּוֹתֶיךָ   כִּי-בּוֹ חָפְצָתִי:
 הֵט-לִבִּי אֶל-עִדּוֹתֶיךָ   וְאַל אֶל-בָּצַע:
 הֶעֱבֵר עֵינַי מִרְאֹת שָׁוָא   בְּדַרְכְּךָ תִּינִי:
 תִּקַּם לְעַבְדְּךָ אִמְרָתְךָ   אֲשֶׁר לִירְאָתְךָ:
 הֶעֱבֵר חֲרָפְתִּי אֲשֶׁר יִגְרָתִי   כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים:
 הִנֵּה תֹאבְתִי לְפָקְדֶיךָ   בְּצַדִּיקְתְּךָ תִּינִי:

וַיִּבְאֵנִי חֲסִידְךָ יְהוָה   תְּשׁוּעָתְךָ כְּאִמְרָתְךָ:
 וְאַעֲנֶה חֲרָפִי דָבָר   כִּי-בְטַחְתִּי בְּדַבְּרֶךָ:
 וְאֵל-תִּצְלֵל מִפִּי דְבַר-אֱמֶת עַד-מָאֹד   כִּי לְמִשְׁפָּטֶיךָ יַחֲלֹתִי:
 וְאַשְׁמְרֵה תוֹרָתְךָ תָּמִיד   לְעוֹלָם וָעֶד:
 וְאַתְחַלֵּק בְּרַחֲבָה   כִּי בִקְנֶיךָ דָּרָשְׁתִּי:
 וְאִדְבַּרְתָּ בְעִדּוֹתֶיךָ נֶגֶד מְלָכִים   וְלֹא אֲבוֹשׁ:
 וְאַשְׁתַּעֲשַׁע בְּמִצּוֹתֶיךָ   אֲשֶׁר אָהַבְתִּי:
 וְאַשְׂאֵל-כָּפִי אֶל-מִצּוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהַבְתִּי   וְאַשְׁיַחָה בְּחֻקֶּיךָ:

זְכַרְדְּבָר לְעִבְדְּךָ	עַל אֲשֶׁר יַחֲלֹתֵנִי:
זֹאת נַחֲמָתִי בְּעֲנִי	כִּי אִמְרָתְךָ חִיָּתֵנִי:
זָדִים הִלִּיצְנִי עַד־מָאֹד	מִתּוֹרָתְךָ לֹא נָטִיתִי:
זָכַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ מֵעוֹלָם יְהוָה	וְאֶתְנַחֵם:
זָלַעְפָּה אֶחֱזַתֵּנִי מִרְשָׁעִים	עֲזָבִי תוֹרָתְךָ:
זָמְרוּת הָיִי־לִי חֲקִיךָ	בְּבֵית מְגוּרֵי:
זָכַרְתִּי בַלִּילָה שְׁמוֹךָ יְהוָה	וְאֶשְׁמְרָה תּוֹרָתְךָ:
זֹאת הִיְתָה־לִּי	כִּי בִקְרִיךָ נִצַּרְתִּי:

חֲלָקִי יְהוָה אִמְרָתִי	לְשֹׁמֵר דְּבָרֶיךָ:
חֲלִיתִי פָנֶיךָ בְּכָל־לֵב	חֲנִנִי כְּאִמְרָתְךָ:
חֲשַׁבְתִּי דְרָכֶי	וְאֶשְׁיָבָה רַגְלִי אֶל־עֲדֹתֶיךָ:
חֲשַׁתִּי וְלֹא הִתְמַהֲמַהֲתִי	לְשֹׁמֵר מִצְוֹתֶיךָ:
חֲבַלִּי רִשָּׁעִים עֲוֹנֵנִי	תּוֹרָתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי:
חֲצוֹת־לַיְלָה אֶקוֹם לְהוֹדוֹת לָךְ	עַל מִשְׁפָּטֶי צְדָקָה:
חָבַר אָנִי לְכָל־אֲשֶׁר יִרְאוֹךְ	וְלִשְׁמֹרֵי פְקוּדֶיךָ:
חֲסִידְךָ יְהוָה מִלֵּאָה הָאָרֶץ	תִּקְרֶיךָ לְמַהֲנִי:

טוֹב עָשִׂיתָ עִם־עִבְדְּךָ	יְהוָה כְּדָבָרְךָ:
טוֹב טַעַם וְדַעַת לְמַהֲנִי	כִּי בְּמִצְוֹתֶיךָ הֵאֱמַנְתִּי:

טָרַם אֶעֱנֶה אֲנִי שִׁגְג	וְעַתָּה אֲמַרְתָּ שְׁמַרְתִּי:
טוֹב-אֶתָּה וּמָטִיב	לְמַדְנִי חֻקֶּיךָ:
טָפְלוּ עָלַי שֹׁקֵר זָרִים	אֲנִי בְּכָל-לֵב אֶצֶר בְּקוּדֶיךָ:
טָפַשׁ כַּחֲלָב לִבָּם	אֲנִי תוֹרַתְךָ שֶׁעָשִׂיתִי:
טוֹב-לִי כִי-עָנִיתִי	לְמַעַן אֶלְמַד חֻקֶּיךָ:
טוֹב-לִי תוֹרַת-פִּיךָ	מֵאֲלֹפֵי זָהָב וְכֶסֶד:

יָדִיךָ עָשִׂיתִי וַיְכַוְנֵנִי	חֲבִינִנִי וְאֶלְמַדָּה מִצֻּרֶיךָ:
יִרְאֶיךָ יִרְאוּנִי וַיִּשְׁמְחוּ	כִּי לְדַבָּרְךָ יַחֲלֹתִי:
יָדַעְתִּי יְהוָה כִּי-צָדִק מְשַׁפְּטִיךָ	וְאֶמְנָה עָנִיתָנִי:
יְהִי-נָא חֶסֶדְךָ לְנַחֲמָנִי	כְּאֲמַרְתָּ לְעַבְדְּךָ:
יִבְאוּנִי רַחֲמֶיךָ וְאַחִיָּה	כִּי-תוֹרַתְךָ שֶׁעָשִׂיתִי:
יִבְשׁוּ זָרִים כִּי-שֹׁקֵר עֲוֹתוֹנִי	אֲנִי אֲשִׁיחַ בְּקוּדֶיךָ:
יָשׁוּבוּ לִי יִרְאֶיךָ	וַיִּדְעוּ וַיִּדְעִי עֲדָתֶיךָ:
יְהִי-לִבִּי תָמִים בְּחֻקֶּיךָ	לְמַעַן לֹא אֲבוֹשׁ:

כָּלִתָּה לְתַשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי	לְדַבָּרְךָ יַחֲלֹתִי:
כָּלוּ עֵינַי לְאֲמַרְתְּךָ	לֵאמֹר מָתִי תִנַּחֲמָנִי:
כִּי-תִיִּיתִי כְּנָאֵד בְּקִיטוֹר	חֻקֶּיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי:
כַּמָּה יָמִי-עַבְדְּךָ	מָתִי תַעֲשֶׂה בְּרִדְפִי מְשַׁפֵּט:
כָּרוּ-לִי זָרִים שִׁיחוֹת	אֲשֶׁר לֹא כְּתוֹרַתְךָ:

כָּל-מִצְוֹתֶיךָ אֶמְנָה	שָׁקֵר רִדְפוּנִי עֲזָרֵנִי:
כִּמְעַט כָּלוּנִי בָאָרֶץ	וְאֲנִי לֹא-עֲזַבְתִּי בְּקִדְיֶךָ:
בְּחֶסֶדְךָ חֲנֵנִי	וְאַשְׁמְרָה עֲדוּת פִּיךָ:
לְעוֹלָם יְהוָה	דְּבָרְךָ נֶצֶב בַּשָּׁמַיִם:
לְדָר וָדָר אֶמְנָתְךָ	כּוֹנֵנֶת אֶרֶץ וְתַעֲמֹד:
לְמִשְׁפָּטֶיךָ עָמְדוּ הַיּוֹם	כִּי הַכֹּל עֲבָדֶיךָ:
לוֹלִי תוֹרָתְךָ שֶׁעָשִׂי	אֲזִ אֲבָדְתִּי בְּעֵנֶי:
לְעוֹלָם לֹא-אֶשְׁכַּח בְּקוֹדְיֶךָ	כִּי בָם חִיִּיתֵנִי:
לָךְ-אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי	כִּי בְּקוֹדְיֶךָ דָּרָשְׁתִּי:
לִי קִנּוּ רִשְׁעִים לְאַבְדְּנִי	עֲדֹתֶיךָ אֶתְבוֹנֵן:
לְכָל-תַּכְלָה רָאִיתִי קֶץ	רַחֲמֶה מִצּוֹתֶיךָ מְאֹד:
מִה-אֶתְּבַתִּי תוֹרָתְךָ	כָּל-הַיּוֹם תִּיָּא שִׁיחָתִי:
מֵאִיבֵי תַחֲכַמֵּנִי מִצּוֹתֶיךָ	כִּי לְעוֹלָם תִּיָּא-לִי:
מִכָּל-מְלַמְרֵי הַשִּׁבְלֹתִי	כִּי עֲדוּתֶיךָ שִׁיחָה לִּי:
מִזִּקְנִים אֶתְבוֹנֵן	כִּי בְּקוֹדְיֶיךָ נִצַּרְתִּי:
מִכָּל-אַרְחָרַע כָּלֵאתִי רִגְלִי	לְמַעַן אֶשְׁמַר דְּבָרְךָ:
מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא-סָרְתִּי	כִּי-אַתָּה הוֹרַתֵנִי:
מִה-נִמְלָצוּ לַחֲכִי אִמְרָתְךָ	מִדְּבַשׁ לִפִּי:
מִבְּקוֹדְיֶיךָ אֶתְבוֹנֵן	עַל-כֵּן שָׁנֵאתִי
	וְכָל-אַרְחָרַע שָׁקֵר:

נִרְ-לְרִנְלִי דְבָרְךָ	וְאֹר לְנִתִּיבְתִי:
נִשְׁבַּעְתִּי וְאַקְיִמָּה	לְשֹׁמֵר מִשְׁפָּטִי צְדִקְךָ:
נִעֲנִיתִי עַד-מָאֹד	יְהוָה תִּינֵנִי כְדְבָרְךָ:
נִדְבֹת פִּי רָצָה-נָא יְהוָה	וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְמִדְנִי:
נִפְשִׁי בְכַפִּי תָמִיד	וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי:
נִתְּנוּ רִשְׁעִים פֶּח לִי	וּמִפְקוּדֶיךָ לֹא תָעִיתִי:
נִתְּלַתִּי עֲדוּתֶיךָ לְעוֹלָם	כִּי-שִׁשּׁוֹן לִבִּי הָמָּה:
נָטִיתִי לִבִּי לַעֲשׂוֹת חֲקֶיךָ	לְעוֹלָם עֲקֹב:

סֶעֱפִים שָׁנְאֵתִי	וְתוֹרָתְךָ אֶהְבֵּתִי:
סִתְּרִי וּמִגִּנִּי אֶתָּה	לְדְבָרְךָ יַחֲלֹתִי:
סוּרוֹ-מִמֶּנִּי מִרְעִים	וְאַצְרָה מִצְּנוֹת אֱלֹהֵי:
סִמְכֵנִי כְּאִמְרָתְךָ וְאַחֲיָה	וְאַל-תִּבְיִשְׁנִי מִשְׁבָּרִי:
סֶעֱרֵנִי וְאַנְשֶׁעָה	וְאַשְׁעָה בְּחֻקֶּיךָ תָּמִיד:
סְלִית כָּל-שׁוֹגִים מִחֻקֶּיךָ	כִּי-שֶׁקֶר תִּרְמִיתָם:
סִגִּים הַשְׁבֵּתָ כָּל-רִשְׁעֵי-אָרֶץ	לָכֵן אֶהְבֵּתִי עֲדוּתֶיךָ:
סִמְר מִפְּחֻדְךָ בְּשָׂרִי	וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יִרְאֵתִי:

עָשִׂיתִי מִשְׁפָּט וְצֶדֶק	בְּל-תִּנְיַחֲנִי לַעֲשֹׂקִי:
עָרַב עֲבָדְךָ לְטוֹב	אֶל-יַעֲשֹׁקֵנִי זָרִים:
עֵינֵי כָלִי לִישׁוּעָתְךָ	וּלְאַמְרַת צְדִקְךָ:

ועָשָׂה עִם־עַבְדְּךָ כְּחִסְדְּךָ	וַחֲקִיךָ לְמַדְנִי:
עַבְדְּךָ־אֲנִי הַבִּינֵנִי	וְאֹדְעָה עֲדֹתֶיךָ:
עַתָּה לַעֲשׂוֹת לַיהוָה	הַפְּרוּ תוֹרָתְךָ:
עַל־כֵּן אֶתְּבִיתִי מִצֻּרֶיךָ	מִזֵּהָב וּמִפָּז:
עַל־כֵּן ׀ כָּל־פְּקוּדֵי כָל יִשְׂרָאֵל	כָּל־אַרְחַת שְׁקָר שֶׁנִּתְּנִי:

כָּל־אוֹת עֲדוֹתֶיךָ	עַל־כֵּן נִצַּרְתָּם נִפְשֵׁי:
כִּתְּחַ וְדַבְּרִיךָ יְאִיר	מִבֵּין פְּתִיִּים:
כִּי־פָעַרְתִּי וְאֶשְׁאַפָּה	כִּי לְמִצֻּרֶיךָ יֵאָבְדִי:
כְּנִה־אֵלַי וְחַנּוּנִי	כְּמִשְׁפָּט לְאַהֲבִי שְׁמֶךָ:
כַּעֲמִי הָכֵן בְּאִמְרָתְךָ	וְאַל־תִּשְׁלַט־בִּי כָל־אָוֶן:
כִּדְנִי מִעֶשֶׂק אָדָם	וְאַשְׁמְרָה פְּקוּדֶיךָ:
כִּנִּיךָ הָאֵר בְּעַבְדְּךָ	וְלִמְדֵנִי אֶת־חֲקִיךָ:
כִּלְגֵי־מִים יִרְדּוּ עֵינֵי	עַל לֹא־שִׁמְרוּ תוֹרָתְךָ:

צַדִּיק אֶתָּה יְהוָה	וַיִּשָּׁר מִשְׁפָּטֶיךָ:
צְוִיתָ צֶדֶק עֲדוֹתֶיךָ	וְאַמוּנָה מְאֹד:
צִמְתָּתִנִּי קִנְיָתִי	כִּי־שָׁכַחוּ דְּבָרֶיךָ צָרִי:
צְרוּפָה אִמְרָתְךָ מְאֹד	וְעַבְדְּךָ אֶהְיֶה:
צָעִיר אֲנִכִּי וְנִבְזָה	כִּפְּקֻדֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי:
צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם	וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת:

צַר־וּמְצוֹק מְצֹאֹנִי   מְצוֹתֶיךָ שֶׁשָּׁעִי:
צָדֵק עֲדוֹתֶיךָ לְעוֹלָם   תְּבַיְנֵנִי וְאַתִּיָּה:

קָרָאתִי בְּכָל־לֵב עֲנֵנִי יְהוָה   חֲקִיךָ אֶצְרָה:
קָרָאתֶיךָ הוֹשִׁיעֵנִי   וְאַשְׁמְרָה עֲדוֹתֶיךָ:
קִבַּמְתִּי בַנְּשָׁף וְאַשׁוּעָה   לְדַבְרֶיךָ לְדַבְרֶךָ יַחֲלֹתִי:
קָדְמוּ עֵינִי אֲשֶׁמְרוֹת   לְשִׁיחַ בְּאִמְרָתֶךָ:
קוֹלִי שְׁמַעַה כְּחִסְדֶּךָ   יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶךָ תִּיַּנֵּנִי:
קָרְבוּ רִדְפֵי זְמָה   מִתּוֹרָתֶךָ רְחִקוּ:
קָרֹב אֵתָּה יְהוָה   וְכָל־מְצוֹתֶיךָ אֶמֶת:
קָדָם יִדְעֹתִי מֵעֲדוֹתֶיךָ   כִּי לְעוֹלָם יִסְדָּתָם:

רְאֵה־עֲנֵנִי וְחַלְצֵנִי   כִּי־תוֹרָתֶךָ לֹא שָׁכַחְתִּי:
רִיבָה רִיבִי וּנְאֻלָּנִי   לְאִמְרָתֶךָ תִּיַּנֵּנִי:
רְחֹק מִרְשָׁעִים יְשׁוּעָה   כִּי־חֲקִיךָ לֹא דָרָשׁוּ:
רְחֹמֶיךָ רַבִּים יְהוָה   כְּמִשְׁפָּטֶיךָ תִּיַּנֵּנִי:
רַבִּים רִדְפֵי וְצָרִי   מֵעֲדוֹתֶיךָ לֹא נָטִיתִי:
רָאִיתִי בְּגָדִים וְאַתְקוּטָטָה   אֲשֶׁר אִמְרָתֶךָ לֹא שָׁמְרוּ:
רָאֵה כִּי־בִקּוּרֶיךָ אֶתְבַּתִּי   יְהוָה כְּחִסְדֶּךָ תִּיַּנֵּנִי:
רֹאשׁ־דְּבָרֶךָ אֶמֶת   וְלְעוֹלָם כָּל־מִשְׁפָּט צִדְקָךָ:

ומדבר־יך וּמִדְבָּרְךָ פָּתַח
לִבִּי:

כְּמוֹצֵא שְׁלָל רַב:

תּוֹרַתְךָ אֶהְבֵּתִי:

עַל מִשְׁפָּטִי צִדְקָךָ:

וְאֵין-לָמוֹ מִכְשׁוֹל:

וּמִצֻּתֶיךָ עָשִׂיתִי:

וְאֶהְבֶּם מְאֹד:

כִּי כָל-דֶּרֶכִי נִגְדָה:

כְּדִבְרֶךָ תִּבְיַנֵּנִי:

כְּאִמְרַתְךָ תִּצְלַנִּי:

כִּי תִלְמַדְנִי חֲקִיךָ:

כִּי כָל-מִצְוֹתֶיךָ צִדְקָה:

כִּי פִקּוּדֶיךָ בְּחִרְתִּי:

וְתוֹרַתְךָ שִׁעְשָׁעִי:

וּמִשְׁפָּטֶךָ יַעֲזָרֵנִי:

כִּי מִצְוֹתֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי:

שָׁרִים רִדְפוּנִי חֲנָם

שֹׁשׁ אֲנֹכִי עַל-אִמְרַתְךָ

שֶׁקֶר שָׁנֵאתִי וְאֶתְעַבָּה

שִׁבְעַת בְּיָוֶם הַלְלִיתִיךָ

שָׁלוֹם רַב לְאֶהְבֵי תוֹרַתְךָ

שִׁבַּרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה

שָׁמַרְתָּ גִפְשִׁי עַד־תִּיךָ

שָׁמַרְתִּי פִקּוּדֶיךָ וְעַד־תִּיךָ

תִּקְרַב רִנָּתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה

תִּבְּוֹא תַחֲנִנְתִּי לְפָנֶיךָ

תִּבְעֶנָה שִׁפְתֵי תִהְלָה

תַּעֲזֹר לִשְׁנֵי אִמְרַתְךָ

תִּהְיֶי-יָדְךָ לְעֲזָרֵנִי

תִּאֲבָתִי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה

תַּחֲיֶי-גִפְשִׁי וְתִהְלָלְךָ

תַּעֲשֵׂתִי כְשֶׁתֶּאֱבֹד בִּקְשׁ עֲבָדֶךָ

הִלְלוּ יְהוָה

הִלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֲזָז:

הִלְלוּהוּ כְּרַב גִּדְלוֹ:

הִלְלוּ-אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ

הִלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ

הִלְלוּהוּ בְּנִגְבֹל וְכָבוֹד:	הִלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר
הִלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעִגְבִּי:	הִלְלוּהוּ בְּתִף וּמִחוּל
הִלְלוּהוּ בְּצִלְצָלִי תְרוּעָה:	הִלְלוּהוּ בְּצִלְצָלִי-שֹׁמֵעַ
הִלְלוּ-יְיָ:	כָּל הַנְּשָׁמָה תִּתְלַל יְיָ

איוב

אִישׁ הָיָה בְּאֶרֶץ-עֹזִין אִיּוֹב שְׁמוֹ וְהָיָה | הָאִישׁ הַהוּא תָם וְיָשָׁר וִירָא
אֱלֹהִים וְסָר מִרָע: וַיִּגְדְּלוּ לוֹ שִׁבְעָה בָנִים וְשְׁלוֹשׁ בָּנוֹת: וַיְהִי מִקְנֵהוּ
שִׁבְעַת אֲלָפֵי-צֹאן וּשְׁלֹשָׁת אֲלָפֵי גִמְלִים וְחֲמִשׁ מֵאוֹת צֶמֶד-בָּקָר
וְחֲמִשׁ מֵאוֹת אֲתוֹנוֹת וְעֶבְדָּה רַבָּה מְאֹד וַיְהִי הָאִישׁ הַהוּא גָּדוֹל
מִכָּל-בְּנֵי-קָדָם:

וְלֹא נִמְצָא נָשִׁים יָפוֹת כַּבָּנוֹת אִיּוֹב בְּכָל-הָאָרֶץ וַיִּתֵּן לָהֶם אֲבִיתָם
נִחְלָה בְּתוֹךְ אֲחֵיהֶם: וַיְהִי אִיּוֹב אַחֲרֵי-זֹאת מְאֹד וְאַרְבָּעִים שָׁנָה
(וִירָא) וַיִּרְאֶה אֶת-בָּנָיו וְאֶת-בָּנֵי בָנָיו אַרְבָּעַת דִּירוֹת: וַיָּגֶם אִיּוֹב
זָקָן וּשְׁבַע יָמִים:

משלי

מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל:	מִשְׁלֵי שְׁלֵמָה בֶן-דָּוִד
לְהַבִּין אֲמָרֵי בִינָה:	לְרַעַת חֲכָמָה וּמוֹסָר

לְקַחַת מוֹסֵר הַשֶּׁכֶּל

צֶדֶק וּמִשְׁפָּט וּמִשְׁרִים:

התורה שנמשלה לאשת חיל:

אֶשֶׁת-חַיִּל מִי יִמָּצֵא	וְרַחֵק מִפְּנִינִים מְכָרָה:
בְּטַח בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ	וְשָׁלָל לֹא יַחְסֹר:
גִּמְלָתָהּ טוֹב וְלֹא-רָע	כָּל יְמֵי חַיֶּיהָ:
דֹּרָשָׁה צֶמֶר וּפְשָׁתִים	וְתַעַשׂ בְּחִפְזָהּ כִּפִּיָּה:
הִיטָה פְּאֻנִיּוֹת סוּחָר	מִמְּרָחֵק תָּבִיא לַחֲמָה:
וְתָקָם בְּעוֹד לַיְלָה	וְתַתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ
וְחָק לְנַעֲרֹתֶיהָ:	וְזָמְמָה שָׂדֶה וְתַקְיָתָהּ
מִפְּרִי כִפִּיָּה נֹטַע נֹטְעָה כָּרֶם:	חֲגֹרָה בְּעוֹז מִתְּנִיָּה
וְתַאֲמִץ זְרוּעֹתֶיהָ:	טָעָמָה כִּי-טוֹב סִחְרָהּ
לֹא-יִכָּבֵד בַּלֵּיל בַּלַּיְלָה גֵּרָה:	יִדְיָהּ שְׁלָחָה בְּכִישׁוֹר
וְכִפִּיָּה תִמְכּוּ פֶלֶךְ:	כַּפָּה פֶּרֶשָׁה לְעַנִּי
וְיִדְיָהּ שְׁלָחָה לְאַבְיוֹן:	לֹא-תִירָא לְבֵיתָהּ מִשָּׁלֵג
כִּי כָל-בֵּיתָהּ לִבָּשׁ שָׁנִים:	מִרְבָּדִים עֲשֹׂתָה-לָּהּ
שֵׁשׁ וְאַרְנָמָן לְבוּשָׁה:	נוֹדַע בְּשַׁעְרִים בַּעֲלָהּ
בְּשִׁבְתָּהּ עַם-זִקְנֵי-אֶרֶץ:	סָרִין עֲשֹׂתָה וְתִמְכֹּר
וְחִגּוֹר נָתַנָּה לְפִנְעָנִי:	עוֹז-וְהִדָּר לְבוּשָׁה
וְתִשְׁחַק לַיּוֹם אַחֲרוֹן:	פִּיָּה פִתְחָה בְּחִכְמָהּ
וְתוֹרַת חֹסֶד עַל-לְשׁוֹנָהּ:	זֹפִיָּה הִלְכָתָהּ לִיכּוֹת בֵּיתָהּ

וְלֶחֶם עֲצָלוֹת   לֹא תֹאכַל: קָמוּ בְנֵיהּ וַיֹּאשְׁרוּהָ
בַּעֲלָהּ   וַיִּהְלָלָהּ:   רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חֵיל
וְאֵת עֲלִית   עַל-כִּלְנָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַבֵּל הִלְפִי
אִשָּׁה   יֵרֵאת-יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תִּגְוִלָּהּ מִפְּרִי יָדֶיהָ
וַיִּהְלָלוּהָ בַּשְּׁעָרִים מִעֲשִׂיהָ:

הַהֲלָת

דְּבָרֵי קִהְלָת בֶּן-דָּוִד מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם: הַבֵּל הַבָּלִים אָמַר קִהְלָת
הַבֵּל הַבָּלִים הַכֹּל הַבֵּל: מַה-יִּתְּרוֹן לָאָדָם בְּכָל-עֲמָלוֹ שִׁיעֲמַל
תַּחַת הַשָּׁמַשׁ:

וַיִּתֵּר מִהֶמָּה בְּנֵי הַזֵּהָר עֲשׂוֹת סִפְרִים הַרְבֵּה אֵין קֶץ וְלַהֲג הַרְבֵּה
יִנְעַת בָּשָׂר: סוּף דְּבָר הַכֹּל נִשְׁמָע אֶת-הָאֱלֹהִים יֵרָא וְאֶת-מִצְוֹתָיו
שִׁמּוֹר כִּי-זֶה כָּל-הָאָדָם: כִּי אֶת-כָּל-מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים יָבֵא בְּמִשְׁפָּט
עַל כָּל-נַעֲלָם אִם-טוֹב וְאִם-רָע:

שִׁיר הַשִּׁירִים

שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה: יִשְׁקֵנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי-טוֹבִים הִדְרִיךְ
מִיָּין: לְרִיחַ שְׁמִנֶיךָ טוֹבִים שֶׁמֶן תוֹרֵק שְׁמֶךָ עַל-כֵּן עֲלָמוֹת אֶהְבּוֹךָ:

כְּרָמִי שְׁלִי לְפָנַי הָאֵלֶּךָ לָךְ שְׁלֹמָה וּמֵאֲתָיִם לְנֹטְרִים אֶת־פְּרִיָּו:
הַיּוֹשֶׁבֶת בְּנָנִים תִּבְרִים מְקֻשְׁבִּים לְקוֹלֶךָ הַשְּׁמִיעֵנִי: בְּרַח | הוֹדִי
וְדָמָה־לָּךְ לְצָבִי אוֹ לְעֶפֶר הָאֲזִלִּים עַל הָרֵי בְשָׁמִים:

איכה

את פסוקי איכה אומרים כולם בלחש:

איכה | יִשְׁבֶּה בְּדָד הָעִיר רַבָּתִי עִם הָיְתָה כְּאֶלְמָנָה רַבָּתִי בְּנֹזִם שְׂרָתִי בְּמִדֵּינֹת הָיְתָה
לְמָס: (o) בָּכוּ תִבְכֶּה בְּלִילָה וְדָמְעָתָה עַל לַחֲיוֹה אֵין־לָהּ מִנְחָם מִכָּל־אֶתְבִּיָּה כָּל־רַעִיָּה
בְּגָדֶיהָ הָיוּ לָהּ לְאִיִּבִים: (o) גִּלְתָּה יְהוּדָה מִעֲנִי וּמִרַב עֲבֹדָה הִיא יִשְׁבֶּה בְּנֹזִם לֹא
מִצָּאָה מִנּוּחַ כָּל־רַדְפֶּיהָ הַשִּׁיגוּת בֵּין הַמְּצָרִים: (o)
לָמָּה לְנֹצֵחַ תִּשְׁכַּחֲנוּ תַעֲזֹבֵנוּ לְאַרְךָ יָמִים: הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה | אֱלֹהֶיךָ (וְנִשׁוּב) וְנִשׁוּבָה תִּהְיֶה
יָמֵינוּ כְּקֶדֶם: כִּי אִם־מָאָס מְאֻסָּתָנוּ קִצְפָּתָ עָלֵינוּ עַד־מָאָד:
הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה | אֱלֹהֶיךָ (וְנִשׁוּב) וְנִשׁוּבָה תִּהְיֶה יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

דניאל

בְּשָׁנָה שְׁלוֹשׁ לְמַלְכוּת יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ־יְהוּדָה בָּא נְבוּכַדְנֶאצַּר
מֶלֶךְ־בָּבֶל יְרוּשָׁלַם וַיִּצַּר עָלֶיהָ: וַיִּתֵּן אֶדְנִי בִידּוֹ אֶת־יְהוֹיָקִים
מֶלֶךְ־יְהוּדָה וּמִקְצֵת כָּלִי בֵּית־הָאֱלֹהִים וַיְבִיֵּאם אֶרֶץ־שֹׁנָעַר בֵּית
אֱלֹהֵיו וְאֶת־הַפְּלִים הֵבִיא בֵּית אוֹצָר אֱלֹהֵיו: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֲשַׁפְּנוּ
רַב סָרִיסָיו לְהַבִּיא מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִזֶּרַע הַמְּלוּכָה וּמִן־הַפְּרִתָּמִים:

ומעת הוסר התמיד ולתת שקוץ שמם ימים אלה מאתים ותשעים:
אשרי המחכה ויגיע לים אלה שלש מאות שלשים וחמשה:
ואתה לך לקץ ותנוח ותעמר לגדלה לקץ תימיו:

אסתר

ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מתדו ועד-כוש שבע
ועשרים ומאה מדינה: בימים ההם כשבת | המלך אחשורוש על
כסא מלכותו אשר בשושן הבירה: בשנת שלוש למלכו עשה
משתה לכל-שריו ועבדיו תיל | פרס ומדי הפרתמים ושרי
המדינות לפניו:

וישם המלך (אחשרש) אחשורוש | מס על-הארץ ואני תים:
וכל-מעשה תקפו וגבורתו ופרשת גדלת מרדכי אשר גדלו המלך
הלוא-הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי מדי ופרס: כי |
מרדכי היהודי משנה למלך אחשורוש וגדול ליהודים ורצוי לרב
אחיו דרש טוב לעמו ודבר שלום לכל-זרעו:

דברי הימים

אדם שאת אנוש: קינן מהללאל ירד: חנוך מתושלח למד:
למלאות דבר-יהוה בפי ירמיהו עד-רצתה הארץ את-שבתותיה
כל-ימי השמה שבתה למלאות שבעים שנה: (o) ובשנת

אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר-יהוה בפי ירמיהו העיר יהוה
את-רוח כורש מלך-פרס ויעבר-קול בכל-מלכותו וגם-במכתב
לאמר: (o) כה-אמר כורש | מלך פרס כל-ממלכות
הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים והוא-פקד עלי לבנות-לו בית
בירושלם אשר ביהודה מי-בכם מכל-עמו יהוה אלהיו עמו ויעל:

עזרא (וזזביה)

ובשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר-יהוה מפי ירמיהו
העיר יהוה את-רוח כורש מלך-פרס ויעבר-קול בכל-מלכותו
וגם-במכתב לאמר: כה אמר כורש מלך פרס כל ממלכות הארץ
נתן לי יהוה אלהי השמים והוא-פקד עלי לבנות-לו בית
בירושלם אשר ביהודה: מי-בכם מכל-עמו יהי אלהיו עמו ויעל
לירושלם אשר ביהודה ויבן את-בית יהוה אלהי ישראל הוא
האלהים אשר בירושלם:

זכרה להם אלהי על גאלי הפהנה ובגית הפהנה והלויים:
וטהרתים מכל-גכר ואעמידה משמרות לפהנים וללויים איש
במלאכתו: ולקרבן העצים בעתים מזמנות ולבכורים זכרה-לי
אלהי לטובה:

סיום התנ"ך.
קדיש יתום.

יתגדל ויתקדש שמייה רבא

בְּעֶלְמָא דְּבִרָא כְּרַעוּתִיהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתִיהּ
בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּעֶגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן.
יְהֵא שְׁמִיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא
יְתְבָרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרַמֵּם וְיִתְנַשֵּׂא
וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלָּה וְיִתְהַלָּל שְׁמִיהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְעָלְמָא מְכָל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא הַשְׁבָּחָתָא וְנִחְמָתָא
דְּאֲמִירָן בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:
עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן:

במהלך הלימוד עומדים לרשות הלומדים מאכלים ומשקאות. יש העורכים הפסקה להגשתם כעת, בין לימוד תורה שבכתב לתורה שבעל פה.

ששה סדרי משנה

סדר זרעים

שְׂיַעְלָה עֲמוּד הַשָּׁחַר. מַעֲשֶׂה
שֶׁבְּאוּ בְּנֵי מִבֵּית הַמִּשְׁתָּה, אָמְרוּ
לוֹ, לֹא קָרִינוּ אֶת שְׁמֵעַ. אָמַר
לָהֶם, אִם לֹא עָלָה עֲמוּד הַשָּׁחַר,
חִיבִין אַתֶּם לְקָרוֹת. וְלֹא זֹו
בְּלִבְדִּי, אֶלָּא כָּל מִתְּשַׁאֲמֵרוּ
חֻקִּים עַד חֻצוֹת, מִצֻּתָן עַד
שְׂיַעְלָה עֲמוּד הַשָּׁחַר. הֶקְטֵר

ברכות

מֵאִמְתִּי קוֹרִין אֶת שְׁמֵעַ
בְּעֶרְבִית. מַשְׁעָה שְׁתַּכְּהֵנִי
נִכְנָסִים לְאָכַל בְּתִרוּמָתָן, עַד סוּף
הָאֲשִׁמוּרָה הָרִאשׁוֹנָה, דְּבִרֵּי רַבִּי
אֱלִיעֶזֶר. וְחֻקִּים אוֹמְרִים, עַד
חֻצוֹת. רַבֵּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, עַד

חֲלָבִים וְאַבְרִים, מִצֹּתָן עַד שִׁיעָלָה עֲמוּד הַשָּׁחַר. וְכָל הַנֶּאֱכָלִין לַיּוֹם אֶחָד, מִצֹּתָן עַד שִׁיעָלָה עֲמוּד הַשָּׁחַר. אִם כֵּן, לָמָּה אָמְרוּ חֲכָמִים עַד חֲצוֹת, כְּדֵי לְהַרְחִיק אֶת הָאָדָם מִן הָעִבְרָה:

חַיֵּב אָדָם לְבָרֵךְ עַל הָרָעָה כְּשֶׁם שֶׁהוּא מְבָרֵךְ עַל הַטּוֹבָה, שֶׁנֶּאֱמַר וְאֶהְיֶה אִתְּךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ. בְּכָל לְבָבְךָ, בְּשֵׁנֶי יְצָרֶיךָ, בְּיָצֵר טוֹב וּבְיָצֵר רָע. וּבְכָל נַפְשְׁךָ, אֲפֹלוּ הוּא נוֹטֵל אֶת נַפְשְׁךָ. וּבְכָל מְאֹדְךָ, בְּכָל מְמוֹנְךָ. דְּבַר אֶחָד בְּכָל מְאֹדְךָ, בְּכָל מִדָּה וּמִדָּה שֶׁהוּא מוֹדֵד לָךְ הֵנִי מוֹדֵד לּוֹ בְּמֵאד מְאֹד. לֹא יִקַּל אָדָם אֶת רֹאשׁוֹ כְּנֶגֶד שַׁעַר הַמְּזֻרָה, שֶׁהוּא מְכֻוֵּן כְּנֶגֶד בֵּית קֹדֶשׁ הַקִּדְשִׁים. לֹא יִכְנֹס לְהַר הַבַּיִת בְּמַקְלוֹ, וּבְמַנְעֻלוֹ, וּבְפִנְיָתוֹ, וּבְאַבְקַּת שַׁעַל רִגְלָיו, וְלֹא יַעֲשֶׂנוּ קַפְּנוֹדִיָּא, וּרְקִיקָה מִקַּל וְחֹמֶר. כָּל חוֹתָמֵי בְּרָכוֹת שֶׁהֵיוּ בְּמִקְדָּשׁ, הֵיוּ אוֹמְרִים מִן הָעוֹלָם. מִשְׁקַלְקְלוֹ הַמִּינִין, וְאָמְרוּ, אֵין עוֹלָם אֶלָּא אֶחָד, הַתְּקִינוּ שֶׁיְהִי אוֹמְרִים, מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. וְהַתְּקִינוּ, שֶׁיְהִי אָדָם

שׂוֹאֵל אֶת שְׁלוֹם חֲבֵרֵי בִשְׁם, שֶׁנֶּאֱמַר וְהִנֵּה בָּעֵז בָּא מִבֵּית לָחֶם, וַיֹּאמֶר לְקוֹצְרִים יְיָ עִמָּכֶם, וַיֹּאמְרוּ לוֹ, יְבָרְכֶךָ יְיָ. וַאֲמַר יְיָ עִמָּךְ גְּבוּרַת הַחֵיל. וַאֲמַר אֵל תְּבוֹז כִּי זָקְנָה אִמָּךְ. וַאֲמַר עֵת לַעֲשׂוֹת לִי הִפְרוּ תוֹרָתְךָ. רַבִּי נָתָן אוֹמֵר, הִפְרוּ תוֹרָתְךָ עֵת לַעֲשׂוֹת לִי:

פאה

אֵלֹהֵי דְבָרִים שְׂאִין לָהֶם שְׁעוֹר. הַפֶּאֶה, וְהַבְּכוֹרִים, וְהַרְאִיוֹן, וְגַמְלֵיּוֹת חֲסִדִּים, וְתַלְמוּד תוֹרָה. אֵלֹהֵי דְבָרִים שְׂאֵדָם אוֹכֵל פְּרוֹתֵיהֶן בְּעוֹלָם תְּזַה וְתִקְרָן קִיָּמָה לּוֹ לְעוֹלָם הַבָּא. כְּבוֹד אָב וָאִם, וְגַמְלֵיּוֹת חֲסִדִּים, וְהַבָּאָה שְׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ וְתַלְמוּד תוֹרָה כְּנֶגֶד כָּלֵם:

מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ חֲמֻשִּׁים זֵזִי וְהוּא נוֹשֵׂא וְנוֹתֵן בָּהֶם, תְּרִי זֶה לֹא יִטַּל. וְכָל מִי שֶׁאֵינוֹ צָרִיךְ לִטַּל וְנוֹטֵל, אֵינוֹ נִפְטָר מִן הָעוֹלָם עַד שֶׁיִּצְטָרֵךְ לְבָרִיּוֹת. וְכָל מִי שֶׁצָּרִיךְ לִטַּל וְאֵינוֹ נוֹטֵל, אֵינוֹ מֵת מִן הַזָּקְנָה עַד שֶׁיִּפְרֹג אַחֲרֵים מִשְׁלוֹ, וְעָלִיו הַכֶּתוּב אוֹמֵר בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בֵּינִי וְהִנֵּה יְיָ מִבְּטָחוֹ. וְכֵן דִּין שְׂדֵן דִּין אֲמֵת לְאַמְתּוֹ. וְכָל מִי

אחת מעשר, ואין ידוע איזו היא, נוטל שתי שורות לזכסן. חבית אחת מעשר, ואין ידוע איזו היא, נוטל מכל חבית וחבית:

כלאים

החטים והזיגין אינם כלאים זה בזה. השעורים ושבלת שועל, הכסמין והשיפון, הפול והספיר, הפרקדן והטפת, ופול תלבן והשעועית, אינם כלאים זה בזה:

אותות הנרדין ואותות הפוכסים, אסורות משום כלאים. התוכף תכיפה אחת, אינה חבור, ואין בה משום כלאים, והשומטה בשבת, פטור. עשה שני ראשיה לצד אחד, חבור, ויש בה משום כלאים, והשומטה בשבת, חייב. רבי יהודה אומר, עד שישלש. השק והקפה מצטרפין לכלאים:

שביעית

עד אימתי חורשין בשדה האילן ערב שביעית. בית שמאי אומרים, כל זמן שהוא יפה לפרי. ובית הלל אומרים, עד העצרת. וקרובין דברי אלו להיות כדברי אלו:

המתחזיר חוב בשביעית, רוח חקמים נוחה הימנו. הלזה מן הגר

שאינו לא חגר, ולא סומא, ולא פסח, ועושה עצמו כאחד מהם, אינו מת מן הזקנה עד שיהיה כאחד מהם, שנאמר (וירש רעה תבואנו, ונאמר) צדק צדק תרדה. וכל דין שלוקח שחר ומטה את הדין, אינו מת מן הזקנה עד שעיניו כהות, שנאמר ושחר לא תקח כי השחר יעור פקחים וגו':

דמאי

הקלין שבדמאי, השיתין, והרימין והעזרדין, ובנות שוח, ובנות שקמה, ונובלות התמרה, והגפנין, והנצפה, וביהודה, האוג, והחמץ שביהודה, והכסבר, רבי יהודה אומר, כל השיתין פטורין, חוץ משל דופרה. כל הרימין פטורין, חוץ מרימי שקמונה. כל בנות שקמה פטורות, חוץ מן המסטפות: מי שהיו לו עשר שורות של עשר עשר כדי יין, ואמר, שורה החיצונה אחת מעשר, ואין ידוע איזו היא, נוטל שתי חביות לזכסן. חצי שורה החיצונה אחת מעשר, ואין ידוע איזו היא, נוטל ארבע חביות מארבע זויות. שורה אחת מעשר, ואין ידוע איזו היא, נוטל שורה אחת לזכסן. חצי שורה

שְׁנֵתֵנֵירוּ בְּנֵי עַמּוֹ, לֹא יִתְזִיר
לְבָנָיו. וְאִם הִתְזִיר, רוּחַ חֲכָמִים
נוֹחָה הֵימָנוּ. כָּל הַמְטִלְטֵלִין, נִקְנִין
בְּמַשִּׁיכָה. וְכָל הַמְקִיָּם אֶת דְּבָרוֹ,
רוּחַ חֲכָמִים נוֹחָה הֵימָנוּ:

תרומות

חֲמִשָּׁה, לֹא יִתְרֹמוּ, וְאִם תִּרְמוּ, אֵין
תְּרוּמַתֵּן תְּרוּמָה. תַּחֲרַשׁ, וְהַשּׁוֹטָה,
וְהַקֶּטֶן, וְהַתּוֹרֵם אֶת שְׁאִינוֹ שָׁלוֹ.
נִכְרִי שִׁתְּרָם אֶת שֵׁל יִשְׂרָאֵל, אֶפְלוֹ
בְּרִשּׁוֹת, אֵין תְּרוּמַתוֹ תְּרוּמָה:

מִדְּלִיקִין שָׁמֶן שֶׁרָפָה בְּבֵתִי כְּנִסְיוֹת,
וּבְבֵתִי מִדְּרָשׁוֹת, וּבִמְבוֹאוֹת
הָאֶפְלִין, וְעַל גְּבֵי תַחֲוִלִּין בְּרִשּׁוֹת
כֶּהֵן. בֵּת יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּשְׁאֵת לִכְהֵן,
וְהָיָא לְמוֹדָה אֶצֶל אֲבִיהָ, אֲבִיהָ
מִדְּלִיק בְּרִשּׁוֹתָהּ. מִדְּלִיקִין בְּבֵית
הַמִּשְׁתָּה, אֲבָל לֹא בְּבֵית הָאֶבֶל,
דְּבִרֵּי רַבִּי יְהוּדָה. וְרַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר,
בְּבֵית הָאֶבֶל, אֲבָל לֹא בְּבֵית
הַמִּשְׁתָּה. רַבִּי מֵאִיר אוֹסֵר כָּאֵן
וְכָאֵן. רַבִּי שְׁמַעוֹן מַתִּיר כָּאֵן וְכָאֵן:

מעשרות

כָּלֵל אָמְרוּ בַּמַּעֲשָׂרוֹת, כָּל שֶׁהוּא
אֲכָל, וְנִשְׁמֵר, וְגִדּוּלָיו מִן הָאָרֶץ,
תִּיב בַּמַּעֲשָׂרוֹת. וְעוֹד כָּלֵל אַחֵר
אָמְרוּ, כָּל שֶׁתַּחֲלָתוֹ אֲכָל וְסוּפּוֹ
אֲכָל, אִף עַל פִּי שֶׁהוּא שׁוּמְרוֹ

לְהוֹסִיף אֲכָל, תִּיב קֶטֶן וְגִדּוֹל. וְכָל
שְׁאֵין תַּחֲלָתוֹ אֲכָל, אֲבָל סוּפּוֹ אֲכָל,
אֵינוֹ תִיב עַד שִׁיעָשָׂה אֲכָל:

שׁוּם בַּעַל בָּכִי, וּבָצַל שֶׁל רַכָּפָא,
וְגִרְסִין תַּקִּילָקִין, וְהַעֲדָשִׁים
הַמַּצְרִיּוֹת, רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר, אִף
הַקֶּרֶס, רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר אִף
הַקּוּטָנִים, פְּטוּרִים מִן הַמַּעֲשָׂרוֹת,
וְנִלְקָחִין מִכָּל אָדָם בְּשִׁבְיעִית. זֶרַע
לוֹף הָעֶלְיוֹן, זֶרַע כְּרָשִׁים, זֶרַע
בָּצָלִים, זֶרַע לֶפֶת וְצִנּוֹנוֹת, וְשֶׁאֵר
זֶרַעוֹנֵי גֵנֶה שְׁאֵינֶן נֶאֱכָלִים, פְּטוּרִים
מִן הַמַּעֲשָׂרוֹת. וְנִלְקָחִין מִכָּל אָדָם
בְּשִׁבְיעִית, שְׁאִף עַל פִּי שְׁאִבְיָהּ
תְּרוּמָה, תְּרִי אֵלּוֹ יֵאָכְלוּ:

מעשר שני

מַעֲשֵׁר שֵׁנִי, אֵין מוֹכְרִין אוֹתוֹ, וְאֵין
מְשַׁכְּנִין אוֹתוֹ, וְאֵין מַחֲלִיפִין
אוֹתוֹ, וְלֹא שׁוֹקֵלִין כְּגִגְדּוֹ. וְלֹא
יֹאמֵר אָדָם לַחֲבֵרוֹ בִּירוּשָׁלַיִם,
הִילָךְ יֵין וְתֵן לִי שָׁמֶן. וְכֵן שְׁאֵר כָּל
הַפְּרוֹת, אֲבָל נוֹתֵנִין זֶה לָזֶה מִתְּנַת
חֲנָם:

יִתְּנֵן כֶּהֵן גִּדּוֹל הַעֲבִיר הַיְּהוּדִית
הַמַּעֲשֵׁר, אִף הוּא בָטֵל אֶת
הַמַּעֲוָרִים, וְאֶת הַנוֹקְפִים. וְעַד
יָמָיו הָיָה פְּטִישׁ מִכָּה בִּירוּשָׁלַיִם

וּבְיָמָיו אֵין אָדָם צָרִיךְ לִשְׁאוֹל עַל
הַדְּמָאִי:

חלה

חֲמִשָּׁה דְּבָרִים תִּיבִין בַּחֲלָה,
הַחֲטִיִּם וְהַשְּׁעוּרִים וְהַכֶּסֶּמִּין
וְשִׁבְלַת שׁוּעַל וְשִׁיפּוֹן. הֲרִי אֵלֹו
תִּיבִין בַּחֲלָה, וּמִצְטָרְפִין זֶה עִם זֶה,
וְאִסוּרִין בְּחֶדֶשׁ מִלִּפְנֵי הַפֶּסַח,
וּמִלְקָצוֹר מִלִּפְנֵי הָעֶמֶר. וְאֵם
הַשְּׂרִישׁוֹ קֵדָם לָעֶמֶר, הָעֶמֶר
מִתִּירָן. וְאֵם לָאו, אִסוּרִין עַד
שִׁיבּוֹא הָעֶמֶר הַבֹּא:

בֶּן אֲנָשִׁינוֹס הָעֵלָה בְּכוֹרוֹת מִבֶּבֶל,
וְלֹא קִבְּלוּ מִמֶּנּוּ. יוֹסֵף הַפַּתֵּן הֵבִיא
בְּכוֹרֵי יֵין וְשֶׁמֶן, וְלֹא קִבְּלוּ מִמֶּנּוּ.
אֵף הוּא הָעֵלָה בָּנָיו וּבְנֵי בֵיתוֹ,
לַעֲשׂוֹת פֶּסַח קָטָן בִּירוּשָׁלַיִם,
וְהַחֲזִירוּהוּ, שְׁלֹא יִקְבַּע הַדָּבָר
חֻבָּה. אֲרִיסְטוֹן הֵבִיא בְּכוֹרָיו
מֵאֶפְרַיָא וְקִבְּלוּ מִמֶּנּוּ, מִפְּנֵי שְׁאֲמָרוּ,
הַקּוֹנֶה בְּסוּרְיָא, כְּקוֹנֶה בְּפִרְזֵר
שְׁבִירוּשָׁלַיִם:

ערלה

הַנֶּטֶע לְסִיג וּלְקוֹרוֹת, פֶּטוּר מִן
הָעֵרְלָה. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, אֶפְלוּ
אָמַר הַפְּנִימִי לְמֹאכֵל וְהַחֲצִיצוֹן
לְסִיג, הַפְּנִימִי חַיֵּב, וְהַחֲצִיצוֹן פֶּטוּר:

סֶפֶק עֵרְלָה, בְּאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל אֲסוּר,
וּבְסוּרְיָא מִתָּר, וּבַחוּצָה לְאַרְצֵי
יִזְרַד וְלוֹקֶת, וּבִלְבָד שְׁלֹא יִרְאֶנּוּ
לוֹקֶט. כֶּרֶם נָטוּעַ יֶרֶק, וַיֵּרֶק נִמְכָּר
חוּצָה לוֹ, בְּאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל אֲסוּר,
וּבְסוּרְיָא מִתָּר, וּבַחוּצָה לְאַרְצֵי
יִזְרַד וְלוֹקֶט, וּבִלְבָד שְׁלֹא יִלְקוּט
בֵּיד. הַחֶדֶשׁ, אֲסוּר מִן הַתּוֹרָה בְּכָל
מָקוֹם. וְהָעֵרְלָה, הִלָּכָה, וְהַפְּלָאִים,
מִדְּבַרֵי סוּפְרִים:

בכורים

יֵשׁ מְבִיאִין בְּכוֹרִים וְקוֹרִין, מְבִיאִין
וְלֹא קוֹרִין. וַיֵּשׁ שְׂאִינָן מְבִיאִין. אֵלֹו
שְׂאִינָן מְבִיאִין, הַנּוֹטֵעַ לְתוֹךְ שְׁלֹו
וְהַבְּרִיךְ לְתוֹךְ שְׁלֹו יִחִיד אוֹ שְׁלֹו
רְבִים, וְכֵן הַמְּבַרֵּךְ מִתּוֹךְ שְׁלֹו
יִחִיד אוֹ מִתּוֹךְ שְׁלֹו רְבִים לְתוֹךְ
שְׁלֹו. הַנּוֹטֵעַ לְתוֹךְ שְׁלֹו וְהַבְּרִיךְ
לְתוֹךְ שְׁלֹו, וְדָרֵךְ הַיִּחִיד וְדָרֵךְ
הַרְבִּים בְּאַמְצֵעַ, הֲרִי זֶה אֵינוֹ
מְבִיא. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, כְּזֶה
מְבִיא:

לָמָּה אָמְרוּ הַבְּכוֹרִים כְּנֹכְסֵי כְהֵן,
שֶׁהוּא קוֹנֶה מֵהֶם עֲבָדִים וְקַרְקָעוֹת
וּבְהֶמָּה טְמֵאָה, וּבַעַל חֹב נוֹטֵלָן
בְּחוּבּוֹ, וְהָאִשָּׁה בְּכַתְּבָתָהּ, כֶּסֶפֶר
תּוֹרָה. וְרַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אֵין
נוֹתְנִין אוֹתָם אֶלָּא לְחֹבֵר בְּטוֹבָה.

וְחַכְמִים אוֹמְרִים, נוֹתְנִין אוֹתָם בֵּינֵיהֶם, כְּקֶדְשִׁי הַמִּקְדָּשׁ:
לְאַנְשֵׁי מִשְׁמֶרֶת, וְהֵם מְחַלְקִין

סליק סדר זרעים

רַבִּי חֲנַנְיָא בֶּן עֲקָשְׁיָא אוֹמֵר, רָצָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְזַכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל, לְפִיכָךְ הִרְבָּה
לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר יִי חֲפֹץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיֹּאדִיר:

קדיש דרבנן

וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא בְּעָלְמָא דְּבִרָא כִרְעוּתִיהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתִיהּ
בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיִּי דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעִנְיָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאָמְרוּ
אָמֵן.

יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלָם וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא

יְתַבְרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרַמֵּם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל

שְׁמִיָּה דְּקֶדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא

לְעָלָא מְכָל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְּאַמִּירָן בְּעָלְמָא וְאָמְרוּ
אָמֵן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן וְעַל
כָּל מִן דְּעַסְקִין בְּאוֹרֵיתָא דִּי בְּאַתְרָא הָדָן וְדִי בְּכָל אֲתֵר וְאַתְרֵי, יְהֵא
לְהוֹן (וּלְכוֹן) שְׁלָמָא רַבָּא חָנָא וְחֶסְדָּא וְרַחֲמִין וְחַיִּין אֲרִיכִין וּמְזוֹנָא
רוּיְחָא וּפְרָקְנָא מִן קָדָם אָבוּהוֹן דִּי בְּשְׁמֵיָא וְאַרְעָא, וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:
עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ

אָמֵן:

סדר מועד

לְפָנִים וְנָתַן לְתוֹךְ יָדוֹ שֶׁל בַּעַל
הַבֵּית, אוֹ שֶׁנֶּטְלָה מִתּוֹכָהּ וְהוֹצִיא,
הָעֲנִי חָיִב וּבַעַל הַבֵּית פְּטוּר. פֶּשֶׁט
בַּעַל הַבֵּית אֶת יָדוֹ לַחוּץ וְנָתַן
לְתוֹךְ יָדוֹ שֶׁל עֲנִי, אוֹ שֶׁנֶּטְלָה מִתּוֹכָהּ

שבת

יִצְיָאוֹת הַשַּׁבָּת שְׁתֵּים שָׁהֵן אַרְבַּע
בְּפָנִים, וְשְׁתֵּים שָׁהֵן אַרְבַּע בַּחוּץ.
כִּיצַד. הָעֲנִי עוֹמֵד בַּחוּץ וּבַעַל
הַבֵּית בְּפָנִים, פֶּשֶׁט הָעֲנִי אֶת יָדוֹ

והכניס, בעל הבית תיב והעני פטור. פשט העני את ידו לפניו ונטל בעל הבית מתוכה, או שנתן לתוכה והוציא, שניהם פטורין. פשט בעל הבית את ידו לחוץ ונטל העני מתוכה, או שנתן לתוכה והכניס, שניהם פטורין:

מפירין נדרים בשבת, ונשאלין לדברים שהן לצורך השבת. פוקקין את המאזר, ומודדין את המטלית ואת המקנה. ומעשה בימי אביו של רבי צדוק ובימי אבא שאול בן בטנית, שפקקו את המאזר בטפית וקשרו את המקדה בגמי, לידע אם יש בגיגית פותח טפח אם לאו. ומדבריהן למדנו, שפוקקין ומודדין וקושרין בשבת.

עירובין

מבוי שהוא גבוה למעלה מעשרים אמה, ימעט. רבי יהודה אומר, אינו צריך. והרחב מעשר אמות, ימעט. ואם יש לו צורת הפתח, אף על פי שהוא רחב מעשר אמות, אין צריך למעט:

שרץ שנמצא במקדש, כהן מוציא או בהמנו, שלא לשהות את הטמאה, דברי רבי יוחנן בן ברוקא. רבי יהודה אומר, בצבת של עץ, שלא

לרבות את הטמאה. מהיכן מוציאין אותו, מן ההיכל ומן האולם ומבין האולם ולמזבח, דברי רבי שמעון בן גנס. רבי עקיבא אומר, מקום שתיבין על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת, משם מוציאין אותו, ושאר כל המקומות כופין עליו פסכת. רבי שמעון אומר, מקום שהתירו לך חכמים, משלך נתנו לך, שלא התירו לך אלא משום שבות:

פסחים

אור לארבעה עשר, בודקין את החמץ לאור הנר. כל מקום שאין מכניסין בו חמץ אין צריך בדיקה. ולמה אמרו שתי שורות במרתף, מקום שמכניסין בו חמץ. בית שמאי אומרים, שתי שורות על פני כל המרתף, ובית הלל אומרים, שתי שורות החיצונות שהן העליונות:

הפסח אחר חצות, מטמא את הידים. הפגול והנוטר, מטמאין את הידים. ברוך ברכת הפסח פטר את של זבח. ברוך את של זבח, לא פטר את של פסח, דברי רבי ישמעאל. רבי עקיבא אומר, לא זו פוטרת זו, ולא זו פוטרת זו:

חגיגה

הכל חיבין בראיה, חוץ מחרש, שוטה וקטן, וטמטום, ואנדרונינוס, ונשים, ועבדים שאינם משחררים, תחגר, ותסומא, ותחולא, ותזקן, ומי שאינו יכול לעלות ברגליו. איזהו קטן, כל שאינו יכול לרכוב על כתפיו של אביו ולעלות מירושלים לחר הבית, דברי בית שמאי. ובית הלל אומרים, כל שאינו יכול לאחוז בידו של אביו ולעלות מירושלים לחר הבית, שנאמר, שלש רגלים:

פיצד מעבירים על טהרת עזרה, מטבילין את הכלים שהיו במקדש, ואומרים להם, הזהירו שלא תגעו בשלחן (ובמנוחה) ותטמאוהו. כל הכלים שהיו במקדש, יש להם שניים ושלישים, שאם נטמאו הראשונים, יביאו שניים תחתיהן. כל הכלים שהיו במקדש, טעונין טבילה, חוץ ממזבח הזהב ומזבח הנחשת, מפני שהן פקרקע, דברי רבי אליעזר. וחכמים אומרים, מפני שהן מצפין:

ביצה

ביצה שנולדה ביום טוב, בית שמאי אומרים, תאכל. ובית הלל

אומרים, לא תאכל. בית שמאי אומרים, שאור בכזית וחמץ בכפותבת. ובית הלל אומרים, זה וזה בכזית:

מי שזמן אצלו אורחים, לא יוליכו בידם מנות, אלא אם כן זכה להם מנותיהם מערב יום טוב. אין משקין ושוחטין את המדבריות, אבל משקין ושוחטין את הביתות. אלו הן ביתות, הלנות בעיר. מדבריות, הלנות באפר:

מועד קטן

משקין בית השלחין במועד ובשביעית, בין ממעין שיצא בתחלה, בין ממעין שלא יצא בתחלה. אבל אין משקין לא ממי הנשמים ולא ממי הקילון. ואין עושין עוגיות לגפנים:

בראשי חדרשים, בתנכה ובפורים, מענות ומטפחות, בזה ובה (אכל) לא מקוננות. נקבר המת, לא מענות ולא מטפחות. איזהו ענוי, שכלן עונות פאחת. קינה, שאחת מדברת וכלן עונות אחריה, שנאמר, ולמדנה בנתיכם נהי, ואשה רעותה קינה. אבל לעתיד לבוא הוא אומר, בלע תמות לנצח,

וּמָחָה ה' אֱלֹהִים דְּמָעָה מֵעַל כָּל פָּנִים וּגּוֹ':

ראש השנה

אַרְבַּעָה רָאשֵׁי שָׁנִים הֵם. בְּאַחַד בְּנִסָּן רֹאשׁ הַשָּׁנָה לַמְּלָכִים וּלְרִנָּלִים. בְּאַחַד בְּאֵלוּל רֹאשׁ הַשָּׁנָה לַמַּעֲשֵׂר בְּהִמָּה. רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי שְׁמֵעוֹן אוֹמְרִים, בְּאַחַד בְּתִשְׂרִי. בְּאַחַד בְּתִשְׂרִי רֹאשׁ הַשָּׁנָה לַשָּׁנִים וּלְשִׁמְטִין וְלִיּוֹבְלוֹת. לַנְּטִיעָה וְלִירִקוֹת. בְּאַחַד בְּשָׁבָט. רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאֵילָן, כְּדַבְּרֵי בֵּית שְׁמַאי. בֵּית הַלֵּל אוֹמְרִים, בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר בּוֹ:

סֶדֶר תְּקִיעוֹת. שָׁלֹשׁ, שָׁלֹשׁ, שָׁלֹשׁ. שְׁעוֹר תְּקִיעָה כְּשָׁלֹשׁ תְּרוּעוֹת. שְׁעוֹר תְּרוּעָה כְּשָׁלֹשׁ יְבָבוֹת. תִּקַּע בְּרֹאשׁוֹנָה, וּמִשְׁדָּךְ בַּשְּׁנִיָּה כְּשֵׁתִים, אֵין בִּידּוֹ אֵלָא אַחַת. מִי שֶׁבִרְךָ וְאַחַר כֵּךְ נִתְמַנָּה לוֹ שׁוּפָר, תּוֹקֵעַ וּמְרִיעַ וְתוֹקֵעַ שָׁלֹשׁ פְּעָמִים. כָּשֶׁם שֶׁשְּׁלִיחַ צַבּוֹר חָיִב, כֵּךְ כָּל יַחֲיד וְיַחֲיד חָיִב. רַבֵּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, שְׁלִיחַ צַבּוֹר מוֹצִיא אֶת הָרַבִּים יְדֵי חוֹבְתָן:

יומא

שִׁבְעַת יָמִים קָדָם יוֹם הַכַּפּוּרִים מִפְּרִישֵׁין כֹּהֵן גָּדוֹל מִבֵּיתוֹ

לְלִשְׁכַּת פְּלִהְדִּרִין, וּמִתְקִינִין לוֹ כֹּהֵן אַחֵר תַּחֲתָיו, שָׂמָא יָאֲרַע בּוֹ פָּסוּל. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אִף אִשָּׁה אַחֶרֶת מִתְקִינִין לוֹ, שָׂמָא תָמוּת אִשְׁתּוֹ, שְׁנַאֲמַר וְכַפֵּר בְּעִדּוֹ וּבְעִד בֵּיתוֹ. בֵּיתוֹ, זֶה אִשְׁתּוֹ. אָמְרוּ לוֹ, אִם כֵּן, אֵין לְדַבֵּר סוּף :

הָאוֹמֵר, אַחֲטָא וְאַשׁוּב, אַחֲטָא וְאַשׁוּב, אֵין מִסְפִּיקִין בִּידּוֹ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה. אַחֲטָא וְיּוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר, אֵין יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר עֲבֻרוֹת שְׁבִין אָדָם לְמָקוֹם, יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר עֲבֻרוֹת שְׁבִין אָדָם לְחֵבְרוֹ, אֵין יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר, עַד שִׁירְצָה אֶת חֵבְרוֹ. אֵת זֶה דָּרַשׁ רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה, מִכָּל חֲטָאֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ, עֲבֻרוֹת שְׁבִין אָדָם לְמָקוֹם, יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר עֲבֻרוֹת שְׁבִין אָדָם לְחֵבְרוֹ, אֵין יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר, עַד שִׁירְצָה אֶת חֵבְרוֹ. אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא, אֲשֶׁרִיכֶם יִשְׂרָאֵל, לִפְנֵי מִי אַתֶּם מִטְהַרִּין, וּמִי מְטַהֵר אַתְכֶם, אֲבִיכֶם שְׁבַשְׁמִים, שְׁנַאֲמַר, וְזִרְקִתִּי עֲלֵיכֶם מִים טְהוֹרִים וְטָהַרְתֶּם. וְאוֹמֵר, מִקְּוֵה יִשְׂרָאֵל יְיָ, מִה מִקְּוֵה מְטַהֵר אֶת הַטְּמָאִים, אִף הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְטַהֵר אֶת יִשְׂרָאֵל:

סוכה

סִכָּה שְׁהִיא גְבוּהָה לְמַעַלָּה
מֵעֲשָׂרִים אַמָּה, פְּסוּלָה. רַבִּי יְהוּדָה
מְכַשִּׁיר. וְשֹׁאֵינָה גְבוּהָה עֲשָׂרָה
טַפָּחִים, וְשֹׁאֵין לָהּ שְׁלֹשׁ דְּפָנוֹת.
וְשִׁחְמָתָה מְרַבָּה מִצִּלָּתָהּ, פְּסוּלָה.
סִכָּה יִשְׁנָה, בֵּית שְׁמַאי פּוֹסְלִין,
וּבֵית הַלֵּל מְכַשִּׁירִין. וְאִיזוֹ הִיא
סִכָּה יִשְׁנָה, כָּל שֶׁעָשְׂאָה קֶדֶם לְחַג
שְׁלֹשִׁים יוֹם. אֲבָל אִם עָשְׂאָה לְשֵׁם
חַג, אֶפְלוּ מִתְחַלֶּת הַשָּׁנָה, כְּשֶׁרָה:
חַל (לְהִיּוֹת) יוֹם אֶחָד לְהַפְסִיק
בִּינָתִים, מִשְׁמֵר שְׁזִמְנוּ קָבוּעַ, הִיא
נוֹטֵל עֲשָׂרַת חֳלוֹת, וְהַמֶּתַעֲבָב נוֹטֵל
שְׁתֵּים. וּבִשְׁאָר יָמוֹת הַשָּׁנָה, הַנִּכְנָס
נוֹטֵל שֵׁשׁ, וְהַיּוֹצֵא נוֹטֵל שֵׁשׁ. רַבִּי
יְהוּדָה אוֹמֵר, הַנִּכְנָס נוֹטֵל שִׁבְעָה,
וְהַיּוֹצֵא נוֹטֵל חֲמִשָּׁה. הַנִּכְנָסִין
חוֹלְקִין בְּצִפּוֹן, וְהַיּוֹצֵאִין בְּדָרוֹם.
בִּלְנָה לְעוֹלָם חוֹלְקֵת בְּדָרוֹם,
וּטְבַעְתָּה קָבוּעָה, וְחֳלוֹנָה סְתוּמָה:

תענית

מֵאִמְתִּי מִזְכִּירִין גְּבוּרוֹת גִּשְׁמִים.
רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, מִיּוֹם (טוֹב)
הָרֵאשׁוֹן שֶׁל חַג. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ
אוֹמֵר, מִיּוֹם טוֹב הָאֶחָדוֹן שֶׁל חַג.
אָמַר לוֹ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, הוֹאִיל וְאִין
הַגִּשְׁמִים אֵלָּא סִימָן קָלָלָה בְּחַג.

לָמָּה מִזְכִּיר. אָמַר לוֹ רַבִּי אֱלִיעֶזֶר,
אֲףִי אֲנִי לֹא אֶמְרָתִי לְשֹׁאֵל, אֵלָּא
לְהַזְכִּיר, מִשֵּׁיב הָרוּחַ וּמִזְרִיד
הַגֶּשֶׁם בְּעוֹנָתוֹ. אָמַר לוֹ, אִם כֵּן,
לְעוֹלָם יִהְיֶה מִזְכִּיר:

אָמַר רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל, לֹא
הָיוּ יָמִים טוֹבִים לְיִשְׂרָאֵל כַּחֲמִשָּׁה
עָשָׂר בָּאָב וּכְיוֹם הַכַּפּוּרִים, שֶׁבָּהֶן
בָּנוּת יְרוּשָׁלַיִם יּוֹצֵאוֹת בְּכָלִי לָבָן
שְׂאוּלִין, שֶׁלֹּא לְבִישׁ אֶת מִי שֹׁאֵין
לוֹ. כָּל הַכָּלִים טְעוּנִין טְבִילָה.
וּבָנוּת יְרוּשָׁלַיִם יּוֹצֵאוֹת וְחֳלוֹת
בְּכַרְמִים. וְמָה הָיוּ אוֹמְרוֹת, בְּחוֹר,
שָׂא נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה, מָה אֶתָּה בּוֹרֵר
לָךְ. אֵל תִּתֵּן עֵינֶיךָ בְּנוֹי, תֵּן עֵינֶיךָ
בְּמִשְׁפָּחָה. שֶׁקָּרַח חָחַן וְהָבֵל הִיפִי,
אֲשֶׁה יִרְאֵת יְיָ הִיא תִתְּהַלֵּל. וְאוֹמֵר,
תֵּנוּ לָהּ מִפָּרִי יְדֶיהָ, וַיִּתְּלוּהָ
בְּשַׁעְרִים מַעֲשִׂיהָ. וְכֵן הוּא אוֹמֵר,
צֹאֵינָה וּרְאֵינָה בָּנוֹת צִיּוֹן בְּמִלֶּךְ
שְׁלָמָה בַּעֲטָרָה שֶׁעָטְרָה לוֹ אִמּוֹ.
בְּיוֹם חֲתָנָתוֹ וּבְיוֹם שְׂמִיחַת לְבָבוֹ.
בְּיוֹם חֲתָנָתוֹ, זֶה מִתֵּן תּוֹרָה. וּבְיוֹם
שְׂמִיחַת לְבָבוֹ, זֶה בִּגְדֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ,
שֶׁיִּבְנֶה בְּמִתְהַרָה בְּיָמָיו. אָמֵן:

שקלים

בְּאֶחָד בְּאֶדָר מִשְׁמִיעִין עַל
הַשְּׁקָלִים וְעַל הַכִּלָּאִים. בַּחֲמִשָּׁה

מגילה

מגלה נקראת באחד עשר, בשנים
עשר, בשלשה עשר, בארבעה
עשר, בחמשה עשר, לא פחות ולא
יותר. כרפין המקפין חומה מימות
יהושע בן נון, קורין בחמשה עשר.
כפרים ועירות גדולות, קורין
בארבעה עשר, אלא שהכפרים
מקדימין ליום הכניסה:

מעשה ראובן, נקרא ולא מתרגם.
מעשה תמר, נקרא ומתרגם. מעשה
עגל הראשון, נקרא ומתרגם.
והשני, נקרא ולא מתרגם. ברפת
כהנים, מעשה דוד ואמנון, לא
נקראין ולא מתרגמין. אין
מפטירין במקרא, ורבי יהודה
מתיר. רבי אליעזר אומר, אין
מפטירין בהודע את ירושלים:

סליק סדר מועד

רבי חנניא בן עקשא אומר, רצה הקדוש ברוך הוא לזפות את ישראל, לפיכך הרבה
להם תורה ומצוות, שנאמר יי חפץ למען צדקו וגדיל תורה ויגדיר:

קדיש דרבנן

יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא דברא כרעותיה וימליך מלכותיה
בתיכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב, ואמרו
אמן.

יהא שמייה רבא מברך לעלמי ועלמיא
יתברך וישתבח ויתפאר ויתרם ויתנשא ויתחדר ויתעלה ויתהלל
שמייה דקדשא בריך הוא

עשר בו קורין את המגלה בכרפין.
ומתקנין את הדרכים ואת
הרחובות ואת מקואות המים.
ועושין כל צרכי הרבים, ומצינין
את הקברות, ויוצאין אף על
הכלאים:

אברי התמיד, נתנין מחצי כבש
ולמטה במזרח, ושל מוספין נתנין
מחצי כבש ולמטה במערב, ושל
ראשי חדשים נתנין מתחת כרכב
המזבח מלמטה, השקלים
והבפורים אין נוהגין אלא בפני
הבית, אבל מעשר דגן ומעשר
בהמה והפכורות נוהגין בין בפני
הבית בין שלא בפני הבית.
המקדיש שקלים ובפורים, הרי זה
קדש. רבי שמעון אומר, האומר
בפורים קדש, אינן קדש:

לַעֲלֹא מִכָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְּאִמְרֵי בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ
אָמֵן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן וְעַל
כָּל מִן דְּעִסְקִין בְּאוֹרֵיתָא דִּי בְּאַתְרָא הָדָן וְדִי בְּכָל אֲתָר וְאַתָּר, יְהֵא
לְהוֹן (וּלְכוּן) שְׁלָמָא רַבָּא חָנָא וְחֶסְדָּא וְרַחֲמִין וְחַיִּין אֲרִיכִין וּמְזֻנָּא
רוּיָחָא וּפְרָקְנָא מִן קָדָם אָבוּהוֹן דִּי בְּשִׁמְיָא וְאַרְעָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:
עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ
אָמֵן:

סדר נשים

יבמות

בְּחִמּוֹתוֹ וּבְאֵם חִמּוֹתוֹ וּבְאֵם חִמּוֹתוֹ וּבְאֵם חִמּוֹתוֹ
שְׁנַמְצָאוּ אִילּוּנִיּוֹת אוֹ שְׁמַאֲנוּ:

אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא, כְּשִׁירְדֵיתִי
לְנִתְרָדְעָא לְעֵבֶר הַשָּׁנָה, מְצֵאתִי
נִחְמִיָּה אִישׁ בֵּית דָּלִי, אָמַר לִי,
שְׁמַעְתִּי שְׂאִין מְשִׁיאִין אֶת הָאִשָּׁה
בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל עַל פִּי עַד אֶחָד,
אֲלֹא רַבִּי יְהוּדָה בֶּן בֶּבְא, וְנוֹמְתִי
לוֹ, כֵּן הִדְבָּרִים, אָמַר לִי, אֲמֹר
לָהֶם מְשָׁמִי, אַתֶּם יוֹדְעִים שֶׁהַמְּדִינָה
מְשַׁבֶּשֶׁת בְּנִיּוֹת, מְקַבְּלִי מִרְבֵּן
גַּמְלִיאֵל הַזֶּקֶן, שְׁמַשִּׁיאִין אֶת הָאִשָּׁה
עַל פִּי עַד אֶחָד, וּכְשֶׁבֹאֲתִי
וְהִרְצִיתִי הִדְבָּרִים לִפְנֵי רַבָּן
גַּמְלִיאֵל, שָׂמַח לְדִבְרֵי, וְאָמַר,
מְצָאנוּ חֵבֶר לְרַבִּי יְהוּדָה בֶּן בֶּבְא,
מִתּוֹךְ הִדְבָּרִים נִזְכָּר רַבָּן גַּמְלִיאֵל,

חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה נָשִׁים פּוֹטְרוֹת
צָרוֹתֵיהֶן וְצָרוֹת צָרוֹתֵיהֶן מִן
הַחֲלִיצָה וּמִן הַיָּבוֹם עַד סוֹף
הָעוֹלָם, וְאֵלּוּ הֵן, בֵּתוֹ, וּבֵת בֵּתוֹ,
וּבֵת בְּנוֹ, בֵּת אִשְׁתּוֹ, וּבֵת בָּנָה, וּבֵת
בָּתָּה, חִמּוֹתוֹ וְאֵם חִמּוֹתוֹ, וְאֵם
חִמּוֹ, אֲחֻתּוֹ מֵאִמּוֹ, וְאֲחֻת אִמּוֹ,
וְאֲחֻת אִשְׁתּוֹ, וְאִשְׁת אֲחִיו מֵאִמּוֹ,
וְאִשְׁת אֲחִיו שְׁלֹא הָיָה בְּעוֹלָמוֹ,
וּכְלָתוֹ, הֵרִי אֵלּוּ פּוֹטְרוֹת צָרוֹתֵיהֶן
וְצָרוֹת צָרוֹתֵיהֶן מִן הַחֲלִיצָה וּמִן
הַיָּבוֹם, עַד סוֹף הָעוֹלָם, וְכֵלֶן אִם
מֵתוֹ, אוֹ מֵאִנּוֹ, אוֹ נִתְנָרְשׁוּ, אוֹ
שְׁנַמְצָאוּ אִילּוּנִיּוֹת, צָרוֹתֵיהֶן
מִתְּרוֹת, וְאִי אֶתָּה יָכוֹל לוֹמַר

שְׁנֵהֲרָגוּ הָרוּגִים בְּתֵל אֲרָזָא, וְהָשִׂיא
רַבָּן גַּמְלִיאֵל (תִּזְקֵן) נְשׁוּתֵיהֶם עַל
פִּי עַד אֶחָד (וְהִחֲזָקוּ לְהִיּוֹת
מִשִּׁיאִין עַל פִּי עַד אֶחָד). וְחִחֲזָקוּ
לְהִיּוֹת מִשִּׁיאִין עַד מִפִּי עַד, מִפִּי
עֶבֶד, מִפִּי אִשָּׁה, מִפִּי שֹׁפֵחַת. רַבִּי
אֱלִיעֶזֶר וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אֹמְרִים, אֵין
מִשִּׁאִין אֶת הָאִשָּׁה עַל פִּי עַד אֶחָד.
רַבִּי עֲקִיבָא אֹמֵר, לֹא עַל פִּי אִשָּׁה
(וְלֹא עַל פִּי עֶבֶד וְלֹא עַל פִּי
שֹׁפֵחַת) וְלֹא עַל פִּי קְרוֹבִים. אָמְרוּ
לוֹ, מַעֲשֵׂה בִבְנֵי לֹוי שֶׁהִלְכוּ לְצַעַר
עִיר הַתֹּמְרִים, וְחָלָה אֶחָד מֵהֶם
בְּדֶרֶךְ, וְהִבִּיאֻהוּ בַּפִּנְדָּק,
וּבְחִזְרָתָם אָמְרוּ לַפִּנְדָּקִית אֵיהָ
חֲבֵרָנִי, אָמְרָה לָהֶם מֵת וְקִבְרָתִיו,
וְהָשִׂאוּ אֶת אִשְׁתּוֹ. אָמְרוּ לוֹ, וְלֹא
תֵּהָא כְּהֶנֶת כַּפִּנְדָּקִית. אָמַר לָהֶם,
לְכַשְׁתָּהָא פִּנְדָּקִית נֶאֱמַנְתָּ הַפִּנְדָּקִית
הַזֵּיאָה לָהֶם מְקִלּוֹ וְתִרְמִילוֹ וְסִפָּר
תּוֹרָה שֶׁהִיא בִידּוֹ:

כתובות

בְּתוּלָה נִשְׂאת לַיּוֹם הָרְבִיעִי,
וְאֶלְמָנָה לַיּוֹם הַחֲמִישִׁי. שְׁפַעְמִים
בַּשָּׁבַת בְּתֵי דִינִין יוֹשְׁבִין בַּעֲוִירוֹת,
בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי, שָׂאֻם
הָיָה לוֹ טַעֲנַת בְּתוּלִים, הָיָה מְשַׁכֵּם
לְבֵית דִּין:

הַכֹּל מַעֲלִין לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְאֵין
הַכֹּל מוֹצִיאִין. הַכֹּל מַעֲלִין
לְיִרוּשָׁלַיִם, וְאֵין הַכֹּל מוֹצִיאִין.
אֶחָד הָאֲנָשִׁים וְאֶחָד הַנָּשִׁים, נָשָׂא
אִשָּׁה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְגֵרָשָׁה בְּאֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל, נוֹתֵן לָהּ מַמְעוֹת אֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל. נָשָׂא אִשָּׁה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
וְגֵרָשָׁה בְּקַפּוּטְקִיָּא, נוֹתֵן לָהּ
מַמְעוֹת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. נָשָׂא אִשָּׁה
בְּקַפּוּטְקִיָּא וְגֵרָשָׁה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל,
נוֹתֵן לָהּ מַמְעוֹת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. רַבָּן
שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אֹמֵר, נוֹתֵן לָהּ
מַמְעוֹת קַפּוּטְקִיָּא. נָשָׂא אִשָּׁה
בְּקַפּוּטְקִיָּא וְגֵרָשָׁה בְּקַפּוּטְקִיָּא, נוֹתֵן
לָהּ מַמְעוֹת קַפּוּטְקִיָּא:

קידושין

הָאִשָּׁה נִקְנִית בְּשָׁלֹשׁ דְּרָכִים,
וְקוֹנָה אֶת עֲצָמָהּ בְּשֵׁתֵי דְּרָכִים.
נִקְנִית בְּכֶסֶף, בְּשִׁטָּר, וּבִבְיָאָה.
בְּכֶסֶף, בֵּית שְׁמַאי אֹמְרִים, בְּדִינָר
וּבְשָׁוֶה דִּינָר. וּבֵית הֵלֵל אֹמְרִים,
בְּפְרוּטָה וּבְשָׁוֶה פְרוּטָה. וְכַמָּה הִיא
פְרוּטָה, אֶחָד מִשְׁמוֹנָה בְּאֶסֶר
הָאִיטְלָקִי. וְקוֹנָה אֶת עֲצָמָהּ בְּגִט
וּבְמִיתַת הַבָּעַל. הֵיבָמָה נִקְנִית
בְּבִיָּאָה. וְקוֹנָה אֶת עֲצָמָהּ בְּחִלְיָצָה
וּבְמִיתַת הֵיבָם:

רבי יהודה אומר, לא ירעה רוק בהמה, ולא יישנו שני רוקים בטלית אחת. וחכמים מתירין. כל שעסקיו עם הנשים, לא יתיחד עם הנשים. ולא ילמד אדם את בנו אמנות בין הנשים. רבי מאיר אומר, לעולם ילמד אדם את בנו אמנות נקיה (וקלה), ויתפלל למי שהעשר והנכסים שלו, שאין אמנות שאין בה עניות ועשירות, שלא עניות מן האמנות ולא עשירות מן האמנות, אלא הכל לפי זכותו. רבי שמעון בן אלעזר אומר, ראית מימך חיה ועוף שיש להם אמנות, והן מתפרנסין שלא בצער, והלא לא נבראו אלא לשמשני, ואני נבראתי לשמש את קוני, אינו דין שאתפרנס שלא בצער, אלא שהרעותי מעשי וקפחתי את פרנסתי. אבא גרין אש צדין אומר משום אבא גריא, לא ילמד אדם את בנו, חמר, גמל, ספר, ספן, רועה, וחנוני, שאמנותן אמנות לסטים. רבי יהודה אומר משמו, החמרים, רבן רשעים, והנמלין, רבן כשרים. הספנין, רבן חסידים. טוב שברופאים, לגיהנם. והכשר שבטבחים, שתפו של עמלק. רבי נהוראי אומר, מניח אני כל אמניות

שבעולם ואיני מלמד את בני אלא תורה, שאדם אוכל משכרה בעולם הזה והקדשן קימת לעולם הבא. ושאר כל אמניות אינן כן. כשאדם בא לידי חלי או לידי זקנה או לידי יסורין ואינו יכול לעסוק במלאכתו, הרי הוא מת ברעב. אבל התורה אינה כן, אלא משמרתו מכל רע בנערותו ונותנת לו אחרית ותקנה בזקנותו. בנערותו מהו אומר, וקני ה' יחליפו כח. בזקנותו מהו אומר, עוד ינובון בשיבה. וכן הוא אומר באברהם אבינו עליו השלום, ואברהם זקן, וה' ברח את אברהם בכל. מצינו שעשה אברהם אבינו את כל התורה כלה עד שלא נתנה שנאמר, עקב אשר שמע אברהם בקלי וישמר משמרותי מצותי חקותי ותורותי:

גיטין

המביא גט ממדינת תים, צריך שיאמר בפני נכתב ובפני נחתם. רבן גמליאל אומר, אף המביא מן הרקם ומן החגר. רבי אליעזר אומר, אפלו מכפר לודים ללוד. וחכמים אומרים, אינו צריך שיאמר בפני נכתב ובפני נחתם

אֵלָא הַמְּבִיא מִמְּדִינַת תֵּימָם
וְהַמּוֹלִיד. וְהַמְּבִיא מִמְּדִינַת
לְמִדִּינָה בְּמִדִּינַת תֵּימָם, צָרִיךְ
שֶׁיֹּאמַר בְּפָנַי נִכְתָּב וּבְפָנַי נִחְתָּם.
רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר,
אֲפֹלוּ מִהִגְמוּנִיָּא לְהִגְמוּנִיָּא:
בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, לֹא יִגְרַשׁ אָדָם
אֶת אִשְׁתּוֹ אֲלֵא אִם בֵּן מֵצָא בָּהּ
דְּבַר עֲרוּתָה, שְׁנֵאמַר כִּי מֵצָא בָּהּ
עֲרוּת דְּבַר. וּבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים,
אֲפֹלוּ הִקְדִּיחָהּ תְּבַשִּׁילוּ, שְׁנֵאמַר כִּי
מֵצָא בָּהּ עֲרוּת דְּבַר. רַבִּי עֲקִיבָא
אוֹמֵר, אֲפֹלוּ מֵצָא אַחֲרֵת נָאָה
הִימָנָה, שְׁנֵאמַר וְהָיָה אִם לֹא תִמָּצָא
חֵן בְּעֵינָיו:

סוּטָה

הַמִּקְנָא לֹא שְׁתּוֹ, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר,
מִקְנָא לָהּ עַל פִּי שְׁנַיִם, וּמִשְׁקָה עַל
פִּי עַד אֶחָד אוֹ עַל פִּי עֶצְמוֹ. רַבִּי
יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר, מִקְנָא לָהּ עַל פִּי
שְׁנַיִם וּמִשְׁקָה עַל פִּי שְׁנַיִם:
מִשְׁמַת רַבִּי מֵאִיר, בְּטָלוּ מוֹשְׁלֵי
מִשְׁלִים. מִשְׁמַת בֶּן עֲזַאי, בְּטָלוּ
הַשְּׁקָדִימִים. מִשְׁמַת בֶּן זֹמְא, בְּטָלוּ
הַדִּרְשָׁנִים. מִשְׁמַת רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ,
פְּסָקָה טוֹבָה מִן הָעוֹלָם. מִשְׁמַת
רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל, בָּא גּוֹבִי
וְרַבּוֹ צְרוּת. מִשְׁמַת רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן

עֲזַרְיָה, פָּסַק הָעֶשֶׂר מִן הַחֲכָמִים.
מִשְׁמַת רַבִּי עֲקִיבָא, בְּטָל כְּבוֹד
הַתּוֹרָה. מִשְׁמַת רַבִּי חֲנִינָא בֶּן
דּוּסָא, בְּטָלוּ אַנְשֵׁי מַעֲשֵׂה. מִשְׁמַת
רַבִּי יוֹסִי קְטָנוּתָא, פָּסְקוּ חֲסִידִים.
וְלָמָּה נִקְרָא שְׁמוֹ קְטָנוּתָא, שֶׁהָיָה
קְטָנוּתוֹ שֶׁל חֲסִידִים. מִשְׁמַת רַבֵּן
יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי, בְּטָל זִיו הַחֲכָמָה.
מִשְׁמַת רַבֵּן גַּמְלִיאֵל הַזֶּקֶן, בְּטָל
כְּבוֹד הַתּוֹרָה וּמִתָּה טְהָרָה
וּפְרִישוּת. מִשְׁמַת רַבִּי יִשְׁמַעֵאל בֶּן
פָּאבִי, בְּטָל זִיו הַכְּהֻנָּה. מִשְׁמַת
רַבִּי, בְּטָלָה עֲנוּה וַיִּרְאֵת חֲטָא. רַבִּי
פְּנִיחָס בֶּן יֵאִיר אוֹמֵר, מִשְׁחַרְבַּב בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ, בּוֹשׁוּ חֲבֵרִים וּבְנֵי חוֹרִין,
וְחָפוּ רֹאשָׁם, וְנִדְּלְדְלוּ אַנְשֵׁי מַעֲשֵׂה,
וְנִבְּרוּ בַּעֲלֵי זְרוּעַ וּבַעֲלֵי לָשׁוֹן, וְאִין
דּוֹרֵשׁ וְאִין מְבַקֵּשׁ, וְאִין שׁוֹאֵל, עַל
מִי לָנוּ לְהַשְׁעֵן, עַל אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים.
רַבִּי אֱלִיעֶזֶר הַגָּדוֹל אוֹמֵר, מִיּוֹם
שֶׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שָׁרוּ חֲכָמִיָּא
לְמַהֲוֵי כְּסָפְרִיא, וְסָפְרִיא כְּחֻזְנִיא,
וְחֻזְנִיא כְּעַמָּא דְּאַרְעָא, וְעַמָּא
דְּאַרְעָא אֲזִלָּא וְנִדְּלְדְלָא, וְאִין
מְבַקֵּשׁ, עַל מִי יֵשׁ לְהַשְׁעֵן, עַל
אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים. בְּעַקְבוֹת מִשְׁיחָא
חֲצָפָא יִסְגָּא, וַיִּקֶּר יֵאֲמִיר, הִנֵּפֶן
תַּתָּן פְּרִיָּה וְתַנִּין בִּיקָר, וְהַמְלָכוֹת
תִּתְּבַדּוּ לְמִינּוֹת, וְאִין תּוֹכַחַתָּה בֵּית

ועד יהיה לינות, והנליל יחרב, והנבלן ישום, ואנשי הנבול יסובבו מעיר לעיר ולא יחוננו, וחכמת סופרים תסרח, ויראי חטא ימאסו, והאמת תהא נעדרת. נערים פני זקנים ילבינו, זקנים יעמדו מפני קטנים. בן מנבל אב, בת קמה באמה, כלל בחמתה, איבי איש אנשי ביתו. פני הדור כפני הפלב, הבן אינו מתביש מאביו, ועל מי יש לנו להשען, על אבינו שבשמים. רבי פנחס בן יאיר אומר, זריזות מביאה לידי נקיות, ונקיות מביאה לידי טהרה, וטהרה מביאה לידי פרישות, ופרישות מביאה לידי קדשה, וקדשה מביאה לידי ענוה, וענוה מביאה לידי יראת חטא, ויראת חטא מביאה לידי חסידות, וחסידות מביאה לידי רוח הקדש, ורוח הקדש מביאה לידי תחית המתים, ותחית המתים באה על ידי אליהו זכור לטוב, אמן:

נדרים

כל פנויי נדרים כנדרים, וחרמים כחרמים, ושבועות כשבועות, ונזירות כנזירות. האומר לחברו, מדרני מן, מפרשני מן, מרחקני מן, שאני אוכל לך,

שאיני טועם לך, אסור. מנדה אני לך, רבי עקיבא היה חוכך בזה להתמיר כנדר רשעים, נדר בנזיר ובקרבן ובשבועה. כנדרים כשרים, לא אמר כלום. כנדרותם, נדר בנזיר ובקרבן:

בראשונה היו אומרים, שלש נשים יוצאות ונוטלות כתבה, האומרת טמאה אני לך, שמים ביני לבינה, נטולה אני מן היהודים. חזרו לומר, שלא תהא אשה נותנת עיניה באחר ומקלקלת על בעלה, אלא האומרת טמאה אני לך, תביא ראיה לדבריה. שמים ביני לבינה, יעשו דרך בקשה, נטולה אני מן היהודים, יפר חלקו, ותהא משמשתו, ותהא נטולה מן היהודים:

נזיר

כל פנויי נזירות כנזירות. האומר אהא, תרי זה נזיר. או אהא נזה, נזיר. נזיק, נזית, פזית, תרי זה נזיר. תריני כזה, תריני מסלסל תריני מכלכל, תרי עלי לשלח פרע, תרי זה נזיר. תרי עלי צפרים, רבי מאיר אומר, נזיר, וחכמים אומרים, אינו נזיר:

נזיר הִיָּה שְׁמוּאֵל, כְּדַבְּרֵי רַבִּי
נְהוֹרַאי, שֶׁנֶּאֱמַר וּמוֹרָה לֹא יַעֲלֶה
עַל רֹאשׁוֹ, נֶאֱמַר בְּשִׁמְשׁוֹן וּמוֹרָה,
וְנֶאֱמַר בְּשִׁמּוּאֵל וּמוֹרָה, מִה מוֹרָה
הָאִמּוֹרָה בְּשִׁמְשׁוֹן, נִזִּיר, אֵף מוֹרָה
הָאִמּוֹרָה בְּשִׁמּוּאֵל, נִזִּיר. אָמַר רַבִּי
יוֹסִי, וְהֵלֵא אֵין מוֹרָה אֱלָא שְׁל
בָּשָׂר וָדָם. אָמַר לוֹ רַבִּי נְהוֹרַאי,
וְהֵלֵא כְּבָר נֶאֱמַר וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל
אֵיךְ אֵלֶיךָ וְשָׁמַע שְׁאוּל וְהִרְגָנִי,
שֶׁכְּבָר הִיָּה עָלָיו מוֹרָה שְׁל בָּשָׂר
וָדָם:

סליק סדר נשים

רַבִּי חֲנַנְיָא בֶּן עֲקָשְׁיָא אוֹמֵר, רָצָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְזַכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל, לְפִיכָךְ הִרְבָּה
לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר יִי חֲפֹץ לְמַעַן צְדָקוֹ וַיַּגְדִּיל תּוֹרָה וַיֹּאדִיר:

קדיש דרבנן

וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא בְּעֶלְמָא דְּבִרְא כְרַעוּתִיָּה וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתִיָּה
בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאָמְרוּ
אֲמֵן.

יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלָם וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא

וַיִּתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרַמֵּם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל

שְׁמִיָּה דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא

לְעָלָא מְכָל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאַמִּירָן בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ

אֲמֵן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן וְעַל

כָּל מִן דְּעֶסְקִין בְּאוֹרֵיתָא דִּי בְּאַתְרָא הָדָן וְדִי בְּכָל אֲתַר וְאַתְרֵי, יְהֵא

לְהוֹן (וּלְכוֹן) שְׁלָמָא רַבָּא חֲנָא וְחֶסְדָּא וְרַחֲמִין וְחַיִּין אֲרִיכִין וּמְזוֹנָא

רוּיְחָא וּפְרָקְנָא מִן קָדָם אֲבוּהוֹן דִּי בְּשְׁמֵיָא וְאַרְעָא, וְאָמְרוּ אֲמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אֲמֵן:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ

אֲמֵן:

סדר נזיקין

אַרְבַּעָה אַבּוֹת נִזְיָקִים, הַשּׁוֹר

וְהַבּוֹר וְהַמִּבְעָה וְהַהֶבְעֵר, לֹא תִּרִי

בבא קמא

השור כהרי המבעה , ולא הרי המבעה כהרי השור. ולא זה וזה, שיש בהן רוח חיים, כהרי האש שאין בו רוח חיים. ולא זה וזה, שדרךן לילך ולהזיק, כהרי הבור שאין דרכו לילך ולהזיק. הצד השנה שבהן, שדרךן להזיק ושמירתן עליה. וכשהזיק, חב המזיק לשלם תשלומי נזק במיטב הארץ:

מוכין שהכובס מוציא, הרי אלו שלו. ושהסורק מוציא, הרי אלו של בעל הבית. הכובס נוטל שלשה חוטין והן שלו. יתר מכון, הרי אלו של בעל הבית. אם היה השחור על גבי תלבן, נוטל את הכל והן שלו. החיט ששיר מן החוט כרי לתפור בו, ומטלית שהיא שלש על שלש, הרי אלו של בעל הבית. מה שהחרש מוציא במעצד, הרי אלו שלו, ובכשיל, של בעל הבית. ואם היה עושה אצל בעל הבית, אף הנסרת של בעל הבית:

בבא מציעא

שנים או תזין בטלית, זה אומר אני מצאתיה וזה אומר אני מצאתיה, זה אומר כלה שלי וזה אומר כלה

שלי, זה ישבע שאין לו בה פחות מחציה, וזה ישבע שאין לו בה פחות מחציה, ויחלקו. זה אומר כלה שלי וזה אומר חציה שלי, האומר כלה שלי, ישבע שאין לו בה פחות משלשה חלקים , והאומר חציה שלי, ישבע שאין לו בה פחות מרביע. זה נוטל שלשה חלקים, וזה נוטל רביע:

שתי גנות זו על גב זו והירק בינתיים, רבי מאיר אומר, של עליון. רבי יהודה אומר, של תחתון. אמר רבי מאיר, אם ירצה העליון לקח את עפרו אין כאן ירק. אמר רבי יהודה, אם ירצה התחתון למלא את גנתו אין כאן ירק. אמר רבי מאיר, מאחר ששניהן יכולין למחות זה על זה, רואין מהיכן ירק זה חי. אמר רבי שמעון, כל שהעליון יכול לפשט את ידו ולטל, הרי הוא שלו, והשאר של תחתון:

בבא בתרא

השתפין שרצו לעשות מחצה בחצר, בונין את הכתל באמצע. מקום שנהגו לבנות גויל, גזית, כפיסין, לבנים, בונים. הכל כמנהג המדינה. בגויל, זה נותן שלשה

טַפְּחִים, וְזֶה נֹתֵן שְׁלֶשֶׁה טַפְּחִים.
בְּגִזִּית, זֶה נֹתֵן טַפְּחִים וּמַחְצָה, וְזֶה
נֹתֵן טַפְּחִים וּמַחְצָה. בַּכִּפִּיטִין, זֶה
נֹתֵן טַפְּחִים, וְזֶה נֹתֵן טַפְּחִים.
בְּלִבְנִים, זֶה נֹתֵן טַפַּח וּמַחְצָה, וְזֶה
נֹתֵן טַפַּח וּמַחְצָה. לְפִיכָךְ אִם נָפַל
הַכֶּתֶל, הַמָּקוֹם וְהָאֲבָנִים שֶׁל
שְׁנֵיהֶם:

הַמִּלֵּוָה אֶת חֲבֵרוֹ בַּשֹּׁטֶר, גּוֹבֶה
מִנְּכָסִים מְשַׁעְבָּדִים. עַל יְדֵי עֲדִים,
גּוֹבֶה מִנְּכָסִים בְּנֵי חוֹרִין. הוֹצִיא
עָלָיו כֶּתֶב יָדוֹ שֶׁהוּא חֵיב לוֹ, גּוֹבֶה
מִנְּכָסִים בְּנֵי חוֹרִין. עָרַב הַיּוֹצֵא
לְאַחֵר חֲתוּם שְׁטָרוֹת, גּוֹבֶה
מִנְּכָסִים בְּנֵי חוֹרִין. מַעֲשֶׂה בָּא לִפְנֵי
רַבִּי יִשְׁמָעֵאל וְאָמַר, גּוֹבֶה מִנְּכָסִים
בְּנֵי חוֹרִין. אָמַר לוֹ בֶּן נָנָס, אֵינּוּ
גּוֹבֶה לֹא מִנְּכָסִים מְשַׁעְבָּדִים וְלֹא
מִנְּכָסִים בְּנֵי חוֹרִין. אָמַר לוֹ, לָמָּה.
אָמַר לוֹ, תְּרִי תַחֲנוּק אֶת אֶחָד
בַּשּׁוּק וּמִצָּאוֹ תִּבְרֹךְ וְאָמַר לוֹ הִנֵּחַ
לוֹ, פֶּטוּר, שֶׁלֹּא עַל אֲמוּנָתוֹ הִלְוָהוּ.
אֲלֹא אֵיזָהוּ עָרַב שֶׁהוּא חֵיב, הִלְוָהוּ
וְאֵנִי נֹתֵן לָךְ, חֵיב, שֶׁכֵּן עַל אֲמוּנָתוֹ
הִלְוָהוּ. אָמַר רַבִּי יִשְׁמָעֵאל, הֲרוּצָה
שִׁיחִכִּים, יַעֲסוּק בְּדִינֵי מַמּוֹנוֹת.
שֶׁאִין לָךְ מִקְצוֹעַ בַּתוֹרָה גְּדוֹל מֵהֶן,
שֶׁהֵן כַּמַּעֲיָן הַנּוֹבֵעַ. וְהֲרוּצָה

סנהדרין

דִּינֵי מַמּוֹנוֹת, בַּשְּׁלֶשֶׁה. גְּזֵלוֹת
וְחִבְלוֹת, בַּשְּׁלֶשֶׁה. גֶּזֶק וְחֲצִי גֶזֶק,
תַּשְׁלוּמֵי כֶּפֶל וְתַשְׁלוּמֵי אַרְבַּעָה
וְחִמְשָׁה, בַּשְּׁלֶשֶׁה. הָאוֹנֵס וְהַמְּפֹתֶה
וְהַמוֹצִיא שֵׁם רַע, בַּשְּׁלֶשֶׁה, דְּבָרֵי
רַבִּי מֵאִיר. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים,
מוֹצִיא שֵׁם רַע, בְּעֶשְׂרִים וּשְׁלֹשָׁה,
מִפְּנֵי שֶׁיֵּשׁ בּוֹ דִּינֵי נִפְשׁוֹת:

הַמִּתְנַבֵּא בְּשֵׁם עֲבוּדָה זָרָה וְאוֹמֵר
כֹּךְ אֲמָרָה עֲבוּדָה זָרָה, אֶפְלוּ כִּי
אֶת הַהִלָּכָה לְטַמֵּא אֶת הַטָּמֵא
וְלִטְהַר אֶת הַטָּהוֹר. הֵבֵא עַל אִשֶּׁת
אִישׁ, כִּינּוֹן שְׁנִכְנֹסָה לְרִשּׁוֹת הַבַּעַל
לְנִשְׁוֹאִין אַף עַל פִּי שֶׁלֹּא נִבְעָלָה,
הֵבֵא עָלֶיהָ תְּרִי זֶה בְּחֻנֵּק. וְזוֹמָמִין
בֵּת כֹּהֵן וּבּוֹעֵלָה, שֶׁכָּל הַזּוֹמָמִין
מִקְדִּימִין לְאוֹתָהּ מִיתָה, חוּץ
מִזּוֹמָמֵי בֵּת כֹּהֵן וּבּוֹעֵלָה:

מכות

בִּיצַר הָעֲדִים נַעֲשִׂים זוֹמָמִין,
מְעִידִין אֹנוּ בְּאִישׁ פְּלוֹנִי שֶׁהוּא בֶּן
גְּרוּשָׁה אוֹ בֶּן חִלּוּצָה, אִין
אוֹמְרִים יַעֲשֶׂה זֶה בֶּן גְּרוּשָׁה אוֹ בֶּן
חִלּוּצָה תַּחְתָּיו, אֲלֹא לֹקָה
אַרְבָּעִים. מְעִידִין אֹנוּ בְּאִישׁ פְּלוֹנִי

שהוא חַיִּב לְגָלוּת, אין אומרים
יגלה זה תחתיו, אלא לוקה
ארבעים. מעידין אנו באיש פלוני
שגרש את אשתו ולא נתן לה
כתבתה, והלא בין היום ובין
למחר סופו לתן לה כתבתה.
אומדין כמה אדם רוצה לתן
בכתבתה של זו, שאם נתאלמנה
או נתגרשה, ואם מתה יירשנה
בעלה. מעידין אנו באיש פלוני
שהוא חַיִּב לחברו אֶלֶף זוז על
מנת לתנן לו מכאן ועד שלשים
יום, והוא אומר מכאן ועד עשר
שנים, אומדין כמה אדם רוצה
לתן ויהיו בידו אֶלֶף זוז, בין נותנן
מכאן ועד שלשים יום, בין נותנן
מכאן ועד עשר שנים:

רבי חנניא בן עקשיא אומר, רצה
הקדוש ברוך הוא לזכות את
ישראל, לפיכך הרבה להם תורה
ומצוות, שנאמר יי חפץ למען צדקו
יגדיל תורה ויאדיר:

שבועות

שבועות שנים שהן ארבע, ידיעות
הטמאה שנים שהן ארבע, יציאות
השבת שנים שהן ארבע, מראות
נגעים שנים שהם ארבעה:

היכן שורי, אומר לו איני יודע מה
אתה סת, והוא שמת או נשבר או
נשבה או נגנב או אבד. משביעך
אני ואמר אמן, חַיִּב. אומר לנושא
שקר והשוכר היכן שורי, אומר לו
מת, והוא שנשבר או נשבה. נשבר,
והוא שמת או נשבה. נשבה, והוא
שמת או נשבר. נגנב, והוא שאבד.
אבד, והוא שנגנב. משביעך אני
ואמר אמן, פטור. מת או נשבר או
נשבה, והוא שנגנב או אבד.
משביעך אני ואמר אמן, חַיִּב. אבד
או נגנב, והוא שמת או נשבר או
נשבה. משביעך אני ואמר אמן,
פטור. זה הכלל, כל המושג
מחובה לחובה ומפטור לפטור
ומפטור לחובה, פטור. מחובה
לפטור, חַיִּב. (זה הכלל, כל
הנשבע להקל על עצמו, חַיִּב.
להחמיר על עצמו, פטור):

עדיות

שמאי אומר, כל הנשים דין שעתן.
והלל אומר, מפקידה לפקידה.
אפלו לימים הרבה, וחכמים
אומרים, לא כדברי זה ולא
כדברי זה, אלא מעת לעת ממעטת
על יד מפקידה לפקידה,
ומפקידה לפקידה ממעטת על יד

מעט לעת. כל אשה שיש לה וסת. ניה שעתה. המשמשת בעדים, הרי זו כפקידה, ממעטת על יד מעט לעת ועל יד מפקידה לפקידה: אמר רבי יהושע, מקבל אני מרבן יוחנן בן זבאי ששמע מרבן ורבן מרבן, הלכה למשה מסיני שאין אליהו בא לטמא ולטהר לרחק ולקרב, אלא לרחק המקורבין בזרוע ולקרב המרחקין בזרוע. משפחת בית צריפה היתה בעבר הירדן ורחקה בן ציון בזרוע, ועוד אחרת היתה שם וקרבה בן ציון בזרוע, כגון אלו, אליהו בא לטמא ולטהר לרחק ולקרב. רבי יהודה אומר, לקרב, אבל לא לרחק. רבי שמעון אומר, להשוות המחלקת, וחכמים אומרים, לא לרחק ולא לקרב, אלא לעשות שלום בעולם, שנאמר הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא וגו' והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם:

עבודה זרה

לפני אידיהן של גוים שלשה ימים אסור לשאת ולתת עמהן, להשאילן ולשאול מהן, להלוותן וללוות מהן, לפרען ולפרע מהן.

רבי יהודה אומר, נפרעין מהן מפני שהוא מצר לו, אמרו לו, אף על פי שמצר הוא עכשיו, שמת הוא לאחר זמן: הלוקח כלי תשמיש מן הגוי, את שדרכו להטביל, יטביל. להגעיל, יגעיל. ללבן באור, ילבן באור. השפוד והאסקלה, מלבנן באור. הסכין, שפה והיא טהורה:

אבות

משה קבל תורה מסיני, ומסרה ליהושע, ויהושע לזקנים, וזקנים לנביאים, ונביאים מסרוה לאנשי כנסת הגדולה. הם אמרו שלשה דברים, הוו מתונים בדין, והעמידו תלמידים הרבה, ועשו סגל לתורה: בן הא הא אומר, לפום צערא אגרא:

כל מה שבקרא הקדוש ברוך הוא בעולמו, לא בקאו אלא לכבודו, שנאמר, כל הנקרא בשמי ולכבודי בקראתיו יצרתיו אף עשיתיו, ואומר, יהנה מלך לעלם ועד: רבי חנניא בן עקשיא אומר, רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצוות, שנאמר יהנה חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

הוריות

הורו בית דין לעבור על אחת
מכל מצות האמורות בתורה
והלך היחיד ועשה שוגג על פיהם.
בין שעשו ועשה עמהן, בין שעשו
ועשה אחריהן, בין שלא עשו
ועשה, פטור, מפני שתלה בבית
דין. הורו בית דין וידע אחר מהן
שטעו או תלמיד והוא ראוי
להוראה והלך ועשה על פיהן.
בין שעשו ועשה עמהן, בין שעשו
ועשה אחריהן, בין שלא עשו

ועשה, הרי זה חייב, מפני שלא
תלה בבית דין. זה תכלול, התולה
בעצמו, חייב. והתולה בבית דין,
פטור:

כהן קודם ללוי, לוי לישראל,
ישראל לממזר, וממזר לנתין,
ונתין לגר, וגר לעבד משחרר.
אימתי, בזמן שכלן שוין. אבל אם
היה ממזר תלמיד חכם וכהן גדול
עם הארץ, ממזר תלמיד חכם
קודם לכהן גדול עם הארץ:

סליק סדר נזיקין

רבי חנניא בן עקשא אומר, רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל, לפיכך הרבה
להם תורה ומצות, שנאמר יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

קדיש דרבנן

יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא דברא כרעותיה וימליך מלכותיה
בתיכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב, ואמרו
אמן.

יהא שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרמם ויתנשא ויתתדר ויתעלה ויתהלל

שמייה דקדשא בריך הוא

לעלא מכל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו
אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל
כל מן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר, יהא
להון (ולכון) שלמא רבא חנא וחסדא ורחמין וחיין אריכין ומזונא
רויחא ופרקנא מן קדם אבותהון די בשמיא וארעא, ואמרו אמן:
יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ
אָמֵן:

סדר קדשים

בְּדָמִים, וּרְחוּץ יָדִים וְרִגְלִים. אָבֵל
הַזֶּמֶן, וְהַנּוֹתֵר, וְהַטָּמֵא, שׁוֹיֵן בְּזֶה
וּבְזֶה:

מנחות

כָּל הַמִּנְחֹת שֶׁנִּקְמְצוּ שְׁלֵא לְשֶׁמֶן,
כְּשֵׁרוֹת, אֵלֶּא שְׁלֵא עָלוּ לִבְעָלִים
מִשּׁוֹם חוֹבָה, חוּץ מִמִּנְחַת חוּטָא
וּמִנְחַת קִנְאוֹת. מִנְחַת חוּטָא וּמִנְחַת
קִנְאוֹת שֶׁקִּמְצָן שְׁלֵא לְשֶׁמֶן, נִתֵּן
בְּכָלִי, וְהַלֵּךְ, וְהַקְטִיר שְׁלֵא לְשֶׁמֶן,
אוֹ לְשֶׁמֶן וְשְׁלֵא לְשֶׁמֶן, אוֹ שְׁלֵא
לְשֶׁמֶן וְלְשֶׁמֶן, פְּסוּלוֹת. כִּיצַד לְשֶׁמֶן
וְשְׁלֵא לְשֶׁמֶן, לְשֵׁם מִנְחַת חוּטָא
וְלְשֵׁם מִנְחַת נִדְבָה, אוֹ שְׁלֵא לְשֶׁמֶן
וְלְשֶׁמֶן, לְשֵׁם מִנְחַת נִדְבָה וְלְשֵׁם
מִנְחַת חוּטָא:

נֶאֱמַר בְּעוֹלַת הַבֶּהֱמָה אִשָּׁה רֵיחַ
נִיחּוֹת, (וּבְעוֹלַת הָעוֹף אִשָּׁה רֵיחַ
נִיחּוֹת), וּבִמְנַחָה אִשָּׁה רֵיחַ נִיחּוֹת,
לְלֶמֶד, שֶׁאַחֲד הַמִּרְבֵּה וְאַחֲד
הַמִּמְעִיט, וּבְלֶבֶד שֶׁיִּכְוֵן אָדָם אֶת
דַּעְתּוֹ לְשָׁמָיִם:

חולין

זבחים

כָּל הַזִּבְחִים שֶׁנִּזְבְּחוּ שְׁלֵא לְשֶׁמֶן,
כְּשֵׁרִים, אֵלֶּא שְׁלֵא עָלוּ לִבְעָלִים
לְשֵׁם חוֹבָה. חוּץ מִן הַפֶּסַח וּמִן
הַחֲטָאֹת. הַפֶּסַח בְּזִמְנוֹ, וְהַחֲטָאֹת
בְּכָל זֶמֶן. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, אִף
הָאֲשָׁם. הַפֶּסַח בְּזִמְנוֹ, וְהַחֲטָאֹת
וְהָאֲשָׁם בְּכָל זֶמֶן. אָמַר רַבִּי
אֱלִיעֶזֶר, הַחֲטָאֹת בָּאָה עַל חֲטָא,
וְהָאֲשָׁם בָּא עַל חֲטָא. מַה חֲטָאֹת
פְּסוּלָה שְׁלֵא לְשֶׁמֶן, אִף הָאֲשָׁם
פְּסוּל שְׁלֵא לְשֶׁמֶן:

אֵלֶּיךָ קָדְשִׁים קָרְבִּין בְּמִשְׁכָּן, קָדְשִׁים
שֶׁהִקְדָּשׁוֹ לְמִשְׁכָּן. קָרְבָּנוֹת הַצִּבּוֹר,
קָרְבִּין בְּמִשְׁכָּן, וְקָרְבָּנוֹת הַיָּחִיד,
בְּבִמָּה. קָרְבָּנוֹת הַיָּחִיד שֶׁהִקְדָּשׁוֹ
לְמִשְׁכָּן, יִקְרְבוּ בְּמִשְׁכָּן. וְאֵם
הַקָּרִיבִין בְּבִמָּה, פָּטוּר. מַה בֵּין
בִּמָּה יָחִיד לְבִמָּה צִבּוֹר. סְמִיכָה,
וְשִׁחִיטַת צֶפֶן, וּמִתֵּן סָבִיב, וְתִנּוּפָה,
וְהַנָּשֶׁה. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אֵין
מִנְחָה בְּבִמָּה, וְכֵהוּן, וּבִגְדֵי שָׂרֵת,
וּכְלֵי שָׂרֵת, וְרֵיחַ נִיחּוֹת, וּמִחִיצָה

קָרָא לַתְּשִׁיעִי עֲשִׂירִי וְלַעֲשִׂירִי
תְּשִׁיעִי וְלֶאֱחָד עֶשֶׂר עֲשִׂירִי, שְׁלֹשְׁתָּן
מִקְדָּשִׁין. הַתְּשִׁיעִי נֶאֱכַל בְּמוֹמּוֹ,
וְהַעֲשִׂירִי מַעֲשֵׂר, וְאֶחָד עֶשֶׂר קָרַב
שְׁלָמִים וְעוֹשָׂה תְּמוּדָה, דְּבָרֵי רַבִּי
מֵאִיר. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, וְכִי יֵשׁ
תְּמוּדָה עוֹשָׂה תְּמוּדָה. אָמְרוּ מִשּׁוּם
רַבִּי מֵאִיר, אֵלּוּ הָיָה תְּמוּדָה, לֹא
הָיָה קָרַב. קָרָא לַתְּשִׁיעִי עֲשִׂירִי
וְלַעֲשִׂירִי עֲשִׂירִי וְלֶאֱחָד עֶשֶׂר
עֲשִׂירִי, אֵין אֶחָד עֶשֶׂר מִקְדָּשׁ. זֶה
הַכֶּלֶל, כֹּל שֶׁלֹּא נֶעְקַר שֵׁם עֲשִׂירִי
מִמֶּנּוּ, אֵין אֶחָד עֶשֶׂר מִקְדָּשׁ:

ערכין

הַכֹּל מֵעֲרִיכִין, וְנִעְרִיכִין, נוֹדְרִים,
וְנִדְרִים, כֹּהֲנִים וְלוֹיִם וְיִשְׂרָאֵלִים,
נָשִׁים וְעֲבָדִים. טְמֵטוֹם וְאַנְדְּרוֹגִינוֹס,
נוֹדְרִים וְנִדְרִים וּמֵעֲרִיכִין, אֲבָל לֹא
נִעְרִיכִין, שְׂאִינוֹ נִעְרָךְ אֶלָּא זָכָר
וְנָדָא וְנִקְבָּה וְנָדָאִית. חֶרֶשׁ שׁוֹטָה
וְקָטָן, נִדְרִין וְנִעְרִיכִין, אֲבָל לֹא
נוֹדְרִין וְלֹא מֵעֲרִיכִין, מִפְּנֵי שְׂאִין
בָּהֶם דָּעַת. פְּחוּת מִבֵּן חֶרֶשׁ, נִדָּר
אֲבָל לֹא נִעְרָךְ:

יִשְׂרָאֵל שִׁירֵשׁ אָבִי אִמּוֹ לוֹי, אִינוֹ
גּוֹאֵל כִּסְדָּר הַזֶּה. וְכֵן לוֹי שִׁירֵשׁ
אֶת אָבִי אִמּוֹ יִשְׂרָאֵל, אִינוֹ גּוֹאֵל
כִּסְדָּר הַזֶּה, שְׂנֵאֲמַר, כִּי בְּתִי עָרִי

הַכֹּל שׁוֹחֲטִין וְשׁחִיטָתָן כְּשֶׁרָה, חוּץ
מִחֶרֶשׁ, שׁוֹטָה, וְקָטָן, שְׂמָא וְקִלְקִלוֹ
בְּשׁחִיטָתָן. וְכֹלן שִׁשְׁחִטּוּ וְאַחֲרִים
רוֹאִין אוֹתָן, שִׁחִיטָתָן כְּשֶׁרָה.
שִׁחִיטָת נָכְרִי, נִבְלָה וּמִטְמָאָה
בְּמִשָּׁא. הַשּׁוֹחֵט בְּלִילָה, וְכֵן הַסּוּמָא
שִׁשְׁחִט, שִׁחִיטָתוֹ כְּשֶׁרָה. הַשּׁוֹחֵט
בְּשֶׁבֶת, וּבִיּוֹם הַכַּפּוּרִים, אֵף עַל פִּי
שְׂמִתְחִיב בְּנִפְשׁוֹ, שִׁחִיטָתוֹ כְּשֶׁרָה:
לֹא יִטּוֹל אָדָם אִם עַל בָּנִים, אֲפִלּוּ
לְטַהֵר אֶת הַמִּצְוָע. וְמָה אִם מִצְוָה
קִלָּה שֶׁהִיא כְּאֶסֶר, אֲמָרָה תּוֹרָה,
לְמַעַן יִיטֵב לָךְ וְהִתְאַרְכְּתָּ יָמִים, קַל
וְחִמֵּר עַל מִצְוֹת תְּמוּדוֹת שֶׁבַתוֹרָה:

בכורות

הַלּוֹקֵחַ עֶבֶר חֲמוּרוֹ שֶׁל נָכְרִי,
וְהַמּוֹכֵר לוֹ אֵף עַל פִּי שְׂאִינוֹ רִשְׁאִי,
וְהַמְּשַׁתֵּף לוֹ, וְהַמִּקְבֵּל מִמֶּנּוּ,
וְהַנּוֹתֵן לוֹ בְּקִבְלָה, פְּטוּר מִן
הַבְּכוּרָה, שְׂנֵאֲמַר, בְּיִשְׂרָאֵל, אֲבָל
לֹא בְּאַחֲרִים. כֹּהֲנִים וְלוֹיִם פְּטוּרִין
מִקַּל וְחִמֵּר, אִם פְּטָרוֹ שֶׁל יִשְׂרָאֵל
בַּמִּדְבָּר, דִּין הוּא שִׁיפְטָרוֹ שֶׁל
עַצְמוֹ:

יָצְאוּ שְׁנַיִם כְּאַחֵד, מוֹנֵה אוֹתָן שְׁנַיִם
שְׁנַיִם. מִנָּאן אֶחָד, תְּשִׁיעִי וְעֲשִׂירִי
מִקְלָקְלִין. יָצְאוּ תְּשִׁיעִי וְעֲשִׂירִי
כְּאַחַת, תְּשִׁיעִי וְעֲשִׂירִי מִקְלָקְלִין.

הַלְלוּם, עַד שִׁיחַא לְוִי וּבְעָרֵי הַלְלוּם
 וְדַבְּרֵי רַבִּי. וְחֻכָּמִים אֹמְרִים, אֵין
 הַדְּבָרִים אֲמוּרִים אֱלָא בְעָרֵי
 הַלְלוּם. אֵין עוֹשִׂים שְׁדָה מְגֻרָשׁ וְלֹא
 מְגֻרָשׁ שְׁדָה, וְלֹא מְגֻרָשׁ עִיר וְלֹא
 עִיר מְגֻרָשׁ. אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר,
 בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים, בְּעָרֵי
 הַלְלוּם. אֲבָל בְּעָרֵי יִשְׂרָאֵל, עוֹשִׂין
 שְׁדָה מְגֻרָשׁ וְלֹא מְגֻרָשׁ שְׁדָה, מְגֻרָשׁ
 עִיר וְלֹא עִיר מְגֻרָשׁ, כְּדִי שְׁלֹא
 יִחְרִיבוּ אֶת עָרֵי יִשְׂרָאֵל. הַפְתָּנִים
 וְהַלְלוּם מוֹכְרִים לְעוֹלָם וְגוֹאֲלִים
 לְעוֹלָם, שְׁנֵאמַר, גְּאֻלַּת עוֹלָם תִּהְיֶה
 לַלְלוּם:

תמורה

הַכֹּל מְמִירִים, אֶחָד אֲנָשִׁים וְאֶחָד
 נָשִׁים. לֹא שְׁאָדָם רִשְׁאֵי לְהַמִּיר,
 אֱלָא, שְׁאָם הַמִּיר, מוֹמֵר, וְסוֹפֵג אֶת
 הָאֲרָבָעִים. הַפְתָּנִים מְמִירִים אֶת
 שְׁלָהֶם, וְיִשְׂרָאֵל מְמִירִים אֶת
 שְׁלָהֶם. אֵין הַפְתָּנִים מְמִירִים לֹא
 בַחֲטָאת וְלֹא בְּאִשָּׁם וְלֹא בִבְכוּר.
 אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי, (וְכִי)
 מִפְּנֵי מָה אֵין מְמִירִים בִּבְכוּר. אָמַר
 לֹו רַבִּי עֲקִיבָא, חֲטָאת וְאִשָּׁם מִתְּנָה
 לַכֹּהֵן, וְהַבְּכוּר מִתְּנָה לַכֹּהֵן, מָה
 חֲטָאת וְאִשָּׁם אֵין מְמִירִים בֹּו, אִף
 הַבְּכוּר לֹא יִמְרְנוּ בֹּו. אָמַר לֹו רַבִּי

יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי, מָה לִּי אֵינוֹ מְמִיר
 בַּחֲטָאת וּבְאִשָּׁם שְׁאֵין זָכִין בָּהֶן
 בַּחֲטִיָּהֶם, תֹּאמַר בִּבְכוּר שְׁזָכִין בֹּו
 בַּחֲטִיָּו. אָמַר לֹו רַבִּי עֲקִיבָא, וְהִלֵּא
 כָּבֵר נֶאֱמַר, וְהָיָה הוּא וְתַמּוּרְתּוֹ
 יִהְיֶה קֶדֶשׁ, הֵיכָן קֶדֶשׁ חָלָה עָלָיו,
 בְּבֵית הַבְּעָלִים, אִף תַּמּוּרָה בְּבֵית
 הַבְּעָלִים:

כָּל הַקֶּדָּשִׁים שְׁנִשְׁחָטוּ חוּץ לְזִמְנוֹ,
 וְחוּץ לְמִקְוָמוֹ, הָרִי אֵלָיו יִשְׂרָפוּ.
 אִשָּׁם תָּלוּי, יִשְׂרָף. רַבִּי יְהוּדָה
 אָמַר, יִקְבֵּר. חֲטָאת הָעוֹף הַבָּאָה
 עַל סִפָּק, תִּשְׂרָף. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר,
 יִטְוֶלָהּ לְאַמָּה. כָּל הַנִּשְׂרָפִין, לֹא
 יִקְבְּרוּ. וְכָל הַנִּקְבָּרִים, לֹא יִשְׂרָפוּ.
 רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, אִם רָצָה
 לְהַחֲמִיר עַל עֲצָמוֹ לְשְׂרוֹף אֶת
 הַנִּקְבָּרִים, רִשְׁאֵי. אָמְרוּ לֹו, אֵינוֹ
 מִתֵּר לְשִׁנּוֹת:

כריתות

שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ כְּרִיתוֹת בַּתּוֹרָה, הַבָּא
 עַל הָאָם, וְעַל אִשָּׁת הָאָב, וְעַל
 הַכֹּלָה, הַבָּא עַל הַזָּכוֹר, וְעַל
 הַבְּהֵמָה, וְאִשָּׁה הַמְּבִיאָה אֶת
 הַבְּהֵמָה עָלֶיהָ, הַבָּא עַל אִשָּׁה
 וּבִתָּהּ, וְעַל אִשָּׁת אִישׁ, הַבָּא עַל
 אָחוּתוֹ, וְעַל אָחוּת אָבִיו, וְעַל אָחוּת
 אִמּוֹ, וְעַל אָחוּת אִשְׁתּוֹ, וְעַל אִשָּׁת

אָחיו, וְעַל אִשֶּׁת אָחִי אָבִיו, וְעַל
הַנָּדָה, הַמְגֵדָה, וְהַעֹבֵד עֲבוּדָה
זָרָה, וְהַנּוֹתֵן מִזְרָעוֹ לַמֶּלֶךְ, וּבַעַל
אֹב, הַמְחַלֵּל אֶת הַשַּׁבָּת, וְטָמֵא
שְׂאֵכֵל אֶת הַקֹּדֶשׁ, וְהָבֵא לַמִּקְדָּשׁ
טָמֵא, הָאוֹכֵל חֶלֶב, וְדָם, וְנוֹתֵר,
וּפְגוּל, הַשּׁוֹחֵט וְהַמַּעֲלֶה בַחוּץ,
הָאוֹכֵל חֶמֶץ בַּפֶּסַח, וְהָאוֹכֵל
וְהַעוֹשֶׂה מְלָאכָה בַּיּוֹם הַכַּפּוּרִים,
הַמַּפְטֵם אֶת הַשָּׁמֶן, וְהַמַּפְטֵם אֶת
הַקֶּטֶרֶת, וְהַסֹּדֵף בַּשָּׁמֶן הַמִּשְׁחָה.
הַפֶּסַח וְהַמִּילָה בְּמִצּוֹת עֲשֵׂה:

רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, כְּבָשִׁים קוֹדְמִין
לְעֹזִים בְּכָל מָקוֹם. יָכוֹל מִפְּנֵי שֶׁהֵן
מִבְּחֵרִין מֵהֵן, תִּלְמוּד לֹאמַר, וְאִם
כְּבִישׁ יָבִיא קָרְבָּנוֹ לְחֻטָּאת, מִלְּמַד
שְׁשִׁייתָהֶן שְׁקוּלִין. תּוֹרִין קוֹדְמִין
לְבָנֵי יוֹנָה בְּכָל מָקוֹם. יָכוֹל מִפְּנֵי
שֶׁהֵן מִבְּחֵרִים מֵהֵן, תִּלְמוּד לֹאמַר,
וְכֵן יוֹנָה אוֹ תוֹר לְחֻטָּאת, מִלְּמַד
שְׁשִׁייתָהֶן שְׁקוּלִין. הָאֵב קוֹדֵם לָאֵם
בְּכָל מָקוֹם. יָכוֹל שֶׁכְּבוֹד הָאֵב
עוֹדֵף עַל כְּבוֹד הָאֵם, תִּלְמוּד
לֹאמַר, אִישׁ אָמוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ,
מִלְּמַד, שְׁשִׁייתָהֶן שְׁקוּלִים. אָבִל
אָמְרוּ חֲכָמִים, הָאֵב קוֹדֵם לָאֵם
בְּכָל מָקוֹם, מִפְּנֵי שֶׁהוּא וְאָמוֹ חֵיבִין
בְּכְבוֹד אָבִיו, וְכֵן בְּתִלְמוּד תּוֹרָה.
אִם זָכָה הֵבֵן לְפָנֵי הָרַב, קוֹדֵם אֶת

הָאֵב בְּכָל מָקוֹם, מִפְּנֵי שֶׁהוּא וְאָבִיו
חֵיבִין בְּכְבוֹד רַבּוֹ:

מעילה

קָדְשֵׁי קֳדָשִׁים שֶׁשִּׁחֲטוּן בְּדֶרוֹם,
מוֹעֲלִין בָּהֶן. שִׁחֲטוּן בְּדֶרוֹם וְקָבֵל
דָּמָן בַּצָּפוֹן, בַּצָּפוֹן וְקָבֵל דָּמָן
בְּדֶרוֹם, שִׁחֲטוּן בַּיּוֹם וְזָרֵק בַּלַּיְלָה,
בַּלַּיְלָה וְזָרֵק בַּיּוֹם, אוֹ שֶׁשִּׁחֲטוּן חוּץ
לְזִמְנָן וְחוּץ לְמִקְוָם, מוֹעֲלִין בָּהֶן.
כָּלֵל אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, כָּל שֶׁהִיָּה
לָהּ שְׁעַת הַתֵּר לַכֹּהֲנִים, אֵין מוֹעֲלִין
בָּהּ. וְשֵׁלֵא הִיָּה לָהּ שְׁעַת הַתֵּר
לַכֹּהֲנִים, מוֹעֲלִין בָּהּ. אֵיזוֹ הִיא
שֶׁהִיָּה לָהּ שְׁעַת הַתֵּר לַכֹּהֲנִים,
שְׁלֵנָה, וְשִׁנְטָמָא, וְשִׁינְטָא. אֵיזוֹ
הִיא שֵׁלֵא הִיָּה לָהּ שְׁעַת הַתֵּר
לַכֹּהֲנִים, שֶׁנִּשְׁחָטָה חוּץ לְזִמְנָה, חוּץ
לְמִקְוָמָהּ, וְשֶׁקָּבְלוּ פְּסוּלִין וְזָרְקוּ
אֶת דָּמָהּ:

פְּרוּטָה שֶׁל הַקֹּדֶשׁ שֶׁנִּפְלָה לְתוֹךְ
הַכִּיס, אוֹ שֶׁאָמַר פְּרוּטָה בְּכִיס זֶה
הַקֹּדֶשׁ, כִּיּוֹן שֶׁהוֹצִיא אֶת הָרֵאשׁוֹנָה,
מֵעַל, דִּבְרֵי רַבִּי עֲקִיבָא. וְחֲכָמִים
אוֹמְרִים, עַד שִׁיּוּצִיא אֶת כָּל הַכִּיס.
מוֹדָה רַבִּי עֲקִיבָא, בְּאוֹמַר פְּרוּטָה
מִן הַכִּיס זֶה הַקֹּדֶשׁ, שֶׁהוּא מוֹצִיא
וְהוֹלֵךְ עַד שִׁיּוּצִיא אֶת כָּל הַכִּיס:

תמיד

בשלישה מקומות הפתנים שומרים בבית המקדש. בבית אבטינס. בבית הניצוץ, ובבית המוקד. בית אבטינס ובית הניצוץ היו עליות. והרובים שומרים שם. בית המוקד, כפה, ובית גדול היה, מקף רובדים של אבן, וזקני בית אב ישנים שם, ומפתחות העזרה בידם. ופרחי כהנה איש כסותו בארץ. לא היו ישנים בבגדי קדש. אלא פושטין ומקפלין ומניחים אותן תחת ראשיהן, ומתכסין בכסות עצמן. ארע קרי לאחד מהן, יוצא והולך לו במסכה ההולכת תחת הבירה, והנרות דולקין מכאן ומכאן, עד שהוא מגיע לבית הטבילה, ומדורה היתה שם, ובית פסא של כבוד. וזה היה כבודו, מצאו נעול, יורע שיש שם אדם. פתוח, יורע שאין שם אדם. ירד וטבל, עלה ונסתפג, ונתחמם כנגד המדורה, בא וישב לו אצל אחיו הפתנים עד שהשערים נפתחים, יוצא והולך לו:

השיר שהיו הלויים אומרים במקדש, ביום הראשון היו אומרים, לה' הארץ ומלואה תבל ויושבי בה. בשני היו אומרים,

גדול יי ומהלל מאד בעיר אלהינו. הר קדשו. בשלישי היו אומרים, אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפט. ברביעי היו אומרים, אל נקמות יי אל נקמות הופיע (וגו'). בתמישי היו אומרים, הרנינו לאלהים עוזנו, הריעו לאלהי יעקב. בששי היו אומרים, ה' מלך גאות לבש וגו'. בשבת היו אומרים, מזמור שיר ליום השבת, מזמור שיר לעתיד לבוא ליום שכלו שבת מנוחה לחיי העולמים:

מידות

בשלישה מקומות הפתנים שומרים בבית המקדש, בבית אבטינס, ובבית הניצוץ, ובבית המוקד. והלויים בעשרים ואחד מקום. חמשה, על חמשה שערי הר הבית. ארבעה, על ארבע פנותיו מתוכו. חמשה, על חמשה שערי העזרה. ארבעה, על ארבע פנותיה מבחוץ, ואחד בלשכת הקרבן, ואחד בלשכת הפרכת, ואחד לאחורי בית הכפרת:

שבדרום, לשכת העץ, לשכת הגזלה, לשכת הנזית. לשכת העץ, אמר רבי אליעזר בן יעקב, שכחתי מה היתה משמשת, אבא

שָׁאוּל אָמַר, לְשֵׁכֶת כֹּהֵן גָּדוֹל, (וְהָיָא) הִיָּתָה אַחֲוֵי שְׁתִּיָּהּ, וְגַם שְׁלִשְׁתָּן שָׁנָה. לְשֵׁכֶת הַגּוֹלָה, שֶׁם הָיָה בּוֹר קְבוּעַ, וְהַגְלָגַל נָתוּן עָלָיו, וּמִשָּׁם מְסַפִּיקִים מַיִם לְכָל הָעֶזְרָה. לְשֵׁכֶת הַגְּזִית, שֶׁם הִיָּתָה סִנֵּה־דָרִי גְדוֹלָה שֶׁל יִשְׂרָאֵל יוֹשֶׁבֶת וְדָנָה אֶת הַכֹּהֲנָה, וְכֵהֵן שֶׁנִּמְצָא בּוֹ פָּסוּל, לֹבֵשׁ שְׁחוּרִים וּמִתְעַטֵּף שְׁחוּרִים, וְיוֹצֵא וְהוֹלֵךְ לוֹ, וְשֶׁלֹּא נִמְצָא בּוֹ פָּסוּל, לֹבֵשׁ לְבָנִים וּמִתְעַטֵּף לְבָנִים, נִכְנָס וּמִשְׁמֵשׁ עִם אַחֲיוֹ הַכֹּהֲנִים. וַיּוֹם טוֹב הָיוּ עוֹשִׂים, שֶׁלֹּא נִמְצָא פָּסוּל בְּזֶרְעוֹ שֶׁל אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן, וְכֵךְ הָיוּ אֹמְרִים, בְּרוּךְ הַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא, שֶׁלֹּא נִמְצָא פָּסוּל בְּזֶרְעוֹ שֶׁל אֶהֱרֹן, וּבְרוּךְ הוּא, שֶׁבָּחַר בְּאַהֲרֹן וּבְבָנָיו לַעֲמֹד לְשֵׁרֵת לִפְנֵי ה' בְּבֵית קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשׁ:

קינים

חֲטָאת הָעוֹף נַעֲשִׂית לְמִטָּה, וְחֲטָאת בְּהֵמָה לְמַעְלָה. עוֹלֹת הָעוֹף נַעֲשִׂית לְמַעְלָה, וְעוֹלֹת הַבְּהֵמָה לְמִטָּה. אִם שָׁנָה בָּזָה וּבָזָה, פָּסוּל. סֵדֶר קִנִּים כֵּךְ הוּא, תְּחוּבָה אֶחָד חֲטָאת וְאַחַד עוֹלָה. בַּנְּדָרִים וּבַנְּדָבוֹת, כָּלֵן עוֹלוֹת. אִיזָהוּ נֶדֶר,

הָאֹמֵר הִרִי עָלַי עוֹלָה. וְאִיזָהוּ נֶדֶבָה, הָאֹמֵר הִרִי זֹו עוֹלָה. מֵה בֵּין נְדָרִים לְנְדָבוֹת, אֵלֹא שֶׁתְּנָדָרִים, מֵתוֹ אוֹ נִגְנְבוּ, תִּיבִים בְּאַחֲרֵי־וֹתָם. וּנְדָבוֹת, מֵתוֹ אוֹ נִגְנְבוּ, אֵין תִּיבִים בְּאַחֲרֵי־וֹתָן:

הָאִשָּׁה שְׂאֵמָרָה, הִרִי עָלַי קֵן כְּשֶׁאֵלֵךְ זָכָר, יִלְדָה זָכָר, מְבִיאָה שְׁתֵּי קִנִּים, אֶחָת לְנִדְרָה וְאַחַת לְחוּבָתָהּ. נִתְּנָתָם לַכֹּהֵן, וְהַכֹּהֵן צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת שְׁלֹשׁ פְּרִידִים מִלְּמַעַלָן וְאַחַת מִלְּמַטָּן, לֹא עָשָׂה כֵן, אֵלֹא עָשָׂה שְׁתֵּים לְמַעַלָן וּשְׁתֵּים לְמַטָּן וְלֹא נִמְלָךְ, צָרִיכָה לְהָבִיא עוֹד פְּרִידָה אֶחָת וַיִּקְרִיבָנָה לְמַעַלָן, מִמִּין אֶחָד. מִשְׁנֵי מִינִין, תָּבִיא שְׁתֵּים, פֶּרֶשֶׁה נִדְרָה, צָרִיכָה לְהָבִיא עוֹד שְׁלֹשׁ פְּרִידִים, מִמִּין אֶחָד. מִשְׁנֵי מִינִין, תָּבִיא אַרְבַּע. קִבְּעָה נִדְרָה, צָרִיכָה לְהָבִיא עוֹד חֲמֵשׁ פְּרִידִים, מִמִּין אֶחָד. מִשְׁנֵי מִינִין, תָּבִיא שֵׁשׁ. נִתְּנָתָם לַכֹּהֵן וְאֵין יָדוּעַ מֵה נִתְּנָה, הֵלֵךְ תִּכְתֵּן וְעָשָׂה וְאֵין יָדוּעַ מֵה עָשָׂה, צָרִיכָה לְהָבִיא עוֹד אַרְבַּע פְּרִידִים לְנִדְרָה, וּשְׁתֵּים לְחוּבָתָהּ, וְחֲטָאת אֶחָת. בֶּן עֲזַאי אָמַר, שְׁתֵּי חֲטָאוֹת. אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, זֶה הוּא שְׂאֵמָרוֹ, כְּשֶׁהוּא חֵי קוֹלוֹ אֶחָד, וְכְשֶׁהוּא מֵת קוֹלוֹ

שְׁבַעַה. כִּיצַד קוּלוּ שְׁבַעַה, שְׁתִּי
קִרְנִיו, שְׁתִּי חֲצוּצְרוֹת. שְׁתִּי שׁוֹקִיו,
שְׁנֵי חֲלִילִין. עוֹרוּ לַתּוֹף, מַעְיו
לְנִבְלִים, בְּנֵי מַעְיו לְכַנּוּרוֹת. וַיֵּשׁ
אוֹמְרִים, אַף צִמְרוּ לַתְּכֵלֶת. רַבִּי
שִׁמְעוֹן בֶּן עֲקִשָּׁא אוֹמֵר, זִקְנֵי עַם
הָאָרֶץ, כָּל זְמַן שְׁמִזְקִינֵין, דַּעְתָּן

מִטְרַפֶּת עֲלֵיהֶן, שְׁנַאמֵר, מִסִּיר
שָׁפָה לְנַאמְנִים וְטַעַם זִקְנִים יָקָח.
אַבְל זִקְנֵי תוֹרָה אֵינָן כֵּן, אֶלָּא כָּל
זְמַן שְׁמִזְקִינֵין, דַּעְתָּן מִתִּישְׁבֶּת
עֲלֵיהֶן, שְׁנַאמֵר, בִּישִׁישִׁים חֲכָמָה
וְאֶרֶךְ יָמִים תִּבּוֹנָה:

סליק סדר קדשים

רַבִּי חֲנִנְיָא בֶּן עֲקִשָּׁא אוֹמֵר, רָצָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְזַכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל, לְפִיכָךְ הִרְבָּה
לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת, שְׁנַאמֵר יִי חֲפִץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיֵּאדִיר:

קדיש דרבנן

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דְּבִרָא כְּרַעוּתִיהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתִיהּ
בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעָגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאָמְרוּ
אָמֵן.

יְהֵא שְׁמִיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלָם וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא

יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרַמֵּם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלָּה וַיִּתְהַלָּל

שְׁמִיהּ דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא

לְעָלָא מְכָל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְּאַמִּירָן בְּעָלְמָא וְאָמְרוּ

אָמֵן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן וְעַל

כָּל מִן דְּעִסְקִין בְּאוֹרֵיתָא דִּי בְּאַתְרָא הָדָן וְדִי בְּכָל אֶתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא

לְהוֹן (וּלְכוֹן) שְׁלָמָא רַבָּא חֲנָא וְחֲסִידָא וְרַחֲמִין וְחַיִּין אֲרִיכִין וּמְזוֹנָא

רוּיחָא וּפְרָקְנָא מִן קָדָם אֲבוּהוֹן דִּי בְּשְׁמֵינָא וְאַרְעָא, וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵינָא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ

אָמֵן:

סדר שחרות

מקוואות

שש מעלות במקואות. זו למעלה מזו, וזו למעלה מזו. מי גבאים, שתה טמא ושתה טהור, טמא. שתה טמא ומלא בכלי טהור, טמא. שתה טמא ונפל כפר של תרומה, אם הדית, טמא. ואם לא הדית, טהור:

אכל אכלים טמאים, ושתה משקים טמאים, טבל וְהִקְיָאן, טמאים, מפני שאין טהורים בנוף. שתה מים טמאים, טבל וְהִקְיָאם, טהורים, מפני שהם טהורים בנוף. בלע טבעת טהורה, נכנס לאהל המת, הנה ושנה וטבל וְהִקְיָאָה, תרי היא כמות שהיתה. בלע טבעת טמאה, טובל ואוכל בתרומה. הקיאה, טמאה וטמאתו. חץ שהוא תחוב באדם, בזמן שהוא נראה, חוצץ. ואם אינו נראה, טובל ואוכל בתרומתו:

פרה

רבי אליעזר אומר, עגלה, בת שנתה. ופרה, בת שתיים. וחכמים אומרים, עגלה, בת שתיים. ופרה, בת שלש או בת ארבע. רבי מאיר אומר, אף בת חמש כשרה תזקנה, אלא שאין ממתניין לה, שפא תשחיר, שלא תפסל. אמר רבי

יהושע, לא שמעתי אלא שלשית. אמרו לו, מה הלשון שלשית. אמר להם, כך שמעתי סתם. אמר בן עזאי, אני אפרש. אם אומר אתה, שלשית, לאחרות במנין. וכשאתה אומר, שלשית, בת שלש שנים. כיוצא בו אמרו, כרם רבעי. אמרו לו, מה הלשון רבעי. אמר להם, כך שמעתי סתם. אמר בן עזאי, אני אפרש. אם אומר אתה, רביעי, לאחרים במנין. וכשאתה אומר, רבעי, בן ארבע שנים. כיוצא בו אמרו, האוכל בבית המנוגע פרס משלש לקב. אמרו לו, אומר להם, משמונה עשרה לסאה. אמר להם, כך שמעתי סתם. אמר בן עזאי, אני אפרש. אם אומר אתה משלש לקב, אין בו חלה. וכשאתה אומר משמונה עשרה לסאה, מעטתו חלתו:

טבל את האזוב ביום והנה ביום, כשר. ביום והנה בלילה, בלילה והנה ביום, פסול. אבל הוא עצמו טובל בלילה ומזה ביום, שאין מזין עד שתגזח החמה. וכלן שעשו משעלה עמוד השחר, כשר:

ידיים

שבעה. ואדם הנוגע בו, טמא
טמאת ערב:

עשרה מקומות אין בהן מושם
מדור גוים, אהלי הערביים,
והסכות, והצריפין, והברגנין,
והאלקטיות, ובית שער, ואוירה
של חצר, והמרחץ, ומקום החצים,
ומקום הלגיונות:

נגעים

מראות נגעים שנים שהן ארבעה.
בהרת עזה כשלג, שניה לה פסיד
ההיכל. והשאת פקרום ביצה,
שניה לה כצמר לבן, דברי רבי
מאיר. וחכמים אומרים, השאת
כצמר לבן, שניה לה פקרום
ביצה:

שני מצורעים שנתערבו
קרפנותיהם, קרב קרפנו של אחד
מהם, ומת אחד מהם, זו ששאלו
אנשי אלכסנדריא את רבי יהושע.
אמר להם, יכתוב נכסיו לאחר
ויביא קרבן עני:

זבים

הרואה ראיה אחת של זוב, בית
שמאי אומרים, כשומרת יום פגוד
יום. ובית הלל אומרים, כבעל
קרי. ראה אחת, ובשני הפסיק,
ובשלישי ראה שנים או אחת

מי רביעית נותנין לידיים, לאחד
אף לשנים. מתצית לג, לשלשה או
לארבעה. מלג, לחמשה ולעשרה
ולמאה. רבי יוסי אומר, ובלבד
שלא יפחות לאחרון שבהם
מרביעית. מוסיפין על השניים,
ואין מוסיפין על הראשונים:

אמר צדוקי גלילי, קובל אני
עליכם פרושים, שאתם כותבין את
המושל עם משה בנט. אומרים
פרושים, קובלין אנו עליך צדוקי
גלילי, שאתם כותבים את המושל
עם השם בדרה, ולא עוד אלא
שאתם כותבין את המושל
מלמעלן ואת השם מלמטן,
שנאמר, ויאמר פרעה מי ה' אשר
אשמע בקלו לשלח את ישראל.
וכשלקה מהו אומר, ה' הצדיק:

אהלות

שנים טמאים במת, אחד טמא
טמאת שבעה, ואחד טמא טמאת
ערב. שלשה טמאין במת, שנים
טמאין טמאת שבעה, ואחד טמא
טמאת ערב. ארבעה טמאין במת,
שלשה טמאין טמאת שבעה, ואחד
טמא טמאת ערב. פיצד שנים,
אדם הנוגע במת, טמא טמאת

מִרְבָּה כְּשֵׁתִים, בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, זָב גָּמוּר, וּבֵית הֶלֶל אוֹמְרִים, מִטְמֵא מִשְׁכָּב וּמוֹשָׁב, וְצָרִיךְ בִּיאַת מִים חַיִּים, וּפְטוּר מִן הַקֶּרֶבֶן. אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן יְהוּדָה, מוֹדִים בֵּית שְׁמַאי בְּזֶה שְׂאִינוּ זָב גָּמוּר, וְעַל מָה נִחְלַקְנוּ, עַל הָרוּאָה שְׁתִּים אוֹ אֶחָת מִרְבָּה כְּשֵׁתִים, וּבִשְׁנֵי הַפְּסִיק, וּבְשִׁלְשֵׁי רָאָה אֶחָת, בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, זָב גָּמוּר, וּבֵית הֶלֶל אוֹמְרִים, מִטְמֵא מִשְׁכָּב וּמוֹשָׁב, וְצָרִיךְ בִּיאַת מִים חַיִּים, וּפְטוּר מִן הַקֶּרֶבֶן:

אֵלּוּ פּוֹסְלִים אֶת הַתְּרוּמָה, הָאוֹכֵל אֶכֶל רֹאשׁוֹן, וְהָאוֹכֵל אֶכֶל שְׁנִי, וְהַשּׁוֹתֶה מִשְׁקִין טְמֵאִין, וְהַבֹּא רֹאשׁוֹ וְרִבּוֹ בְּמִים שְׂאוּבִין, וְטָהוֹר שֶׁנִּפְּלוּ עַל רֹאשׁוֹ וְעַל רִבּוֹ שְׁלֹשָׁה לִגִּין מִים שְׂאוּבִין, וְהַסֶּפֶר, וְהַיָּדִים, וְטָבוֹל יוֹם, וְהָאֵכָלִים וְהַכֵּלִים שֶׁנִּטְמְאוּ בַּמַּשְׁקִים:

נדה

שְׁמַאי אוֹמֵר, כָּל הַנָּשִׁים דִּין שְׁעָתָן. הֶלֶל אוֹמֵר, מִפְּקִידָה לְפִקִּידָה, וְאִפְּלוּ לַיָּמִים הַרְבֵּה, וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים, לֹא כַּדְּבָרִי זֶה וְלֹא כַּדְּבָרִי זֶה, אֶלָּא מַעַת לַעַת מִמַּעֲטָת עַל יַד מִפְּקִידָה לְפִקִּידָה,

וּמִפְּקִידָה לְפִקִּידָה מִמַּעֲטָת עַל יַד מַעַת לַעַת, כָּל אִשָּׁה שֵׁישׁ לָהּ וְסֵת, וַיָּהּ שְׁעָתָהּ, וְהַמַּשְׁמָשֶׁת בְּעֵדִים, הֲרִי זֶה כְּפִקִּידָה, וּמִמַּעֲטָת עַל יַד מַעַת לַעַת וְעַל יַד מִפְּקִידָה לְפִקִּידָה:

הָרוּאָה יוֹם אֶחָד עָשָׂר וְטָבְלָה לָּעֶרֶב וְשִׁמְשָׁה, בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, מִטְמֵאִין מִשְׁכָּב וּמוֹשָׁב, וְחֻיָּבִין בְּקֶרֶבֶן. בֵּית הֶלֶל אוֹמְרִים, פְּטוּרִין מִן הַקֶּרֶבֶן, טָבְלָה בְּיוֹם שְׁלֹאֲחֶרִיו וְשִׁמְשָׁה אֶת בֵּיתָהּ וְאַחֵר כֶּךָ רָאָתָה, בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, מִטְמֵאִין מִשְׁכָּב וּמוֹשָׁב וּפְטוּרִים מִן הַקֶּרֶבֶן, וּבֵית הֶלֶל אוֹמְרִים, הֲרִי זֶה גִּרְגָּרָן, וּמוֹדִים בְּרוּאָה בְּתוֹךְ אֶחָד עָשָׂר יוֹם וְטָבְלָה לָּעֶרֶב וְשִׁמְשָׁה, שְׁמִטְמֵאִין מִשְׁכָּב וּמוֹשָׁב וְחֻיָּבִין בְּקֶרֶבֶן, טָבְלָה בְּיוֹם שְׁלֹאֲחֶרִיו וְשִׁמְשָׁה, הֲרִי זֶה תְּרֻבּוֹת רָעָה, וּמִנְעֵן וּבְעִילָתָן תְּלוּיִם:

טהרות

שְׁלֹשָׁה עָשָׂר דְּבָרִים בְּגִבְלַת הָעוֹף הַטָּהוֹר, צָרִיכָה מִחֻשְׁבָּה, וְאִינָה צָרִיכָה הַכָּשֶׁר, וּמִטְמֵאָה טְמֵאָה אֵכָלִין בְּכַבִּיצָה, וְכִזְיֹת בְּבֵית הַבְּלִיעָה, וְהָאוֹכֵלָה טָעוֹן הָעֶרֶב שְׁמֵשׁ, וְחֻיָּבִים עָלֶיהָ עַל בִּיאַת

המקדש, ושורפין עליה את
התרומה, והאוכל אבר מן החי
ממנה סופג את הארבעים.
שחיטתה ומליקתה מטהרת את
טרפתה, (דברי רבי מאיר). רבי
יהודה אומר, אינן מטהרות. רבי
יוסי אומר, שחיטתה מטהרת, אבל
לא מליקתה:

בין העגולים לזנין, רשות הרבים.
כרם שלפני הבוצרים, רשות
היחיד. שלאחר הבוצרים, רשות
הרבים. אימתי, בזמן שהרבים
נכנסים בזו ויוצאים בזו. כלי בית
הבד, ושל גת, העקל, בזמן שהן
של עץ, מנגבן והן טהורין. בזמן
שהן של גמי, מישגן כל שנים עשר
חדש, או חולטן בחמים. רבי יוסי
אומר, אם נתנן בשבלת הנזהר, ריו:

כלים

אבות הטמאות, השרץ, ושכבת
זרע, וטמא מת, והמצורע בימי
ספרו, ומי חטאת שאין בהם כדי
הזיה, הרי אלו מטמאין אדם
וכלים במגע, וכלי חרש באויר,
ואינם מטמאין במשא:

צלוחית קטנה שנטל פיה, טמאה.
וגדולה שנטל פיה, טהורה. של
פליטון שנטל פיה, טהורה, מפני

שהיא סורחת את היד. לזנין
גדולים שנטל פיה, טמאין, מפני
שהוא מתקנן לכבשין. והאפרס
של זכוכית, טהורה. אמר רבי
יוסי, אשריך כלים, שנכנסת
בטמאה, ויצאת בטהרה:

טבול יום

המכנס חלות על מנת להפריש,
ונשכו, בית שמאי אומרים, חבור
בטבול יום. ובית הלל אומרים,
אינו חבור. מקרצות נושכות זו בזו,
וכפרות נושכות זו בזו, האופה
חמיטה על גבי חמיטה עד שלא
קרמו בתנור, וקולית של מים
המחלחלת, ורתיחת גריסין של
פול ראשונה, ורתיחת יין חרש,
רבי יהודה אומר, אף של ארז,
בית שמאי אומרים, חבור בטבול
יום. בית הלל אומרים, אינו חבור.
ומורדים בשאר כל הטמאות, בין
קלות בין חמורות:

התורם את חבור ואמר, הרי זו
תרומה על מנת שתעלה שלום,
שלום מן השבר ומן השפיקה,
אבל לא מן הטמאה. רבי שמעון
אומר, אף מן הטמאה. נשברה,
אינה מדמעת. עד היכן תשבר ולא
תדמע, כדי שתתגלגל ותגיע

לבור. רבי יוסי אומר, אף מי שְהִיָּה בו דַּעַת לְהַתְּנוּת וְלֹא הַתְּנָה, נִשְׁבְּרָה אֵינָה מְדַמַּעַת, מִפְּנֵי שֶׁהוּא תַנַּאי בֵּית דִּין:

מכשירין

כָּל מִשְׁקָה שֶׁתַּחֲלָתוֹ לְרִצּוֹן אֵף עַל פִּי שְׁאִין סוּפוֹ לְרִצּוֹן, אוֹ שְׁסוּפוֹ לְרִצּוֹן אֵף עַל פִּי שְׁאִין תַּחֲלָתוֹ לְרִצּוֹן הָרִי זֶה בְּכִי יִתֵּן. מִשְׁקִין טַמְאִים מְטַמְּאִין לְרִצּוֹן וְשֹׁלָא לְרִצּוֹן:

חֵלֵב הָאִשָּׁה מְטַמֵּא לְרִצּוֹן וְשֹׁלָא לְרִצּוֹן, וְחֵלֵב הַבְּהֵמָה אֵינוֹ מְטַמֵּא אֲלָא לְרִצּוֹן. אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא, קָל וְחֹמֶר הַדְּבָרִים, מָה אִם חֵלֵב הָאִשָּׁה שְׁאֵינוֹ מֵיֶחֱד אֲלָא לְקִטְנִים, מְטַמֵּא לְרִצּוֹן וְשֹׁלָא לְרִצּוֹן. חֵלֵב הַבְּהֵמָה שֶׁהוּא מֵיֶחֱד לְקִטְנִים וְלַגְּדוּלִים, אֵינוֹ דִּין שִׁיטְמֵא לְרִצּוֹן וְשֹׁלָא לְרִצּוֹן. אָמְרוּ לוֹ, לֹא, אִם טַמֵּא חֵלֵב הַבְּהֵמָה שֹׁלָא לְרִצּוֹן, שְׂדֵם מִגִּפְתָּה טַמֵּא, יִטְמֵא חֵלֵב הַבְּהֵמָה שֹׁלָא לְרִצּוֹן, שְׂדֵם מִגִּפְתָּה טָהוֹר. אָמַר לָהֶם, מִחֲמִיר אֲנִי בְּחֵלֵב מִבְּדָם, שֶׁתְּחוּלֵב לְרִפּוּאָה, טַמֵּא. וְתַמְקִיז לְרִפּוּאָה, טָהוֹר. אָמְרוּ לוֹ, סְלִי זִיתִים וְעֵנָבִים יוֹכִיחוּ, שֶׁתַּמְשְׁקִים תִּיּוֹצְאִין מִהֶן

לְרִצּוֹן, טַמְאִים. וְשֹׁלָא לְרִצּוֹן, טָהוֹרִים. אָמַר לָהֶן, לֹא, אִם אָמְרָתֶם בְּסִלֵּי זִיתִים וְעֵנָבִים, שֶׁתַּחֲלָתֶן אֲכַל וְסוּפוֹן מִשְׁקָה, תֹּאמְרוּ בְּחֵלֵב שֶׁתַּחֲלָתוֹ וְסוּפוֹ מִשְׁקָה. עַד כָּאן הִיָּתָה תְּשׁוּבָה. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן מִכָּאן וְאֵילָךְ הִיָּינוּ מְשִׁיבִין לְפָנָיו, מִי גִשְׁמִים יוֹכִיחוּ, שֶׁתַּחֲלָתֶן וְסוּפוֹן מִשְׁקָה וְאִינֶן מְטַמְּאִין אֲלָא לְרִצּוֹן. אָמַר לָנוּ, לֹא, אִם אָמְרָתֶם בְּמֵי גִשְׁמִים, שְׁאִין רֶבֶן לְאָדָם, אֲלָא לְאַרְצוֹת וְלְאֵילָנוֹת, וְרַב הַחֵלֵב, לְאָדָם:

עוקצין

כָּל שֶׁהוּא יָד וְלֹא שׁוֹמֵר, מְטַמֵּא וּמְטַמֵּא וְלֹא מַצְטַרֵּף. שׁוֹמֵר, אֵף עַל פִּי שְׁאֵינוֹ יָד, מְטַמֵּא וּמְטַמֵּא וּמַצְטַרֵּף. לֹא שׁוֹמֵר וְלֹא יָד, לֹא מְטַמֵּא וְלֹא מְטַמֵּא:

אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לׁוֹי, עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַנְחִיל לְכָל צַדִּיק וְצַדִּיק שְׁלֹשׁ מְאוֹת וְעֶשְׂרֵה עוֹלָמוֹת, שְׁנֵאֲמַר, לְהַנְחִיל אֶתְּבִי יֵשׁ וְאַצְרֵתֵיהֶם אֲמַלֵּא. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן חֶלְפָתָא, לֹא מְצָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּלִי מִתְזִיק בְּרִכָּה לְיִשְׂרָאֵל אֲלָא הַשְּׁלוֹם,

שנאמר, יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום :
סליק סדר טהרות

רבי חנניא בן עקשיא אומר, רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצוות, שנאמר יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

קדיש דרבנן

יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא דברא כרעותיה וימליך מלכותיה
בחיכון וביומיוכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב, ואמרו
אמן.

יהא שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרמם ויתנשא ויתחדר ויתעלה ויתהלל

שמייה דקדשא בריה הוא

לעלא מכל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו
אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל
כל מן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר, יהא
להון (ולכון) שלמא רבא חנא וחסדא ורחמין וחיין אריכין ומזונא
רויחא ופרקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא, ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:
עשה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל, ואמרו

אמן:

ספר יצירה

בשלישים ושתים נתיבות פליאות
חכמה חקק יי' יהי' צבאות את
עולמו בשלשה ספרים בספר ספר
וספור:

כלל של דבר מקצת אלו
מצטרפין עם אלו ואלו תמורות
אלו, אלו כנגד אלו ואלו כנגד אלו
ואם אין אלו אין אלו וכולם
אדוקין בתלי גלגל ולב: גם את
כל חפץ זה לעומת זה עשה
אלהים טוב לעומת רע רע לעומת
טוב טוב משוב רע מרע הטוב
מבחין את הרע והרע מבחין את
הטוב טובה גנוזה לטובים ורעה

גְּנוּזָה לָרָעִים: וְכִינּוֹן שָׁבָא אֲבָרָהֶם
אָבִינוּ ע"ה הַבֵּיט וּרְאֵה וְחַקֵּר
וְהַבִּין וְחַקֵּק וְחַצֵּב וְצַרֵּף וְיִצֹר
וְחַשֵּׁב וְעֲלֶתָה בִּידּוֹ וְנִגְלָה עָלָיו
אֲדוֹן הַכֹּל יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ לְעַד
וְהוֹשִׁיבוּ בְּחִיקוֹ וּנְשָׁקוּ עַל רֹאשׁוֹ
וְקִרְאוּ אֲבָרָהֶם אוֹהֲבֵנוּ וְכָרַת בְּרִית
לּוֹ וְלִזְרַעוֹ עַד עוֹלָם וְהָאָמִין בָּהּ
וַיַּחֲשֹׁבָה לּוֹ צְדָקָה, וְקִרְא עָלָיו
כְּבוֹד ה' וְכִתִּיב בְּטָרֶם אֶצְרֶךְ
בַּבֶּטֶן יִדְעָתִיךָ. וְכָרַת לּוֹ בְּרִית בֵּין
עֶשְׂרָה אֶצְבָּעוֹת יָדָיו וְהוּא לְשׁוֹן
הַקֶּדֶשׁ. קֶשֶׁר עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם
אוֹתִיּוֹת בְּלִשׁוֹנוֹ. וְהַקֶּבֶ"ה גִּילָה לּוֹ
אֶת סוּדָן, מִשְׁכָּן בָּמִים דִּלְקָן בָּאֵשׁ
רַעֲשָׁן בְּרוּחַ בְּעָרֶן בְּשִׁבְעָה כּוֹכָבִים
נִהְגָן בִּי"ב מִזְלֹת: שְׁמִים אֵשׁ חוֹם
רֹאשׁ, אֲוִיר רוּחַ רְנוּה גְּוִיָּה, אֶרֶץ
מִים קוֹר בֶּטֶן זֶהוּ אִמ"ש: מִי
שִׁבְתָּאֵי שִׁבְתָּ פָּה, צְדָק רֹאשׁוֹן
בְּשִׁבְתָּ עֵין יָמִין. מַאֲדִים שְׁנֵי בְּשִׁבְתָּ

עֵין שְׁמַאל. חֲמָה שְׁלִישִׁי בְּשִׁבְתָּ אֶף
יָמִין. נוּגָה רְבִיעִי בְּשִׁבְתָּ אֶף שְׁמַאל.
כּוֹכַב חֲמִישִׁי בְּשִׁבְתָּ אֶזֶן יָמִין.
לְבָנָה שִׁשִּׁי בְּשִׁבְתָּ אֶזֶן שְׁמַאל זֶהוּ
בִּגְדֵי כִפָּר"ת: וְאֵלֹהֵי י"ב מִזְלֹת (י"ב
חֲדָשִׁים י"ב מִנְהִיגִים) טָלָה נִסָּן
כָּבֵד רֹאשִׁית סְמִיּוֹת שׁוֹר אֲוִיר מָרָה
שְׁמִיעָה חֲרָשׁוֹת שְׁלֹשָׁה אוֹיְבִים
לְשׁוֹן כָּבֵד מָרָה. שְׁלֹשָׁה אוֹהֲבִים
עֵינִים אֲזִנִּים לֵב. שְׁלֹשָׁה מְחִיִּים
שִׁנָּיִם חוֹטֵם טָחוּל. שְׁלֹשָׁה מְמִיתִים
ב' נִקְבִים תַּחְתּוֹנִים וּפָה: שְׁלֹשָׁה
אֵינָם בְּרָשׁוֹתוֹ עֵינָיו אֲזִנָּיו חוֹטְמוֹ.
שְׁלֹשָׁה שְׁמוּעוֹת טוֹבוֹת לְאֶזֶן בְּרָכָה
שְׁמוּעָה טוֹבָה קְלוּס. שְׁלֹשָׁה רֹאשִׁית
רְעוֹת עֵין נוֹאֶפֶת עֵין רְעָה עֵין
מִנְדָּת. שְׁלֹשָׁה רֹאשִׁית טוֹבוֹת בְּשִׁבְתָּ
עֵין טוֹבָה עֵין נֶאֱמָנָת. שְׁלֹשָׁה רְעוֹת
לְלִשׁוֹן דְּבוּר רָע וְהַמְלִשִׁין
וְהַמְדַּבֵּר אֶחָד בְּפֹה וְאֶחָד בִּלְב:

קדיש יתום

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא
בְּעֶלְמָא דְּבִרָא כְּרַעוּתִיהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתִיהּ
בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיִּי דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן.
יְהֵא שְׁמִיהַ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלָם וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא

יִתְבַּרְךָ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְנַשֵּׂא
וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמִיהַ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְעֵלָּא מְכַל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא הַשְׁבָּחָתָא וְנַחֲמָתָא
דְּאַמִּירָן בְּעֵלְמָא וְאַמְרוּ אָמֵן:
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן:
עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאַמְרוּ אָמֵן:

זוהר (פרשת אמור)

לְדַכְּיוֹתָא. וְסִפְרָתֶם לָכֶם, לָכֶם דְּיִיקָא,
כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר וְסִפְרָה לָּהּ שְׁבַעַת
יָמִים, לָּהּ: לְעֲצֻמָּה. אוּף הָכָא לָכֶם:
לְעֲצֻמְכֶם. וְלָמָּה. בְּגִין לְאַתְדַּכְּאָה
בְּמִין עֲלָאִין קִדִּישִׁין, וְלִבְתָּר לְמִיתִי
לְאַתְחַבְּרָא בֵּיהּ בְּמִלְכָּא, וְלִקְבֹּלָא
אוֹרֵייתִיהּ. הָתֵם וְסִפְרָה לָּהּ שְׁבַעַת
יָמִים, הָכָא שְׁבַע שְׁבָתוֹת, אָמַי שְׁבַע
שְׁבָתוֹת. בְּגִין לְמַזְכֵּי לְאַתְדַּכְּאָה
בְּמִין, דִּהְהוּא נָהָר דְּנִגִּיד וְנָפִיק.
וְאַקְרִי מִים חַיִּים. וְהָהוּא נָהָר, שְׁבַע
שְׁבָתוֹת נִפְקוּ מִנִּיהּ. וְעַל דָּא שְׁבַע
שְׁבָתוֹת וְדָאִי, בְּגִין לְמַזְכֵּי בֵּיהּ, כְּמָה
דְּאַתְתָּא, דְּכִיוּ דִּילָּהּ בְּלִילְיָא,
לְאַשְׁתַּמְשָׂא בְּבַעֲלָהּ. כִּךְ כְּתִיב
וּבְרַדְתָּ הַטֵּל עַל הַמַּחֲנֶה לִילָהּ. עַל
הַמַּחֲנֶה כְּתִיב, וְלֹא כְּתִיב וּבְרַדְתָּ
הַטֵּל לִילָהּ. אֵלָּא עַל הַמַּחֲנֶה, בְּגִין

רַבִּי אָבָא וְרַבִּי חֲזִיָּא הָווּ אֲזָלִי
בְּאוֹרְחָא, אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא, כְּתִיב,
וְסִפְרָתֶם לָכֶם מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת מִיּוֹם
הַבִּיאָכֶם אֶת עֹמֶר הַתְּנוּפֶה. מַאי קָא
מִיִּירִי. אָמַר לִיהּ, הָא אוֹקְמוּהָ
חֲבֵרֵיִיא. אָבָל תָּא חֲזִי, יִשְׂרָאֵל כִּד
הָווּ בְּמַצְרַיִם, הָווּ בְּרִשּׁוּתָא אֲחֵרָא,
וְהָווּ אֲחִידִין בְּמִסְאָבוּתָא, כְּאַתְתָּא דָּא,
כִּד הִיא יִתְבָּא בְּיוֹמֵי דְּמִסְאָבוּתָא.
כְּתִיר דְּאַתְגִּזְרוּ, עָאֵלוּ בְּחוּלְקָא
קִדִּישָׁא, דְּאַקְרִי בְּרִית. כִּינִין דְּאַתְאַחֲדוּ
בֵּיהּ, פִּסְק מִסְאָבוּתָא מִנִּיהּ, כְּדָא
אַתְתָּא כִּד פִּסְקוּ מִנָּה דְּמִי מִסְאָבוּתָא.
כְּתִיר דְּאַתְפִּסְקוּ מִנָּה, מַה כְּתִיב,
וְסִפְרָה לָּהּ שְׁבַעַת יָמִים. אוּף הָכָא,
כִּינִין דְּעָאֵלוּ בְּחוּלְקָא קִדִּישָׁא, פִּסְקָא
מִסְאָבוּ מִנִּיהּ, וְאַמַּר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא, מִכָּאן וְלִהְלָאָה חוֹשְׁבָנָא

ד'יורד מ'ההוא נ'קודה, על אינון יומין
 ד'אתקריאו מ'חנה. ומ'תחברת ב'מלכא
 קדישא, ואימתי נחת האי טלא. כד
 קריבו ישראל לטורא דסיני, כדין
 נחת ה'הוא טלא בשלימו, ואדכי.
 ואתפסקת זונהמתן מנייהו, ואתחברו
 ביה ב'מלכא וכנסת ישראל, וקבילו
 אורייתא, והא אוקימנא. ובההוא זמנא,
 נדאי כל הנחלים הולכים אל הים,
 לאתדכא ולאסתחאה, וכלא
 אתקשרו (ס"א אתקדשו) ואתחברו
 ביה ב'מלכא קדישא. תא חזי, כל בר
 נש דלא מני חושבנא דא, אינון שבע
 שבתות תמימות, למזכי לדכיותא דא.
 לא אקרי טהור, ולא בכללא דטהור
 הוא, ולא הוא פדאי למ'הוי ליה
 חולקא באורייתא, ומאן דמטי טהור
 להאי יומא, וחושבנא לא אתאביר
 מנייה, כד מטי להאי ליליא, לבעי
 ליה למלעי באורייתא, ולאתחברא
 בה, ולנטרא דכיו עלאה, דמטי עליה
 בההוא ליליא, ואתדכי, ואוליפנא,
 דאורייתא דבעי ליה למלעי בהאי
 ליליא, אורייתא דבעל פה, בגין
 דיתדכון (ס"א דיתרבק) כחדא,
 ממבועא דנחלא עמיקא. לבתר, בהאי
 יומא, לייתי תורה שבכתב, ויתחבר
 (ס"א בהו) בה, וישתכחון כחדא
 בזווגא חד לעילא, כדין מכריזי
 עליה ואמרי, ואני זאת בריתי אותם
 אמר יי' רוחי אשר עליך ודברי אשר

שמתי בפיו וגו'. ועל דא, חסידי
 קדמאי לא הוו ניימי בהאי ליליא,
 והוו לעאן באורייתא, ואמרי, ניתי
 לאתסנא ירותא קדישא, לן, ולבנו,
 בתרין עלמין. וההוא ליליא כנסת
 ישראל אתעטרא עליהו, ואתיאי
 לאזדווגא ביה ב'מלכא, ותרנוייהו
 מתעטרי על רישיהו, דאינון דזכאן
 להכי. רבי שמעון הכי אמר, בשעתא
 דמתכנשי חבריאי בהאי ליליא
 לגביה, ניתי לתקנא תכשיטי פלה,
 בגין דתשתכח למחר בתכשיטה,
 ותקונהא, לגבי מלכא כדקא יאות.
 זכאה חולקיהון דחבריאי, כד יתבע
 מלכא למטרונייתא, מאן תקין
 תכשיטה, ואנחיר עטרהא, ושוי
 תקונהא, ולית לך בעלמא, מאן דידע
 לתקנא תכשיטי פלה, אלא חבריאי,
 זכאה חולקיהון בעלמא דין ובעלמא
 דאתי, תא חזי, חבריאי מתקני בהאי
 ליליא תכשיטה לכלה, ומעטרי לה
 בעטרהא, לגבי מלכא, ומאן מתקין
 ליה למלכא, בהאי ליליא,
 לאשתכחא בה בכלה, לאזדווגא בה
 במטרונייתא, נהרא קדישא עמיקא
 דכל נהרין, אימא עלאה, ה'הוא
 דכתיב, צאינה וראינה בנות ציון
 במלך שלמה וגו'. לבתר דאתקנינא
 ליה למלכא, ואעטרת ליה, אתיית
 לדכאה לה למטרונייתא, ולאינון
 דמשתכחי גבה, למלכא דתנה ליה

בר יחידאי, אתא לזווגא ליה
במטרוניתא עלאה, מאי עבדת אמיה
כל תהוא ליליא, עאלת לבי גניזתא.
אפיקת עטרא עלאה, בשבעין אבני
יקר סחרנא, ואעטרת ליה, אפיקת
לבושין דמילת ואלבישת ליה,
ואתקנת ליה בתקוני דמלכין, לבתר
עאלת לבי כלה, חמאת עולימתהא,
דקא מתקני עטרהא, ולבושהא,
ותכשיטהא, לתקנא לה, אמרה לון,
הא אתקינת בי טבילה, אתר דמיין
נבעין, וכל ריחין ובוסמין סוחרני
אינון מיין, לדכאה לכלתי, לייתי
כלתי, מטרוניתא דברי, ועולימתהא,
ויתדכון בההוא אתר דאתקינת
בההוא בי טבילה, דמיין נבעין
דעמי, לבתר תקינו לה בתכשיטהא,
אלבישו לה לבושהא, אעטרו לה
בעטרהא, למחר כד ייתי ברי
לאזדווגא במטרוניתא, יתקין היכלא
לכלהו, וישתכח מדוריה בכו כחדא,
כך מלכא קדישא ומטרוניתא,
וחבריאי, כהאי גווגא, ואימא עלאה
דמתקנת כלא, אשתכח דמלכא
עלאה, ומטרוניתא, וחבריאי,
מדוריהון כחדא, ולא מתפרשין
לעלמין, חדא הוא דכתיב, יי מי יגור
באהלך וגו', הולך תמים ופועל צדק,
מאן הוא פועל צדק, אלא, אלין אינון
דמתקני למטרוניתא בתכשיטהא,
בלבושהא, בעטרהא, וכל חד, פועל

צדק אקרי, אמר רבי חייא, אלמלא
לא זכינא בעלמא, אלא למשמע מלין
אלין דיי, זכאה חולקיהון דאינון
דמשתדלי באורייתא, וידעין אורחוי
דמלכא קדישא, דרעוהא דלהון
באורייתא, עליהו כתיב כי בי חשק
ואפלטתו, וכתיב אחלצהו ואכבדהו.

הקדמת הזוהר

רבי שמעון תנה יתיב ולעי באורייתא
בליליא דכלה אתחברת בבועלה,
דתנינן כל אנון חבריא דבני היכלא
דכלה אצטריכו בההיא ליליא דכלה
אזדמנת למנהוי ליומא אחרא גו חופה
בבועלה למנהוי עמה כל תהוא ליליא,
ולמחר עמה בתקוניהא דאיהי
אתתקנת למלעי באורייתא מתורה
לנביאים ומנביאים לכתובים
ובמדרשות דקראי וברזי דחכמתא,
בגין דאלין אנון תיקונין דילה
ותכשיטהא, ואיהי ועולימתהא עאלת
וקיימת על רישיהון ואתתקנת בהו
וחדת בהו כל תהוא ליליא, וליומא
אחרא לא עאלת לחופה אלא
בתדיהו, ואלין אקרון בגי חופתא,
וכיון דעאלת לחופתא קודשא בריך
הוא שאיל עליהו ומברך לון ומעטר
לון בעטרהא דכלה, זכאה חולקיהון,
ותנה רבי שמעון וכלהו חבריא
(בהדיה) מרגנין ברנה דאורייתא
ומחדשין מלין דאורייתא כל חד וחד
מנייהו, ותנה חדי רבי שמעון וכל

שָׁאָר חֲבֵרִיָּא. אָמַר לוֹן רַבִּי שְׁמַעוֹן.
בְּנֵי זִכְאָה חוֹלְקִין בְּגִין דְּלִמְחָר לָא
תִּיעוּל כְּלָה לַחֲוּפָה אֱלָא בְּהַדְיִיכֹן.
בְּגִין דְּכָלְהוּ דְּמִתְקַנִּין תְּקוּנָהָ בְּהָא
לִילְיָא וְחֻדָּאן בָּהּ כְּלָהוּ יְהוֹן רְשִׁימִין
וּכְתִיבִין בְּסִפְרָא דְּדִכְרֵנָּא וְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא מְבָרַךְ לוֹן בְּשַׁבְּעִין בְּרַכָּאן
וְעֵטְרִין דְּעֵלְמָא עֲלָאָה. פֶּתַח רַבִּי
שְׁמַעוֹן וְאָמַר הַשְּׁמִים מְסַפְּרִים כְּבוֹד
אֵל וְגוֹי קָרָא דָּא הָא אוֹקִימָנָא לִיהָ.
אַבְל בְּזִמְנָא דָּא דְּכָלְהָ אַתְעָרָא
לְמִיעַל לַחֲוּפָה בְּיוֹמָא דְּמִחְרָא אַתְתַּקְנַת
וְאַתְנִהִירַת בְּקִישׁוּטָהָ בְּהַדְי חֲבֵרִיָּא
דְּחֻדָּאן עָמָה כָּל הָהִיא לִילְיָא וְאִיהִי
חֻדָּא עֲמָהוֹן. וּבְיוֹמָא דְּמִחְרָא כְּמָה
אוּכְלוּסִין (כְּמָה) חִיילִין וּמִשְׁרַיִין
מִתְפַּנְשִׁין בְּהַדְיָה. וְאִיהִי וְכָלְהוּ מִחְכָּאן
לְכָל חַד וְחַד דְּתִקְנִין לָהּ בְּהָא
לִילְיָא. כִּיּוֹן דְּמִתְחַבְּרִין כְּחֻדָּא וְאִיהִי
חֻמָּא לְבַעֲלָהּ מָה כְּתִיב הַשְּׁמִים

מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל. הַשְּׁמִים דָּא חֻתָּן
דְּעָאֵל לַחֲוּפָה. מְסַפְּרִים, מְנַהֲרִין
כְּזוּהֲרָא דְּסִפִּיר, דְּנִהֲרִיר וְזוּהִיר מְסִיפִי
עֲלֵמָא וְעַד סִיפִי עֲלֵמָא. כְּבוֹד אֵל.
דָּא כְּבוֹד כְּלָה דְּאַקְרִי אֵל. דְּכְתִיב,
אֵל זֹעֵם בְּכָל יוֹם. בְּכָל יוֹמֵי שְׁתָּא
אַקְרִי אֵל, וְהַשְׁתָּא דְּהָא עָאֵלִית לַחֲוּפָה
אַקְרִי כְּבוֹד, וְאַקְרִי אֵל. יָקָר עַל יָקָר.
נִהֲרִיר עַל נִהֲרִיר. וְשִׁלְטָנוּ עַל שִׁלְטָנוּ.
כְּדִין בְּהָהִיא שְׁעָתָא דְּשְׁמִים עָאֵל
לַחֲוּפָה וְאַתִּי וְנִהֲרִיר לָהּ. כָּל אַנּוּן
חֲבֵרִיָּא דְּאַתְקִינוּ לָהּ כְּלָהוּ אַתְפָּרְשִׁי
(אַתְפָּרְשִׁי) בְּשִׁמְחָתָהּ תִּמְנָן הָדָא הוּא
דְּכְתִיב, וּמַעֲשֵׂה יְדָיו מְגִיד הֶרְקִיעַ.
מַעֲשֵׂה יְדָיו, אֵלִין אַנּוּן מְאִרִי קִיָּמָא
דְּבְרִית בְּהַדְי כְּלָה, וְאַנּוּן מְאִרִי קִיָּמָא
דְּבְרִית אַקְרוּן מַעֲשֵׂה יְדָיו, כְּמָא דְּאַתְּ
אָמַר, וּמַעֲשֵׂה יְדָיו כּוֹנֵנָהוּ דָּא בְּרִית
קִיָּמָא דְּחֻתִּים בְּבִשְׂרָא דְּבִר נָשׁ.

רַבִּי חֲנַנְיָא בֶּן עֲקֵשְׁיָא אוֹמַר, רְצָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְזַכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל, לְפִיכָךְ הִרְבָּה
לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר יִי חֲפֹץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיֹּאדִיר:

קדיש דרבנן

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיהּ רַבָּא בְּעֵלְמָא דְּבִרָא כְּרַעוּתִיהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתִיהּ
בְּחֵיכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחַיִּי דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעִנְיָא וּבְזִמְנָן קָרִיב, וְאָמְרוּ
אָמֵן.

יְהֵא שְׁמִיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמֵי עֲלְמִיָּא

יְתַבְּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרַמֵּם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל

שְׁמִיהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא

לְעָלְמָא מְכָל בְּרַכָּתָא וְשִׁירָתָא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא דְּאַמִּירָן בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ

אָמֵן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהֶון וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהֶון וְעַל
כָּל מִן דְּעַסְקִין בְּאוֹרֵיתָא דִּי בְּאַתְרָא הָדָן וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא
לְהֶון (וּלְכוּן) שְׁלָמָא רַבָּא חָנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמִין וְחַיִּין אֲרִיכִין וּמְזֻנָּא
רְוִיחָא וּפְרָקְנָא מִן קַדָּם אָבוּהֶון דִּי בְּשִׁמְיָא וְאַרְעָא, וְאַמְרוּ אָמֵן:
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן:
עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאַמְרוּ
אָמֵן:

תרי"ג מצוות

מצוות	1	פְּרִיָּה וּרְבִיָּה.
מצוות	2	מִיֻּלָּה.
שְׁלָא	3	לֶאֱכֹל גֵּיד הַנֶּשֶׁה.
מצוות	4	קְדוּשַׁת הַחֹדֶשׁ.
מצוות	5	שְׁחִיטַת הַפֶּסַח בְּאַרְבַּעָה עָשָׂר בְּנִיסָן.
מצוות	6	אֲכִילַת בֶּשֶׂר הַפֶּסַח בַּלַּיִל חֲמִשָּׁה עָשָׂר בּוּ.
מצוות	7	הַשְׁבֶּתֶת חֲמִיץ.
מצוות	8	אֲכִילַת מַצָּה.
מצוות	9	קְדוּשַׁת בְּכוֹרוֹת בְּאַרְצָא יִשְׂרָאֵל.
מצוות	10	סְפֹר יְצִיאַת מִצְרַיִם.
מצוות	11	פְּדִיּוֹן פֶּטֶר חֲמוּר.
מצוות	12	עֲרִיפַת פֶּטֶר חֲמוּר.
שְׁלָא	13	לֶאֱכֹל הַפֶּסַח נָא וּמִבּוֹשֶׁל.
שְׁלָא	14	לְהוֹתִיר בֶּשֶׂר הַפֶּסַח עַד בּוֹקֶר.
שְׁלָא	15	יִמְצָא חֲמִיץ בְּרִשְׁוֵיתֵינוּ בְּפֶסַח.
שְׁלָא	16	לֶאֱכֹל מִכָּל דְּבָר שֵׁישׁ בּוּ חֲמִיץ.
שְׁלָא	17	לְהַאֲכִיל מִן הַפֶּסַח לְיִשְׂרָאֵל מְשֻׁמֵּד.
שְׁלָא	18	לְהַאֲכִיל מִן הַפֶּסַח לְגֵר תּוֹשֵׁב.
שְׁלָא	19	לְהוֹצִיא מִבֵּשֶׂר הַפֶּסַח חוּצָה.
שְׁלָא	20	לְשַׁבֵּר עֵצִים מִן הַפֶּסַח.
שְׁלָא	21	יֹאכֵל עֵרֶל מִן הַפֶּסַח.
שְׁלָא	22	לֶאֱכֹל חֲמִיץ בְּפֶסַח.
שְׁלָא	23	יִרְאֶה לָנוּ חֲמִיץ בְּפֶסַח.
שְׁלָא	24	לְעֵצָא בְּשַׁבַּת חוּץ לְתַחוּם.
מצוות	25	הָאֱמָנָה בְּמִצִּיאוֹת הַשֶּׁם.
מצוות	26	קִידוּשׁ שַׁבַּת בְּדִבְרִים.
מצוות	27	כְּבוֹד אָב וְאָם.
שְׁלָא	28	נֶאֱמִין בְּאַלּוּהַ בְּלִיתֵי הַשֶּׁם לְבָדוּ.
שְׁלָא	29	לְעִשּׂוֹת פֶּסֶל.
שְׁלָא	30	לְהַשְׁתַּחֲוֹת לַעֲבוּדָה זָרָה.
שְׁלָא	31	לַעֲבֹד עֲבוּדָה זָרָה בְּמָה שֶׁדָּרְכוּ לְהַעֲבֹד.
שְׁלָא	32	לִישָׁבַע לְשׁוֹא.
שְׁלָא	33	לְעִשּׂוֹת מְלָאכָה בְּשַׁבַּת.
שְׁלָא	34	לְהַרְגוֹ נָקִי.
שְׁלָא	35	לְגַלּוֹת עֲרוֹת אִשְׁתֵּי אִישׁ.
שְׁלָא	36	לְגַנוֹב נֶפֶשׁ מִיִּשְׂרָאֵל.
שְׁלָא	37	לְהַעֲדִיד שֶׁקֶר.
שְׁלָא	38	לְחַמּוֹד.
שְׁלָא	39	לְעִשּׂוֹת צוֹרֵת אָדָם אֶפִּילוּ לָנוּי.
שְׁלָא	40	לְבָנוֹת אֲבִנֵי גְזִית בְּמִזְבֵּחַ.
שְׁלָא	41	לְפַסּוֹעַ עַל הַמִּזְבֵּחַ.
מצוות	42	דִּין עֶבֶד עֲבָרִי.
מצוות	43	יְעוּד שֶׁל אָמָה הָעֲבָרִיָּה.
מצוות	44	פְּדִיּוֹן אָמָה עֲבָרִיָּה.
מצוות	45	בֵּית דִּין לְהַרְגוֹ בְּחֶנֶק הַמְּחוּיָב.
מצוות	46	דִּינֵי קִנְסוֹת.
מצוות	47	בֵּית דִּין לְהַרְגוֹ בְּסִיף הַמְּחוּיָב.
מצוות	48	לְדוֹן דִּין בְּהִמָּה שֶׁהִזִּיקָה שְׁלָא בְּדִרְפָּה.

מצות	49	בית דין לדון בנזקי הבור.
מצות	50	בית לדון גנב בתשלומים או במיתה.
מצות	51	בית דין לדון בנזקי מבעה.
מצות	52	בית דין לדון בנזקי האש.
מצות	53	בית דין לדון בדין שומר חנם.
מצות	54	בית דין לדון בדין טוען ונטען.
מצות	55	בית לדון בדין נושא שכר ושוכר.
מצות	56	בית דין לדון בדין השואל.
מצות	57	בית לדון בדין המפותרה.
שלא	58	למבור אמה העבריה הקונה אותה מיד האב.
שלא	59	לגרוע שאר כסות ועונה.
שלא	60	להכות אב ואם.
שלא	61	לאכול שור הנסקל.
שלא	62	לחיות מכשף.
שלא	63	להונות הגר בדברים.
שלא	64	להונות הגר בממון.
שלא	65	לענות יתומים ואלמנות.
מצות	66	הלואה לעני.
מצות	67	הסיה אחרי רבים.
מצות	68	פרוק משא.
מצות	69	שמיטת קרקעות.
מצות	70	שבייתה בשבת.
מצות	71	חגיגה ברגלים.
מצות	72	הבאת בכורים.
שלא	73	יתבע חוב מעני שאין לו מה לפרוע.
שלא	74	ישית יד בין לזוה למלוה בריבית.
שלא	75	לקלל הדיון.
לאו	76	דברפת השם.
שלא	77	לקלל הנשיא.
שלא	78	להקדים חוקי התבואות.
שלא	79	לאכול טריפה.
שלא	80	לשמוע טענת בעל דין שלא בפני בעל דינו.
שלא	81	יעיד בעל עבירה.
שלא	82	לנטות אחרי רבים בדיני נפשות בשביל אחר.
שלא	83	ילמד חובה מי שלימד זכות תחילה בדיני נפשות.
שלא	84	לרחם על עני בדין.
שלא	85	להטות משפט חוטא מפני רשעו.
שלא	86	לחתוך הדיון באומר הדעת.
שלא	87	ליקח שוחד.
שלא	88	לישבע בעבודה זרה.
שלא	89	להדיח בני ישראל אחר עבודה זרה.
שלא	90	ישחט שיה הפסח בארבעה עשר בניסן בעוד שהחמץ ברשותינו.
שלא	91	יניח אמורי הפסח לפסל בלינה.
שילש	92	לבשל בשר בחלב.
שלא	93	לכרות ברית לשבעת עממים וכן לכל עובדי עבודה זרה.
שלא	94	להושיב עובדי עבודה זרה בארצנו.
מצות	95	בנין בית הבחירה.
מצות	96	סידור לחם הפנים ולבונה זפה לפני יי בכל שבת.
שלא	97	להוציא בדי הארון ממנו.
מצות	98	עריכת גרות במקדש.
מצות	99	לבישת בגדי כהנים.
מצות	100	אכילת בשר חטאת ואשם.
מצות	101	הקטרת קטורת.
שלא	102	יזח החשן מעל האפוד.
שלא	103	לקרוע המעיל של כהנים.
שלא	104	יאכל זר בשר קדשי הקדשים.
שלא	105	להקטיר ולהקריב על מזבח הזהב.
מצות	106	נתינת מחצית השקל בשנה.
מצות	107	קידוש ידים ורגלים לפני עבודה.
מצות	108	משיחת כהנים גדולים ומלכים בשמן המשחה.
מצות	109	שביתת הארץ בשנת השמיטה.
שלא	110	יסוך זר בשמן המשחה.
שלא	111	לעשות במתכונת שמן המשחה.
שלא	112	לעשות במתכונת הקטורת.
שלא	113	לאכול ולשתות תקרובת עבודה זרה.
שלא	114	לאכול בשר בחלב.
שלא	115	יעשו בית דין משפט מות בשבת.
מצות	116	מעשה העולה.
מצות	117	קרבן מנחה.
מצות	118	מליחת הקרבן.
מצות	119	קרבן בית דין שטעו בהוראה.
מצות	120	קרבן חטאת ליחיד ששגג במצות לא תעשה שחיבין עליה ברת.
מצות	121	עדות.

122	מצות קרבן עולה ויזיר.	161	שלא לאכול דג טמא.
123	מצות תוספת חומש לאוכל מן התרומה או מועל בה.	162	שלא לאכול עוף טמא.
124	מצות קרבן אשם תלוי.	163	שלא לאכול שרץ הארץ.
125	מצות אשם ודאי.	164	שלא לאכול מיני שרצים דקים הנולדים בזרעים ובפירות.
126	מצות השבת הגזל.	165	שלא לאכול משרץ המים.
127	שלא להקריב קרבן שאור או דבש.	166	שלא לאכול מן השרצים המתהווים מן העפוש.
128	שלא להקריב קרבן בלא מלח.	167	מצות ענין טומאת יולדת.
129	שלא להבדיל בחטאת העוף.	168	מצות קרבן יולדת.
130	שלא לתן שמן זית במנחת ח.ו.טא	169	מצות ענין טומאת מצורע.
131	שלא לתת לבונה במנחת חוטא.	170	הנהגת מצורע בפריעה ופרימה וכל מטמאי אדם.
132	מצות הרמת הדשן.	171	שלא ענין נגעי בגדים.
133	מצות הדלקת אש על המזבח בכל יום.	172	שלא יאכל טמא מן הקדשים.
134	מצות אכילת שיירי מנחות.	173	שלא לגלח שער הנתק.
135	מצות קרבן מנחה של בהן גדול בכל יום.	174	מצות הסהרה מן הצרעת שתהיה במינים ידועים.
136	מצות מעשה החטאת.	175	מצות תגלחת מצורע ביום השביעי.
137	מצות מעשה האשם.	176	מצות טבילה לטמאים.
138	מצות מעשה זבח השלמים.	177	מצות קרבן מצורע כשיתרפא מצרעתו.
139	מצות שריפת נותר הקדשים.	178	מצות ענין טומאת בית שיהיה בו נגע.
140	מצות שריפת בשר קודש שנטמא.	179	מצות ענין טומאת זב להיות טמא ומטמא.
141	שלא לבבות אש מעל המזבח.	180	מצות קרבן זב כשיטהר בזובו.
142	שלא לעשות שיירי מנחות חמץ.	181	מצות ענין טומאת שכבת זרע שהוא טמא ומטמא.
143	שלא תאכל מנחת בהן.	182	מצות ענין טומאת נדה שטמאה ומטמאה.
144	שלא לאכול מבשר חטאת הנעשית בפנים.	183	מצות ענין טומאת זבה כשתטהר מזובה.
145	שלא להותיר מבשר קרבן התודה.	184	מצות קרבן זבה כשתטהר מזובה.
146	שלא לאכול פיגול.	185	מצות עבודת יום הכפורים.
147	שלא לאכול בשר קדשים שנטמא.	186	מצות פיסוי הדם.
148	שלא לאכול חלב.	187	שלא יפנסו הכהנים בכל עת במקדש וכל שכן זרים.
149	שלא נאכל דם בהמה חיה ועוף.	188	שלא לשחוט קדשים חוץ לעזרה.
150	מצות בדיקת סימני בהמה וחתיה.	189	שלא להתקרב לאחת מכל העריות.
151	מצות בדיקת סימני דגים.	190	שלא לגלות ערות אב
152	מצות בדיקת סימני חגבים.	191	שלא לגלות ערות אם.
153	מצות טומאת שמונה שרצים.	192	שלא לגלות ערות אשת אב ואף על פי שאינה אמו.
154	מצות ענין טומאת אכלים.	193	שלא לגלות ערות אחותו בכל צד שהיא אחותו.
155	מצות ענין טומאת נבלה.	194	שלא לגלות ערות בת הבן.
156	שלא יפנסו הכהנים למקדש מגודלי שער.		
157	שלא יפנסו הכהנים למקדש קרועי בגדים.		
158	שלא יצאו הכהנים מן המקדש בשעת עבודה.		
159	שלא להקנס שתווי וין במקדש וכן שלא יורה שתוי.		
160	שלא לאכול בהמה וחתיה טמאה.		

195	שלא	לגלות ערות בת הבת.	233	שלא	לגנוב שום חפץ או ממון.
196	שלא	לגלות ערות הבת.	234	שלא	יכחש על הממון שיש מאחר בידו.
197	שלא	לגלות ערות אחותו מן האב והיא בת אשת אביו.	235	שלא	לשבע על כפירת ממון.
198	שלא	לגלות ערות אחות אב.	236	שלא	לשבע לשקר.
199	שלא	לגלות ערות אחות אם.	237	שלא	לעשוק.
200	שלא	לבוא על ערות אחי האב.	238	שלא	לגזול.
201	שלא	לבוא על אשת אחי האב.	239	שלא	לאחר שכר שכיר.
202	שלא	לבוא על אשת הבן.	240	שלא	לקלל אחד מישראל בין איש בין אשה.
203	שלא	לבוא על אשת האח.	241	שלא	להכשיל תם בדרך.
204	שלא	לבוא על אשה ובתה.	242	שלא	לענות המושפט.
205	שלא	לגלות ערות אשה ובת בנה.	243	שלא	לכבד גדול בדיון.
206	שלא	לגלות ערות אשה ובת בתה.	244	שלא	לרגל.
207	שלא	לבוא על שתי אחיות מחיים.	245	שלא	לעמוד על דם רעים.
208	שלא	לבוא על אשה נדה.	246	שלא	לשנוא את.
209	שלא	לתן מזרעו למולה.	247	שלא	להלבין פני אדם מישראל.
210	שלא	לשכב עם הזכרים.	248	שלא	לנקום.
211	שלא	לשכב עם בהמה.	249	שלא	לנטור.
212	שלא	תשכבנה הנשים עם הבהמות.	250	שלא	להרביע בהמה מין עם שאינו מינו.
213	מצות	יראת אב ואם.	251	שלא	לזרוע פלאי זרעים בארץ ולא להרביב אילן בשום מקום.
214	מצות	פאה.	252	שלא	לאכול ערלה.
215	מצות	לקט.	253	שלא	לאכול ולשתות בדרך זולל וסובא.
216	מצות	הנחת עוללות הכרם.	254	שלא	לנחש.
217	מצות	הנחת פרט הכרם.	255	שלא	לעונן.
218	מצות	שופט שישפוט בצדק.	256	שלא	להקיף פאת הראש.
219	מצות	תוכחה לישראל שאינו נוהג בשורה.	257	שלא	להשחית פאת זקן.
220	מצות	אהבת ישראל.	258	שלא	לכתוב בבשרו כתובת קעקע.
221	מצות	נטע רבעי.	259	שלא	לעשות מעשה אוב.
222	מצות	ליראה מן המקדש.	260	שלא	לעשות מעשה ידעוני.
223	מצות	כבוד חכמים.	261	שלא	להונות במידות וכל מידות בכלל.
224	מצות	צידוק המאזנים והמשקלים והמידות.	262	שלא	לקלל אב ואם.
225	מצות	שישפוט מי שיתחייב שריפה.	263	שלא	ללכת בחקות הגוים.
226	שלא	לפנות אחר העבודה זרה במושבה ולא בדיבור ולא אפילו בהבטה.	264	מצות	ענין טומאת הפהנים לקרוביהם ובכללה שיתאבלו כל אחד מישראל על ששה מקרוביהם הידועים.
227	שלא	לעשות עבודה זרה לא לעצמו ולא לזולתו.	265	מצות	קידוש זרע אהרן.
228	שלא	לאכול נותר.	266	מצות	כהן גדול לשא נערה בתולה.
229	שלא	לכלות הפאה שבשדה.	267	מצות	הקרבו להיות תמים.
230	שלא	לקחת שבילים הנפלים בשעת הקציר.	268	מצות	הקרבו שיהיה שמונה ימים ולמעלה.
231	שלא	לכלות עוללות הכרם.	269	מצות	קידוש השם.
232	שלא	לקט פרט הכרם.	270	מצות	שביתה ביום ראשון של פסח.

מצות	271	קרבן מוסף כל שבועת ימי הפסח.	שלא	302	יאכל שום זר תרומה.
מצות	272	שביתה בשביעי של פסח.	שלא	303	יאכל תושב כהן ושכיר תרומה.
מצות	273	קרבן העומר של שעורים ביום שני של פסח.	שלא	304	יאכל ערל תרומה.
מצות	274	ספירת העומר.	שלא	305	תאכל חללה מן הקודש.
מצות	275	קרבן מנחה חדשה מן החיטים ביום עצרת.	שלא	306	לאכול טבל אפילו כהן.
מצות	276	שביתה ממלאכה ביום עצרת.	שלא	307	נקדיש בעלי מומין להקריבו למזבח.
מצות	277	שביתה ביום ראש השנה.	שלא	308	יתן מום בקדשים.
מצות	278	קרבן מוסף ביום ראש השנה.	שלא	309	ישחטו בעלי מומין לשם קרבן.
מצות	279	תענית ביום עשירי בתשרי הוא יום הכפורים.	שלא	310	יקטיר אימורי בעלי מומין.
מצות	280	שביתה ממלאכה ביום הכפורים.	שלא	311	יזרוק דם בעל מום על המזבח.
מצות	281	קרבן מוסף ביום הכפורים.	שלא	312	לסרס זכר אחד מכל המינים.
מצות	282	שביתה ממלאכה ביום ראשון של חג הסוכות.	שלא	313	להקריב קרבן בעל מום מיד הגוי.
מצות	283	קרבן מוסף בכל יום משבעה ימי הסוכות.	שלא	314	נשחוט בהמה ובנה ביום אחד.
מצות	284	שביתה ממלאכה ביום שמיני של סוכות שהוא נקרא שמיני עצרת.	שלא	315	לעשות דבר שיתחלל בו שם שמים בין בני אדם.
מצות	285	קרבן מוסף ביום שמיני עצרת.	שלא	316	לעשות מלאכה ביום ראשון של פסח.
מצות	286	נסילת לולב.	שלא	317	לעשות מלאכה ביום שביעי של פסח.
מצות	287	ישיבת סוכה.	שלא	318	לאכול מתבואה חדשה קודם פלות ששה עשר בניסן.
שלא	288	יטמא כהן הדיוט במת זולת בקרובים המבוארים בכתוב.	שלא	319	לאכול קלי מתבואה חדשה עד היום ההוא.
שלא	289	ישמש כהן טבול יום עד שיעריב שמשו.	שלא	320	לאכול פרמל מתבואה חדשה עד היום ההוא.
שלא	290	ישא כהן אשה זונה.	שלא	321	לעשות מלאכה ביום חג שבועות.
שלא	291	ישא כהן אשה חללה.	שלא	322	לעשות מלאכה ביום ראשון של תשרי.
שלא	292	ישא כהן גרושה.	שלא	323	לעשות מלאכה בעשרה בתשרי.
שלא	293	יפגס כהן גדול באהל המות אפילו לקרוביו.	שלא	324	לאכול ולשתות ביום הכפורים.
שלא	294	יטמא כהן גדול בשום טומאה במת.	שלא	325	לעשות מלאכה ביום ראשון של חג הסוכות.
שלא	295	ישא כהן גדול אלמנה.	שלא	326	לעשות מלאכה ביום שמיני עצרת.
שלא	296	יבעול כהן גדול אלמנה ואפילו בלא קידושין.	מצות	327	ספירת שבע שבתות שנים.
שלא	297	יעבוד כהן בעל מום קבוע בעבודת המקדש.	מצות	328	תקיעת שופר ביובל ביום הכפורים.
שלא	298	יעבוד כהן בעל מום עובר.	מצות	329	קידוש שנת היובל.
שלא	299	יפגס בעל מום בהיכל כולו.	מצות	330	עשית דין לוקח ומוכר.
שלא	300	יעבוד כהן טמא.	מצות	331	השבת קרקע לבעליהן ביובל.
שלא	301	יאכל כהן טמא תרומה.	מצות	332	פדיון נחלאות שהן תוף עיר חומה עד השלמת שנה.
			מצות	333	עבודה בעבד פגעני לעולם.
			שלא	334	נעבוד האדמה בשנה השביעית.
			שלא	335	נעשה עבודה גם באילנות.
			שלא	336	נקצור ספיחים.

337	שלא	נאסוף פירות האילן בשביעית כדרך שאוספין אותן בכל שנה.
338	שלא	נעבוד בארץ בשנת היובל.
339	שלא	לקצור ספיחי תבואות של שנת היובל.
340	שלא	לאסוף פירות האילנות ביובל כדרך שאוספין אותן בשאר שנים.
341	שלא	להונות במקח וממכר.
342	שלא	להונות אחד מישראל בדברים.
343	שלא	תמכר שדה בארץ ישראל לצמיתות.
344	שלא	לשנות מגרשי ערי הלויים ושדותיהן.
345	שלא	להלוות בריבית לישראל.
346	שלא	נעבוד בעבד עברי עבודה בזויה כמו עבודת פנעני.
347	שלא	ימכר עבד עברי על אבן המקח.
348	שלא	נעבוד בעבד עברי עבודת פרה.
349	שלא	להניח לגוי לעבוד בעבד עברי הנמכר לו בפרה.
350	שלא	ישתחוה על אבן משפית אפילו לשם מעריף אדם שיתן דמים הקצובים בתורה.
351	מצות	הממיר בהמת קרבן בבמה שתהינה שתיקו קודש.
352	מצות	מעריף בהמה שיתן הערף שיעריכנה הכהן.
353	מצות	מעריף בתים שיתן הערף שיעריכנה הכהן ותוספת חומש.
354	מצות	מעריף שדה שיתן הערף הקצוב בפרשה.
355	מצות	דין מתירים מנכסיו שהוא לפהנים.
356	מצות	מעשר בהמה טהורה בכל שנה.
357	שלא	נמיר הקדשים.
358	שלא	לשנות הקדשים מקרבן לקרבן.
359	שלא	תמכר קרקע שהתרימו אותה בעליה אלא תנתן לפהנים.
360	שלא	תגאל שדה החרם.
361	שלא	לגאול מעשר בהמה אלא יאכל בירושלים.
362	מצות	שילוח טמאים חוץ למחנה שכינה.
363	מצות	וידוי על החטא.
364	מצות	סוטה שביאה הפעל אל הפהן ויעשה לה כמשפט הכתוב.
365	מצות	גידול שער נזיר.
366	מצות	גילוח הנזיר והבאת קרבנותיו.
367	מצות	גילוח הנזיר וזויה כמזבח.
368	מצות	ברכת פהנים בכל יום.
369	מצות	משא הארון בכתר.
370	שלא	יכנס טמא בבית המקדש.
371	שלא	לתן שמן בקרבן סוטה.
372	שלא	להשים לבונה בקרבן סוטה.
373	שלא	ישתה הנזיר יין או כל מיני שכר.
374	שלא	יאכל הנזיר ענבים לחים.
375	שלא	יאכל הנזיר צימוקים.
376	שלא	יאכל הנזיר זרע הענבים.
377	שלא	יאכל הנזיר קלפת הענבים.
378	שלא	יגלח הנזיר שערו כל ימי נזרו.
379	שלא	יכנס הנזיר לאוהל המת.
380	שלא	יטמא הנזיר במת.
381	מצות	שחיתת פסח שני בארבעה עשר באיר למי שהיה טמא או בדרך רחוקה.
382	מצות	פסח שני שיאכל על מצות ומרורים בליל חמשה עשר באיר.
383	מצות	תקיעת חצוצרות במקדש ובמלחמה.
384	שלא	להותיר מבשר פסח שני למחרתו.
385	שלא	לשבור עצם מעצמות פסח שני.
386	מצות	חלה.
387	מצות	ציצית.
388	שלא	לתור אחר מחשבת הלב וראית העינים.
389	מצות	שמירת המקדש.
390	מצות	פדיון בכור אדם.
391	מצות	עבודת הלויים במקדש.
392	מצות	מעשר ראשון.
393	מצות	הלויים לתת מעשר מן המעשר.
394	שלא	לבטל שמירת המקדש.
395	שלא	יתעסקו הפהנים בעבודת לויים ולויים בעבודת פהנים.
396	שלא	יעבוד זר במקדש.
397	מצות	לפדות בכור בהמה טהורה.
398	מצות	פרה אדומה.
399	מצות	כל טומאת מת.
400	מצות	מי נדה שטמאין אדם טהור ומטהרין אדם טמא מטומאת מת בלבד.
401	מצות	דיני נחלות.
402	מצות	הקרבת תמידיו בכל יום.
403	מצות	קרבן מוסף שבת.
404	מצות	קרבן מוסף בכל ראש חודש.

בחוֹבָה אוּ בנִדְבָה בְּרָגֶל הָרֹאשׁוֹן שְׂפּוֹגֵג בּוּ.	מִצְוֹת	405	קָרְבַּן מוֹסֵף בְּיוֹם חַג הַשְּׁבִיעוֹת.
	מִצְוֹת	406	לְשִׁמוּעַ קוֹל שׁוֹפָר בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה.
439 מִצְוֹת לְהַקְרִיב כָּל הַקֶּרְבָּנוֹת בְּבֵית הַבְּחִירָה וְלֹא בַחוּץ.	מִצְוֹת	407	הַפֶּרֶת נִדְרִים.
	שְׁלֹא	408	יַחַל דְּבָרָיו בְּנִדְרִים.
440 מִצְוֹת פְּדִית קֳדָשִׁים שִׁנְפֹּל בָּהֶם מוֹם וְאַחֵר כָּךְ מִתְּרִים בְּאַכִּילָה.	מִצְוֹת	409	לִתֵּת עֲרִים לְלוֹוִים לְשִׁבַת בָּהֶם וְהֵן קוֹלָטוֹת.
441 מִצְוֹת שְׁחִיטָה.	מִצְוֹת	410	בֵּית דִּין לְהַגְלוֹת מִכָּה נֶפֶשׁ בַּשָּׁגָה.
442 מִצְוֹת לְהַטְפִּיל בַּהֲבָאת הַקֶּרְבָּן מַחוּץ לְאַרְץ לְבֵית הַבְּחִירָה.	מִצְוֹת		מַעֲרִירוֹ לְעָרֵי מִקְלָט וְעַל הָרוֹצֵחַ בְּעֶצְמוֹ לְלָכֶת שָׁם.
443 מִצְוֹת חֲקִירַת עֲדִים הֵיטֵב.	שְׁלֹא	411	לְהַרְגֵּה הָרוֹצֵחַ קוֹדֵם שִׁיעְמוֹד בְּדִין.
444 מִצְוֹת שְׂרִיפַת עֵיר הַנִּדְחָת וְכָל אֲשֶׁר בָּהּ.	שְׁלֹא	412	יֹזֶה הָעֵד בְּדִין שֶׁהָעֵד בְּדִינֵי נֶפֶשׁוֹת.
445 מִצְוֹת בְּדִיקַת סִימְנֵי עוֹף.	שְׁלֹא	413	לִיקַח כּוֹפֵר לְהַצִּיל מִמִּנּוֹת הָרוֹצֵחַ.
446 מִצְוֹת מַעֲשֵׂר שְׁנִי.	שְׁלֹא	414	לִיקַח כּוֹפֵר מִמְּחוּיֵב גְּלוּת לְפָטְרוֹ מִן הַגְּלוּת.
447 מִצְוֹת מַעֲשֵׂר עֲנִי תַחַת מַעֲשֵׂר שְׁנִי בַשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית וְשִׁשִּׁית.	שְׁלֹא	415	לְמִנּוֹת בְּדִינֵי אָדָם שֶׁאִינוֹ חָכֵם בְּדִינֵי תוֹרָה אֲף עַל פִּי שֶׁהוּא חָכֵם בְּחֻמּוֹת אַחֲרוֹת.
448 מִצְוֹת לְנָגוֹשׁ אֶת הַגּוֹי.	שְׁלֹא	416	יִירָא הַדִּיין בְּדִין מֵאָדָם רַע.
449 מִצְוֹת הַשְׁמַטָּה כְּסָפִים בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית.	מִצְוֹת	417	אַחֲדוֹת הַשֶּׁם.
450 מִצְוֹת צִדְקָה.	מִצְוֹת	418	אַהֲבַת הַשֶּׁם.
451 מִצְוֹת הַעֲנֻקָּה עֶבֶד עֲבָרִי.	מִצְוֹת	419	תִּלְמוּד תּוֹרָה.
452 מִצְוֹת לְהִרְאוֹת בְּרָגְלִים בַּמִּקְדָּשׁ.	מִצְוֹת	420	קְרִיאַת שְׁמַע עֲרֵבִית וְשִׁחְרִית.
453 מִצְוֹת לְשַׂמֵּחַ בְּרָגְלִים.	מִצְוֹת	421	תְּפִילִּין שֶׁל יָד.
454 מִצְוֹת לְמַחֹק סִפְרֵי הַקּוֹדֶשׁ וְשִׁמּוֹת שֶׁל הַקְּבִ"ה הַכְּתוּבִים שֶׁם וְכֵן בְּתֵי עֲבוֹדַת הַקּוֹדֶשׁ.	מִצְוֹת	422	תְּפִילִּין שֶׁל רֹאשׁ.
455 מִצְוֹת לְהַעֲלוֹת קֳדָשִׁים בַּחוּץ.	מִצְוֹת	423	מְזוּזָה.
456 מִצְוֹת לְאָכּוֹל מַעֲשֵׂר שְׁנִי שֶׁל דָּגָן חוּץ לְיִירוּשָׁלַיִם.	מִצְוֹת	424	הִרִיגַת שִׁבְעָה עֲמָמִים.
457 מִצְוֹת לְאָכּוֹל מַעֲשֵׂר שְׁנִי שֶׁל תִּירוֹשׁ מַחוּץ לְיִירוּשָׁלַיִם.	שְׁלֹא	425	לְהִתְאַוּת מִה שֶׁבִּיד אַחֲיָנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.
458 מִצְוֹת לְאָכּוֹל מַעֲשֵׂר שְׁנִי שֶׁל יֵצֶהָ מַחוּץ לְיִירוּשָׁלַיִם.	שְׁלֹא	426	לְנִסּוֹת נָבִיא אֲמַת יוֹתֵר מֵדָאִי.
459 מִצְוֹת לְאָכּוֹל בְּכוֹר תַּמִּים חוּץ לְיִירוּשָׁלַיִם.	שְׁלֹא	427	לְחֹסֶם עַל עוֹבֵד עֲבוֹדָה זָרָה.
460 מִצְוֹת לְאָכּוֹל בֶּשֶׂר חֲטָאֵת וְאֶשֶׁם חוּץ לְיִירוּשָׁלַיִם וְאַפִּילוּ הַבְּהֵמָה.	שְׁלֹא	428	לְהִתְחַתֵּן בְּעוֹבְדֵי עֲבוֹדָה זָרָה.
461 מִצְוֹת לְאָכּוֹל בֶּשֶׂר הָעוֹלָה.	מִצְוֹת	429	בְּרַכַּת הַמְּזוּן.
462 מִצְוֹת לְאָכּוֹל בֶּשֶׂר קֳדָשִׁים קָלִים קוֹדֵם זְרִיקַת דָּמִים.	מִצְוֹת	430	אַהֲבַת הַגֵּרִים.
463 מִצְוֹת יֹאכְלוּ כְּהֵנִים בְּכוֹרִים קוֹדֵם הַנְּחֻתָם בְּעֶזְרָה.	מִצְוֹת	431	יִרְאַת הַשֶּׁם.
464 מִצְוֹת לְעֻזּוֹב הַלוֹוִים מִלֶּתֶת לָהֶם מִתְּנוּתֵיהֶם וּלְשִׂמְחָה בְּרָגְלִים.	מִצְוֹת	432	תְּפִלָּה.
465 מִצְוֹת לְאָכּוֹל אֶבֶר מִן הַחֵי.	מִצְוֹת	433	הַחֲבִירָה וְהַדְּבָקָה עִם חֻכְמֵי הַתּוֹרָה.
	מִצְוֹת	434	עַל הַצִּירָה לִישָׁבַע שִׁישָׁבַע בְּאֵמַת בָּשָׂם יִי.
	שְׁלֹא	435	לְהִנּוֹת מִצְּפוּי עֲבוֹדָה זָרָה.
	שְׁלֹא	436	לְהַדְבִּיק שׁוֹם דָּבָר מִעֲבוֹדָה זָרָה וּמִשְׁמִשְׁיָהּ בְּמִמּוֹנָהּ וּבְרִשְׁוֹתָהּ לְהִנּוֹת בָּהּ.
	מִצְוֹת	437	לְאָבֵד עֲבוֹדָה זָרָה וּמִשְׁמִשְׁיָהּ.
	מִצְוֹת	438	לְהַקְרִיב כָּל הַקֶּרְבָּנוֹת שֶׁיֵּשׁ עַל הָאָדָם

466	שלא להוסיף על מצות התורה.	498	מצות להיות הפהנים עובדים במקדש משמרות משמרות ובמועדים עולים באחד.
467	שלא לגרוע ממצות התורה.	499	מצות לשמוע מכל נביא שיהיה בכל דור ודור אם לא יוסיף ולא יגרע במצוות התורה.
468	שלא לשמוע מהמתנבא בשם עבודה זרה.	500	מצות להכין שש ערי מקלט.
469	שלא לאהב את המסית.	501	מצות לעשות לעדים זוממין כמו שדימו לעשות.
470	שלא לעזוב השנאה מן המסית.	502	מצות למשוך בהן למלחמה.
471	שלא להציל את המסית.	503	מצות לעשות במלחמת הרשות במשפט הכתוב בתורה.
472	שלא ילמוד הנסת זכות על המסית.	504	מצות עריפת העגלה בנחל.
473	שלא ישתוק הנסת מללמד חובה על המסית.	505	שלא לטעת אילן במקדש.
474	שלא להסית אחד מישראל אחר עבודה זרה.	506	שלא להקים מצבה.
475	שלא לבנות עיר הנדחת לכמות שהיתה.	507	שלא להקריב קרבן בעל מום עובר.
476	שלא להנות בממון עיר הנדחת.	508	שלא להמרות את פי בית דין הגדול שיעמדו לישראל.
477	שלא להתגורר כמו עובדי עבודה זרה.	509	שלא למנות מלך על ישראל כי אם מבני ישראל.
478	שלא לעשות קרחה על מת.	510	שלא ירבה לו המלך סוסים.
479	שלא לאכול פסולי המוקדשין.	511	שלא לשבון המלך בארץ מצרים לעולם.
480	שלא לאכול חגב טמא וכל שכן שרץ העוף.	512	שלא ירבה לו המלך נשים.
481	שלא לאכול מבשר בהמה חיה ועוף שמתו מאליהן.	513	שלא יהיה לשבט לוי נחלה בארץ.
482	שלא לתבוע ההלואה שעבר עליה זמן שביעית.	514	שלא יטול לוי חלק בבזה בשעת כבוש הארץ.
483	שלא למנוע מלהחיות העני מלתן לו מה שהוא צריך.	515	שלא ירבה המלך כסף וזהב לבד מה שצריך לו.
484	שלא ימנע מלהלוות לעני מפני השמיטה.	516	שלא לקסום.
485	שלא לשלוח עבד עברי ריקם כשיצא חפשי.	517	שלא לכשף.
486	שלא לעבוד בקדשים.	518	שלא לחבר חבר.
487	שלא לגזוז את הקדשים.	519	שלא לשאול באוב.
488	שלא לאכול חמץ בארבעה עשר בניסן אחר חצות.	520	שלא לשאול בידעוני.
489	שלא להותיר מבשר קרבן החגיגה שנקריב ביום ארבעה עשר בניסן עד יום השלישי.	521	שלא לדרוש אל המתים.
490	שלא לעלות לרגל בלא קרבן שיהיה עמנו כשנקריב שם.	522	שלא להתנבאות שקר בשם יי.
491	מצות מינוי שופטים ושוטרים בכל קהל מישראל.	523	שלא להתנבאות בשם עבודה זרה.
492	מצות לשמוע מכל בית הגדול שיעמדו להם לישראל בכל זמן.	524	שלא ימנע מהריגת נביא השקר ולא יגור ממנו.
493	מצות מינוי מלך ישראל עלינו.	525	שלא להסיג גבול.
494	מצות לכתוב המלך ספר תורה אחת יתירה על שאר בני ישראל.	526	שלא לחתוך הדיון על פי עד אחד.
495	מצות מתנות זרוע לחנים והקבה לפהן.	527	שלא לרחם על המזיק בדיני קנסות.
496	מצות הפרשת תרומה גדולה ולתן לפהן.	528	שלא לערוץ מפני האויב במלחמה.
497	מצות ראשית הגז שיתן לפהן.	529	שלא להחיות כל נשמה משבעה עממים.
		530	שלא להשחית אילנות מאכל במצור וכן כל

השחתה בכלל הלאו.	שלא	562	להתעלם מן האבירה.
לעבוד ולזרוע בנחל איתן.	שלא	563	להניח בהמת חברו רובצת תחת משאה.
מצות	דין יפת תואר.	564	תעדה אשה עדי איש.
מצות	דין תליה למי שיתחייב לתלות.	565	יעדה האיש עדי אשה.
מצות	קבורה לנהרג על פי דין בית דין וכן לכל מת.	566	לקח האם על הבנים.
מצות	השבת אברה.	567	להניח המכשול.
מצות	הקמת משא לישראל.	568	לזרוע כלאים בכרם בארץ ישראל (דאורייתא)
מצות	שלוח הקן.	569	לאכול ולהנות מכלאי הכרם.
מצות	מעקה.	570	לעשות מלאכה בשני מיני בהמה.
מצות	קידושין באשה.	571	ללבוש שעטנז.
מצות	שתשב אשת המוציא שם רע תחתיו לעולם.	572	יגרש מוציא שם רע את אשתו.
מצות	על בית דין לסקול באבנים מי שנתחייב סקילה.	573	לענוש האנוסה.
מצות	על המאנס שיטא אנוסתו לאשה.	574	יגרש האונס את אנוסתו.
מצות	להתקין יד חוז למחנה.	575	יקח ממזר בת ישראל.
מצות	להתקין יתד במחנה.	576	יקח סריס בת ישראל.
מצות	הלואה לגוי בריבית אם מצטרף ללות מה שאינו בן בישראל.	577	ישא עמוני ומואבי בת ישראל.
מצות	קיום מוצא שפתיים.	578	לדרוש שלום לעמו ומואב.
מצות	לעזוב השכיר לאכול בזמן שכירתו מדברים ידועים.	579	להרחיק זרע אדום מהתחתן עם קהל ישראל אחר שנתגירו אלא עד שלושה דורות ולא שלישי בכלל.
מצות	הרוצה לגרש אשתו שיגרשנה בשטר.	580	להרחיק מצרי כמו בן אלא עד דור שלישי ולא שלישי בכלל.
מצות	שישמח חתן עם אשתו בשנה ראשונה.	581	יבנס טמא למחנה לוים.
מצות	השבת המשפון לבגדיו בעת שהוא צריך לו.	582	להחזיר עבד שפרח מאדוניו שבחוצה לארץ לארץ ישראל.
מצות	נתינת שכר שכיר ביומו.	583	להונות עבד זה שפרח מאדוניו מחוצה לארץ לארץ ישראל.
מצות	הנחת עומר השכחה.	584	תהיה קדשה מבנות ישראל.
מצות	מלקות לרשעים.	585	להקריב אתנו זונה ומחיר כלב.
מצות	יבום.	586	ללות בריבית מישראל.
מצות	חליצה.	587	לאחר הנדרים והנדבות.
מצות	להציל הנרדף.	588	יקח השכיר יותר על אכילתו.
מצות	לזפור מה שעשה עמלק לישראל בצאתם ממצרים.	589	יאכל השכיר בשעת מלאכה.
מצות	להכרית זרעו של עמלק.	590	יחזיר המגרש גרושתו אחר שנשאת.
שלא	למכור אשת יפת תואר.	591	להוציא חתן מביתו כל שנה ראשונה לעבא ולא לשום דבר מצרכי צבור.
שלא	להתעמר באשת יפת תואר אחר שבא עליה.	592	לחבול בלים שעושין בהם אוכל נפש.
שלא	ילין הצלוב על העץ וכן המת בביתו אלא לכבודו.	593	להלוש סימני צרעת.
		594	למשכן בעל חוב בזרוע.
		595	למנוע עבוס מפעליו בעת שצריך לו.

596	שָׁלָא	יַעֲיֵד קְרוּב.	וְהַטּוֹב.
597	שָׁלָא	לְהַטּוֹת מִשְׁפֵּט גַּר אוֹ יְתוֹם.	שָׁלָא
598	שָׁלָא	לְמַשְׁכֵּן אֶלְמִנָּה.	שָׁלָא
599	שָׁלָא	לְקַחַת עוֹמֵר הַשִּׁבְחָה מִתְּבוּאָה אוֹ מֵאֵילָנוֹת.	שָׁלָא
600	שָׁלָא	לְהוֹסִיף בְּמַלְקוֹת הַמַּחֲזִיב מַלְקוֹת וּבִכְלָלָהּ שָׁלָא נִפְּחָה יִשְׂרָאֵל.	שָׁלָא
601	שָׁלָא	לְחַסּוֹם בְּהִמָּה בְּשַׁעַת מְלָאכָה.	שָׁלָא
602	שָׁלָא	תַּנְשֵׂא הַיִּבְמָה לְאַחַר חוּץ מִן הַיָּבָם.	שָׁלָא
603	שָׁלָא	לְחוּס עַל הָרוּדִף.	שָׁלָא
604	שָׁלָא	נִשְׁתָּה מַדּוּת וּמִשְׁקָלוֹת חֲסָרִים עִמָּנוּ וְאֵף עַל פִּי שָׁלָא נִשָּׂא וְנָתַן בָּהֶם.	שָׁלָא
605	שָׁלָא	נִשְׁבַּח מַעֲשֵׂה עֲמֹלֵק שְׁעִשָּׂה עִם אֲבוֹתֵינוּ בְּצִאתָם מִמִּצְרַיִם.	שָׁלָא
606	מִצְוֹת	קְרִיאָה עַל הַיִּכּוּדִים.	מִצְוֹת
607	מִצְוֹת	וִידּוּי מַעֲשֵׂר.	מִצְוֹת
608	מִצְוֹת	לְהַדְמוֹת בְּדַרְכֵי הַשֵּׁם הַטּוֹבִים וְהַיֹּשֵׁרִים שֶׁנִּצְטוּנוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מַעֲשֵׂינוּ בְּדֶרֶךְ הַיֹּשֵׁר	מִצְוֹת

רַבִּי חֲנִינְיָא בֶּן עֲקָשְׁיָא אוֹמֵר, רָצָה הַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְזַכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל, לְפִיכָךְ הִרְבָּה לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיֹּאדִיר:

קדיש דרבנן

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דְּבִרָא כְּרַעוּתִיהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתִיהּ בְּחִיכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעִנְיָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן.
יְהֵא שְׁמִיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלָם וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא
יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרַמֵּם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלָּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמִיהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא

לְעָלָא מְכָל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא וְשִׁבְחָתָא וְנַחֲמָתָא דְּאִמְרֵין בְּעָלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:
עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל מִן דְּעִסְקִין בְּאוֹרֵיתָא דִּי בְּאַתְרָא הָדִין וְדִי בְּכָל אֶתֶר וְאַתֶּר, יְהֵא לְהוֹן (וּלְכוּן) שְׁלָמָא רַבָּא חָנָא וְחֲסִידָא וְרַחֲמִין וְחַיִּין אֲרִיכִין וּמְזוֹנָא רְוִיחָא וּפְרָקְנָא מִן קַדָּם אֲבוּהוֹן דִּי בְּשִׁמְיָא וְאַרְעָא, וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:
עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן:

אדרא רבא לשבועות

תנאי, אמר רבי שמעון לחברי, עד אימת
 ניתב בקיימא דחד סמכא. כתיב עת
 לעשות ליי הפרו תורתך. יומין זעירין.
 ומארי דחובא דחיק. פרוזא קארי כל יומא.
 ומחצדי חקלא זעירין אינון. ואינהו בשולי
 (נ"א בשורי) פרמא. לא אשגחן. ולא ידעין.
 לאן אתר אזלין כמה דיאות. אתכנשו
 חברייא לבי אדרא. מלובשין שריין סייפי
 ורומחי בידיכון. אזדרזו בתקוניכון. בעיטא.
 בחכמתא. בסוכלתנו. בדעתא. בחיזו. בידין.
 ברגלין (נ"א בחילא דידין ורגלין). אמלכו
 עליכון למאן (ס"א למלכא) דברשותיה חיי
 ומותא. למגזר מלין דקשוט. מלין דקדישי
 עליונין צייטי להו. וחדאן למשמע להו.
 ולמגדע להו. יתיב רבי שמעון ובכה. ואמר
 ווי אי גלינא. ווי אי לא גלינא. חברייא דהנה
 תמן אשתיקו. קם רבי אבא ואמר ליה, אי
 ניחא קמיה דמר לגלאה, הא כתיב סוד יי
 ליראיו. והא חברייא אלין דחלין דקודשא
 בריך הוא אינון. וכבר עאלו באדרא דבי
 משכנא. מנהון עאלו. מנהון נפקו. תאנא.
 אתמנו חברייא קמיה דרבי שמעון.
 ואשתכחו. רבי אלעזר בריה. ורבי אבא.
 ורבי יהודה. ורבי יוסי בר יעקב. ורבי
 יצחק. ורבי חזקיה בר רב. ורבי חייא.

ורבי יוסי. ורבי ייסא. ידין יהבו לרבי
 שמעון. ואצבען זקפו לעילא. ועאלו בחקלא
 ביני אילני ויתבו. קם רבי שמעון וצלי
 צלותיה. יתיב בגווייהו ואמר, כל חד ישוי
 ידוי בתוקפיה. שוי ידיהו. ונסיב לון פתח
 ואמר ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה
 מעשה ידי חרש ושם בסתר וענו (ס"א כל
 העם) כלם ואמרו אמן. פתח רבי שמעון
 ואמר, עת לעשות ליי, אמאי עת לעשות ליי.
 משום דהפרו תורתך. מאי הפרו תורתך.
 תורה דלעילא. דאיהי מתבטלא אי לא
 יתעביד בתקונוי (ס"א שמא) דא. ולעתיק
 יומין אתמר. כתיב אשריך ישראל מי
 כמוך. וכתיב, מי כמוך באלים יי. קרא
 לרבי אלעזר בריה, אותביה קמיה. ולרבי
 אבא מסטרא אחרא. ואמר אנן כללא
 דכולא. עד השתא אתתקנו קיימין. אשתיקו.
 שמעי קלא. וארבו בתן דא לדא נקשן. מאי
 קלא. קלא דכנופייא עלאה דמתכנפי. חדי
 רבי שמעון ואמר, יי שמעתי שמעך יראתי.
 (אמר) התם יאות הנה למחוי דחיל. אנן
 בחביבותא תלייא מלתא. דכתיב, ואהבת
 את יי אלהיך. וכתיב מאהבת יי אתכם.
 וכתיב אהבתי אתכם וגו'.

רבי חנניא בן עקשיא אומר, רצה הקדוש ברוך הוא לזפות את ישראל, לפיכך הרבה להם תורה
 ומצוות, שנאמר יי חפץ למען צדקו וגדיל תורה ויאדיר:

קדיש דרבנן

יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא דברא כרעותיה וימליך מלכותיה בחייכון
 וביומיוכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן.

יְהִי שְׁמִי רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא

יְתַבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרַמֵּם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמִי דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא

לְעָלְמָא מְכַל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא וְנִחְמָתָא דְאַמִּירָן בְּעָלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:
עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל מִן
דְּעֶסְקִין בְּאוֹרֵיתָא דִּי בְּאַתְרָא הָדָן וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהִי לְהוֹן (וּלְכוּן) שְׁלָמָא
רַבָּא חֲנָא וְחֶסְדָּא וְרַחֲמִין וְחַיִּין אֲרִיכִין וּמְזֻנָּא רְוִיחָא וּפְרָקְנָא מִן קַדָּם אַבּוּהוֹן דִּי
בְּשְׁמֵינָא וְאַרְעָא, וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵינָא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:
עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן:

יש מרבתינו שנמנעו מלומר את התחינות הקבליות והתפילה על תיקון כרת שבסוף הלימוד.
בכמה קהילות בגמר הלימוד נהגו לומר 'יגדל' ו'אדון עולם' בנגונים מיוחדים.

נִמְצָא וְאִין עֵת אֵל מְצִיאוֹתוֹ:
נַעֲלָם וְגַם אִין סוּף לְאַחֲדוּתוֹ:
לֹא נַעֲרוּךְ אֱלִיו קִדְשָׁתוֹ:
רַאשׁוֹן וְאִין רַאשִׁית לְרַאשִׁיתוֹ:
יּוֹרֵה גִדְּלָתוֹ וּמַלְכוּתוֹ:
אַנְשֵׁי סִגְלָתוֹ וְתַפְאֲרָתוֹ:
נָבִיא וּמַבִּיט אֶת תְּמוֹנָתוֹ:
עַל יַד נָבִיאָא נֶאֱמַן בֵּיתוֹ:
דָּתוֹ לְעוֹלָמִים לְזוּלָתוֹ:
מַבִּיט לְסוּף דְּבַר בְּקֻדְמָתוֹ:
נוֹתֵן לְרַשָּׁע רַע בְּרַשָּׁעָתוֹ:
לְפָדוֹת מַחְפֵּי קֶץ יְשׁוּעָתוֹ:
בְּרוּךְ עַדִּי עַד שֵׁם תִּהְלָתוֹ:

יִגְדַּל אֱלֹהִים חֵי וְיִשְׁתַּבַּח
אַחַד וְאִין יְחִיד כְּיַחְדּוֹ
אִין לוֹ דְּמוּת הַנוּף וְאִינוּ גוּף
קִדְמוֹן לְכָל דְּבַר אֲשֶׁר נִבְרָא
הֵנוּ אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל נוֹצֵר
שֹׁפֵעַ נְבוֹאָתוֹ נִתְּנוּ אֵל
לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה עוֹד
תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל
לֹא יַחְלִיף הָאֵל וְלֹא יִמִּיר
צוּפָה וְיוֹדֵעַ סִתְרֵינוּ
גּוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶד כְּמַפְעֵלוֹ
יִשְׁלַח לְקֶץ יָמִין מְשִׁיחָנוּ
מֵתִים יַחֲיֶה אֵל בְּרַב חֶסְדּוֹ

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מְלִךְ. בְּטָרָם כָּל יְצִיר נִבְרָא:
לַעֲת נַעֲשֶׂה בְּחַפְצוֹ כָּל. אֲזִי מְלִךְ שְׁמוֹ נִקְרָא:
וְאַחֲרֵי כִכְלוֹת הַכָּל. לְבִדּוֹ יְמִלֵךְ נוֹרָא:
וְהוּא הָיָה. וְהוּא הָיָה. וְהוּא יְהִי בְּתַפְאֲרָה:
וְהוּא אַחַד וְאִין שְׁנֵי. לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַתְּבִירָה:

בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תְּכֵלִית. וְלוֹ הָעֵז וְהַמְּשָׁרָה:
וְהוּא אֵלֵי וְחֵי גּוֹאֲלִי. וְצוּר חֲבֵלִי בְּעֵת צָרָה:
וְהוּא נָסִי וּמְנוּס לִי. מְנַת כּוֹסֵי בְּיוֹם אֶקְרָא:
בְּיָדוֹ אֶפְקִיד רוּחִי. בְּעֵת אִישָׁן וְאֶעֱיָרָה:
וְעַם רוּחִי גְּוִיָּתִי. יְיָ לִי וְלֹא אֵיכָּרָא: